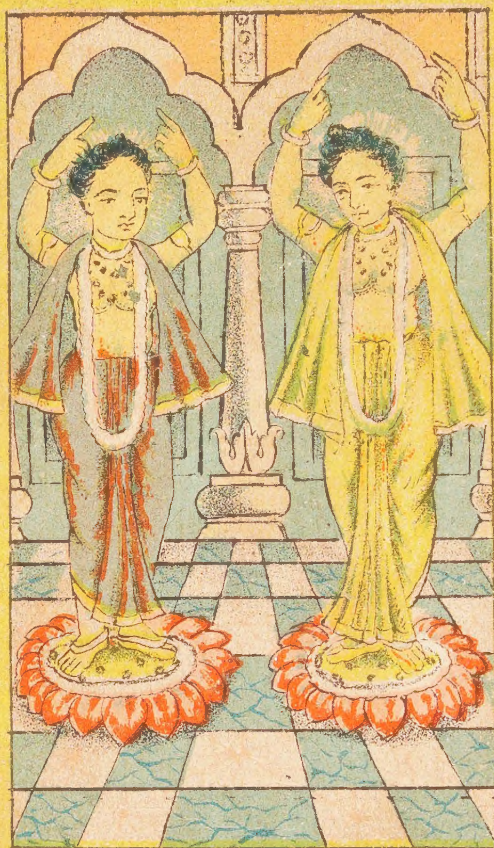
1906

s compared with the
prices realised for all
erably lower, the drop
amounting to about
in prices has, how-
proved methods of
ness, and the pros-

more Common 1¼ point
¾, Missouri Kansas Seconds
Mexico Consol Bonds
Fall: North-Western Ord
Ordinary 1½, Delaware and
Pacific ¾, and National of
Tennessee Coal and Iron

Lisa ur
Pref. and

many said to be running down in
ers. The outfits provide a quiet
de Home are fairly numerous
the time for execution is fre-
quently too t. They naturally no
weaker facturers, and
spin to follow

শ্রীনগেন্দ্রনাথ সেন কবিরাজের
কেশরঞ্জন তৈল—মূল্য ১৲।
১৮।১ নং লোয়ার চিৎপুর রোড,
কলিকাতা।
কেশরঞ্জনের গন্ধ অতি মধুর।

தி - உண்ணாமலை
புஸ்தகம்

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்

வித்வசிரோன்மணியாகிய
புகழேந்திப்புலவர்களியற்றிய

பஞ்சபாண்டவர்

வனவாசம்.

இஃது,
மைலம்.
சுப்பிரமணிய சுவாமிகளால்
பார்வையிடப்பட்டு

சென்னை-இட்டா
பார்த்தசாரதிநாயுடு
அவர்களாற்றமது
ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—*—

1906.

சென்னை-ஆசாரப்பன்தெரு நெ, 84.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்.

விநாயகர் தோத்திரம்.

ஐங்கரத்தோனே அரனார் திருமகனே
அறுமுகற்குமுத்தோனே ஆனைமுகப்பிள்ளையரே
தொந்திவிநாயகரே தொப்பைக்கணபதியே
பானைவயிற்றோனே பழமேந்துங்கையோனே
மூலமுதலேநீர் முன்னடக்கவேணுமையா

சரஸ்வதி தோத்திரம்.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
சதுர்முகனார்தேவியரே தாயேசரஸ்வதியே
வாக்குவரமருள்வாய் மறைவனார்தேவியரே
இக்கதைதசொல்வதற்கு என்கருத்தில்வாருமம்மா
தப்புகளில்லாமல் தாயேநீவாக்கருள்வாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதைக்குப் பார்வதியேமுன்னிருந்து
குற்றமதுவாராமல் கொண்டணைத்துக்காருமம்மா

கதையின் வரலாறு.

முதலாவதுசூரியன்வனம்.

காரானைக்கன்னே கணபதியேமுன்னடவாய்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
வனவாசம்போனபின்பு மகாராசனென்னசெய்தான்
அம்மான்சகுனியை அருகாகத்தானழைத்து
மாமன்சகுனியின் மதிமுகத்தைத்தான்பார்த்து
மாகாகங்கொண்டதொரு மகாராசனேதுசொல்வான்
சபைகள்நிறைந்திருக்கச் சர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பான்
ஐவர்வனவாசம்போ யஞ்சாறுமாதமுண்டு
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
வனம்போனபஞ்சவர்கள் மாண்டாரெனவறியேன்
அம்மான்சகுனியை அரவத்துவசன்கேட்கையிலே
மாமன்சகுனியுந்தான் மருமகனுக்கேதுரைப்பான்

நாதனைப்போகவிட்டு தொலைதூரமேகிநடில்
வனமாய்வனங்களிலே வனவாசஞ்செய்கிறதும்
செத்ததுவும்பிறந்ததுவும் சேதிதெரியுமென்றார்
என்றதுகேட்டவுடன் சபூர்த்தரன் திரிலோகதீரனும்
அங்கிருந்ததூதர்களை அரசமன்னன் தானழைத்து
இவர்வனவாசம்போய் அலைகரைசார்ந்தது
எந்தவனத்தி லிருக்கிறாரென்றறிந்து
இவர்களைக்கொண்டு அதிசீக்கிரம்வாரும்
காற்றுப்பறந்து கடிதேவாருமென்றான்
தாம்பூலம்வாங்கித் தாமடந்தார் தூதுவர்கள்
கோட்டைகடந்தார்கள் கொத்தளமுந்தான்கடந்தார்
பட்டணமுந்தான்கடந்து பாரவனம்போகலுற்றார்
செங்காய்ப்புளியடி சிறும்வனங்கடந்தார்
வேங்கைபடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைநறைப்பூத்தவனம்
பாதிரிமல்லி படர்ந்தவனங்கடந்து
ஒருகாரைக்கிருகாரை உயர்ந்தகொம்பில்தானிருக்கும்
கருகாரைக்கிரைதேடும் கழுகிலானங்கடந்து
சூரியவனத்தனிலே போய்ச்சேர்ந்தார் தூதுவர்கள்
பணசாலைக்குளிருக்கும் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்
இருக்குமிடமறிந்து எதிரடைந்தார்கள்
வனமாய்வனங்கடந்து வாறார்களம்பலத்தே
துரியோதனிருக்கும் சிங்காதனத்தின்முன்பால்
சாஷ்டாங்கமாகவேதான் சரணமிட்டார் தூதுவர்கள்
மகாராசர்பெச்சுகின்ற மன்னவனேநீர்கேளும்
சூரியவனத்திலவர் சுகமாயிருக்கிறார்கள்
பாணசாலைமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டோமென்றார்
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அரசமன்னனேதுசொல்வான்
மாமசகுனி மன்னவனேநீர்கேளும்
எத்தனைப்பண்ணாலும் இறவாதபஞ்சவர்கள்
தப்பிப்பிழைத்து யிருக்கிறார்தானறியல்
வனவாசந்தீர்ந்து வந்தார்களானால்
பங்குண்டாமிராச்சியம் பாதிராச்சியங்கேட்பாரே
வாராமல்பஞ்சவரை வனத்திலேகொல்லுதற்கு
ஆலோசனைசொல்லுமையா அம்மானென வுரைத்தான்
மாமன்சகுனி மருமகனுக்கேதுரைப்பான்
செல்வமருமகனே திரியோதன அரசனே
இவரைக்கொல்ல வென்றால் ஆலோசனைசொல்லுகிறேன்
தேவலோகத்திருக்கும் சினமுற்றதுருவாசர்

அவ -வருந்திதபசுபண்ணும் வந்திடுவாரிப்பொழுதே
வந் பொழுதில் வருந்திச்சரணஞ்சொல்லி
..இல்சமைத்து அமுதுபடைத்திருனால்
..ாசனமிட்டு புகழ்வேந்தேபொற்பாதத்தில்
..ணமடைந்திட்டால் சந்தோஷப்பட்டிடுவார்
..ருவாசர் தன்மகிமை சொல்லிமுடியாது
..தேவராலாகாது ஜெயிக்கமுடியாது
..ருமாகாது அந்தரிஷியைச்செயிக்க
..ப்படிக்கொத்தவரை அழைத்துகிரன்னமிட்டால்
..ந்தோஷப்பட்டிடுவார் தபசிப்பெரியவரும்
..வரைக்கொல்லுதற்கு அவரைமனுக்கேட்டால்
..ல்லுதென் றுசொன்னால் இராசியமுமுன்னுதடா
..யாருமேலாகும் இவரைக்கொல்லவென்றால்
..னதுசொல்லக்கேட்டு இராசன்துரியோதனனும்
..ள்ளங்குளிர்ந்து உடனுகத்தானெழுந்தார்
அங்கொருவர்தானறியா அரவக்கொடியோனடந்தான்
முத்துமிழிபடியைத் தொட்டெடுந்தசைந்தான்
பூங்காவனம்புகுந்து புதுக்கங்கைநீராடி
ஜெபானங்கள்செய்து செபதபமுந்தான்முடித்து
நினைந்துசிவனை நெற்றியில்வெண்ணீறணிந்து
அரகராவென்று அள்ளியிட்டான்வெண்ணீறு
தெற்பாசனம்போட்டு துரியோதனராசன்
தூருவாசமாரிஷியை அங்குலாத்தானினைந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கருத்தில்நினைந்தானே
அருந்தவசுபண்ணுமே அரவக்கொடியோனும்
அப்போதுஅந்தரிஷி யறிந்துஞானதிருஷடியினால்
சர்ப்பக்கொடியோன் தபசுநிலையறிந்து
சந்தோஷமாகி தான்வருவாரந்தரிஷி
சடையுஞ்சடைமுடியுந் தம்பிரானைப்போலே
கையில்கமண்டலமுங் காஷாம்பரமணிந்து
தெண்டுகமண்டலமுந் திருநீற்றுக்கோவையுடன்
வருகிறாரந்தரிஷி வானுலகந்தான்கடந்து
வனமாய்வனங்கடந்து வாழ்மலையுந்தான்கடந்து
துரியோதனன்தபசுநிலை சேரவந்தாரந்தரிஷி
கண்டவுடன்மன்னன் சடுதியேதானெழுந்து
மூக்காலுமன்னன் முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
ஆண்டவரேஐயாவே அடியேனைசரணமென்றான்
சிறந்ததுருவாசரிஷி சித்தமகிழ்ந்தேகுளிர்ந்து
என்னையழைத்ததேனது கருமமென்றார்
மனதில்நினைத்ததெல்லாம் மன்னாவுரையுமென்றார்
அஞ்சிப்பயந்தவனும் அரசமன்னனேதுசொல்வான்

அமுதுபடைக்கவென்று அநேககாலென்மனதில்
எண்ணியிருந்தேன்காண் இதுவேகருமமல்லால்
வாரும்மகாரிஷியே வருவீரமுதுசெய்வீர்
வருந்தியழைத்துவந்தான் மாளிகைவாசலிலே
வட்டமணைபோட்டு வந்திருமென்றுசொல்லி
கைக்குச்சலங்கொடுத்தான் கட்டழகர்கோமானும்
தலைவாழையிலைபோட்டு தண்ணீருந்தான்தெளித்தான்
முக்கனியுஞ்சர்க்கரையும் முன்படைத்தான்திரியோதிரன்
கட்டுவர்க்கமுடனே காவலனுந்தான்படைத்தான்
உண்ணுமுண்ணுமென்று வுபசாரணைபண்ணலுற்றான்
அத்தனைபோசனமும் அருந்தினாந்தரிஷி
உண்டுபசித்தாறும் வுள்ளங்குளிர்ந்தாறும்
கையலம்பிக்கொண்டுமவர் கனிவாயுஞ்சுத்திபண்ணி
சிங்காதனத்திலே சேர்ந்தாரேயந்தரிஷி
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிராஜன்
பொற்றும்பாளந்தனிலே புட்பமுஞ்சந்தனமும்
தங்கத்தாம்பாளத்தில் தாம்பூலந்தான்கொடுத்தான்
மெத்தமகிழ்ந்தாரே மேன்மைதுருவாசரிஷி
சர்ப்பக்கொடிபடைத்த சதிமன்னனைப்பார்த்து
உனக்கென்னமனதில் இஷ்டமெல்லாங்கேட்டுவிடு
மனதில்நினைத்தொரு வரங்கேளுந்தாரேனென்றார்
என்றுமவருரைக்க யேதுரைப்பான்திரியோதிரன்
ஏதுவரந்தருவீரென் றுரைத்தான்திரியோதிரன்
அப்போதுமாமுனியும் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வார்
நீகோரும்வரங்களெல்லாம கொப்பெனவேதாறேனென்றார்
அப்போதுதிரியோதிரன் ஆனமுகனேதுசொல்வான்
பங்காளிபிள்ளைகளோ பஞ்சவர்களைவருண்டு
ஐவர்வனவாசம் ஆரணியம்போனார்கள்
சூரியன்வனத்திலேதான் இருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அநேகமனதாகி
உம்மைவருந்தினேன் உண்மையுள்ளமாமுனியே
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பரவசமாய்சொல்லுமென்றான்
எந்தவகையாலும் இறக்கவகைபண்ணுமென்றான்
பாதம்பணிந்தானே பாம்புக்கொடியோனும்
துருவாசமகாரிஷியுஞ் சொல்லுகிறார்வாய்திறந்து
ஏதுகாணும்பைசெய்தா ரிராஜாக்கள்பஞ்சவர்கள்
எப்படிகொல்வேனு னிராஜாக்கள்பஞ்சவரை
திரியனதுகேட்டு செப்புவான்வாய்திறந்து
ஆரணியந்தனிலே ஐவருக்கிற்சென்று
போஜனங்கேட்டாலே புகழ்வேந்தர்பஞ்சவரை
ஐவருக்கும்போஜனங்க ளங்கேகிடையாது

வெகுதோஷமென்று விதுரரிவர்பஞ்சவர்கள்
போசனமில்லையென்றும் பொட்டெனவேசாபமிட்டு
சல்லாபமசனத்துக் காவலைசெய்துவிட்டு
கடுகிவந்தாரே திசெல்லும் சனத்திரியராரே
போய்வாருமென்று பொருத்தமேதெண்டனிட்டான்
துருவமாமுனியுந் சுருக்காகவேயெழுந்து
தெண்டெனமண்டலமுஞ் செப்புமிந்தேர்வாசனமும்
கடுகிநடந்தாரே காடுஞ்செடிநோக்கி
அண்டுஞ்சுரங்கடந்து ஆறுகுளமுந்தாண்டி
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
மெல்லென்றுநடந்து செடியுமலைதிரிந்தும்
சடுதிவருகிறார்கள் சனத்திரியவரும்
வனமலைகடந்து எம்பெருமானினைந்து வந்தார்
அடியார்தமாரனைத்தோர் ஆசிரமமிடமேசெய்தார்
சம்பிரமமாய்க்காக்கரும் நாராயணனெழுந்து
காவல்களைப்பஞ்சவர்க்குக் கைபோசமயத்தில்தன்று
இவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அனர்த்தம்வருமென்று
செல்வத்திரவியங்கள் சேமித்துப்போருமென்று
தோளிற்செபமாலை சேரவிடனாளச்சே
பாவியெடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
என்றுப்பகையாளி ஏற்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
இன்னிருந்தாலென்றும் இறந்திடுவார்பஞ்சவர்கள்
நம்பியிருமென்றவரை சமர்லோகத்திலேனும்
என்றுமெழுந்தாரே மெய்ப்பெருமான்மாயவனும்
அனாதரகாளிதாண்டி அப்பாலுமேயானவரார்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
சிறந்ததாருவனமுடனே சேர்ந்தாரேமெய்ப்பெருமான்
ஆசிர்ம்கனம்பண்ணினார் அப்பொபெருமானும்
இந்தவனத்துக்கு நெருக்கமைவாய்ப்போனீர்
எங்கேநீர்போனீர்தான் என்றார்பெருமானும்
மாதிரிஷியாருமவர் வாய்த்திறந்துசொல்வார்
மாயன்பெருமானே வந்தடியேனிவ்வனத்தே
பாரிவேட்டையாகவே பாரனைக்கள்வந்தேன்
வனசாரியாகவே வந்தேன்காணிவ்வனத்தே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அச்சரிஷியேதுசொல்வார்
பஞ்சவர்கள்தாமிருக்கும் பாரவனங்களிலே
இவரிருக்குமந்த அடவியிலேபோய்ச்சேர்ந்து
புண்ணியவானிவரையும் போசனங்கேட்கவந்தேன்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எம்பெருமானானவரும்
நாமும்வருகிறோம் ராசாக்களைப்பார்க்க
கூடவேவந்தாரே கோபாலசுவாமியவர்

இருவருமாகவே யிருண்டவனந்தன்னில
ஒன்னியேசர்ப்பமேதாறு நறுங்கின்னைக்காண்டு
செங்கரப்புலிகரடி சிங்கமனைக்கண்டு
பாதிரிமூலிகை பருத்தமரக்கண்டு
ஒருகாலக்கிரகமாறு வயர்க்குமேகாய்ப்பிரளிருக்கும்
தருகாளைக்கிளைகளில் கனிமரக்கண்டு
தகிகிளருகைபிலே தபமோகமரமெப்பார்
பனையடர்ந்தகண்டனும் பாலைக்கூடசெடிகளவை
மெத்தப்பெரியவரே வேணதவஞ்செய்தவரே
இந்தப்பாவியிலேதான் ஏதுக்குவுகந்தர்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமே அப்பெரியோர்சொல்வார்
இந்தப்பாவிவிடம் விண்டபோசனக்குண்டான்
பகவேன் பாதாளசன்னுணர்க்கு இட்டாலே
அமரருக்குந்துரப்புக்கான் ஆர்க்குங்கிடையாது
எங்களுக்குக்கிட்டாது ஸ்ரீராமரென்றுசொன்னார்
உத்திரங்கள்தான்கேட்டு உவந்துநடக்கையிலே
அந்தவனங்கடந்து அந்தவனம்போகையிலே
காயிதனைப்பாலே கருங்கல்லுபாறையிலே
தவந்தாயிருக்கிறதைக் கண்டார்பெருமாளும்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைபகர்ந்தெழுப்பார்
மெத்தப்பெரியவரே வேணதவஞ்செய்தவரே
தாய்தவந்திதிருந்து தாருவரமுனியே
காயிதனைப்பாறும் காரியதக்காருக்கோதான்
(இது) ஏதுக்குவைக்கான் பெண்ணுபெருமாளும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அந்தமுனிவர்சொல்வார்
தேவலோகத்தன்னிலே தேவருக்குங்கிட்டாது
ஆர்க்குங்கிடையாது அமரருக்குங்கிட்டாது
(இது) எடுத்துப்புசித்தாலே கல்லுருக்கர்ப்புதங்காண்
என்றுசொன்னவார்த்தைதனை மெய்ப்பெருமான்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுமேலே அவ்விடம்கடந்தாரே
அந்தவனங்கடந்து அவ்விருவர்போகையிலே
தாமரைதடாகத்தை சாமிகண்டுதெரிசிவார்
அப்பாபெரியவரே ஆசாரக்கிரானவரே
இந்தஜலந்தானும் ஏதுக்குக்குமென்றார்
தாருவாசமாசரிஷிபுந் சொல்லுகிறார்போட்டுடனே
தாமரைப்பொய்கையிலே ஸ்நானங்கள்செய்தாரும்
நபக்கசப்தெபக்கம்பண்ணி நானத்தான்றுஞ்செய்தாரும்
சிவசிவனவனுகுஞ் செப்பமுடியாது
என்றுசொன்னவார்த்தை மெய்ப்பெருமாள்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுமேப்போ சமிட்டத்தாராம்
இருவருமாகவே ஏகிவழிநடந்தாராம்

சூரியவனந்தனிலே சேர்ந்திருந்தாரிருவருமாய்
பர்ணசாலைபோட்டுக பஞ்சவர்கள் கிட்டார்
மாயவன் பெருமாளுமே மாமுனியானவரும்
வாழிருமிடம் அமர்ந்த மாமாசர் ஆவிலருந்து
துப்பிக்கிட்டு தொனைப்பதைத்தார் சீக்கிரமாய்த் தானெழுந்து
எதிர்கொண்டுபோயவர்க்கு இறங்கியே தெண்டனிட்டார்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமென்று தெண்டனிட்டார்
அடியிணையிலே போட்டுத் தழுவியெடுத்து
இருக்கிறதொரு பத்தைபகாய் ஆசனம்போட்டார்கள்
இட்டவிருக்கைதனில் எதிரிருவருமாய்
பர்ணசாலைதனிலே பதியக்கொண்டிருந்தார்
தக்கப்புத்திரருடைய தருமரவர்களவர்
திரௌபதியை செய்த சேதிதனைக்கேட்டாரோ
சாடைதனிலே ராசமன்னர் தானழைத்து
விருந்தருந்தவாருமென்று விருந்தோலை தானனுப்பி
வருந்தி விருந்தையழைத்து வஞ்சனைகள் பண்ணினானே
கொல்லவினைத்தானே குருடன்மகன் சத்ராதி
வாரணவதனிலே வசிகொண்டு வைத்தான்
அதுக்குத்தப்பிப்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
வாசாபித்தன்னால் பக்கல் வழியில்லைக்கான் மாபாவி
அதுக்குத்தப்பிப்பிழைத்தோமே ஆண்டவனே யுன்னருளால்
பொற்குவியலொட்டியே பொற்சிங்காதனங்களிட்டு
கொல்லவினைத்தானே குடிகேடன் மாபாவி
அதுக்குமப்பிழைத்தோமே ஆயருடைபுண்ணியத்தால்
சிற்றாளோட்டி சீக்கிரம் வாருமென்றான்
சூதுவிளையாட்டுக்கு சொல்லிப்போகச் சொன்னான்
அதுக்கும்பிழைத்தோமே அரிராயர்புண்ணியத்தால்
சிற்றாளோட்டி சீக்கிரம் வாருமென்றான
சூதுவிளையாட்டுக்கு சொல்லிப்போகச் சொன்னான்
அதுக்கும்பிழைத்தோமே அரிராயர்புண்ணியத்தால்
உடன்பிறந்தாள் திரௌபதிக்கு ஒருக்காலே நஞ்சைவிட்டான்
குடிக்கிறதண்ணீரில் கொல்லக்காரன் நஞ்சைவிட்டான்
கொல்லவினைத்தானே குடிகேடன் சத்ராதி
அதுக்குப்பிழைத்தோமே ஆண்டவனே யுன்னருளால்
அரசர்சபையிலே அம்பலத்தார் தங்கள் முன்னே
சொக்கட்டான் போட்டான்காண் சோழியினையாடி
பகடைக்காய் போட்டு பந்தயங்கள் பேசினான்
நாடுகளுந்தேசங்களும் நாட்டையுமே பேசினான்
ஜாதியையும் தானத்தையுந் தான்பறித்தான்
பெருந்தன்மைக்குத் தட்டி பெருங்கிடங்கிலேயடைத்தான்

கார்குழலாளழுயாத கல்லறைக்கிட்டிவிட்டான்
தள்ளிப்பிழுத்துவந்து தாள்விலக்குப்போட்டுவிட்டான்
அரசர்சபைநடுவே அம்பலத்தார்தங்கள்முன்னே
அறையிலிருந்தபெண்ணை அம்பலத்திற்கொண்டுவந்து
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணை பாவையழகியளை
அரசர்சபைநடுவே அம்பலமேற்றிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லியல்லோ துகிலுரித்தான்மாபாவி
வாய்வரிசையில்லாமல் வம்பாகப்பேசினனே
பாரவனவாசம் பன்னிரண்டுவருடம்வரை
ஆரணியம்போயிருந்து அப்பாலொருவருடம்
அக்கியாதவாசம் யாருக்குந்தெரியாமல்
ஊரில்உருமாறி யொளித்திருந்துவந்தாக்கால்
காடுதிரிந்துவந்தால் நாடுநகர்தாரேனென்றான்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிகொடுதாரேனென்றான்
பாரவனவாசம் பரதேசம்வந்துவிட்டோம்
எங்கள்-பொழுதுதொலையுமோ பூமியாசாளுவமோ
என்றுதெளியுமோ எக்காலஞ்சென்றிடுமோ
நாங்கள்சுகமாக ராச்சியத்தையாளுவமோ
உம்முடையதிருவுள்ளம் எப்படியோநாமறியோம்
பாதஞ்சரணமென்று பணிந்தாரேதருமராசர்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவரோதுசொல்வார்
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைப்பாரொருவருண்டோ
வரும்வினைவந்தாக்கால் மடியேந்தவேண்டாமோ
ஈசனெழுதியதில் எவ்வளவுங்குறையாது
என்று-பிரியவசனத்தை பெருமாளுரைத்தாரே
தக்கப்புகழுடைய தருமரவரோதுசொல்வார்
இந்தரிஷிபாரும் யேதுவகையாகவந்தார்
என்றுமவர்கேட்க யேதுசொல்வார்மாயவரும்
துருவாசமாமுனிக்குத் தெண்டஞ்சமர்ப்பித்து
சொல்லுவார்வாய்திறந்து சொற்பெரியதர்மலிங்கம்
அடியேனைத்தேடியே ஆண்டவரேவந்ததென்ன
கமலபதம்நோந்திடவே கால்நடையாய்வந்தீரே
செந்தாமரைப்பாதம் செம்புண்ணாய்சிவந்ததுவே
தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமென்றார்மாமுனியை
துருவாசமாமுனியும் சொல்லுகிறார்வாய்திறந்து
குருகுலவங்கிஷத்தில் குந்தியார்புத்திரரே
போசனங்கேட்கவந்தேன் புகழ்பெரியதர்மரோநான்
தேவற்குமற்புதமாய் சிவனார்க்கும்பிரீதியாக
இப்போதுபோசனங்க ளிட்டாலேயல்லாது
கல்லாப்பிச்சமிப்பேனென்றார் கனத்தரிஷியவரும்

மெத்தப்பெரியவரே வில்வேந்தர் தருமராசர்
ஆயரைப்பார்த்துமல்லோ அனேகவிசாரமிட்டார்
மடிந்துவிழுங்காலம் வந்ததேதென்னசெய்வோம்
என்றுபுலம்புகையில் எம்பெருமானேதுசொல்வார்
வீமாமதகரியே வெல்வேந்தாவாருமென்றார்
பருத்தவனங்களிலே பலாயிலைநீர்பார்த்து
கருங்கல்லுமலைக்காமதேநுபாலிருக்கும்
காராம்பசுபாலைக் கறந்தேபோர்தெடுத்து
தாமரைப்பொய்கையிலே சலங்கொண்டுவாருமென்றார்
என்றுசொல்லாமுன் எழுந்துநடந்தான்வீமன்
கடுமுடுகியே காதமப்பார்த்துவந்து
காமதேனின்பாலவன் கறந்தேபோர்த்தெடுத்து
பருத்தவனங்களிலே பலாயிலைதான்பறித்து
தாமரைப்பொய்கையிலே சலங்கொண்டோடிவந்தான்
அருவர்சமாமுனியைக் கலாயெழுந்திடென்றார்
கைக்குசலங்கொடுத்து கடுகவே தருமவர்
வட்டமனைபோட்டு வந்திருந்துசுவாமியென்று
பலாயிலைபோசனத்துக்கு பாங்காய்ப்படைத்தார்கள்
உபசாரமென்னவே உண்டுமையாசுவாமியென்றார்
போசனத்தைமாமுனியும் புசித்தபிறகாக
ஆபாசந்தீர்க்கவே அந்தரிஷியாரும்
கையலம்பிக்கொண்டாராம் களிகமகிழ்ந்தாரும்
தாம்பூலம்வாங்கிச் சந்தோஷமாகக்களித்து
இலைபுக்கொல்லைத்த அந்த துருவாசரிஷி
தேவர்களுக்குமெட்டிய போசனங்கள்
மெத்தப்படைத்தார்கள் புகழ்வேந்தர்பஞ்சவர்கள்
இப்படிக்கொடுக்கவே அப்படிக்கொண்டிடலாம்
என்றுமனமகிழ்ந்து துருவாசமாமுனி
பஞ்சபாண்டவரை அந்தரிஷிவாழ்த்தினார்
இவரையும்வாழ்த்தி ஆயனைத்தெண்டனிட்டார்
இருவருமாகக்கொண்டு எழுந்துநடந்தாரே
கடுகிமுடுகியே கரியமலைதான்தாண்டி
சூரியவனந்தாண்டி சுருக்காய்வருகிறாராம்
காடுகளதாண்டியே கரியமலைதான்தாண்டி
அஸ்தினபுரத்தை யடுத்தாரமந்தரிஷி
துரியோதனனிருக்குஞ் சிங்காசனமதனில்வந்தார்
துரியோதனனுந் தெண்டனிட்டான்மாமுனியை
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு போசனமென்றான்
சிங்காசனம்போட்டு திருவடிதொழுதான்
ஆசனத்திலேயேற அந்தமுனிவீற்றிருந்தார்
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனன் சொல்வான்

[illegible]

சக்கட்டாங்கபாகமே சூதனையிட்டார் பஞ்சவர்கள்
[illegible] பெருமாளும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பெருமாளும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தாண்டி [illegible] தாண்டி
[illegible]
[illegible].

உ-வது இராஜாபிஷேகம்.

இரண்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
[illegible] அப்பாலேபோகலுற்றார்
[illegible] கடந்தார்கள் பஞ்சவர்கள்
[illegible]
[illegible] கானகத்தில்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] கடந்தார்கள் பஞ்சவர்கள்
[illegible]
[illegible]
பர்ணசாலைபோட்டுப் பஞ்சவர்கள் வீற்றிருந்தார்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] சொல்லி அனந்தன்பேர் [illegible]

ஒராஜமாவென்றசத்தம் ராமசிம்ஹகேட்டாலும்
அரிகரியென்றசத்தம் அக்கரிஷிகேட்டாலும்
கோவிந்தாவென்றசத்தம் குருமுனிகள்கேட்டாலும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து பொய்யெனவேசாவெழுந்து
செவ்வருஞ்புலிபோல் சீறிவலவேசாவெழுந்து
கையிற்றடியெடுத்து கபேடைப் பரமே
வார்வெடித்துமவர் வல்ல சீலைக்கொள்ளியகொள்வான்
அப்படியாகவே அநேகநாள்நடக்கும்போது
பாயல்பெருமானும் மார்க்கண்டயதவத்தி
தன்னுடைத்திருமனப்போல் சாவேவைதேவித்தார்
பரந்தமுகப்பிரதாக பழுத்தபாயபோல
தாதமைவார் காயிகுவாராய்
ராமர்விதாணிருக்கும் கல்லைவரத்தனிலே
அர்த்தர்ஷியிருக்கும் ஆச்சிரமமுட்பறுக்க
ஹரிகேப்ஹரிகுவென்று அகத்தபாப்பராவே
சாரஜபாணியென்று சத்தம்கொல்தாமனிவர்
அக்கசத்தகளை கேட்டு அரிமரிஷிதாமெழுந்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து பொய்யெனவேதடியெடுத்து
ஆசிரமத்தைவிட்டு ஆண்டிகைப்பதுங்காப்போல்
தாதசிறுவனிடம் தலையாட்டுக்குறிச்சை
பாரிபடிகதாமே கலையெபிளிவாயமைவி
அவ்வடிபட்டுக்கொண்டு அரிகவிந்தாவென்று
அவன்மாதிபடித்தாலே மறுபிமன்றதிபாலே
சந்திரமண்டலத்திற் தவாமிபென்றதியாம்
இவ்வடிபட்டவுடன் அக்காரபிறையமரி
கண்கள்சிவந்துமவர் காசாவழுத்தெழுந்தி
ஆசயமாகவே வைத்தபார்த்தியே
இல்லையிருமாயவே தவர்கள்தாமவார்க்குதர்
கல்லடியையாமரில் மாதவகாபாபி
அடிகொட்டுக்கொண்டும் ஆகிரம்பிதிட்டவனை
வெத்தப்பமர்த்த விழுந்தானைபாளிவான்
கவாயிராணையென்று காலமைதான் ராயகிரி
முக்காலும்கண்டரிஷி முடவனைக்கொத்திசெய்தான்
அப்போதமையவரும் அறுமைகாதாகினார்
மாபலபெருமானும் வார்க்கைகேள் முசிகாளார்
பொதனைக்காண்போதில் போதப்பனியுதம்
மகேசனாதயாக்கி மணத்துவகேள்வாது
எந்தையாகவே நெஞ்சேபொப்போதுதம்
மாதிகுத்தபே மாய த்தமைன்றுதம்

அக்கினைதன்பண்ணுறதாம் ஆருடபராபரம்
ஆகாதகாரியங்கள் அனேக்ககாலந்தேடிமெல்லாம் [illegible]
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு [illegible]
[illegible]
கட்டிவைப்பதற்கு கடிக்கிவேயேது சொல்வான்
அதிவேல்பாதம் அடியேனைத்திருப்பேன்
உடனுடையபாதம் ஒருக்கால் ஆய்நானறிவேன்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(உ) [illegible] பாவங்கள்போக்கிவிட்டேன்
[illegible]
[illegible] செய்வார்
[illegible]
சாபம்பிடியுமென்றார் சௌரிபெருமாளும்
அவ்விதமாகவேதான் அரவமாய்ப்போகவென்றார்
[illegible] சாபமிட்டார் செம்பெருமாள்
[illegible] ஆனதுகேட்பார்
[illegible] போதிருமென்றார்
அப்போதுமாயவரும் அருளானமீதுசொல்வார்
பேர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அடவியிலேதான் வருவார்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவர் [illegible] தான் வருவார்
[illegible]
வெற்றிமதயானை வீமனுருச்சுனரை
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] இருப்பேன்
[illegible] என்றார்
அப்போதாரபரியும் அரிட்டசாபத்தால்
அரோமர்சாபத்தால் அப்பாம்புமாண்டாச்சு
அநேகநாளப்பாம்பு அவ்வனத்திலேயிருக்கும்
அதுவரியார்பஞ்சவர்கள் அவ்வனத்திலேயிருந்தார்
இரவுபரியுமவ்வனத்தில் இராஜாக்கள் தானிருந்தார்
பர்னசாலையுண்டுபண்ணி பஞ்சவர்களங்கிருந்தார்
காயும்பழமும் கந்தமூலங்களுண்டு
வேருடனேதான் புசித்திருக்கும்போது

தெற்குமேற்குதிக்கு தேடிக்கண்டுபிடிப்பார்
வடக்குதிசைநோக்கி மன்னவர்கள்போகவில்லை
அவ்வனத்திலேயொருவன் அடக்கமதியானவன்
மெத்தவுக்கிரமுடன் [illegible]
கனிகொழுத்திருக்காய [illegible]
வடக்குதிசைதனிலே [illegible]
காயுங்கனியுமங்கே கலிகொட்டிடாரே
மென்று [illegible]
அவ்விடத்திலேயங்கே நெல்லிமரமொன்று
கனிகொழுத்திருக்கான் கட்டழகர்மன்னவன்
சகாதேவன் [illegible]
தட்டுவிக்குசட்டு [illegible]
கையில்கொடுத்து கனியதனையடுத்தான்
வடக்குதிசைநோக்கி வாரான்மகேசியன்
காயுங்கனியுமங்கே கனிகபழுத்திருக்கும்
அவ்விடத்திலேகனியும் அநேகம்பழுத்திருக்கும்
அருநெல்லிசிறுநெல்லி அழகானதமர்த்தைகளும்
கொர்க்கைக்காய்களுடன் குடகுப்பலாப்பழமும்
மாங்கனியும்தேங்கனியும் வன்னப்பலாப்பழமும்
மட்டெல்லாம் முக்கனியெல்லாம் [illegible]
அளவில்லாக்கனிகளெல்லாம் அவ்வனத்திற்காலிருக்கும்
கண்டபோதேமன்னவன் கண்களிக்குளிர்ந்தான்
அந்தக்கனிகள் அநேகம்பழுத்திருக்கும்
பெருக்கனிகளங்கே [illegible]
உண்டுபசியமறப்பார்களென [illegible]
[illegible]
வடக்குதிசைதேடி காடுதேடி [illegible]
சாமிபெருமானவர் சந்நிதிக்குவந்தாரே
என்றுமனதிலெண்ணி தேடிநடந்தானே
என்றுதம்பிமன்னனவன் நகுலமன்னவன்
அந்தவனத்திலவனுமங்கே நுழைந்து
மத்தியிலேயிருந்து மகிழ்ச்சியாயவன்
உச்சிக்கனிபறித்து உகந்துபுசித்தான்காண்
காயுங்கனிபறித்து மடியிலேதானேபுசித்தான்
வாயாரத்தின்றுமே வயிறாரத்தான்புசித்தான்
அன்னமாக்குதந்தேப்போக்கும் அழகானதமர்த்தைகளுடன்
அருநெல்லிசிறுநெல்லி அழகாக்கமர்க்கைகளுடன்
கொய்யாப்பழங்களுடன் நாவல்கனிகளும்
கிச்சிலிப்பழமும் [illegible]
செவ்வாழைப்பழமும் [illegible]
அந்தக்கனிகள் அநேகம்புசிப்பானும்

[illegible]
[illegible] சர்ப்பமெழுந்திருந்து
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பாதைதனிதெரியாமல் பாம்பென்றறியாமல்
[illegible] சார்ந்துகொண்டான் [illegible]
[illegible] சார்ந்துகொண்டான் [illegible]
பாம்பென்றறியாமே [illegible]
சர்ப்பமென்றறியாமே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தெரியாமல்
[illegible] போகாதேயென்றார்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அப்போதருச்சுனரு மாணழகனேதுசொல்வான்
அப்படியேபோய்வாறேன் அடியேன்சரணமென்றான்
சரணஞ்சரணமென்று சாய்ந்தான் திருமுடியை
முக்காலவலம்வந்து முன்னெருகால்தெண்டனிட்டான்
போகவிடைதாருமென்று போர்விஜயன்தெண்டனிட்டான்
போய்வாருமென்றுசொல்லி போகவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் விசயபெருமானும்
சல்லடங்கள்தான்போட்டு தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசங்குவிட்டு
பில்லைசமுதாடு விருதெடுத்தொட்டியாணம்
பட்டுதட்டிகட்டியல்லோ பாரவுத்தரன்சொருகி
அம்புவில்லுந்தானெடுத்து அருச்சுனன்வாறுனே
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதாண்டி
இல்லென்றகாடும் செடியும்வனந்தாண்டி
காலடியைத்தேடியல்லோ கதிதேடிதான்வருவன்
பாரவனங்களிலே பார்த்திபனும்வாறுனே
அவ்வனத்திலேகனிகள் அநேகம்பழுத்திருக்கும்
கண்டானேஅர்ச்சுனனும் காலையுமேதுசொல்வான்
காலடியைக்கண்டோமே காவலோர்க்காறேமே
எங்கிருப்பாறேமே இவனைவியனைத்தாலே
கூவியழைப்போமே யென்றல்லோசொற்றவனும்
அண்ணேரவிமாவென்று அழைத்தானேவான்விசயன்
கூவியழைக்கறுமே குரல்கேட்டுவீமனுக்கு
அருச்சுனன்தேடி அழைக்கிறுனென்றுசொல்லி
மாலைமுடியான் மதவீமனேதுசொல்வான்
காளையருச்சுனரே கபெங்காட்டானேதுமே
அருகேவாராதே அடுத்துவந்தாலும்
கிட்டேவாராதே கட்டிக்குமர்ச்சுனரே
இங்கேவராதே இரந்திரும்பிப்போவீர
தூரவில்லும்அருச்சுனரே சோலைதானல்லோசம்பிரம்
ஏகோபெரும்பாம்பு என்னைச்சுற்றித்தானிருக்கு
அரவத்தின்வாயிலே எப்படிப்போவதப்பா
இனிமேலும்போவேனென்று என்றுஞ்சொல்லவேண்டா
தப்பிப்பிழைப்பேனென்று தப்பிப்போகின்றாரே
மற்றும்பிழைப்பேனென்று மனசிலேநினையாதே
ஆபாசமாகாதே அண்ணருடன்சொல்லுமப்பா
மனைவருக்கங்கொள்ளாதே மன்னருக்குச்சொல்லுமப்பா
தர்மமுடைய தருமராசனுக்கு
கலங்கெதரியாதவர் கள்ளமென்றறியார்
வெகுத்தனையப்பாவென்பார் வெள்ளையுள்ளமென்பார்
பொய்சொல்லாப்புண்ணியவான் புத்திசொல்லாண்டவரே

சிக்கெனக்கையைக் கொடுத்திடென்றானப்பா
மனதுகளைக்காரிதை வார்த்தைதனைச்சொன்னாப்பா
வனவாசந்தீர்த்தவிவர் வையகத்திற்போனபின்பு
செகேயபிஷேகம் துரியோதனன்பாவியவனை
செண்டாடபட்டமாத்த செனவர்சொன்றிக்க
தர்மன்சகுனியையுங் கண்டதன்பாகமெட்டு
துரியோதனனழுதவர்க் கொத்தைப்பிடித்தனை
மற்றும்படையெல்லாம் மண்ணிறுக்கப்பதிவெட்டி
அண்ணனுக்குப்பட்டங்கட்டி அரசனுதுக்கலப்பா
தருமருக்குப்பட்டங்கட்டி தானிமையானுதுக்கள்
எப்போதும்போலே இராச்சியத்தையாண்டிருக்கள்
பெற்றன்னையிருதனில் இட்டபின்பெருநெருப்பை
குந்தியம்மாள்தனவயிற்றில் கொடியதானவைத்ததனை
எழுந்தப்படியல்லால் எபராக்கிரமகலசம்
தன்னிலெழுந்தானும் தவாநுதம்பியரே
அன்றெழுதங்காத்தனையன் அழுதெழுதப்போதில்லை
விதிவசத்தனையாரும் வெல்லவேகூடாது
இனிமேற்போமென்றுசி என்றுரைதம்பியரே
கட்டளையாகவே எட்டினிலுந்தம்பியரே
பொய்யாதுமென்றுசொல் போர்க்கடக்காயிபனவன்
அவ்வார்த்தைதனக்கேட்டு அர்ச்சுனனுமாமுத்து
சன்னிமாசோசனட்டு சானியருக்கானுர்
மெத்தச்சலித்துமெ விசாரப்பெரிதாகி
அன்றுதொலென்னிமா அடிபெற்றுலார்த்தைத
பாம்பினைவயிற்றிலே பார்வேந்தராமண்டதவும்
அரவத்தின்வயிற்றிலே அனுமதமாண்டதவும்
அண்ணன்தருமருடன் அடிபெற்றுவார்த்தை
உரைத்தேதேயாருக்கால் உள்ளமிகப்பதறி
துள்ளிப்பறந்துவிசை அடிஅடித்துவிட்டுவொர்
எப்படிக்குநானுரைப்பேன் என்னுடையஅண்ணாவே
போகமனமாருமோ போர்வேந்தாஅண்ணாவே
உன்னைவிட்டுநான்பிரிந்து உயிருந்தரிப்பேனோ
இப்பெரியபாப்பதனை இட்டவர்த்திருநீலவன்
வயித்தனமத்திதனிமேயன் வர்துனமென்றுவே
என்றுமொழிந்தபின்பு எழிந்தோருர்ச்சுனனும்
வில்லவனைத்தாவரிபூட்டி விற்குணம்தேனிசெய்து
அம்புறுத்தாணிகளில் அனைத்துமெடுத்தையிலே
பாம்பைப்பார்ப்பு பார்த்ததுஅருச்சுனனை
காணமல்ப்பாய்ப்பு கண்டதுஅருச்சுனனை
அப்பொழுதப்பாம்பு அனலுடன்ருவர்கேதை
அருச்சுனனைதான்பார்த்து அருகில்வந்துவாய்திறந்து

வரன்வீரமதைப்பார்த்து வாளைத்திறந்துவைத்து
எடுத்துவிழுங்கிற்று இயலாளையருச்சுனனை
பார்த்துமனனுமர்ச்சுனனைப் பாம்புவிழுங்கியது
எடுத்துவிழுங்கியது வப்பம்விட்டுதானிருக்கும்
அப்போதுவில்விசயன் அருச்சுனனுப்பேதுசெய்தான்
அரவத்தின்தன்வயிற்றில் அருச்சுனனுமேதுசெய்தான்
அன்றேயன்றேவ அடிபேதமாய்வைத்துவிட்டேன்
உந்தனுடைமை வைத்துவிட்டேன் அன்றேவ
ராஜதிர்க்கைவைத்துவிட்டேன் வைபாக அன்றேவ
அனைவளர்தருமருக்கு ஆர்போயுரைப்பார்கள்
எழுகடலாடியவ்வே இருவருக்கும்போன்றுச்ச
நல்லசெய்யேபென்செய்வே னென்றபுலம்புகையில்
வெற்றிமதயானை வீமனவனே அறிசொல்வான்
மிக்கிற்றுபர்வேத்தன் விதிதந்திபேப்படியே
என்றதிருவரும் இருந்துபுலம்புகிறார்
அக்கைதெரிபெபொழுது அனேரிரகாக
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்தாசொல்வார்
தம்பிகேளுலாகீ தாமதமாயோவே
வெற்றிமதயானை வீமனந்தாக்கேடு
பாலகோபாலருச்சுனனை பின்னமேவாக்காலேனவே
இன்னமேவக்கானேன் ஏதோன் அம்பானையீவேன்
துரோகிசெள்வைடன் அசோசெக்கிறுமோ
இக்காட்டில்லாட்டுமுன் எத்தனைபோயிசொடுபுனவே
எவிருபிடசன்னைடன் யிமிகிறுமெனறுபேவ்
காணவும்போமோதெந் கட்டமுதாதம்பியின
பார்க்கவும்போமோதே பார்மன்னர்ருவர்களே
தேடியலைந்து சீர்குலாவருவீரோ
பார்த்தலைமுந்துப் பருகுலைவருவீரோ
என்றெடுத்தமவர் எல்லையிட்டுக்கொண்டிருந்தார்
இவ்வார்த்தைதானிகேட்டு எழுந்தான்தருமனுமே
பட்டுடட்டியுட்டு பாணம்பசும்பொன்றுக்கெறுத்தோடு
நீண்டுயிக்கைகளுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சலடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சலடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு தும்பிப்பூச்சலடமாம்
சல்லடைக்கல்போட்டல்லவோ தட்டிவிற்றுகட்டி
தன்றுபுலம்பியோத் தாவேடுத்துக்கேளுகன்
ராவிடுதாண்ட வீயமனிதான்தான்டு
செடாவப்புலிகாடு பெரும்வனத்தானது
காருடைப்பார்த்தலைமேவ அடிபேபோநடவரா
அக்கானகத்திலே ஆராய்ந்துதேடுகையில்

அன்றுவேலியன் வீமா அருச்சுனனென் றழைத்தான்
கூவியழைத்தானே கௌரடகுலனுமே
அழைத்ததைக்கேட்டு அருச்சுனற் றம்பிமார்களும்
பெற்றிமகன்னிடம் வியனுடனே சொல்வான்
அழைத்ததேனண்ணா அருச்சுனனுமே சொல்வான்
தம்பிகுலா நீ தாமழுடியானே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
போகநாளும் குலா நீ புத்தியுள்ளகண்டனிலே
[illegible]
அண்ணனே கேட்டீரோ மாவத்தைக்கொல்லுகிறேன்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அண்ணனுடைய [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனனுமே சொல்வான்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
செய்யுமோ [illegible]
[illegible]
[illegible] பட்டாவருகிறின்றான்
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

அறுபற்றமரம்போலே சாய்ந்தாண்டிருந்தான்
கலையெபருவதமே மாண்டுமடிந்திரோ
செம்மலைப்பருவதமே செத்துமடிந்திரோ
உன்தம்பியர்சொரிந்து முருக்குறுப்போனேனே
அந்நாள்தனிலேயென்றுசொல்லி அலறியபலக்கினான்
அழுதாக்கேட்டு அம்முதலே தாஞ்சொல்வார்
தம்பியெழுமெனதைத் தள்ளிவைக்கப்போறீரோ
கட்டிவொடுதியனை வெட்டிக்கரிப்போறீரோ
கசியொழுதிபதில் சொன்னவுந் தருபராம
சொல்லாதேதம்பீ தருக்காவிழுந்தின்ரார்
போசாதேதம்பீ பொய்யெழும்மையாகத்தில்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு நகுலசகாதேவன்
உன்னொப்பார்துடைக்கவேசாள் பாசினமவருமோ
கண்டெடுக்கவேதான் போகமனம்வருமோ
இப்பாம்பைக்கொன்றிடுவேன் இந்நாருதக்கலே
பாம்புகளைக்கொள்ளுவீதன் பாருமென்றுவாளெடுத்தான்
என்றுவருகின்றான் இளையசகாதேவன்
அந்தருணமதிலே கண்டதப்பாம்பு
கண்டதும்பாம்பு கணிதராத்தோமானே
வாயைத்திறந்து வாரிவிழுங்கினது
மிகுந்தவாம்புமுடிதை தீயவாசாதேவனையும்
அப்போசகாதேவன் அறுமுதுமன்னன்
சாக்கையுமவிழுங்கியது என்ரைடையுன்றே
உடகருடனை முதலமன்றர்தம்பிப்போர்
அவ்வார்த்தைதானகேட்டு அணையுமே தஞ்சொல்வார்
ஐவ்வார்த்தைதன்னி லிருந்தீர் தம்பியரே
நால்வருமதுபோகிருந்து காண்புகளொழுதிலைத்தான்
அண்ணாவுங்கானகமே மன்னவருத்தனைக்கிட்டோம்
ஆயிரந்தேவாரம் அரியவரைக்கண்டிட்டோம்
என்றுபுலம்பியோமா வருத்தர்கள்ளரவருமே
அநேகவெகுநேற மானபிறகாக
தக்கபுழ்பெரிய தருமாவரேதுசொல்வார்
அன்னமேசொர்ணமே அமிர்தபசுங்கிளியே
தேவிமையனே செந்திருத்தேன்பூவே
கன்னல்மொழியாளே கற்கண்டே சர்க்கரையே
மாந்தளிர்ந்தமேனியே சந்தனப்பூமேனியே
கோர்வைமுத்தியரே குங்குமப்பூமேனியரே
குன்றுமொத்தமாரு சொல்லியிடையாரே
செருப்பிறப்பிறந்தபெண்ணே செவ்வந்தனைக்கண்ணரே
கைமோசம்வந்ததுவோ கையளிக்கொண்டாயோ

போகவழியறியேன் புதுமைகளொன்றறியேன்
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதியொன்றுந்தானறியேன்
மாண்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தைதானறியேன்
துடிகியெழுந்திருந்தான் கானகத்தில்தேடுவோம்
என்றழுபுலம்பி எழுந்தாரிருவருமாய்
காலடியைப்பார்த்துமே தடுகியோடாரார்கள்
தேடியோடாரார்கள் பேரானகானகத்தில்
அப்போமதனிலே அழகானவருச்சுனரே
தாயுருகிக்குலா தம்பிசகாதேவனைக்
கட்டிப்புலம்புகையில் குரல்கேட்டுத்தம்பியற்று
அண்ணன்குரல்கேட்டு அருச்சுனனேதுசொல்வான்
என்காருமண்ணனே இடைபடியிலுமென்பிறப்பே
சேதிகேளாதே நாகேலுமென்பிறப்பே
அருகேகேளாரோதே அண்ணாவேதாயிலும்
பாம்புவிழுங்கினது பாரவனத்தனிலே
இங்கேயல்லப்பாம்பு எடுத்துவிழுங்கினது
காலருக்குமோவெழுத்து நான்முகனெழுதிவைத்தான்
அம்மண்ணரேயபாதீர் அழுதுபுலம்பாதீர்
இனிப்பிழைக்கப்போறோமென் றெண்ணாதேஅண்ணாவே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இயலானதர்மலிங்கம்
கண்ணீர்புலம்பியேதான் சொல்லுவதறியாமல்
வெற்றிமதயானை வீமதகரியே
வழுபிரவத்தில் இடும்பனைக்கொன்றாயே
பகதூரயத்தில் பகாசுரனைக்கொன்றாயே
அரக்குமாளிகையில் துலமையுமெடுத்தாய்
பேழையுமெடுத்தாய் அக்கபனடங்கி
பாம்புக்கிரையாக இருந்தீரோபார்வேங்கா
ஐம்பதலைச்சர்ப்பனை இழுக்கவொண்ணுகதைபிடித்து
அம்பறுதிசெய்திடு ஆண்மையுள்ளவீமா
மலைப்பாம்புகொள் அரசற்று மறக்காபோவீமநீ
சகனமிருபத்தை சாய்த்தாய்பூமியிலே
குங்குமபிருபத்தை கொள்ளையறசாய்த்தாயே
கல்லானதூணை தகரப்பாலிக்குமோதான்
இரும்பானதூணை முறித்தாற்பூமோதான்
மேடிபுக்காரியத்தை இன்னையத்தைதானறியேன்
ஆச்சாப்பருவதமே அழிகில்லையென்றிருந்தேன்
ஆச்சாப்பருவதமும் அழியுங்காலாச்சுதே
கற்பகத்தாருக்கு கலக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
கற்பகத்தாருக்குங் கலையுங்காலாச்சுதே
என்னையல்லவிட்டு இப்பாம்புக்கிரையானாய்

நலாக்கிக்கிறாய் நானுபோர்மன்னர்களை
சொல்லுவேனென்றுசென்ன சொடுபசபகமெல்லாம்
மறந்தாயோதம்பிநீ மலைப்பாம்புக்கிரையாக
என்னைமறந்துநீ பிறந்துவிட ஞாயமுண்டோடா
என்றுபுலம்புகிறார் இபலன தருமருமே
மாரடித்துத்தோளடித்து மண்மேல்விழுந்தலறி
கனைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்மூர்ச்சையானூர்
அப்போது திரௌபதையும் ஆனைதருமேயதுசெய்தான்
பச்சைதழையொடித்து தருமருக்குவீசலுற்ருன்
காட்டுத்தழையொடித்துக் கடுகெனவேவீசலுற்றாள்
வீசினள்தருமருக்கு விடாய்களகத்தெளிய
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தர்புலம்புகிறார்
அப்பாடா அப்பாடா ஆனைமுகா தம்பியரே
காளைஅருச்சுனா கடுங்கானதேசலகனே
எடுக்காதவில்லெடுத்து இளங்கொடியைமாலையிட்டாய்
நீர்பார்த்துமெய்தாய் நிழலங்குபூமழையை
அழகில்மிகுந்தவனே அருச்சுனா தம்பியரே
நீமடியுங்காரியமும் நின்னைபழமானாயேபன்
இடதுபுயமான இளைய அருச்சுனனே
என்னைமறந்தீரோ இப்பாம்புக்கிரையாக
உங்களைமடியவிட்டு ஒருநாழிதங்குவேனோ
கூடமடிந்திடுவேன் ராசர்களேஉங்களுடன்
தானுமடிந்திடுவேன் ராசர்களேஉங்களுடன்
அங்கமுறநொந்தையோ ஆவிதனலாகுதையோ
நெஞ்சந்தவிக்குதையோ நெருப்பாயெரியுதப்பா
காலுக்குள்ளே இருந்துகனல்பத்துதடா
குப்பியிலுள்ளேபல்லோ குடலெலாம்பெரியுதடா
மனதுதரிக்கவில்லை வயிற்றெரிச்சல்தீரவில்லை
உங்களைப்பறிகொடுத்து உலகத்திலிருப்பேனோ
தானுமடிந்திடுவேன் ராசர்களேஉங்களுடன்
உங்களைப்புசித்தபாம்பு எங்களைப்புசியாதோ
என்றுமனந்தளர்ந்து எழுந்தாரேதர்மலிங்கம்
மலைப்பாம்புதன்னருகே வந்துதலைகொடுத்தார்
இறங்கினார்தருமலிங்க மென்னைவிழுங்குமென்றார்
தாருழகன்மலைப்பாம்பு தள்ளிவிடுகுதங்கே
எதிரேவந்தாலும் இடைந்துவிடுகுது
பக்கத்தில்வந்தாலும் பார்த்துமேபோய்விடுது
தக்கபுகழுடைய தருமாவருமைப்பார்
சமர்த்துள்ளமலைப்பாம்பே தம்பியரைவிழுங்கிவிட்டாய்
என்னைவிழுங்குமென்று எதிரேதான்வந்தாலும்
என்னபாவஞ்செய்தேனே என்னைவிலக்கிவிட்டாய்

ஏதானும்பாவிநான் இருந்தானுமாகாது
தேவியெனைத்தருமர் அழுதுபுலம்புகிறார்
நம்மோமுறையோவென்று கூவிப்புலம்புகிறார்
தேரூவடிவழகி துரோபதையுங்கூறுவாள்
ஆண்டவரேயினியே அழுதுள்ளதருமரேநீர்
மாயனிருப்போ மனதில்நினையுமென்றாள்
எம்பெருமாள்வந்தாலே எல்லாந்தெரியுமென்றாள்
அப்போது தருமருக்கு அந்தநினைவுவந்து
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகானதருமலிங்கம்
மாயனைத்தானினைந்து வருந்திப்புலம்புகிறார்
மாயன்பெருமானே வந்தருளவேண்டுமையா
ஆலிலைமேல்பள்ளிகொண்ட ஆதிமூலம்வாருமையா
பாற்கடலில்பள்ளிகொண்ட பாரளந்தாமப்பெருமாள்
பச்சைவடிவுகொண்ட மாயவரேயின்சரணம்
கார்மேவடிவுகொண்ட கோபாலாவின்சரணம்
கல்லான அகலிகையை நல்லபெண்ணாய்வைத்தாய்
கல்லெலாக்கினீரே எதிர்ப்பில்லையென்றீரே
அம்பலவாசலிலே அலவையுங்காத்தீரே
ஆலையென்றழுதசத்தை முதலைவண்ணாகாத்தீரே
இராமராய்ப்பிறந்து இராவணனைச்சங்கரித்தீர்
இலங்கையழித்தீரே இராட்சதரைவென்றீரே
அரக்குமாளிகையில் இவரையுங்காத்தீரே
அம்பலத்துத்ரோபதைக்கு அட்சயத்துகில்கொடுத்தீர்
அன்பன்பாண்டவரறிவார் எம்பெருமான்தானறிவார்
தங்கப்பஞ்சவரை காக்குந்தெய்வமல்லோ
செல்வதிரவியங்கள் சிதறிப்போனதையா
கைக்குசபையிலே களைந்திருந்துபோனதையா
உலகங்கொள்ளிபஞ்ச உருக்குலைந்துபோனதையா
இந்தவனங்காத்திரே இனிநல்லமாண்டுவிட்டோம்
ஏழையாகக்கல்லேர் கூவுவாள்பத்தாது
மானமழகன்னேறும் ரம்பங்கொண்டறுக்காதா
வாரிகோரகிருஷ்ணாவென்னாத்துயரந்தீராபோ
என்று அபயமபயமென்று வாழ்தப்புலம்புகிறார்
கோராவடிவழகி துரோபதைபார்த்துசொல்வாள்
அன்றாபணிவன்று அடியேனுக்குதவிசெய்யும்
மஞ்சளிழந்தேன் மனமிழந்தேன் பூவிழந்தேனே
காலிச்சாடிமிழந்தேன் தலைமுடிக்கநாளாச்சே
இவிட்டமஞ்சியமமில்லையென்றிருந்தேன்
மஞ்சியத்தாலிழந்து மண்ணில்விழுநாளாச்சே
ஆரைக்கழுத்தி யாரைக்கழுத்தியானேனே
கோரைக்கழுத்தி குரைக்கழுத்தியானேனே

செல்வக்குலைந்துநான் சிறுமழிக்கேகனே
ஐவருக்கைவிட்டாரோ அலைந்துவிடகளாச்சே
மங்கிலியப்பிச்சைதீ தாராயோமன்னவரே
என்குறைதீராயோ இங்கேகவாராயோ
அபயக்குரலிட்டு ங்கே அழுதாள்துரோபதையும்
மார்கொண்டகண்ணீரை வழித்தெறித்தாள்மண்மேலே
அப்போதுமாயவரு ஆதிமூலந்தானறிந்தார்
அழுதகுரல்கேட்டு ஆயன்பெருமாளும்
செல்வதிரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதே
பெட்டியிலேபூஷணம் பெருமைகுலையுதே
தோளிற்செபமாலை தோடவிழ்ந்துபோகுதே
மூங்கிலடர்ந்திருக்கும் முல்லைவனந்தாண்டி
சூரியன்தன்வனத்தை சுருக்காகத்தான்தாண்டி
இராமரிஷிவனத்தில் இராமரும்வந்துவிட்டார்
மாயன்வருகிறதை வழியிலேதான்பார்த்து
தருமருந்துரோபதையும் தாமெதிரேஓடிவந்தார்
தருமருந்துரோபதையுஞ் சரணமிட்டார்மாயவரை
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
அறுகால்வலம்வந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
சிங்காதனம்விட்டு ஸ்ரீராமர்வீற்றிருக்க
ஆசனமும்போட்டார்கள் அரிராமர்தானிருக்க
இட்டசிங்காதனத்தில் எம்பெருமாள்வீற்றிருந்தார்
மாயன்பெருமாளும் வாய்திறந்தேதுசொல்வார்
அடியளந்தமாயவரும் ஆதிமூலமேதுசொல்வார்
அழுதகுரலேது அழைக்கவந்தகாரணமேன்
வேண்டியழைத்த விபரமென்னசொல்லுமென்றார்
வருந்திஎனையழைத்த வகையதனைச்சொல்லுமென்றார்
விமருச்சுனர்கள் வேந்தர்களெங்கேயென்றார்
தம்பிமார்நால்வர்களுந் தார்வேந்தரெங்கேயென்றார்
கையிற்செபமாலை கனங்குலைந்துபோகுதே
வருந்திபுயிம்புகிற மனத்துயரந்தீர்க்கவென்று
அழுதுபுலம்புகிற அத்துயரந்தீர்க்கவென்று
ஏழைகள்தன துயரம் தீர்க்கவென்றுஎம்பெருமாள்
வாரார்பெருமாளும் வட்டமாங்கருடனேறி
துவாரகாபுரியைவிட்டு சுவாமிபவர்வாராரே
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதான்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாபூத்தவனம்
கொங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாபூத்தவனம்
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனங்கடந்து
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி

அழுதுபுலம்பினதேன் ஆரணங்கு துரோபதையும்
வணங்கழுந்தார வேளைக்குரியசொல்லுமென்றார்
தக்கபுகழுடைய தருமவேந்துசொல்வார்
தம்பிமார்களையும் சர்ப்பம்விழுங்கிற்றென்றார்
வாகையாழுந்தவனை யெனக்குரியகூறுமென்றார்
தாரமாகவைப்பாம்பு காணும்விழுங்கிற்றென்றார்
தம்பியரைப்பரிகொடுத்து தவிப்பதென்னபூமியிலே
பத்தினியைப்பரிகொடுத்து மண்மேலிருப்பதென்னே
அங்கமெல்லாம்நடுங்குதேயோ அதிராமானனைசெய்வேன்
அரசர்க்குதிரைமேவன் அண்ணியானைதந்தானென்பேன்
வணைசர்சகிதன்பே கிரீடியானைத்தந்தானென்பேன்
ஆனையிலேறுநான் ஆண்டவரேயுமையழுந்தேன்
என்றுரைக்கதான்கேட்டு எம்பெருமானேதுசொல்வார்
காருந்துணிந்த நல்லவராலிலக்கவசம்
தீயிலெழுந்தாலும் தன்னிலைசகப்போமோ
பட்டிலெழுந்தாலும் பகைத்தரியப்போமோ
அறமிருந்தான்கைக்கல்லோ அழிந்தெழுதப்போமோ
இட்டமுமொழிய வன்னனுக்குரையாது
வருமிவ்வண்டாலே படியேறதவேண்டாமோ
ஆரலோமுமுதல் ஆயுக்குகாத்தருண்டோ
சவரதியாகுதிரு இவர்களைக்காவெழுப்ப
என்றுசொல்லதாலும் இவராணதர்மலிங்கம்
இவ்வார்த்தைதாகேட்டு ஏதுசொல்வார்தர்மலிங்கம்
சுதுமேயாகமிரண் டிருதோழத்துவிட்டமோ
டம்பாலவைாகாத நெருங்கிடையைகத்தில்
பர்வைமுயலுவியல் கண்டிதிக்கதேன்பாயரே
நரியொர்தாள்பிணுக்கல் சாயமீகண்டாரு
டப்பிறப்புதான்பிழைக்க உப்பர்பிரான்கண்டாரும்
கண்பிறப்புகாண்பிழைக்க வம்பெருமான்காத்தருளும்
கண்பார்க்கினலைனக் கண்ணனையுமகொண்டவிட்டார்
புண்ணியமாய்போருத்தல் பெருமானைகொண்டவிட்டார்
அப்போதுதுரோபதையாரணங்கைதுசொல்வாள்
முக்தாகேயேதிநின்றாள் முருகுழலாள் துரோபதையும்
மங்கிலியபிட்சையல்லோ மாயாவெனக்கருளும்
வாடாதமங்கிலியம் வல்லவாவெனக்கருளும்
என்றுமவள்சொல்லி இளங்கொடியாள் துரோபதையும்
மாயனுடைபாதத்தை வணங்கித்தொழுதுநின்றாள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எம்பெருமான்மனமிறங்கி
அங்குமொருதிருச்சின்னம் ஆயிருக்கையிலே
சிலைவளைவிலேசைகவாரிவடிவுகொண்டார்
மலைப்பாம்புதன்செவில் மாயவரும்போய்நுழைந்தார்

அருச்சுனன்விச்சாவிதனே அறக்காமேரையைனும்
வில்லாளிதானறிவே விற்கிரிக்குமாப்பிறிக்கு
சநுவன்சகாதேவன் சகன்னுபன்வியுமே
ராமசிஷி டயேல் சல்லுய்வெளிப்பட்டார்கள்
இவர்மகாதேவ ரப்பாம்பிள்ளையாரைக்கள்
மயல்பெருமானே வக்குசபச்சரிக்கா
தக்கபுகழுடைய தருமருக்குமெதிர்கொண்டனிட்டார்
தக்கபுகழுடைய தருமராசர்பார்த்து
வாழ்த்தியனமகிழ்ந்து மல்லைநல்லைசாபருமே
மனதுகுளிர்ந்தாரே மகாராசர்தர்மலிங்கம்
ஆயோபாதைகைபக்குஞ் சின்னதம்பிக்குளிர்ந்தான்
பலர்தமேகத்ராமைபோல் மனதும்கத குளிர்ந்தார்
அவர்கமேகதராமைபோல் அகமிக்வேகுளிர்ந்தார்
ராமசிஷிபார்க்கு சந்தாடிதந்தாரம்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைக்கலக்கேதுசொல்வார்
இத்தலைத்தாண்டி இனிபவனம்போக்கவேன்றூர்
அப்போது தர்மலிங்கம் ஆமலைப்பார்த்தவைப்பார்
இதசிஷியாரு மிசைகுலத்தகன்மமெலன
வக்ககன்மசுகிலயும் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
அப்போதுமாயனும் அருளானதேதுசொல்வார்
இத்தசிஷிகாசியத்தை இப்படிவென்றீர்கேளும்
பாண்டியன்னையர் வந்தால்வனத்துவாரகான்
எத்தனையார்வந்தால் இகழ்ச்சிசெய்பண்ணுறதும்
படாகொடாக்கள்பல்லனி எட்டிபடிக்கிறது
ஆப்பயமாகவே இருக்தார்தெகுகாலம
அப்போதுகாமெனும்ச வக்கேவடிவெடுத்தேகன்
தாதைவடிவெடுத்து தப்புகொட்டிபிச்சையென்றேன்
அரிகர்ராமமெல்லா ஓயாலேவிட்டைசுயென்னேன்
அப்போதுராமஷி அவசரமேபோடவந்து
என்னேயடிக்காரே இபவாராமரிஷி
அடிபட்டுக்கொண்டதொரு ஆக்கிரமமான நிறைம்
(நான்)பட்டஅடியாமே இட்டேன்பெருஞ்சாபம்
அப்போதுராமரிஷி ஆயிரேன்றழுது
வல்லானராமரிஷி வாய்திறந்தேதுசொல்வார்
என்சாபமெப்போது தெகிலுமையாகவாயிரென்றான்
இவர்பஞ்சபாண்டவர்க ளாரணியம்வந்தாக்கால்
ஏறுபேலைடுத்து சலுப்பிருக்கிறவாய்
அப்போது உன்சாபம் அடைவடைவே தீர்த்திடுவோம்
என்றுமவர்க்குரைத்து எவைபதிக்குப்போய்ட்டேன்
அப்போதிட்டசாபமது இப்போதுவிக்தநாள்
(ரிஷி) விக்கவனத்தைவிட்டு இனிபவனம்போக்கவென்றார்

அப்போதுசிவபெருமான் அரிராமர்தாமெழுந்தார்
சாமிஇருவருடனும் நங்கை துரோபதையும்
எம்பெருமான் பாதமதை எல்லோருந் தெண்டனிட்டார்
பஞ்சவர்களைவரையும் பாஞ்சாலி தன்னையுமே
மாயன்பெருமாளும் மனமகிழ வாழ்த்தியபின்
அந்தவனங்களிலே இடமதனைத் தானும்
இடமதனைத் தானே எங்கெங்கேயுங்கள்
என்றுமதுரைத்து எம்பெருமான் போகலுற்றார்
வட்டமாக்கருடனேறி பரமனாரும் போகலுற்றார்
அந்தகெடு காண்டு கதிபயிலே தான் தாண்டி
ஆறுகளையும் நதிகளைக் காண்டு
வெள்ளைத்தாமரைத் தடாகம் வெண்களாப்பூத்தனம்
செங்குவளைத் தடாகம் தெங்கமறை பளாப்பூத்தனம்
சமைமயக்கமாகநடந்து வந்துவிட்டார் பாபவிநமம்
அசபலவிளராய் துவாரகைபோய்ச்சேர்ந்தார்
இப்படியாகவே இவரிருக்கும் வேளையிலே
மகாமுனிவர்களெல்லாம் மகாராசர்பஞ்சவர்கள்
பெண்மாதராம் பாண்டவர்கள் ஆரணியந்தன்னில் துரோபதையும்
பன்னிருவர்பாண்டவரும் பாஞ்சாலியாள் துரோபதையும்
அந்தவனத் திலேயிருந்தார் என்றபின்பு
இப்படியாக இவரிருக்கும் வேளையிலே
முன்னுள்ளதுவரை பிறந்தது பஞ்சவர்க்கு

இரண்டாவது இராமரிஷிவனம்.

முற்றிற்று.

௩-வது முருக்கமகாரிஷிவனம்.

அவ்வனத்தை தவிட்டு அப்பாலே போகலுற்றார்
கடைதலையிலே முடிவாக்கைகாணத்தே
கொல்லைவத்தமிட்டு கூடத்திலே மேலேவைத்தார்
மல்லிகைக் கமிமாம் வனமேயடித்தனராய்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முகதிவந்தார் பஞ்சவர்கள்
அந்தவனத்திலேதான் அங்கேயிருப்பவந்தார்கள்
ஒருபிக்குப் பர்ணசாலை உண்டென்றார் பஞ்சவர்கள்
மூன்றடிக்குப் பர்ணசாலை முடிமலருண்டென்றார்
ஆறடிக்குப் பர்ணசாலை ஆனைமுகருண்டென்றார்
ஏழடிக்குப் பர்ணசாலை கபிலர்கடவுளென்றார்
பர்ணசாலைமேலே பஞ்சவர்கள் வீற்றிருந்தார்
இப்படியாக யிவரிருக்கும் வேளையிலே
தென்னமுடிவேந்தன் திரிமோதிரமேதுசொல்வான்
சடைகள்நிறைந்திருக்குஞ் சற்பக்கொடியோனும்
தூர்க்காலுமச்சர்களை அழகானமன்னர்களை

முத்துகிரீடம் முடிசூடுமன்னர்களே
வச்சிரகிரீடந் தரித்தவொருமன்னர்களே
மாணிக்ககிரீடந் தரித்தவொருமந்திரிகளே
அத்தண்டபேரையுமே அவைவரையுந்தான்பார்த்து
மாநாகங்கொண்டவொரு மகாராசனே துரைப்பார்
ஐவர்வனவாசப்போய் அனேகநெடுநாளாச்சே
மூன்றும்வருஷமது மொழியலாம்பஞ்சவர்கள்
அவர்எந்தவனத்திலே இருக்கிறாரென் றறியேன்
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தைதெரியவில்லை
ஆடாதூதுவரே அருகிருக்குமல்லர்களே
பாரப்புலிபோலே பஞ்சவர்களைவருமே
வீரப்புலிபோலே வேந்தர்களைவருமே
எந்தவனத்தி லிருக்கிறாரென் றறிந்து
ஐவரைப்பாராதே அறிந்தோடிவாருமென்றான்
காவலர்களும்மையவர் காணாதேவாருமென்றான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்திருந்தாதூதுவர்கள்
ஒற்றாளொருவனு மோடினான்கானகத்தே
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையுமல்லோ அதிகவனந்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
வனமாய்வனந்தாண்டி வாரார்கள்தூதுவர்கள்
சூரியன்தன்வனத்தே சுறுக்காய்நடந்தார்கள்
ராமரிஷிவனத்தே நடந்தார்நலமாக
முருக்கமகாரிஷிவனத்தே முடிமன்னர்போய்நுழைந்தார்
அந்தவனத்திலே ஐவரையுங்கண்டார்கள்
பர்னசாலைமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்
அவருமறியாமல் ஆணழகர்திரும்பிவந்தார்
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதாண்டிவந்தார்
அஸ்தினபுரந்தேடி ஆணழகர்திரும்பிவந்தார்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்முன்னேவந்தார்
ஆண்டவரேஐயாவே அடியேன்சரணமென்றார்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனேதுசொல்வான்
போனீரேதூதுவரே புதுமையென்னசொல்லுமென்றார்
காளிபோண்டனவன் கடிகியேயேதுசொல்வான்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தே முடிமன்னரைக்கண்டுவந்தேர்ம்
பர்னசாலைமேலேயல்லோ பஞ்சவரைக்கண்டோமையா
அவ்வார்த்தைகேட்டானே அரவக்கொடியோனும்
சிந்தைகலங்கியவன் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து

பனமூர்த்திடுக்கிட்டு வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
இப்பெரியசபைதனிலே யிருக்கின்றராசர்களே
அம்பலத்திலெகொலுவிருக்கும் அரசுமுடிமன்னர்களே
இத்தண்டராசர்களே யியலானமந்திரிகளே
சத்திகட்டுந்துரைகளே கனத்தமுடிமன்னர்களே
ஆண்மையுள்ளதுரைகளே அல்லவருங்கேட்டிருங்கள்
என்வார்த்தைதள்ளாமல் ராசர்களேகேட்டிருங்கள்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பைங்கிளியாள்துரோபதைமேல்
தோருவடிவழகி துரோபதையேலெத்தனுக்கு
ஆசையிலையுதுகாண் ஆரணங்குதுரோபதைமேல்
நினைக்கநினைக்கவேதான் நெஞ்சமுருகிடுது
ஆசையவள்மேலே ஆதரவாய்மேலே
இச்சையவள்மேலே சீவன்பதைக்குதுகாண்
கன்னியர்மேலாசையல்லோ காமவிடாய்கொள்ளுதுகாண்
மயிலினைமேலாசையல்லோ மாக்கவில்லையெக்கனுக்கு
அவளாசைதன்னாலே யவனைவரவழைத்து
வணங்குவாயென்றுசொல்லி வார்த்தைபலபேசினேன்
இணங்குவாயென்று எத்தனையோசொன்னேன்காண்
வணங்காமற்போனாளே மாதுகருங்குழலாள்
இணங்காமற்போனாளே ஏலம்பசுங்கிளியாள்
வந்திருந்து அம்பலத்தில் வார்த்தைகள்பேசினேன்காண்
வாருமிருமென்றேன் மடிமேலேயேறுமென்றேன்
மார்போடேமார்பணைத்து மருவிமுத்தந்தாருமென்றேன்
தோளோடேதோளணைத்து சேர்ந்துமுத்தந்தாருமென்றேன்
வாருந்துரோபதையே வலதுதொடையேறுமென்றேன்
அவன்மெத்தப்பேச்சுகளும் அகந்தைகளும்பண்ணினளே
அகந்தைகள்பண்ணுகிறாள் ஆகடியஞ்சொல்லுகிறாள்
ஆகையால்துரோபதையை அடித்துகாடோட்டிவிட்டேன்
ஆரணங்கைக்கூடெனக்கு ஆசைமெத்தத்தோனுகுது
மயிலினையைக்கூடெனக்கு மனதுமெத்தத்தோனுகுது
அவள்மீதிலாசைகொண்டு டல்லோர்க்குஞ்சொல்லுகிறேன்
துரோபதையைக்கொண்டுவாத்துரைகளுண்டோசொல்லுமென்றான்
பாஞ்சாலன்பெண்ணை பாவைதுரோபதையை
கிளைபிடித்துக்கொண்டுவா துரைகளுண்டோசொல்லுமென்றான்
கொண்டுவருவோர்க்கு கோடிதனந்தருவேன்
அழைத்துவருவோர்க்கு ஆனைசேனைநான்தருவேன்
சீமையும்பூமியும் துரைத்தனங்கள்நான்கொடுப்பேன்
வெரத்தியாமல் ஆரணங்கைக்கொண்டுவந்தால்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து தாங்குமஞ்சமேத்திவைத்தால்
பாவையரைக்கொண்டுவந்து படுக்கைமஞ்சமேத்திவைத்தால்
என்னுடையராசுகளும் எழில்கருணன் ஆதீனம்

சீமைகளும்பூமிகளும் செல்வமும்நான் தருவேன்
வல்லாண்மைக்காரருண்டோ மந்திரியெழுந்திருங்கள்
போரதுரைகளுண்டோ புண்ணியனேசேனைகளே
பிடியுங்கள் தாம்பூலம் பேர்பெரியராசர்களே
என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு இயலானராசாக்கள்
அனைவோரும்பேசாம லஞ்சிப்பயந்திருந்தார்
சிந்துதேசாதிபதி தீரன்மகாசயிந்தவனும்
சொல்லுவான்வாய்திறந்து துரைகளிருந்திருக்க
மைத்துனரேநீர்கேளும் மகாராசபூபதியே
தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியை
பத்துநாட்குள்ளாகப் பைங்கிளியைக்கொண்டுவாரேன்
எட்டுநாட்குள்ளாக இளங்கொடியைகொண்டுவாறேன்
ஐவரறியாமல் ஆரணங்கைக்கொண்டுவாறேன்
மன்னரறியாமல் மயிலணையைக்கொண்டுவாறேன்
தாம்பூலந்தான்தரித்தான் தாமமுடியானும்
அந்தமொழிதான்கேட்டு அரவக்கொடியோனும்
சந்தோஷப்பட்டானே சர்ப்பக்கொடியோனும்
மெத்தமகிழ்ந்தானே வேந்தன்திரியோதிரனும்
உள்ளங்குளிர்ந்துசிலிர்த் துடம்பெங்கும்பூரித்தான்
அள்ளியேதாம்பூலம் ஆணழகன்கைகொடுத்தான்
போட்டிருந்தஆபரணம் பொட்டெனவேதான்கொடுத்தான்
இட்டிருந்தபூஷணங்க ளிஷ்டமுடன்தான்கொடுத்தான்
பொன்னிழைத்தபட்டாடை போர்த்தானே மேலாக
போய்வாருமென்றுசொல்லி புகழ்வேந்தன்தானுரைத்தான்
வெகுமானம்பெற்றுமல்லோ விடைபெற்றுமன்னவனும்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரியடியுமென்றான்
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலும்பயணமென்றான்
ஆனையின்மேல்சண்டாவும் அழகுநிசான்பிடியுமென்றார்
ஆனையின்மேல்பேரிகையை அடியுமென்றான்ஓசையுடன்
குதிரையின்மேல்டங்காவும் கொடிமுரசுசீலைகளும்
பாஞ்சசன்யம்தேவதத்தம் பலவாத்தியமுழங்க
சச்சரிகைவீராணம் தாக்கிமுரசறைய
அக்ரோணிசேனை அடங்கலும்பயணமென்றான்
அமரதரும்சமரதரும் அர்த்தரதத்தானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் காஸ்மீரக்கன்னடரும்
யீழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
சட்டைகழட்டாத சாளவரானவரும்
போட்டசட்டைவாங்காத பொங்கிலியமன்னவரும்
இட்டசட்டைவாங்காத எழிலானமன்னவரும்
குப்பாசம்வாங்காத குச்சிலியர்மன்னவரும்
ஆனையரசுரிமை அளவற்றவன்னியரும்

வெள்ளித்தடிக்காரர் வேளைவட்சங்கொடியுண்டு
மகுடமுடிதரித்த மன்னவர்களானவரும்
பட்டணத்தாசர்களும் மகுடவர்த்தனரும்
அத்தினபெயருடனே ஆனைமுகன் பயணமானான்
நீண்டதிண்கால்களுக்கு வெளிஞ்சிப்பூசல்லடமாம்
தாக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு தந்தியப்பூசல்லடமாம்
குத்திமிதிக்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூசல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூசல்லடமாம்
சல்லடங்கள் தான்போட்டு கட்டிவரிந்துகட்டி
கட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
பட்டுக்கட்டிக்கட்டிப்பல்லே பாங்கெடுத்துதான்சொருகி
முத்திஞருமாலே முகத்தகுகாய்கட்டினனே
இட்டான்திருநாமம் சாதிலின் சூரியன்போல்
பொன்னிழைத்ததுப்பட்டாவை போர்த்தானே மேலாக
அப்புவில்துப்பாக்கியுடன் ஆனைமுகன்வெளியானான்
தேரையலங்கரித்து தேர்ப்பாகனைக்கொண்டுவந்தான்
தேரைச்சுற்றிதெண்டனிட்டு செவ்வென்றுஏறினான்
வன்னபோர்த்தார் செம்புக்குடையை
பக்கத்தில்வெண்சாமரை பட்டுக்குடைகவிய
இருபக்கம்வெண்சாமரை இரத்தினக்குடைகவிய
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்தான்சூழ
சேனைதளம்முழங்க வேந்தர்களும்பயணமிட்டார்
வாருன்சயிந்தவனும் மத்தளதட்டுமுழங்க
தெத்தக்கிடதருதாண்டி தேக்கோம்பீதிவிட்டு
ஆரிகிட்டதருதாண்டி அடிதான்தாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவும் கருமாரிபிவிட்டு
பட்டணத்தெருதாண்டி பார்மன்னன்வாராமே
செந்தூளெழும்புருது தெருவெல்லாங்கப்புருது
கருந்தூளெழும்புருது கதிரோனைக்கப்புருது
வாரணசயிந்தவனும் மத்தளதக்குமுழங்க
அப்போதுசயிந்தவனும் ஆலோசனைபண்ணி
துரோபதையைக்கொண்டுவரத் தானுமுடன்போகுமே
போமிடங்களிலே புத்திமதிகேளாமலேயாம்
வழியிற்சகுனங்கள் மனதிற்குறிப்போமென்று
தருமதேவதையே சாட்சிசொல்லவேணுமென்றார்
அப்போசகுனங்கள் ஆகுதுமன்னனுக்கு
பொல்லாச்சகுனங்கள் பொருந்துதுமன்னனுக்கு
வாயசம்இடமாச்சு வலியதும்வலமாச்சு
கரடைவலமாச்சு கள்ளரெதிர்பட்டார்கள்
சாரைகுறுக்காச்சு சயிந்தவன்மேற்பல்லிசொல்லும்
குத்திப்பிடியுமென்று கோட்டானுங்குலவிடும்

வெட்டுவெட்டென்றுசொல்லி வேடவெதிராளர்கள்
சூரியனிடவே சுற்றுப்பார்வைதிராளும்
பச்சைமரத்திலே பதுக்கிருந்தபல்லியது
கிட்டமாமேழி பலபலவென்றுசொல்லியோம்
எட்டுசொல்லார்வைபது நிட்டெடலவேயாணவென்று
நெருப்பெடுத்தோர்கிழவி நின்றுபூவுதான்கொடுத்தாள்
இந்தசகுனமெல்லாம் இராசனுங்கண்டானே
கிளையாகதுபாவெல்லாம் கினைந்துமனமிறங்கி
என்னாதமெல்லாமி யிருந்துவிசனமிட்டான்
இச்சகுனத்தன்னாலே யிறந்துவிடப்போறோமோ
வந்தபயணமினி வழிதிரும்பப்போறோமோ
திரும்பிநேமாலுஞ் சிரிப்பார்கள்ராசாக்கள்
எல்லமந்திரிமார்கள் எளிதஞ்செய்வார்கள்
வந்துதிரும்பிவிட்டால் மதியான்றிரியோதில
அன்றெழுதுங்காத்தன் அழித்தெழுதப்போறானோ
யமனெழுத்தலவோ என்னவுக்குறையாது
வரும்வினைகள்வந்தாலே மடியவேண்டாமோ
உள்ளபடிக்கு ஒருநாளுங்குறையாது
என்றுமனந்தெளிந்து இராசனும்போய்நடந்தான்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைகாடுதாண்டி
ஆறுமலைதாண்டி அதிகமலைதாண்டி
வேங்கைபடர்ந்தவனம் வெள்ளாப்பூத்தவனம்
கொக்குபெருத்தவனம் கொன்னைபூத்தவனம்
புலிகள்கரடிகளும் பெருத்தவனந்தாண்டி
சூரியன்தன்வனத்தில் சேர்ந்தானேசயித்தனும்
அன்றுமுகாமிருந்து அடித்ததொருமற்றுநாள்
காலையில்பயணமாகி கடுகவழிநடந்தான்
ராமரித்ரீவனத்தில் நடந்தார்கள்சேனையெல்லாம்
அன்றுமுகாமிருந்து அடுத்ததொருமற்றுநாள்
அந்தவனந்தனிலே அத்தண்டசனபந்தி
உத்தண்டமன்னவனும் ஒருக்கனத்தேரேறி
முருக்கபகாவனத்தில் முடுகிநடந்தானே
சயித்தனும்பாஞ்சாலி தேடிவராமலே
அரசுதப்பிருக்கி துரோபதையாள்முன்னேவந்தாள்
பஞ்சசாலையிலே மத்தினியாள்வீற்றிருந்தாள்
ஒருத்தியுமாகவே தனித்தவளாய்வீற்றிருந்தாள்
பாவிசயித்தனும் பஞ்சசாலைமுன்னேவந்தானும்
அப்போதுபாஞ்சாலி ஆனதுரோபதை
கண்டாள்சயித்தனைக் கட்டழகிதுரோபதையும்
அன்னவனைக்கண்டு அலறிமேலெழுந்தாள்
தமயனைக்கண்டாளே தாவெழுந்துராணியிட்டாள்

வட்டமதை போட்டு மணித்தடுக்குதான் போட்டான்
இருமிருமென்று சொல்லி யிளங்கொடியாள் வருந்திடவே
அப்போ சயிந்தவனும் ஆனைமுகன் தானெழுந்து
வட்டமதை மேலே வந்திருந்தான் சயிந்தவனும்
தோகைவடிவழகி துரோபதையாளை சொல்வான்
இந்தவனத்திலே யாதுக்காய் வந்தீர்கள்
வனசாரி வந்தீரோ மகா தவசாய் வந்தீரோ
அன்றுமே வந்த அதிசயத்தை சொல்லுமென்றான்
பாலழகியாளும் மாற்றிறந்தே தான் சொல்வாள்
கொடும்பூபாக ஆரணியம் வந்தீர்கள்
வனவாசம் வந்தீரென்று மண்டலத்திற் போதக
பார்க்கும் பூபாகர் மாமங்கினி யோசித்தே
உங்களுடைய மனையும் உகத்தையும் விட்டு
வனவாசம் வந்ததென்ன வகையென்ன தங்கையரே
இப்போ கோலம் வந்தீர் தங்கையரே
ஒன்றுமெள்ளாமல் உறையுங்கானந் தங்கையரே
அப்போ துரோபதையாள் மாறனைக்குதான் கேட்டு
தோகைவடிவழகி துரோபதையாளை சொல்வாள்
அன்றுமே வாங்கல்வந்த அதிசயத்தை கேளும்
பாதேசம் வந்தோர்கள் பரிதாபங்களுமென்றாள்
தருமபுத்திரருக்கே தாயாதியாண்டிருந்தோம்
சூதாடியுங்கொல்லென்று அரசன் துரியோதனும்
பஞ்சவனைக் கொல்லவென்று பாவி துரியோதனும்
விருந்துக்கு என்று சொல்லி வந்தனைக் கொல்லவென்று
போனதும் பாவமென்று நாற்கனியாமென்று
நாற்கனியாலம் பொருத்தக்கப்பிப்போகுமென்று
உடம்மைவைத்த துருபருக்கு நல்லெழுதிவிட்டான்
மெய்யானதே மென்று கொண்டு மனதிலெண்ணி
பேர் பஞ்சபாண்டவர்கள் அந்திருப்புறப்பட்டு
காரவழிதனிலே பஞ்சவனைக் கொல்லவென்று
வரகவிதன்னால் பஞ்சவ மன்னவர்க்கு போடுமென்றான்
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சுவாமியுடபுண்ணியத்தால்
நடக்கும் வழிதனிலே நச்சுமுள்ளை நாட்டினான்
பகிரெதுருக்காக்கி குறுக்கே நாட்டினான்
காம்பு கத்திகளை குறுக்கே புதைத்து வைத்தான்
கொடிமுள்ளுகத்திகளும் குறுக்கே புதைத்துவைத்தான்
தண்ணீர் குடித்துமே சாவார்களென்று சொல்லி
பாஷாணத்தை பருகும் தண்ணீர் போல்நாட்டிவைத்தான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன் மகன் சத்ராதி
அதுக்கும்பிழைத்தார்கள் இவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சுவாமியுடபுண்ணியத்தால்

மாளிகைவாசலிலே வந்தபிறகாக
பொய்க்குழியைவெட்டியல்லோ போதமெத்தைவைத்தான்
பொய்சிங்காதனங்களிட்டு புகழ்வேந்தர்பஞ்சவரை
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
அங்கும்பிழைத்தார்கள் இவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
எண்ணெயிட்டுக்கொள்ளுமென வன்னையிட்டழைத்தானே
மல்லர்களைவிட்டு வதைத்தெறிந்துபோடுமென்றான்
அதுக்கும்பிழைத்தார்கள் இவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் அவாம்புடபுண்ணியத்தால்
பவளத்திருக்குளத்திற் பாறவிசாட்டினானே
நீரிற்கழுநாட்டி நீர்முடன்குளியுமென்றான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் அவாம்புடபுண்ணியத்தால்
உண்கிறசோற்றிலேதான் ஒருக்காலேநஞ்சையிட்டான்
குடிக்கிறதண்ணீரில் கொல்காலநஞ்சையிட்டான்
சோழிவிளையாடி சொக்கட்டான் சூதாடி
ஆடாதசூதாடி அரவக்கொடிவேந்தன்
சீமைதுரைத்தனங்கள் தேசமுழுதும்பறித்தான்
காடுபறித்தான் நகரெல்லாந்தான்பறித்தான்
ஆனிப்பொன்தேரும் அணியணிசிங்காதனமும்
இவரையுந்தான்கெலித்தா ராடைகளையுந்தான்கெலித்தான்
இவரையுங்காவலாக அறையிலடைத்துவிட்டான்
பாரவிலங்குகொண்டு பருவிலங்குபூட்டினானே
ஏழுலட்சம்பெருவிலங்கு எடுத்துவந்துபூட்டினானே
காற்றுநுழையாத கல்லறைத்தான்கிடங்கில்
தள்ளியேகொண்டுவந்து தடிவீரர்காவல்வைத்தான்
சுத்திரவாங்கம் நூறுவரைக்காவல்வைத்தான்
அறையிலிருந்தவன்னை அம்பலத்தில்தள்ளிவைத்தான்
மூலையிலிருந்தவென்னை முற்றத்தில்தள்ளிவைத்தான்
ஒருவர்மயிர்பிடிக்க ஒன்பதுபேர்துகிலுரிய
இருவர்மயிர்பிடிக்க இருபதுபேர்பின்னிழுக்க
பாவிமயிர்பிடிக்கப் பத்துபேர்துகிலுரிய
ஆடம்பலத்தே அரையர்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தே பெரியோர்சபைநடுவே
அரசர்சபையிலே அலையத்துகிலுரித்தான்
வாய்வரிசையில்லாமல் வம்பாட்டம்பண்ணினானே
வாடிபோடியென்றேசி வலதுதொடையேறுமென்றான்
துஷ்டத்தனங்கள்பண்ணும் துரியோதனன்பாவி
ஆகடியம்பேசினானே அம்பலவர்தன்சபையில்
பாரவனவாசம் பரதேசமோட்டிவிட்டான்

பன்னிரண்டு வருஷம் பாரவனந் திரியுமென்றான்
மறைவாயொரு வருஷம் வந்திருமென்று சொன்னான்
பதின்மூன்று வருஷஞ் சென்றபின்பு பட்டணத்தே வந்தாக்கால்
பங்குகள்பிரகாரம் பாதிகொடுப்பேனென்றான்
வந்துவிட்டோமண்ணாவே வனமேகுடித்தனமாய்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கை கானகத்தில்
பண்ணிவைத்தீயாடு வனமேகுடியிருப்பாய்
வேடரைப்போலாகவேதான் வில்லரைப்போலாக
கள்ளக்குறவரைப்போல் காட்டியிருக்கிறோமே
எங்கள்குறைதீர எக்காலஞ்சென்றிடுமோ
நாங்கள்சுகமாக ராச்சியத்தை ஆள்வோமோ
பஞ்சவர்கள்சுகமாகப் பாருலகமாள்வாரோ
நீர் அறியாதுபோலாக அண்ணாவே கேட்கவந்தீர்
தெரியாதுபோலாக கேட்கவந்தீரண்ணாவே
ஒன்றுமறியீரோ உத்தமரே அண்ணாவே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான் மன்னவனும்
பசுங்கிளியைப்போலப் போயிருந்தேன் பைங்கிளியே
சேனைத்திரளுடனே சென்றிருந்தேன் வெகுதூரம்
போனபிறகாக புதுமையிருந்ததுகாண்
நாற்றுவிசேஷமாகக் கேட்கவந்தேன் தங்கையரே
நான்—அறிந்தேனேயாமாகில் அவகேடுவாராது
அன்றிருந்தேனாகில் அப்பவுமேற்றுவாரோ
துகிலுரியப்பார்ப்பேனோ துரோபதைநாயகியே
எக்கன்மம்பொருத்து இருப்பேனோ தங்கையரே
நான்வந்தபிறகிந்த வயணமறிந்தேன்காண்
மனதுதெரியாமல் வந்தேனக்காண்
சிந்தைகலங்கித் தேடிவந்தேன் தங்கையரே
இவ்வார்த்தைகேட்டபின்பு உள்ளமுருகுதம்மா
சொன்னபடியாலே என்சிந்தைகலங்குதம்மா
சீபத்தினியாளென்றுசொல்லி சற்றுமறியானே
உத்தமியாளென்றுசொல்லி உதாசியானே
காமாட்சியென்கிறதை கழுநீரையளியானே
ஏதுமறியாமல் இகழ்ச்சிபண்ணினானே
ஒன்றுமறியாமல் உதாசினங்கள்பண்ணிவிட்டான்
அவன்வாழ்வுக்கெல்லாந் தவிடும் மகிழ்ச்சிபடங்கிவிடும்
செல்வமடங்கிவிடும் செருக்குக்குலைந்துவிடும்
பொறுத்திருமேலம்மா பொல்லாங்குவாரதில்லை
அவனுக்குநாசகாலம் ஆறுதப்பொறுத்திரம்மா
அஞ்சாதே தங்கையரே ஆயாசங்கொள்ளாதே
நீ ஆயாசப்படவேதல்லா மவனுக்கேகேடுவரும்
பொறுத்தவர் பூமியாள்வார் பொங்கினவர் காடாள்வார்

எதுக்குமஞ்சாதே என்பிறப்பேதங்கையரே
பாரப்புலிபோலேபஞ்சவர்களெங்கேயம்மா
வீரப்புலிபோல வீரர்களெங்கேயம்மா
மைத்துனமாரைவர்களும் மகாராசரெங்கேயம்மா
ஐவரையுங்காணவென்று ஆவலாய்வந்தேனம்மா
அவர்போனவிடமறியேன் போயிருக்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
பார்க்கமனதாகிப் பைங்கிளியேவந்தேனம்மா
காணமனதாகிக் கானகத்தேவந்தேனம்மா
இன்னேரமாச்சுதே இராசர்களைக்காணேமம்மா
தனியாகஉன்னைவிட்டு தருமரெங்கேபோனாரோ
ஒண்டியாய்உன்னைவிட்டு உத்தமர்களெங்கேபோனார்
இன்றுநான்காண்பதற்கு யில்லாமல்போச்சுதம்மா
இன்னமொருவேளை யிவர்களைநான்காணுகிறேன்
அவராணாய்ப்பிறந்தவர்க ளலைந்தாலுங்குற்றமில்லை
நீபெண்ணாய்ப்பிறந்தவள்தான் பின்தொடரநீதியுண்டோ
ஐவருடனேநீ அழுதுத்திரிவானேன்
அழுதுத்திரிவானேன் அல்லற்படுவானேன்
என்மாளிகைவாசலுக்கு வாரீரோதங்கையரே
பாரவனந்திரிந்து பஞ்சவர்கள்வாரமட்டும்
எந்தனதுமாளிகைக்கு வாரீரோதங்கையரே
அரண்மனைக்குநானுன்னை அழைத்துமேபோகவந்தேன்
வெதும்பிவிடாய்த்துநீ வெயிலில்திரிவானேன்
வாரீரோதங்கையரே மாளிகைக்குகொண்டுபோறேன்
என்று—வருந்தியழைத்தானே மாபாவிசயிந்தவனும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
ஐவரையும்விட்டுவிட்டு வருவேனோஅண்ணாவே
விட்டுப்பிரியவேதான் வேந்தேமனம்வருமோ
அண்ணாவேநீர்கேளும் ஆறுலொருவார்த்தை
நான்வரவேண்டுமென்று மனதிலுமக்கிருந்தால்
வனம்போனபஞ்சவர்கள் வருகிறபோதாச்சு
ஐவர்வரும்வேளை ஆச்சுதுஅண்ணாவே
ஐவரைக்கேட்டுநீ அழைத்துபோமண்ணாவே
பஞ்சவரைக்கேளுமண்ணா பாரவனந்துலைத்துவாரேன்
ஐவர்வரும்வேளை ஆச்சுதண்ணாவென்றாள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இடும்பன்சயிந்தவனும்
எண்ணாதுமெண்ணியல்லோ இருந்துவிசாரமிட்டார்
ஐவர்வந்தால்மோசமல்லோ ஆகாதகாரியங்கள்
என்றுசயிந்தவனும் எண்ணினான்தன்மனதில்
காவலர்கள்வந்தாலே காரியங்களாகாது
கையிலிருந்தகொரு கத்தியைத்தாழவைத்தான்

கடுகவெழுந்தானே கட்டழகன்சயிந்தவனும்
ஐவர்வந்தாற்சேதிசொல்லு மல்லிறைப்போறேன்
இட்டுன்னைபோகவென்றே இன்னேரப்பாதிருந்தேன்
ஐவரையுங்காணேனையா ஆரணங்குத்துரோபதையே
இன்னபொழுதுவேளைவந்து இட்டுக்கொண்டுபோறேனப்பா
ஐவருக்குச்சொல்லி அழைத்துக்கொண்டுபோறேனம்மா
போகவிடமாட்டாரும் போய்வாறேனதன்னைசயிந்த
என்றுமவன்கேட்கவே சொல்லவந்துரோபதையும்
அப்படியேபோகாதுயென்றுதேவியொன்றுசொன்னாள்
விடைபெற்றுசயிந்தவனும் கோபத்தையெழுந்திருந்து
பர்ணசாலைவிட்டிறங்கி பார்வேந்தன்போகலுற்றான்
கடுகநடந்தானே கட்டழகன்சயிந்தவனும்
அழகுரதமேறி அந்தரங்கந்தானடி
அவன் பஞ்சரதமேறி வாரவேளையிலேயும்
போருஞ்சயிந்தவனும் பொன்விளைந்ததேறி
அனேகதூரம்போனபின்பு ஆரணங்குத்துரோபதையாள்
சத்திதனைக்கண்டாளே கட்டழகிபாஞ்சாலி
வைத்துமறந்தானே மன்னவனும் ஆயுதத்தை
இங்கேவைத்துதான்மறந்தானென்றுபவனியெழுந்து
சத்திதனையெடுத்து கடுகநடந்தாளே
அன்றுசயிந்தவனே அனேகதூரம்போகாதே
நில்லுங்காணென்றுசொல்லி வெகுதூரம்போகாதே
என்றுகூடநடந்தாள் கொம்பனையாள்துரோபதையும்
அப்போசயிந்தவனும் பரும்புத்தியில்கொண்டு
அப்பாதிபோலே நடந்தானே அழகாள்
கூடநடந்தாளே கொம்பனையாள்துரோபதையும்
சோரநடந்தாளே தேன்மொழியாள்துரோபதையும்
அன்றுதேவியென்றுசொல்ல அக்கணமேகூச்சலிட்டாள்
அருமையாகசயிந்தவனுக் கப்போதான்கேட்டதுபோல்
திரும்பியவன்பார்த்து தேவிசெயத்திரனை
அவன் சொரிந்துமயங்கிப்பின்பு நிறுத்தினான்தன்ரதத்தை
அப்போதுரோபதையு மருங்கிளிபாமேதுசொல்வாள்
அண்ணாடியவனமே பலனேகதூரம்வந்துவிட்டாய்
ஆயுதத்தைமறந்து அனேகதூரம்வந்தீரே
இந்தாருமென்றாளே ஏலங்குருங்குழலாள்
அப்போசயிந்தவனும் ஆனைமுகமேதுசொல்வான்
எட்டியேதாருமென்றான் இருந்தபடிசயிந்தவனும்
அப்போதுரோபதையாள் ஆரணங்குமேதுசெய்தாள்
ஒருபடியேறிவந்தோ உத்தமியாளிகதாவென்றாள்
அப்போசயிந்தவனும் ஆனைமுகமேதுசொல்வான்
எட்டவில்லைகத்தியென்றான் இன்னங்கொடுப்பதற்கு

மற்றுமொருபடி போசனங்களையாமே திறந்தனே
அப்போதுங்காட்டவில்லை என்றனே துன்முகன்
மூன்றாம்படியேறி பொற்குழலைத்தின்றுகொண்டு
ஆயுதமிக்காவென்றான் ஆனதுரோபதையும்
சமைத்தவளுந்தான் பார்த்து சக்கிரஷ்டமாயிருக்கிலை.
நாம் வந்ததொரு காரியங்கள் வாய்ப்பட்டதென்றுசொல்லி
மெத்தமனமகிழ்ந்து செல்விடைகொண்டுபோக
அவளேறினபோதேயல்லோ எகிறவிட்டான் தன்றதத்தை
காற்றப்பறந்ததுகாண் துன்முகன் தன்றதமும்
போகுதேயந்தராமாய்ப் பொல்லாதகாலத்தில்
தோமாவடி அழுதிதுரோபதையு மேதுசொல்வாள்.
அண்ணசயிந்தவனே அழித்திவ்விதம்விட்டாய்
ஐவர்களுந்தானிருந்தால் அனைத்தவருமுக்கதனுக்கு
பஞ்சவர்களிந்நாளே பழுதுபோலாகுமடிக்கு
திருத்தும்ரதத்தையென்றுள் திருவிதாவேண்டாதகனும்
அப்போது துரோபதையாள் அனைக்குநெஞ்சகலங்கி
சிந்தைதகலங்கியவள் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மாதுமனஞ்சலித்து மயிலெனையானே துசெய்தாள்
அப்போது துரோபதையாள் அபயக்குரலிட்டாள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரோ அபயமபயமென்றாள்
ஆகாயவாணியம்மா இல்லைநம்பார்த்திருக்கள்
ஐயன்பிடாரியரே அந்தரதேவதையே
அந்தரதேவதையே சந்திரசூரியரே
காளிகளே கூளிகளே வனத்துமட்டிகளே
இந்தவனத்திலிருக்குமிருகங்களே
பாருங்கள்பாருங்கள் பாவியிவன்செய்கிறதை
எல்லாரும்பாருங்கள் இவனுடையதுர்க்குணத்தை
என்னைச்சிறைபிடிக்க எழுந்துகொண்டுபோறானே
பஞ்சவர்க்குத்தானுமையும் பார்த்திருந்தபட்சிகளே
ஐவருக்குந்தானுமையும் ஆகாயவாணியம்மா
நாய்க்குக்கிடைக்குமோ நல்லமுழுத்தேங்காயும்
செரிப்பேனோ உந்தனுக்கு சேருமோதான் தருவேன்
உனக் காவலென்று பாருமே அடிப்பேன்முறத்தாலே
என்றதுரோபதையு மினங்கொடியாளே துசெய்வாள்
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுபுலம்புகிறாள்
மாயவரேசுவாமியென்று மாதுபுலம்புகிறாள்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் அரனபூசைதான்முடித்து
அரிபூசைசிவபூசை எல்லாமவர்முடித்து
நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள் ஞாயிறுதித்தாப்போல்
வாரார்கள்பஞ்சவர்கள் வடக்கெழுந்தசூரியன்போல்
பர்ணசாலைதன்னருகே பஞ்சவர்கள்வந்தார்கள்

அங்கேதான் துரோபதையை ஆரணங்கைக்காணாமல்
காணாமல்பஞ்சவர்கள் கலங்கினார்களாம்
தக்கரிகழ்பெரிய தருமராசேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து
வீமாமதகரியே விறல்வேந்தாவென்பிறப்பே
நெருப்பிற்பிறந்தவளை நேரவர்மன்தலைமகளை
அக்கினியில்வந்துதித்த அம்பிகைபத்தினியை
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணை பைங்கிளியாள்தனையே
அழகில்சிறந்தபெண்ணை ஆரணங்கைக்காணேனே
ஆரெடுத்துப்போனாரோ அறியேனேதம்பியரே
எவரெடுத்துப்போனாரோ ஏதுமறியேனே
பார்த்துவாதம்பியென்றார் பாராளுமரசர்
என்றதுகேட்டு எழுந்தார்கள்தம்பியர்கள்
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூக்குமிட்டு
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அடவிதனைப்போய்நடந்தார்
தெற்குத்திசையிலே தேர்விசயன்தேடுவரான்
வடக்குத்திசைநோக்கி வாரான்சகாதேவன்
மேற்குத்திசையிலேதான் நகுலனுந்தேடிவாரான்
கிழக்குத்திசைநோக்கி வீமனுந்தேடிவாரான்
அந்தவனங்களிலே ஆருந்தெரியாதபோது
தேடியேகண்டுகொள்ளா திரும்பினான்வீமனவன்
காற்றுவேகமாகவேதான் கடுகிநடந்தான்வீமனவன்
ஓட்டப்போய்த்தான்பிடித்தான் பெலமானரதத்தையவன்
வீமன்கண்டானே மெல்லிநல்லாள் துரோபதையும்
அழுதகண்ணீர்தானுடைத்தாள் ஆயாசமுற்றிருந்தாள்
கைகொடுத்தான்துரோபதைக்கு தரையிறக்கிவிட்டான்
கண்டுவிழுந்தானே காமசயித்தவனும்
பார்த்துமுடிவிழுந்தான் பாவிசயித்தவனும்
இத்தகைக்கண்டவனே திடுக்கிட்டுப்பெரியநொந்து
மூர்ச்சையாய்விழுந்தானே மூடமனசயித்தவனும்
ஒருகையால்காலைத்தூக்கி உதைத்தடித்தான்மண்மேலே
அவனுடையதேர்சட்டமுமதகுதிரைகளும்
சட்டஞ்சட்டமாகவேதான் கழிபோட்டாச்சுதங்கே
தேருழுத்தகுதிரைகளை சேர்ப்பித்தான்மண்மேலே
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதான்சொல்வான்
ஏதுபெண்ணேனாணே நற்கொடியேதுரோபதையே
வந்தவனைமன்னவனே வகையாகச்சொல்லென்றான்
அப்போதுரோபதையாள் ஏறணக்குநாண்பார்த்து
அஞ்சிப்பயந்துமவள் அருங்கிளியாளேதுசொல்வாள்
வந்தானேசயித்தவனும் வாருமிருபெண்ணேசொல்லியே
நான் வனமார்வந்துதாரு வயணங்கள்கேட்டதிலே

சொன்னேன்வசனமெல்லாம் தூதாகத் தான்கேட்டு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயுதத்தைத்திறமைக்கான்
மறந்துவிட்டாயென்று மன்னவனோதானெண்ணி
ஆயுதக்கைதனையெடுத்து அன்றுமெல்லோடிவந்தேன்
எட்டிக்கொடுமென்று ஏறிலேவந்தேர்மேலே
ஏறிலேபோகிற எதிரில்விட்டான் தன்கைக்கத
இவ்வளவுசெய்தியென்று விளம்பிக்கொண்டாள் துரோபதையும்
அவ்வார்த்தைதானுகேட்டு அக்காரவீமனவன்
வெற்றிமதயானை வீமனவனே துசொல்வான்
காட்டுசெடியிலிக்கி கடிக்கியொடுவந்தான்
மூர்ச்சைதெளிந்தானே முடிமன்னன்சிந்தவனும்
காட்டுக்கொடியாலே கட்டினான்சிந்தவனை
அப்போமதவீமன் அங்காரங்கொண்டவனாம்
தன்காலில்கட்டிக்கொண்டு தானடந்தான்வீமனுமே
பர்ணசாலைதனருகே பாஞ்சாலிகொண்டுவந்தான்
தருமருக்குமுன்னாலே தள்ளிக்கொண்டுவந்தானே
கண்டாரேதர்மராயர் கலனசவீக்கவனை
வாருங்காண்மைத்துனரே வசீகொண்டுநேதடி.
சேதுமேவக்கதெங்கள சிரானாசானைகத்தில்
வந்தவசனமெல்லாம் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
தருமர்கேட்டவுடனே தார்வேந்தன்வாய்திறந்து
மாபாவிசெயிந்தவனும் வார்த்தையதனைதுசொல்வான்
உங்களை பார்க்கபிரியமுடன் வந்தேனே பஞ்சவரே
காணமனதாகி வந்தேனே காவலரே
வந்தவிடந்தனிலே உன்னைநான்காணவில்லை
தங்கையைக்கண்டேனே தங்கள்வசனமெல்லாம்
விபரமாய்ச்சொல்லுமென வுடன்பிறந்தாள்கேட்டேன்
அப்போதுரோபதையாள் ஆணவங்கொண்டுசொல்வாள்
வனவாசம்வந்ததொருவரணமெல்லாந் தானுரைத்தாள்
திரியோதினனுரைத்த செய்திகளைதானுரைத்தாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அபமானஞ்சகித்தேன்
இருந்தமென்றுசொல்லி பேசிவிட்டுநடந்தேன்
வச்சிராயுதத்தை வைத்துமறந்துவிட்டேன்
கைகிடைக்கக்கொண்டு கடுகவந்தானதன்மையரும்
எட்டிக்கொடுமென்றே ஏவலானதங்கையவள்
அவ்வளவில்வீமன்வந்து அடித்தானேகைதானாலே
இப்படியிலேகயறுகட்டி இழுத்துவந்தான்தங்கள்முன்னே
இவ்வார்த்தைசொல்லி நின்றான்பாவிமுதான்
சாயாப்புமனவரும் தருமனதுகேட்டு
மெத்தமனமுருகி வேந்தரவரேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து

கனிகள்பறித்துகொண்டு கடுகிவாருமென்றார்
அந்தசொல்தான்கேட்டு தனைவருங்கோபமுற்றார்
நகுலசகாதேவராஜாக்கள் கோபமுற்று
கண்கள்சிவந்துமவர் காந்தாளிகோபமுற்று
நெற்றிவிழிசிவக்க நீலவிழிபறக்க
உச்சியிர்துடிக்க உத்தமர்களேதுசொல்வார்
அண்ணாவேவீரசேனும் அடியேங்களுவார்த்தை
துரோபதையைகொண்டுபோக வந்ததொருதோசியர்க்கு
பாவையைகொண்டுபோக வந்ததொருபாதகர்க்கு
போகவிட்டபோதுமெவரோ புகழ்பெரியஅண்ணாவே
ஆக்கினைகள்பண்ணி அனுப்பவேணுமில்லையெனார்
பொல்லாதபாதகனை போகவிடலாகாது
என்றுமவர்சொல்லி எல்லவருமேகோபமாய்
ஆனைத்தாளர்பிறந்தா மன்னருடனேகோபமிட்டார்
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
கோபித்தகோபமெல்லாம் குளிர்ந்தமனமுமாக
வெறுத்தவதைபாவமென்பார் வெல்லாதவர்தன்னையென்பார்
படையினிறுத்தோர் கள்ளமென்றுதாமறியார்
பொய்சொல்லாதருமரவர் புண்ணியனுமேதுசொல்வார்
கோபித்துகொண்டாக்கா லாகாதுகொற்றவரே
ஆங்காரமெச்சாது ஆகாதுமாகாது
ஆனவுமுண்டானதெல்லாம் தாங்கிக்கொள்ளப்பா
பொறுத்தவர்பூமியாள்வார் பொங்கினவர்காடாள்வார்
மைக்குழலையாசைவந்தவர்க்கும்பிராணம்
கனிகள்பறித்துமே கடுகிவாருமென்றார்
எதிர்த்துபேசவேண்டாம் ஏதுந்தடையுமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அண்ணாவை வணங்கி
அஞ்சிப்பயந்துதாழ்ந்தார் அழகானதம்பிமார்கள்
காட்டிற்பறந்தோடி கனிபறித்துவந்து
கொண்டுவந்தளித்தார்கள் கொப்பனைஅண்ணன்கையில்
வாங்கியேதருமரவர் மைத்துனர்புசியுமென்றார்
மனதிற்பயமுடனே வாங்கிபுசித்தானும்
கனிகள்புசித்தவன் கைபூசிக்கொண்டானே
போய்வாருமென்றுமே பொட்டெனவேசரணமிட்டான்
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து
மைத்துனர்தன்னுடனே மன்னவர்வீமனுங்கூடப்போய்
வழிகூட்டியனுப்பிவிட்டு வாருங்கள்தம்பியென்றார்
அப்படியேசொல்லதென்று அழகானதம்பிமார்கள்
வெற்றிமதயானைவீமனவர்தானெழுந்து
அண்ணனுரைப்படிக்கு அழைத்துவந்தான்சயிந்தவனை

சென்றாரிருவருமாய் சிலஞ்சாமனைபின்பு
போர்வீமனேதுசெய்தான் கோரவழிதனிலே
ஐந்துகுடுமிவைத்து அப்பாலேதலைசிரைத்தான்
மீசைசிரைத்தானே பின்போதுபன்னிரண்டிலே
தாடிசிரைத்தானே தலைபோதுபன்னிரண்டிலே
கரும்புள்ளிசெம்புள்ளி சேர்கழுதைபோட்டுவிட்டான்
செம்புள்ளிகரும்புள்ளி சேர்க்கழுதைபோட்டுவிட்டான்
இப்படியாகவே இவிருக்கும்வேளையிலே
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவர்பார்த்து
அருச்சுனதம்பியரே அண்ணனைக்காணேமே
மைத்துனரைகூட்டிப்போய் வழிவிட்டோருமென்றேன்
போய்நெடும்போதாச்சு புகழ்வீமன்வீமனைத்தான்
வீமனைத்தேடி நீவிரைவில்வந்துசேருமென்றார்
கடுங்காளைவீமனைத்தான் கண்டழைத்துவாருமென்றார்
அப்படியேகல்லவென்று அருச்சுனனுமெழுந்தான்
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
வில்லெடுத்துக்கைபிடித்து விஜயனும்போய்நடந்தான்
அண்ணரைத்தேடிவந்தான் அருச்சுனராசதுரை
வீமனைப்பார்த்தாரே விஜயனருச்சுனனும்
கண்டானேசயிந்தவனைக் கானேமனமகிழ்ந்து
பார்த்தானேசயிந்தவனைப் பலனாலும்பூரித்து
வீமனைத்தான்பார்த்து விஜயனுமேதுசொல்வான்
என்னமரியாதை செய்தீரென்னண்ணாவே
மட்டையடிமொட்டையிட்டால் மானங்கள்வேண்டாமோ
இருமிருமண்ணேயென்று ஏங்கிடத்தானே
கானகத்திலேநுழைந்து கழுதையொன்றுதான்பிடித்து
மலைக்கழுதைகொண்டுவந்து மன்னனையேற்றினனே
இப்படியாகவேதானிவிருக்கும்வேளையிலே
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
நகுலரைத்தானழைத்து நாகர்களைத்தேடுமென்றார்
கானகத்திற்போனவர்கள் கடுகவந்துசேரவில்லை
கண்டழைத்துவாருமையா காளையிருவர்களை
நாமமுடியான நகுலனதுகேட்டு
அருளருளுமென்னையா அழைத்தோடிவாரேனென்று
தட்டிவரிந்துகட்டி சாமரைப்பூசங்குவிட்டு
ஆயுதங்கைபிடித்து அடவியினிற்போய்புகுந்து
பார்த்தண்ணரைத்தேடிப் பரிநகுலனோடிவந்து
கானகமெல்லாந்தேடிக் கண்டானேயண்ணர்களை
கண்டான்சயிந்தவனுங் சன்னாட்சியானதெல்லாம்
பார்த்தான்சயிந்தவனைப் பாவிக்குவந்துமென்று
சந்தோஷப்பட்டானே சயிந்தவனைக்கண்டவுடன்

வீமாமதகரியேவில்வேந்த பன்னார்களோ
மூவிரண்டுகுடுமிவிட்டு பொட்டையடிக்கிறோ
என்றுதுயகாரம் என்செய்வேன்மைத்துனற்கு
சாணிரைத்துவைக்கு கரியானையுண்டனைந்து
தலைமேலேவைண்டைவைத்து கனிர்ளாக்குவற்றிவைத்தான்
இப்படியாகவே இவிருக்கும்வேளையிலே
அனேகவெகுபொழுது ஆனபிறகு
குருபரவெழுந்து கப்பிரமாத்தானையழைத்து
மூவர்க்கும்போலுமே முடிமன்னராசாக்கள்
இன்னம்வாக்காளேன் என்னபோதாகுறியேன்
தேடியழைத்துவீ சிக்கிரத்தில்வாருமென்றார்
தாயமுடியாளும் சகாதேவன்றானுங்கேட்டு
அப்படியேதானெ பமையழைத்துப்போவாரெனென்று
கை கசவிக்குகட்டி கருப்பச்சைசுற்றிவிட்டு
அர்ப்புவில்லுந்தானெடுத்து ஆனைமுகன்போனாறன்
அப்போதுமோவையும் ஆனைக்குதானெழுந்து
தர்மருக்குஎதிரில்வந்து சாஷ்டாங்கமெசெண்டனிட்டு
காலுக்கட்டப்போவாரேறன் ராசாக்களோர்ந்தேடவென்றான்
தருமரதுகேட்டு நளாசமிஷேதுசொல்வார்
அப்படியேபோய்வாரும் ஆனைக்குதுரோபதையே
சிக்கிரத்தில்வாருமென்று செவைதகதார்தர்மலிங்கம்
கூடெத்தாட்டுத்தாளே ஒப்பஞ்சானாதுரோபதையும்
இருவருமாகவேதா ளிவைசாதுவழிநடந்து
அண்ணர் தேக்கேதேடியேபோ ஆனைமுகன்வந்துவிட்டான்
பானைகற்றில்பழைத்தாண்டாளோ அண்ணர்க்கோ
மைத்துனனைக்கண்டவுடனேசந்தோஷமாகத்தான்பார்த்து
உள்ளக்குளிர்ந்து நிலிக்கிடபுல்லைப்பூரித்து
சகதேவன்புடவைக்கண்ணைப்பூரித்து
பரியானைதார தென்னமைத்துனர்க்குசெய்வேன்காண
கழுதைக்கோரித்துகவென்ன சிக்கிரக்கிட்டான
மூன்றுபடின்னுமரகத்தெரிவேற்றிறன
எருக்கமாலைகொண்டுவந்துமால்கழுத்திலேபோட்டான்
இருந்தவரிசையெல்லாம் விக்ககையாட்சிசொனா
மன்னவர்கள்தன்னருகே வந்துநின்றான்பாஞ்சாலி
அண்ணனைக்கண்டபின் ஆனைமுகனாறுளோ
தமயனைக்கண்டாளே சகதேவனாறுளோ
தாயமுடிவிபரேதீர் தம்போடிபன்னிவியோ
வாள்வில்லுபார்ச்சகாதேவன்தனைக்கொண்டிறோ
கானைகருலமேதிர் கரும்புள்ளிபோட்டிறோ
மூணுருறத்தசகாதேவா மூன்பின்னுமலைத்திறோ
எருக்கமாலைகொண்டுவந்து ...ர் கழுத்திற்போட்டிறோ

என்னமீபாதை அன்னைக்கு தாடைசெரிகிலேன்
பாஞ்சாலன்பெற்ற பைங்கிளிபூவைதானைவல்
வானத்தநக்கதிரோன் பாண்டவர்தேவிதான்
ஐவருக்குந்தேவியாள் அழகாதப்பத்தினியாள்
கற்புடையபத்தினியைக் காப்பதுவேயாரால்
இக்கழுதைதனைத்தொட்டவர் கதிகேடானார்கள்
அரவக்கொடியோன்பார்க்க அப்பவேபோயனவும்
ஏறினகழுதை பிரம்சாபமிருக்கவென்று
கட்டவிழ்க்கவந்தெதாரு காவலர்களெல்லாரும்
ஓட்டிக்கொண்டுபோகவென் றுதர்மபுத்ரசாபமிட்டான்
என் வங்கிஷத்தார்தொட்டால் வாசக்கழுதைவிட்டுவிட
காட்டுக்கழுதையிது கதிகெடவேதானிகே
மற்றவர்கள்தொட்டாலே விசிதுக்கொண்டோடவென
இப்படிக்குசொல்லியல்லோ யிட்டான்பெருஞ்சாபம்
சாபங்கொடுத்தானே தருமர்பெருந்தகையவன
இப்படியாகசொல்லி இருந்தானேதுரோபதையும்
அடித்துதூக்கினாற் அந்தசமித்தனமே
துரியனுக்குசொன்னதுபோல் தாக்கினாற்சமித்தவனை
வருகுதே அக்கழுதை வனபாகவனைதாண்டி
தான்விட்டுவந்தெதாரு தன்னாடையசெனாயண்டை
வந்துகலந்தானே வாசக்கழுதைதனைனுடனே
கண்டாரேசேனையர்கள் கண்கள்கொண்டிக்கொள்ளாமல்
பார்த்தாரேசமித்தவனைப் பார்வைகொண்டிக்கொள்ளாமல்
இதுவென்னவதிசயங்க ளென்றேசற்றேகோவென்று
கட்டையவிழ்க்கவென்று காவலர்களோடிவந்து
தொட்டுவிசிக்கவேதான் ஓட்டிக்கொண்டுபோனார்கள்
ஓட்டிக்கொண்டுசேனையுட உத்தமனைப்போய்ச்சேர்ந்தான்
அக்ரமனசேனையுடன் ஆனைமுகனைபோகத்தான்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரிபல்லதரை தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி பதிபலனாதாண்டி
அஸ்தினாபுரமதனில் அடித்ததுஅக்கழுதை
கடையுங்கடைத்தெருவும் கழுதைகட்டுகையிலே
கழுதையைத்தொட்டவர்கள் குடுத்தேகூடவாருர்
பட்டணத்திலெல்லவரும் பரிவாகப்பார்த்தார்கள
என்ன அதிசயங்க ளென்பார்களெல்லவரும்
மாடத்தில்மண்டபத்தில் வந்தேறிப்பார்த்தார்கள
கோபுரத்திலேறிநின்று குதூகலிக்கப்போரும்
சொல்லிச்சிரிப்போரும் சீச்சீச்சியென்போரும்
இவனுக்குஇக்கழுதை ஏதென்றுசொல்வோரும்
சாமர்த்திராதிபியன் சதிசெய்தானென்போரும்

இப்படியாக இவர்களுஞ்சொல்லையிலே
மற்றுமொருவர்வந்து வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வேன்
துரியனுடசொற்கேட்டு திரௌபதையைக்கொண்டுவர
போனதேனானைத்திற் போர்மன்னராசரண்டை
வேசிக்காசெல்லவுமிலே ஆரணங்கைக்கொண்டுசென்றுன்
அப்போ திரௌபதையு மய்யய்யயென்றள்
அபயக்குரல்கேட்டு இவர்களுமோடிவந்தார்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்து
மல்லினைவைக்கொண்டுபோக வந்தகொருபாவிதனை
விடலாகாதென்றுசொல்லி வீமன்மனதிலெண்ணி
அடையாளம்பண்ணவி யருப்பிருஷ் துரியனண்டை
என்றுமவர்கள்சொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே
அந்தக்கருதாண்டி அப்பாலேபோனுனே
மாடத்தெருதாண்டி மன்னவர்வீதிவிட்டு
துரியோதனனிருக்கும் சிம்மாசனத்தருகே
வந்துதுஅக்கமாக மகாராசன்முன்னாலே
அம்மாள்தானங்கேபோக ஆச்சரியப்பட்டார்கள்
துரியோதனன்கண்டு சிங்காதனத்தைவிட்டு
உன்னைக்கலக்கியதாரோ ஓடிவந்தான்சயிந்தனண்டை
இதற்கென்னவாரமெய்த்தா யிருந்துகொண்டேபோகுது
துரியோதனனவனும் அப்போபாஞ்சாலியேன்
எல்லோருந்தமக்குள் ஒருதுனிக்காமனை
வேண்டாமென்றும் சொல்லவேதுரியோதனன்
அப்பதிவிரதையைப் பார்த்தார்தங்கள்முன்னே
அந்நேரந்தமக்கு வந்தவர்களுந்தான்பார்த்து
கண்டிவென்றுதான்சிரித்தார் கட்டழகரெல்லோரும்
சிரித்ததைத்தாம்பார்த்து திரௌபதைசொல்லுகிறாள்
சிக்கடையிலேசிரித்தோம் சிபேசப்பேசிரித்தோம்
என்றவர்கள்சொல்லி விவாருதிசேர்வந்து
தம்பிமார்கள்லோரும் தமதுசுற்றுக்கைகொடுத்தார்
அக்கண்டபேர்களெல்லாம் அச்சமுற்றுதவித்திடும்
அப்போதவர்களெல்லாரும் அதைநிறுத்திக்கேட்டு
இவையெல்லாம்தெய்வமென்று அல்லவரும்புகழ்புனைவில்
அவ்விருத்தாசங்க ளானதொங்கதிகள்
பார்த்தவர்கள்செய்த பஞ்சவர்துரைகளெல்லாம்
இப்படியாகவே இவர்கள்பின்பாடகிலே
தாயுமுடனந்தந்த அச்சாரவர்முடிவந்து
கைகொள்ளடைக்கும் கர்ணனாக்கண்காட்டி
சர்ப்பக்கொடியோனுடனே தம்பிமாரானவரும்
சாயாம்புநியவி கவிந்தவரானவரும்
மற்றுமுள்ளமன்னரும் மகுடமுடிராசர்களும்

இன்னஞ்சிலசேனைகளும் எல்லோருமொன்றாக
காட்டுக்கழுதையுடன் கலந்துமவரோடிருர்
நாம்-கண்டுசும்மாவிருக்கக் காரியங்களல்லவென்றார்
பார்த்திருப்போமென்றால் பரிதாபந்தோணுதையா
இதுக்கொருயோசனைகள் யியம்புங்காண்மன்னவரே
அப்போதுகர்ணனுமே ஆணழகர்வதுசொல்வார்
துரோபதையைச்சொன்ன தோஷமிதுகாணும்
பத்தினிகைபேசினதோர் பாவமதுகாணும்
என்றுசொல்கர்ணனுமே யாவரையுந்தான்பார்த்து
அப்போதுகர்ணனுமே அனைவரையுந்தான்பார்த்து
குலுங்கநகைத்து கொப்பெனவேஓடிவந்து
பாரளந்தமாயன் இருப்பாதமனதிலெண்ணி
பெருமாள்துணையென்று பிடித்தானே தன்கையில்
கடுகியிழுத்தானே கர்ணமகாராஜன்
கழுதையைக்கட்டி அங்கேயிறக்குமென்றான்
அதுகண்டபேர்களும் அல்லைருங்கையைவிட்டார்
அப்போசயிந்தவனும் அங்கேயிறங்கிவிட்டான்
திரியோதிரன்முதலாய்ச் சேனையெல்லாம்வந்தார்கள்
அவரவர்களாசனத்தி லனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
அம்பலவாசலிலே அழைத்துவந்தார்சபைதனிலே
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனுசன்
மைத்துனரைப்பார்த்து மகாராசனேதுசொல்வான்
கோதைதுரோபதையை கொண்டுவரப்போனீரே
மொட்டையடிபொட்டையிட்டு வாகனத்தின்மேலேற்றி
அனுப்பினாரார்காணு மாணழகாசொல்லுமென்றான்
அவன்-பேசப்பலனுமின்று பின்வேந்தனேதுசொல்வான்
போனதும்வந்ததுவும் புதுமைநடந்ததுவும்
அங்கேநடந்தகொரு ஆச்சரியந்தானுரைத்தான்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்பார்த்து
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அறவேமனஞ்சலித்தான்
வரிசிந்துராஜனுமே மைத்துனற்கேதுசொல்வான்
வெற்றிமதயானை வீமனைக்கொல்லவென்று
பாமனைநோக்கியே பாரதவசுபண்ணி.
வீமனைகொல்லவென்று வேணவரமெற்றுவாறேன்
என்றுநடந்தானே இயலானசிந்தையுடன்
தெற்குக்கேதுதாண்டி சேராவிதிவிட்டு
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுகுளமுமங்கே அதிகவனந்தாண்டி
மகாமுனிகள்தபசுபண்ணும் மாயமலைமேலே
தானுந்தபசுபண்ணான் தாமமுடியானும்
ஆதிசிவனையல்லோ அடிபணிந்தானினைந்து

அருந்தவசுபண்ணினானே அந்தசெயிந்தவனும்
அப்போபரமசிவன் அவனுக்கெதிரில்வந்து
என்னவரம்வேணுமென்று எந்தனைக்கேளுமென்றார்
அப்போசயிந்தவனும் அநேகவரங்கேட்டான்
கேட்டவரமெல்லாம் கிருபையாய்தான்கொடுத்தார்
ஆதிசிவன்கையிலே அதிகவரம்பெறுபெற்றான்
வீமனைக்கொல்லவென்று வேணவரங்கள்பெற்றான்
கெதைதொண்டைமாலையுங் கேட்டுமெய்ப்பெறுபெற்றான்
வரங்களைப்பெறுபெற்று வந்தானேசயிந்தவனும்
அஸ்தினபுரத்தே ஆனைமுகன்போகவென்று
மகாதபசுபண்ணதொரு மாமலையைவிட்டிறங்கி
நடந்தானேசயிந்தவனும் நாலுதிக்குந்தானதிர
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுகுளங்களுமே அதிகவனந்தான்தாண்டி
வேங்கைபடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கொக்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
நாங்கிலடர்ந்தவனம் முல்லைமல்லிப்பூத்தவனம்
வாந்தும்புலிகரடி இருக்கும்வனந்தாண்டி
மலைப்பாம்புகுடியிருக்கும் மல்லர்வனந்தாண்டி
இருளர்குடியிருக்கும் இருண்டவனந்தாண்டி
கள்ளர்குடியிருக்கும் கனத்தவனந்தாண்டி
இருண்டவனந்தாண்டி பிளக்கோப்புதான்தாண்டி
வலமாய்வனக்காடு வந்துவிட்டானத்திபுரம்
அத்திபுரத்தே ஆனைமுகன்போய்ச்சேர்ந்தான்
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனனிருக்கும்
சபையிற்சிம்மாதனத்தில் சயிந்தவனும்வந்தானே
மகாராசன்கொண்டவனும் மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
அரவக்கொடியோனும் அத்தானைத்தான்பார்த்து
கடுகவேதானெழுந்து கைகொடுத்துதான்தழுவி
ஆரடாமந்திரியே அங்கிருக்குஞ்சேவகரே
சயிந்தவனுக்கிருக்கத் தங்காசனம்போட்டு
ஏவல்பணிசெய்கிறவர் எல்லவருந்தானேகேட்டு
சொல்லப்பெற்றேனென்றுமன்னர் அருக்களமூழ்திருந்து
கூறப்பெற்றேனென்றுசொல்லி முப்பிட்டெழுந்திருந்து
சேவகரொத்தலைத்தர் சிம்மாதனமிட்டார்
அப்போதுரியோதனன் அத்தானைதான்பார்த்து
வந்ததென்னநேரமென் பிரியமைத்துனரே
இட்டசிம்மாதனத்தில் எதிரவன்வீற்றிரென்றான்
அப்போசயிந்தவனும் ஆறெழுமுகமன்னன்
இட்டதொருசிம்மாதனம் எதிரவன்வீற்றிருந்தான்
அப்போதுரியோதனன் ஆனைமுகனேதுசொல்வான்

கானகங்கள்போனீரோ சுத்தானைக்கண்டீரோ
சுத்தானைக்கண்டீரோ வரத்தரம்பெற்றீரோ
இவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆனவரம்பெற்றீரோ
பஞ்சவரைக்கொல்லுதற்குப் பலத்தவரம்பெற்றீரோ
என்றன்மனங்குளிர எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
அப் பாசயிந்தவனும் ஆனைமுகனேதுசொல்வான்
போனதும்வந்ததும் புனிதனைக்கண்டதும்
இவரையுங்கொல்லவென்று ஆனவரம்பெற்றதும்
நாலிரண்டுவார்த்தைகளாய் நடத்தினன் சயிந்தவனும்
கேட்டுமனமகிழ்ந்தான் கீர்த்திபெற்றீரென்றுசொல்லி
வெற்றிபெற்றீரென்று வேந்தன்மகிழ்ந்திருந்தான்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
மூன்றாவதுவருஷம் முடிந்ததுமன்னவர்க்கு

மூன்றாவது முருக்கமகாரிஷிவனம் முற்றிற்று.

௪-வது காளமகாரிஷிவனம்.

நான்காவதுவருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
முருக்கமகாரிஷிவனத்தை முடிமன்னர்தான்தாண்டி
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைசாமானதில்
சோலிவைத்துசிமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசிமாடு வனவாசங்குடித்தனமாம்
அந்தவனந்தாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுங்கணைதாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
காளமகாரிஷிவனத்தில் குடிவைத்தார்பஞ்சவர்கள்
அவ்வனத்திற்போய்ச்சேர்ந்தார் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
பச்சைதழையொடித்து பர்ணசாலையுண்டுபண்ணினார்
ஓரெக்குபர்ணசாலை உண்டுபண்ணினார்பஞ்சவர்கள்
மூன்றுக்குபர்ணசாலை முடிமன்னருண்டுபண்ணினார்
இந்துக்குபர்ணசாலை ஆனைமுகருண்டுபண்ணினார்
பர்ணசாலைமேலேபல்லோர பஞ்சவர்குடித்தனமாய்
மாதுதிரௌபதையும் மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்
காயுங்கனியுந்தின்று காலங்கழிக்கிறார்கள்
அவ்வனத்திற்பஞ்சவர்கள் அவரிருக்கும்வேளையிலே
மாளரக்கொண்டதொரு மகாராசனைதுசெய்தான்
அரவக்கொடியோனும் அங்கவனேதுசொல்வான்
சபையன்னிறைந்திருக்க சர்ப்பக்கொடியோனும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனாரே
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டார்பிழைத்தாரோ வார்த்தைதெரியவில்லை

காந்தவனத்தி லிருக்கிறுரென் றறியேன்
காளிபோண்டாள் கயிலைதனைவேதாவினி
இவரையுந்தேடி அவரிருக்குந்தாவிந்து
தேடியேபார்த்து திரும்பிவந்துசேருமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருகிருந்ததூதர்கள்
சொல்லப்பெற்றோமென்று சுருக்காயெழுந்தார்கள்
கூறிப்பெற்றோமென்று கும்பிட்டெழுந்து
அஸ்தினாபுரிதாண்டி ஆரணியந்தேடிவந்தார்
காடுமேடுகளிலும் கடுமலைதேடிவாரார்
நிசாசவனத்தனிலே தேடுறார்பஞ்சவரை
அங்குமிங்குமலையும் அப்பாலேதேடிவாரார்
நைமிசவனத்தில் கவமாகத்தேடிவாருர்
அங்கிருந்தேதேடுகுர்கள் அப்பாலேதேடிவாருர்
துருக்கமகாரிஷிவனத்தே நடமன்னர்தேடிவாரார்
அங்கெங்கும்காணவில்லை இவர்பஞ்சபாண்டவரை
காமகாரிஷிவனத்தே ஓடியேவந்தார்கள்
காமகாரிஷிவனத்தில் காவலர்கள்பஞ்சவரை
பாஞ்சாலிமேனகைப் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்
இருக்கிறுரென்றறிந்து வழிவழிநடந்தார்
காடுமேடுதாண்டி கஸ்திபுரம்போனார்கள்
ஆற்றுமணல்தாண்டி அஸ்தினாபோய்வந்தார்
மகாராசன்வீற்றிருக்கு மண்டபந்தனில்வந்தார்
திரியோதனனிருக்கும் செய்யசபைமுன்னேவந்து
அரசனைநீபணிந்து அடிவணங்கிக்கொண்டனிட்டார்
கண்டுதிரியோதனன் கட்டழகனேதுசொல்வான்
பார்த்துத்திரியோதனன் பாராமன்னனேதுசொல்வான்
போனீரேதூதர்களே புதுமையென்னசொல்லுமென்றார்
இவரைத்தேடியே ஆரணியம்போனோமே
காமகரிஷிவனத்தில் கண்டோமேபஞ்சவரை
பாஞ்சாலிமேனகைப் பஞ்சவரைக்கண்டோமே
என்றுசொல்லத்தானேகேட்டு எரிதாகங்கொண்டவனும்
கன்னன்சொன்னதுபோல சந்தானப்பட்டவனும்
மாமனைத்தானழைத்து மாமனேதுசொல்வான்
இன்னமும்பஞ்சவர்கள் இருக்கிறார்காணகத்தில்
மகாரசபஞ்சவர்கள் வனவாசமிருக்கிறார்கள்
தம்பிப்பிறந்தாரோடு தாரணியமன்னவரோ
பக்குவமாய்காரம் பாதிநாடாளவேரோ
கல்வியதாருடனும் விக்கினமகப்பார்க்கவேணும்
இவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆலோசனைசொல்லுமென்றான்
மாமனேவிதுரருக்கு வார்த்தையுரையுமென்றான்
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்மருகனுக்கு

சாமத்துரோபெயன் சகுனிசமித்துரைப்பான்
கொல்லிக்குப்பல்லி குடிக்குரகுலியக்கேல
சூரியனைக்கால்கெடுக்கச் சொல்லுகிறான்போதனைகள்
ஆப்பாமருமகனே இவனையுங்கொல்லவென்றான்
கொடுக்குட்காளமகாரிஷியை நோக்கித்தயவ்பண்ணினானே
அருந்தவசுபண்ணினானே அந்தமுனியர்பிடியார்
இவனைக்கொல்லவென்று அவனைமறக்கேட்டான்
நல்லதென்றுசொன்னானே சாடெர்வாறென்றப்பா
நமிக்கெரியவர்காண் சாமிக்கொப்பானவர்காண்
வரத்திற்பெரியவர்காண் மகாதேவர்க்கொப்பானவர்
அவராலேயாகுமப்பா இவனையுங்கொல்லுகற்கு
உன்னாலேயானமட்டு முந்தமனையாகுமென்றான்
என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு எழுந்தான்துரியோதனன்
உக்கிரமுடனெழுந்து ஒருவனுமாய்ப்போனானே
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதாண்டி
ஆறுசுனையுமப்போ அரியவனந்தாண்டி
ஆரணியத்தனிலே ஆலக்கொடிபோலும்
வந்துநிற்றுமவன் மகாதபசுபண்ணுகிறான்
காளமகாமுனிவரைக் கருதிமனதிலெண்ணி
அருந்தவசுபண்ணினானே ஆலக்கொடிபோலும்
வெகுதபசுபண்ணினான் வேத்தனைக்கொல்லவென்று
பாவிதபசுபண்ணினான் பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
இப்படியாய்த்தவமிருந்தான் எதிராகக்கொண்டவனும்
அப்போமகாமுனிவர் மகிழ்ந்தார்தவத்தினையே
சடையுஞ்சடைமுடியும் சம்பிரமனைப்போலாக
இவருடைசடைமுடியும் கைலாசனைப்போலாக
காலிற்செருப்புடனும் கைப்பிரம்பவனுடனும்
துரியோதனனுக்கெ நேரேவந்தனரே
கண்டதுரியோதனனும் கைகொண்டுவந்தனனே
பார்த்துதுரியோதனனும் பற்றுமிக்கதெண்டனிட்டு
முத்தமிடுமென்றான் முனிக்கெதிரில்வந்து
தத்திவலம்வந்து தொழுதேகெவிழுந்தனிட்டான்
முக்காலவலம்வந்து முடியாரத்தெண்டனிட்டான்
நாற்காலவலம்வந்து நமஸ்காரித்தெண்டனிட்டான்
கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டியகாலோடும்
வாய்புதைத்துநின்றானே மன்னவன்துரியோதனன்
காளமகாமுனியுங் கண்டுமனங்குளிர்ந்து
சிந்தைமனங்குளிர்ந்து செந்தனையுங்கூர்ந்து
சந்தோஷமானாரே சாமிபெரியவரும்
மெத்தமகிழ்ந்தவரும் வேந்தனைப்பார்த்துரைப்பார்
துர்க்குணமகராசனே அரசர்க்குநாயகனே

சூதுக்காய்வைத்தாய்நீ இக்குதையப்பன் றனிறுப
சங்கிலிவினைத்தாய்நீ சதுசுருமென்றார்
மனநிலிவினத்தனிதல்லாம் மன்னவனேனென்றுமென்றார்
பொன்னெல்லாந்தோற்றோம் போர்த்தகையென்றுமென்று
அப்போதுதுரியோதனன் அனுழுகன்தான்பார்த்து
சர்ப்பக்கொடியோனும் மங்கைமனமகிழ்ந்து
துண்டெனிறேர்கேகு படிவேனெறுர்விண்ணைப்பம்
மன்சாயிவேதுவைபா மெத்தநாடவிண்ணைப்பம்
அஞ்சிருபுரவண்டை யாவர்கொடியோனும்
நெஞ்சுவைபாண்டவரெறு திரிசேத்திரமென்பார்
மத்தவனைக்குமாரல் வைத்தேனுக்கான
தம்டெனைவிகர்க்கேன் கவியைசொல்லுகிறேன்
பஞ்சிலைகாளி பாஞ்சாலன்தான்பூத்தி
சஞ்சுவுப்புகையானி பிருத்துவிராசத்தாரி
மத்தப்பகையானம் பேசனைபஞ்சவர்கள்
பாண்டவராசான் பெற்றெடுத்தபஞ்சவர்கள்
இப்போதுதங்கள் மனத்துக்கிரையபஞ்சவர்கள்
இவளைக்கொள்ள அபிமானமெத்தவுண்டு
வினைப்புக்கொண்டுமே அனுமென்றசெயத்தை
அவர்கள்கொண்டுத்து அதுபோலுனதாது
பரமேவையாருமென்று படிமாமக்களைத்தழைத்தேன்
அனைவாமேதுவந்து அபிமானத்தாருமென்றான்
பஞ்சவனைக்கொண்டாய்ந்து பவத்தவத்தாருமைபா
அவிகைசசுறுமைகோர் அரசனைப்பண்ணியிருந்தேன்
கெஞ்சுமொழிநேர்த்தன் பலகுறவிக்கேனுண்டவிர
இந்தவாமெனைத்து சக்திமிவீர்கள்தத்தவே
சொல்லவைமெனக்கு மொத்தத்துணைவோனுமையா
மன்றுடைதம்பரிந்தாவின பாம்புக்கொடியோனும்
அந்தமகாமுனிய வரமனதுசான்றுணர்ந்து
காளமகாமுனியும் கழியமனமகிழ்ந்து
சுக்கிரவையப்பட்டமேசு சரிசங்கள்பூரித்தார்
பெருந்தவித்தாரேசு கொத்தமாமுனியும்
மனதுக்கேனைத்தபடி மன்னவனேசெய்கிறேனென்
மெச்சத்தக்கதேற்றபடி செய்கேன்சி தருசாமே
விவாகபுக்கொண்டுதான் சப்பணவியோமேபேறு
பஞ்சவரைக்கொண்டு பருவமையானைப்பேண
மேனாதனைக்காக அதிசியவைத்தானும்
பஞ்சவரைக்காக்கப் பாரைக்தரப்பதானும்
காலம்பண்டித மந்திரமன்னவத்தானும்
மெற்றியவினைதனக் கேனைத்தானவக்கதானும்
தேவர்க்கதிபதியாம் தேவேந்திரனைத்தானும்

இவர்களைப்போமென்று எமனையன்வந்தாலும்
எக்கவிதத்தாலு மிறக்கவகைபண்ணுவேனென்
என்றுவரங்கொடுத்தார் எரிசரகட்கொண்டவர்க்கு
அப்போதுரியோதனன் ஆனந்தமாகவே
சந்தோஷப்பட்டானே சர்ப்பக்கொடியோனும்
மெத்தமகிழ்ந்தானே விகடாகட்கொண்டவனும்
மனமிகப்பூரித்து மகாகன்போய்விட்டான்
காளமகாமுனியுங் கடுகிலைக்கெவர்ந்தார்
காளமகாரிஷி யிவரைக்கொல்லநினைத்தது
அப்போதுமகாமுனியு மாலோசனைபண்ணி
வேதாளந்தான்பிறக்க வேள்விதனைவளர்க்க
அக்கினிகுண்டம்வெட்டி அனலைவளர்த்தனரே
பாதாளமுதிவெட்டி பகவாலமுட்டினரே
மந்திரத்தாலேயல்லோ வாவென்றாரேவதாளத்தை
ஆயன்பெருமானு மவ்வளவுந்தானறிந்தார்
ஏழுலகமாளும்மின்ற எம்பெருமானென்னசொல்வார்
பாவமெனத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
பண்ணுப்பகையாளி பாதிரான்தாயாதி
என்றும்பகையாளி ஏற்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
எக்கவிதத்திலேயு மிறக்கவகைபண்ணுகிறான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்துராதி
இவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அனர்த்தம்வரலாச்சே
செல்வத்திரவியங்கள் சேதித்துப்போகுதே
தோளிற்பூமாலை தோடழிந்துபோகுதே
கையிற்செபமாலை கனக்குலைந்துபோகுதே
உள்ளங்கைசெல்வப்பழம் உருக்குலைந்துபோகுதே
தம்பிபஞ்சவர்கள் நாசமாகப்போகிறார்
தம்பிமார்களைத்தான் நாமப்போய்காக்கவேணும்
கைமோசம்வந்ததென்று கரியமால்தானினைந்து
எம்பெருமான் பஞ்சவரைக்காப்பதற்கு எமபுரம்போனது
அப்போதெம்பெருமா னாயிரமூர்த்திருந்து
வட்டமாகருடனேறி வருகிறார்மாயவனார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதாண்டி
ஆறுங்குளந்தாண்டி அடிமலைதாண்டி
கிள்ளைநழுக்கொரு செடியும்மலைதாண்டி
வேலையடர்ந்தவனம் வெய்யில்புக்காவனம்
சோக்குபெருத்தவனம் கொன்றைநகைபூத்தவனம்
இளமயிலைப்போலே பிசைத்தவருங்காவேரி
வடமலைசக்கர வனமெல்லாந்தாண்டி
எமபுரத்தேடியே எம்பெருமானோடிவந்தார்
எமனுக்கெதிராக எம்பெருமான்வந்துநின்றார்

ஏமதர்மராசனவன் எம்பெருமானைக்கண்டு
கபிமாலைப்பார்த்து மகிழ்வெழுந்திருந்து
பரமன்பெருமானை வந்தனம்செய்கிறான்
ஏவலாளோடி யெடுத்துவைக்கச் சிம்மாதனம்
இட்டதோராசனத்தில் எம்பெருமான் வீற்றிருந்தார்
அப்போதெம்பெருமான் அரியாசனமெழுந்து
சிம்மாதனமேறி ஸ்ரீராமர் வீற்றிருந்தார்
வேர்க்க விருவிருக்க வேந்தர்கள் வீற்றிருந்தார்
அப்போ துரியோதனன் ஆரைப்பார்த்துரைப்பான்
என்றுனக்கிப்பாவனே ஏனைச்சிறப்புச்சொல்லுமென்றார்
மாதவனையாக எம்பெருமான் வீற்றிருக்கிறீர்
வந்தகாரியத்தை வாய்திறந்து சொல்லுமென்றான்
மாயன்பெருமானும் வார்த்தைதனைச் சொல்வார்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர் அடிமையாயாகிறார்
இருந்துவிடாமைக்கு இயன்றவர்பஞ்சவர்கள்
மாண்டுவிடாமைக்கு மகாராசமன்னவர்கள்
செத்துவிடாமைக்கு சேனைபஞ்சவர்கள்
பசிகெடுத்திடவே பரியோதுரியோதனன்
கொடுக்குமன்காசபமுனிவரை கோத்திச்சபைதன்னை
அந்தகாசமுனியும் வந்தனதிலிருந்தார்
கண்டுதுரியோதனன் சங்கைக்காரணம்பண்ணி
கைகட்டிவாய்புதைத்துச் சட்டமுடன் நின்றுமே
அப்போது மாமுனியும் அதிகமகிழ்ந்து
காசமகாமுனியும் கண்டுமனமகிழ்ந்து
எனக்கு வேண்டியவைக் கேளுமென்றான்
அப்போ துரியோதனன் ஆமுகமாய்ச் சொல்வான்
ஒன்றைப்புத்திசொல்லுகிறேன் ஆவலாய்க்கேளுமென்றான்
பஞ்சவரைக்கொல்வதற்கு பகைத்தயாகமதுவேணுமென்றான்
உம்முடையவைசுவே உத்தரவாக்கொடுமென்றான்
அந்தமுனிகேட்டு அப்படியேகல்லதென்று
வாக்குவரங்கொடுத்து வந்தாரேமாதமுனி
அழற்குழிவெட்டி அக்கினிசமூட்டிவைத்தான்
வேதாளமுண்டுபண்ணி வினையுமூட்டிவைத்தான்
அக்கினிக்குழியிலே அந்தரவேதாளம்
பிறக்கும்படியாகப் பெருந்தவம்பண்ணுகிறான்
அதுபிறந்தாமனதுல் ஐவர்வீரமுமாக
தொனிற்பாலே தொண்டைசிறித்துப்போகுதே
கைவிரல்பயமலே கணக்குறைந்துபோகுதே
உள்ளாக்கைசெல்விப்பழுப்ப முடக்குலேத்துப்போகுதே
நம்பினபஞ்சவர்கள் ராசாக்கள்பாடுகிறார்

ஆகையாலும்மை அழைக்கவேவந்தேன்காண்
வேதாளம்பிறந்தாலே வேக்தனையென்றனிடும்
மாண்டுமடிவார்கள் மகாராசபஞ்சவர்கள்
செத்துமடிவாரே சீராணபஞ்சவர்கள்
இன்றுரைத்தார்மாயன் எமனுடனே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆபருக்கேதுரைப்பான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவர்களைப்பூவுள்ளமட்டும்
உம்மையேநம்பியல்லோ உயிர்கொண்டுவாழுகிறார்
காக்கக்கடனுனக்கு கரியமாலென்றுசொன்னார்
அப்போதுமாயவனார் அறிவோனையறிந்து
மாயவனார்தான்கேட்டு மனதுபொறுக்காது
கூடவருவாரோ கொப்பெனவேபோகவென்றார்
ஆபருரைகேட்டு னெப்படியேவாரேனென்றார்

எம்பெருமானும் எமதர்மராசனும் பஞ்சவரைக்காக்கவருதல்.

மாயவரும்எமனுமே வருகிறார்வாசலிலே
எமபுரத்தைவிட்டுமல்லோ இருவருமேவாரார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
இருண்டவனந்தாண்டி இருவருமாய்வந்தார்கள்
காளமகாமுனிவருட கானகத்தில்வந்தார்கள்
எமன்கிடாமேலே எம்பெருமான்கெருடன்மேலே
அந்தவனத்திலே வந்தாரிருவர்களும்
வந்துஇறங்கினார் மகாமுனிவர்தவனத்தில்

எம்பெருமாள் தடாகம் உண்டு பண்ணல்.

ஆயர்பெருமாளும அன்னனமேபோதுசெய்தார்
அந்தப்பொய்கையொன்று ஆயருமுண்டுபண்ணார்
மாயமாய்ப்பொய்கையொன்று மாயவருமுண்டுபண்ணார்
அகலநீளமாய் ஆறுயோசனைசதுரம்
பத்துயோசனைதூரம் பாரளந்தாருண்டுபண்ணார்
தாமரைப்பொய்கைதனை சாமியவருண்டுபண்ணார்
அலர்தாமரைப்பொய்கை அன்னனவேயுண்டாக்கினார்
அல்லியுடன்தாமரையும் ஆம்பலுமுண்டாச்சு
அழகானபொய்கையிலே அதிசயமென்னவென்றால்
அல்லியுங்கொடியுமே அதில்நெருங்கவுண்டாச்சு
அந்தரத்தாமரை அக்குளத்திலுண்டாச்சு
நாணலுங்கோரையுமே நடுவேயதிலுண்டாச்சு
அக்குளத்துக்கரையில் அழகானபூமாலைகள்
மல்லிகைமுல்லையுமே மாதவியுமுண்டாச்சு
நல்லதொருபூமலரும் நன்றானபாயுண்டாச்சு
கொன்றைகுருகத்தி கோங்குமுல்லையுண்டாச்சு
ஆற்றலரிமந்தாரை அழகானசண்பகங்கள்

ஆலஞ்செடிமுளைத்து அரசுபெருண்டாச்சு
வேம்புமரசுமங்கே வேணதுமுண்டாச்சு
பாலைமணம்வீசும் பன்னீருமாபூக்கும்
வண்ணவண்ணப்பூமரங்கள் மாவிருட்சமுண்டாச்சு
கமுகுகுலைசரியும் கஸ்தூரிமணம்வீசும்
வெரிப்பலாப்பழங்கள் வெடித்துவிழுந்திருக்கும்
மாம்பழமெங்கும் வனத்திற்பழுத்திருக்கும்
பார்த்தவிடங்களெல்லாம் பழங்கள்பரிமளிக்கும்
கண்டவிடங்களெல்லாம் கனிகள்மணம்வீசும
இப்படியாவுண்டுபண்ணார் எம்பெருமானாயவரும்
காலாகாலங்களிலே கட்டினதுபோலே
ஆயன்பெருமானதிசயமாயுண்டுபண்ணார்

ஐவரும்பெருமாளும் வேறுவடிவுகொண்டது.

எமதர்மராசரவர் பொன்னவடிவெடுத்தார்
காமபுரத்தையாளுகிற மன்மதனாகினார்
எம்பெருமான்மாயனது சென்னவடிவானார்
புள்ளிமான்குட்டியைப்போல் பொன்மான்வடிவெடுத்தார்
அந்தநல்லபொன்மானி னதிசயத்தைசொல்லுகிறேன்
தங்கமுறுக்கியே தகடடித்ததைப்போல்
மேகத்திலேயெழும்பும் மின்னலதுபோலே
மாரத்திலேயெழும்பும் சோதியதுபோலே
காட்டுகொள்ளமறகுட்டி பேர்தன்குழைதனைப்போல்
மான்குட்டிபோலவே மாமனார்வடிவெடுத்தார்
பஞ்சவர்களதனிருக்கும் பர்ணசாலைதேடிவந்தார்
முன்றுபக்கும்பர்ணசாலை முன்னுமேயோடிவந்து
ஒருபக்குபர்ணசாலை யதிலேயவர்நின்றார்
நடந்துவிளையாடி மனதுதிருப்பிவந்து
துள்ளிக்குதித்துநடந்தே திரௌபதைதன்முன்னாலே

தருமரைத்திரௌபதை மான்பிடித்துத்
தரச்சொன்னது.

கண்டாளேபாஞ்சாலி மானதைத்தானதனை
மானழகைப்பார்த்தாளே மயிலனையாள் துரௌபதையும்
கண்டுமனமகிழ்ந்து கட்டழகுதிரௌபதையும்
பார்த்துமனமகிழ்ந்தாள் பஞ்சவர்க்குதேவியவள்
மான்பிடிக்கவேணுமென்று மனதிலெண்ணி திரௌபதையே
ஆர்பிடித்துத்தருவாரோ அழகானமானை
தருமரைக்கேட்போமென்று தாவிநடந்தேவோடிவந்தாள்
தருமராஜகேவத்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டாள்
முக்காலவலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
வணங்கிநமஸ்கரித்தாள் மாதுதிரௌபதையும்

தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவரே துசொல்வார்
வணங்குமுடியாளே மங்கை துரோபதையே
ஏதுக்குப்பெண்ணே நீ என்னைவந் துதெண்டனிட்டாய்
பின்னையுந்தெண்டனிட்டால் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய் பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
தெண்டனிட்டகாரியத்தைத் தெரியவுரையுமென்றார்
வந்துபணிந்ததொரு வயணத்தைச்சொல்லுமென்றார்
என்றுமவர்கேட்க ஏதுசொல்வாள் துரோபதையும்
ஏதோவொருமான்வந் தெதிரிலேவருகிறதே
தங்கமுருக்கியே தரையிற்கவிழ்த்ததுபோல்
மேகத்துமின்னலைப்போல் மேகமதுதோணுகுது
தூரத்துச்சேதியைப்போல் தோணுதுவெந்தனுக்கு
உச்சிதமாகவே உருகுதுஎந்தனுக்கு
அதிசயமாய்த்தோணுகுது அந்தமானெந்தனுக்கு
மானெனக்குவேணுமையா வனத்தில்விளையாட
விளையாடவெந்தனுக்கு வேணும்பிடித்திதாரும்
மான்பிடித்துத்தருவீரென்று மன்னரே தெண்டனிட்டேன்
எந்தவிதத்திலும் எனக்காகபிடியுமென்றாள்
பிடியும்பிடியுமென்று பின்னொருகால்தெண்டனிட்டாள்
மான்பிடித்துதாருமென மற்றொருகால்தெண்டனிட்டாள்
அப்போதருமலிங்கம் ஆணழகர்தான்கேட்டு
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
ஆர்வளர்த்தமானேயிது அறியேனிளமயிலே
எவர்வளர்த்தமானேயிது யேதுமறியேனே
இந்தவனத்தி லிருக்குமபெரியவர்கள்
தவத்திற்பெரியவர்கள் சன்னியாசியானவர்கள்
வரத்திற்பெரியவர்கள் மகாரிஷியானவர்கள்
யோகத்திற்றானிருக்கும் யோக்கியமுள்ளவர்கள்
ஆர்வளர்த்தமானேயிது அறியேனேஆரணங்கே
எவர்வளர்த்தமானேயிது ஏதுமறியேனே
மனிதர்வளர்த்ததனால் வந்ததுநம்மருகே
அல்லாதேயாமானு அருகில்வந்துநிற்காது
வளர்த்தமானானதினால் வந்துவிளையாடுகுது
மானைப்பிடித்தாலே வகைமோசம்வந்துவிடும்
பெண்புத்திகேட்டுமோசம் போனவர்கள்மெத்தவுண்டு
பெண்ணாலேகெட்டவர்கள் பூமியிலேமெத்தவுண்டு
ஆணாலேகெட்டவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
ஸ்ரீராமர்பட்டதொரு சேதிபோலாகுமிது
அரிராமர்பட்டதொரு அலைச்சல்போலாகுமிது
ஆசையாற்பெண்மயிலே அம்மானைபிடியென்றாய்
அதுகேட்டுதுரோபதையாள் ஆரணங்கேதுசொல்வாள்

அந்தக்கதையெனக்கு ஆண்டவரேசொல்லுமென்றான்
மாயவனார்பட்டதொரு வாலாற்றைச்சொல்லுமென்றாள்
எம்பெருமாள்பட்டதொரு இடுக்கங்கள்சொல்லுமையா

தருமர் துரோபதைக்கு மான்பிடிக்க லாகாதென்று
ஸ்ரீராமர்கதையைச் சொன்னது.

அப்போதுதர்மலிங்கம் ஆனைமுகரேதுசொல்வார்
ஆனாற்கேள்பெண்ணே அவர்கதையைச்சொல்லுகிறேன்
ராமரும்லட்சுமணரும் நற்சீதைதன்னுடனே
கைகேசிசொற்படிக்கு கானகத்தேபோயிருந்தார்
தென்னிலங்கைராவணனும் சீதையழகுகண்டான்
சூர்ப்பநகைசொல்லாலே துள்ளிப்பதைபதைத்து
இலங்கையைவிட்டுமவன் ஏகிநடந்தானே
சீதையரைச்சிறையெடுக்க தென்னிலங்கைவிட்டுவந்தான்
கண்டானேமூவர்களைக் கானகத்தில்ராவணனும்
ஜானகியைக்கொண்டுபோகச் சமையமில்லையென்றவனும்
உற்றுநினைத்தானே ஒருகோடிபுத்திகளை
இருந்துநினைத்தானே பெண்ணமுற்றசிந்தையிலே
ஆலோசனைபிரிந்து அந்தப்படுபாவி
மாரீசனையழைத்து மானாகச்செய்துவிட்டு
போய்நில்லும்சீதையிடம் பொன்மானேஎன்றுரைக்க
பொன்மானதுகேட்டுப் போகமாட்டேனென்றுசொல்லும்
மாட்டேனென்றசொல்லை பாபாவிதான்கேட்டு
அவ்வளவிலம்மானை அடித்தான்பிரம்பாலே
அடிபட்டுஓடுகுது அந்தவனந்தனிலே
மாளவனுப்பிவைத்தான் மாரீசப்பொன்மானை
சீதையிருக்குமிடந் தேடியேஓடிவந்து
மயிலனையாள்முன்னேவந்து மானும்விளையாடும்
கண்டாளேசீதையரும் கானகத்துமானதுவை
ஸ்ரீராமர்முன்னேவந்து தேவியருமேதுசொல்வாள்
மானழகைக்கண்டேனதைத் தான்பிடித்துதாருமென்றாள்
மான்பிடித்துதாருமென் மலரடியைத்தெண்டனிட
ஸ்ரீராமர்தான்கேட்டுச் சிந்தைமனங்கலங்கி
மான்வந்தமாயமெல்லாம் மாயவனார்தாமறிந்து
மானல்லபெண்ணேயிது மாயமானென்றுசொன்னார்
அல்லவென்றார்கேளாமல் அனேகந்துயரமுற்றாள்
துயரமுற்றாளென்றுசொல்லி சுவாமிமனதிலெண்ணி
ராமருமலக்ஷ்மணரை நலமாகத்தானழைத்து
மான்பிடித்துநான்வருவேன் வாரமட்டுந்தம்பியரே
சீதையருகாகத் திறமாயிருப்பாயென
இளையபெருமாளும் இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
அப்படியேகாத்திடுவேன் அண்ணாவேபோவென்றான்

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிராமர்போனதுண்டு
அம்புவில்லுங்கைபிடித்து அவ்வனத்திநடக்க
மாளிகைத்துறந்திடவே மாயவனுர்போனபின்பு
தென்னிலங்கைராவணனும் உடனுடன்வேஷமதாய்
பத்துதலையொளித்து பத்திரன்வேஷமாத்து
கல்லுவொளிமறைத்து ராவணன்பேர்மறைத்து
ஜங்கமனைப்போலே சண்டாளன்வாரானே
பண்டாரம்போலேவந்தே பரிபாலிவாரானே
வனமாய்வனாந்தரங்கள் வந்தவேஷமணிந்து
இருவருந்தசாலை பினைந்திதானைப்போது
மாளிகையிலிருந்தாளே மாயாவிகன் ராமன்
இப்படியாக இவரிருக்குங்வேளையிலே
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மாயவனுமேதுசெய்தார்
அந்தமான் தன்மையிலே அகப்படாத்தன்மையினால்
கையினல்வில்லெடுத்துக் கணைதனைத்தான்தொடுத்தார்
அம்புதனைத்தொடுத்து அம்பாலேவீழ்ந்தானே
ராட்சதமான்விழுந்து லட்சுமணாவென்றுரைக்க
அந்தமொழிகேட்டு அநுசனுகேட்டாரும்
மான்பிடிக்கவனுபர் மடந்தையோடுசொன்னான்
இனியபெருமாளும் எருக்காட்டுக்கேயே
ராமனைத்தேடியே லட்சுமணர்போனபின்பு
தென்னிலங்கைராவணனும் சீதையைபிடிக்க
பிச்சைபெண்ணுகேட்டானவே அதற்கிசைந்தவள்தான்
கூசாமல்ராவணனுக் கொண்டுசென்றுன்தென்னிலங்கை
சீதையைப்போனபின்பு திருமாமர்பார்த்து
கல்லுதென்றுசொல்லிபல்லே யடைதாரிருவருமாய்
சவரியைக்கண்டல்லோ சமிதாய்பண்ணுமே
அநுமானைக்கண்டுமே அனைவருமாய்
அநுமாருமாய்லே அந்தநதுச்சகேறும்
மெத்தவுறவானர் வேர்
வாலியைக்கொன்றபின்பு வானரவீரர்தான்
சுக்ரீவனுக்குபட்டந் சூட்டிக்கடனதனில்
வாராவதிகட்டியல்லோ வந்தார்கள் தென்னிலங்கை
ராவணன்கும்பகர்ணன் ராட்சதரைக்கொன்ற
மூலபலச்சேனை முழுதுமாய்மடிய
சேனைகளைக்கொன்றல்லோ சீதையைமீட்டு
புட்பகமேறி புண்ணியர்களுமுந்தானே
அயோத்திமாபுரிதனில் அரசாட்சிபண்ணினாட்டார்
சீதைகேதாராம சீக்கிரமதானேயோ
தம்பிமார்களுகஞம் தானுங்கொண்டுருந்தார்
தீதிவராமல் செழிப்புடனே

ஐம்பத்தாறுதேசமதை ஆண்டரசொருகுடைக்கீழ்
அந்தகனையாளும் ஆணைக்கிசைந்தோனும்
நிறையம்மான்பட்டதொரு சேதிபனானும்
மாலைப்பிடிக்கவே மாட்டேனென்றுரைத்தார்

மாலைப்பிடித்துத் தருகில்லெயென்று துரோபதை
மாமன் பிணங்கினது.

தக்கபுகழுடைய தருமனிவையுரைக்க
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னமடைத் துரோபதையும்
ஏதுதுசொன்றாலும் ஞானமையுடையான்
வரும்விதியறியானோ மாதுகருத்துமுழுதும்
எக்குவிதத்தாலும் இந்தாளென்வெறுப்பென்றான்
அறவோனைநேசித்து அங்கேயமரவிட்டான்
தக்கபுகழுடைய தருமனவர்பார்த்து
சாபம்புகலவோ காலமங்கே துரைப்பார்
வெற்றியுடையாரே விரைவாகச்சென்று
வீமாமதகரியே வில்லேவெடுப்போது
மாலருட்டிவெறுமென்று மாறுமிணக்கலைதால்
குட்டமாலைப்பிடித்துக் கொப்பெனவேவாருமையா
கட்டுமாலைப்பிடித்துக் கடுகெனவேவாருமையா
ஓடிப்பிடித்துநீ ஒருசொல்லைவாருமென்றார்

வீமன் பிடிக்கப்போகிறது.

அன்னவுரைகேட்டு அகங்களிமாயவன்
இதுபோதுமென்று சமுக்காளிலேவீமனவன்
சல்லடம்தான்போட்டு கட்டிவரிக்கட்டி
கட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சொருகிட்டு
ஆயுதங்களைப்பிடித்து ஆனைதானெபோகவாற்றுக்
மாலைத்தொடர்ந்தே மதலியர்சாரவும்
தானிப்படைத்துக் கருத்தாய்வருவாரும்
வீமனைக்கண்டபோதே பெரியநடப்பாரசம்
அப்போமாவீமன் ஆக்ரோசம்கொண்டவனும்
மாலைப்பிடிக்க மகாவசூர்பின்தொடர்ந்தார்
எட்டிப்பிடிக்க எதிரில்வருவாரும்
பதுங்கிவருவாரும் பராமலைவீமன்
ஐம்பதிற்காதவழி அதேகதூரந்தொடர்ந்தார்
கண்டுகொண்டுதெரியாமல் கடுகவேபோய்விட்டார்
தேடித்திரிந்தானே திக்காசையதனில்
என்றுதுமென்றுமென்ற இடம்கண்டபோனவன்
அண்ணன்தருமருக்கும் அன்னத்துரோபதைக்கும்
என்னவென்றுசொல்வேனெ னிவ்வவதிசைத்தை
எத்தினதூரம்வந்தேன் இப்பாலேக்கபோனேனே

போனவிடமறியேன் போயிருக்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
மாயமான்போனதொரு வகையொன்றுநானறியேன்
என்றுமனங்கலங்கி எண்ணுகிறான்கோடிசிந்தை
நின்றுவிசாரமிட்டு நெடுமூச்செறிந்தானே
விடுவிடுநேரமங்கே வெயிலானவேளையிலே
நல்லஉருவமது நாவுவறளுறது
தண்ணீருந்தாகவிடாய் தனிமையாய்க்கொள்ளுகுது
நாவுவறட்டுது நல்லசலங்காணாமல்
குடலைப்பிரட்டுகுது குடிக்கசலங்கிட்டாமல்
என்னசெய்யப்போறேனென்று ஏகிநடந்தானே

எம்பெருமாள் வீமராசனை விஷத்தண்ணீர் குடிப்பித்து
கொல்லுகிறது.

இதுதான்சமயமென எண்ணிதிருமாலும்
மாறயிருந்தவரும் மயிலாய்வடிவெடுத்தார்
மயிலாவடிவெடுத்து மரத்தின்மேலேறினாரே
ஏமனகுயிலாகி யிருந்தானேமாயரண்டை
ஏமன்குயிலானார் எம்பெருமாள்மயிலானார்
மயிலுங்குயிலுமே வனந்தனிலேகூவுகையில்
அந்தக்குரல்கேட்டான் அழகானவீமனுமே
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடங்களிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
தேடியேவந்தானே சீரானபொய்கையண்டை
தாமரைப்பொய்கை தடாகத்தைக்கண்டானே
தாகவிடாய்தீர்த்து தமயனண்டைபோவோமென்ன
தண்ணீர்தடாகத்திலே இறங்கினான்கார்வேந்தன்
அந்தரமாய்மாயவரும் அங்கொருவரோதுசொல்வார்
ஆரடாதம்பியரே அள்ளிசலமுண்கிறவன்
தண்ணீர்குடியாதே தாகவிடாய்தீராதே
இந்தக்குளமென்னுதடா இந்தநதியென்னுதடா
இந்தக்குளத்திலே இறங்கிஜலமுண்ணாதே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இயலானவீமனவன்
வெற்றிமதயானை வீமனவனோதுசொல்வான்
அந்தரமாய்ப்பேசுறது ஆரென்றுந்தெரியவில்லை
அந்தரதேவதையோ ஆகாயதூர்க்கைகளோ
மந்திரதேவதையோ வந்தென்னைக்கேட்கிறது
பேயோபிசாசுகளோ பிணந்தின்னும்பூச்சுகளோ
ஆரென்றுநானறியேன் அறியவுரையுங்கள்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்கேட்கலுமே
அந்தச்சமயத்தில் ஆயரவரோதுசொல்வார்

ஆராலுந்தனக்கென் அப்புறக்கேதபோவென்றார்
அப்போதுவீமனவன் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வான்
தாகவிடாய்கொண்டு தண்ணீர்குடிக்கவந்தால்
தண்ணீர்குடியாதே யென்றுமேசாற்றலாமோ
தடாகமிருக்கையிலே தண்ணீர்களைதீராமல்
குடியார்போவேனோ பெற்றவரேசொல்லுமென
தண்ணீர்குடிக்கவென்றால் தாரணியிற்பயிர்களுக்குள்
வாடாதபயிருமேது வருத்தமானபாரமேது
அதிசயமானவார்த்தை அறிந்தானையுமென்றார்
அப்போதுவீமனவன் அவ்வயணமறியாமல்
தெரியாமல்வீமனவன் தீர்த்தப்புசித்துவிட்டான்
தாகக்களையாலே தண்ணீர்குடித்துவிட்டான்
களையுந்தீமனுக்கு கண்ணைச்சொருகுது
தலையைச்சுற்றுதே தாமமுடியானுக்கு
உடம்புமறக்குதே உத்தண்டவீமனுக்கு
மரத்தடியிற்பள்ளிகொண்டான் மாலைமுடியானும்
மறந்துபடுத்தானே மதகரியவீமனவன்
தன்னைமறந்துமல்லோ தரைமேல்தன்பள்ளிகொண்டான்
மாயன்பெருமானும் வார்த்தைகேள்துசொல்வார்
காலனையெச்சரித்து கடுகவுயிர்வாங்குமென்றார்
எமனைத்தானழைத்து யிவனுயிரைவாங்குமென்றார்
அப்போதெமனவன் அவசரமாயோடிவந்து
சூலத்தால்குத்தியே பாசத்தால்கட்டினானே
சூலத்தாற்குத்தியே துடிக்கவுயிர்வாங்கினானே
பாசத்தாற்கட்டியே பறக்கவுயிர்வாங்கினானே
ஜலத்தங்கரையோரம் குளிர்ந்தநிழல்தனிலே
பொய்கைக்கரையோரம் போர்வீமன்மாண்டுவிட்டான்
மாண்டுபடுத்தானே மதவீமன்குளக்கரையில்
செத்துப்படுத்தானே சேனைவீமனுமே
இப்படியாகவிவனிருக்குந்தன்மையிலே

மானைப்பிடிக்கப்போனதொருவீமனைக்காணோமென்று
தருமராஜர்புலம்புகிறது.

தக்கபுகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
சாய்ப்புமன்னர் தருமரவரேதுசொல்வார்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மன்னவனைக்காணேனே
இங்கேபோச்சுதே இன்னம்வரக்காணேனே
மானைப்பிடிக்கையிலே வனாந்தவன்கண்டாரோ
ஆர்கண்டெடுத்தாரோ அபாரஞ்செய்கிறாரோ
எவர்கொன்றுபோட்டாரோ ஏதுமறியேனே
மண்ணுக்கிரையாக்கி மாயமாக்கிவிட்டாரோ
கல்லாக்கிப்புல்லாக்கி கானகத்திற்போட்டாரோ

செத்துமடிந்தாரோ சிவன்பாதஞ்சேர்ந்தாரோ
பாண்டுமடிந்தாரோ வைகுந்தஞ்சேர்ந்தாரோ
காணவும்போறேனோ கட்டழகன்தம்பியரை
பார்க்கவும்போறேனோ பாரமதகரியை
காணாமல்தம்பியரை கலங்குதேதேகமெல்லாம்
பாராமல்தம்பியரைப் பதைக்குதேயென்மனது
காளையருச்சுனரை சீக்கிரமேபோய்வாரும்
பார்த்துவா அருச்சுனரே பாரமதவீமனை
தேடியழைத்துநீ சீக்கிரத்தில்வாருமென்றார்
காளையந்தம்பிகளை கண்டழைத்துவாருமென்றார்
என்றுமவர்சொல்லி யிருந்தாரொருவிதமாய்

அருச்சுனமகாராஜன் தருமர்சொல்லைக்கேட்டுவீமனைத் தேடிப்போனது.

ஆணழகுமன்னன் அர்ச்சுனராசனுரை
தருமரைக்கேட்டுத் தானெழுந்தார்விசையன்
சல்லடங்களிட்டுமெல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குவிளைப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு செருந்திப்பூச்சல்லடமாம்
பில்லைமுகதாடு பிருவெடுத்துக்கட்டியாணம்
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
பாகுசொருகினானே பார்த்தனிடப்புறத்தே
கத்திசொருகினானே காளைவலப்புறத்தே
சிங்காணிவில்லெடுத்து சிறுநாணிதான்பூட்டி
அண்ணருடபாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
போகவிடைதாருமென்றான் போர்விஜயக்கோமானும்
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
வாழ்த்திமெத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
காளையருச்சுனரை கட்டழகாநீதேடி
வனத்தினுட்புகுந்து மன்னவனைநீதேடி
கண்டழைத்துவீமனைநீ கடுகவேவாருமென்றார்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தாரே விஜயபெருமானும்
வாரானே அருச்சுனனும் வனமாய்வனந்தாண்டி
கானகத்தினுட்புகுந்து காளையரைத்தேடுகிறான்
எங்கெங்குந்தேடினான் இனியவிடமாராய்ந்தான்
அந்தவனந்தனிலே அண்ணரைக்காணாமல்
மற்றுமொருவனத்தில் மாவிஜயன்தேடுகிறான்
இன்னமொருவனத்தில் இளவிஜயன்தேடுகிறான்

அண்ணனைத்தேடி யனேகதூரம்வாராரே
காட்டிலேதேடியல்லோ கடுகியேவாராரே
ஆறைமுருமன்னன் அருச்சுனராசருக்கு
தண்ணீர்வனங்கள் தாகவிடாய்கொண்டது
வாயுவாட்டுது நல்விஜயன் அர்ச்சுனற்கு
மெத்தக்களைத்தாரே வேர்வைகள்சிந்திடவே
அப்போதருச்சுனனும் ஆனமுகமேதுசொல்வான்
இந்தவனங்களிலே எங்கும்ஜலங்கிட்டவில்லை
தண்ணீர்களைப்பிலே தாகவிடாயானதினால்
தண்ணீர்தண்ணீரென்று தவித்துபுலம்பாதே
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

மாயவனருச்சுனராசனை விடாய்தீர்ப்பித்து கொல்லுகிறது.

எம்பெருமான்மாயவனும் ஏதுசெய்தாரந்நேரம்
பயிலுங்குயிலாக வனத்திலேகூவுகிறார்
அருச்சுனன்காதிற்கேட்க அவ்வனத்திற்கூவுகிறார்
பட்சக்குயிலோசை அருச்சுனனுந்தான்கேட்டு
கூவுங்குரல்கேட்டான் கோபாலர்மைத்துனனும்
அப்போசைதான்கேட்டு அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
தண்ணீர்தவிடந்தன்னிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுமவன்சொல்லி நடக்கலுற்றான்
அப்படிப்போகவென்று ஆசைப்பட்டுத்தேடிவந்தான்
குயிலிருக்குமிடங்களிலே தொடர்ந்துவந்தாரே
மயிலிருக்குமிடங்களிலே மன்னவனும்வந்துநின்று
சுற்றிப்பார்த்தாரே சூரியிறக்கன்றிலே
பார்த்தவிடங்களெல்லாம் பச்சென்றுதானிருக்கும்
கண்டவிடமெல்லாம் கமகமென்றுமணக்கும்
தாமரைப்பொய்கைகளுஞ் சாலைகளுஞ்சோலைகளும்
அவனிருட்சத்தின்கீழ் அன்னம்பள்ளிகொண்டிருக்கும்
பொற்றாமரைவாவியதனைக்கண்டாரே
கண்டுமனமகிழ்ந்தான் காண்டீபருச்சுனனும்
பார்த்துமனமகிழ்ந்தான் பார்த்திபனருச்சுனனும்
சுற்றிப்பார்த்தாரே உள்ளங்குளிர்ந்தாரே
நின்றுகரையோரம் தீர்த்தாடினாரே கோடிபுத்தி
அண்ணர்தருமருமே அங்கேமனஞ்சலித்து
தம்பிமார்காணாதே மெத்தமனஞ்சலித்து
தம்பியைக்காணாமல் தவித்துப்புலம்புகையில்
அங்கேதருமரவர் ஆயாசப்பட்டிருக்க
இங்கேகாண்டீபன் இப்படித்தான்சுற்றினே
மாயம்பெரியமயல் மரத்தடியில்தான்சுற்றினே

தண்ணீர்குடித்தாயல்லோ தாகமுந்தீர்ந்ததின்பு
அண்ணரைத்தானெழுப்பி அழைத்துநாம்போவோமென
தாமரைப்பொய்கையிலே இறங்கினான் தார்வேந்தன்
அப்போதுபாயவரும் அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து
ஆயர்பெருமானும் அந்தரத்திலேதுசொல்வார்
ஆடாஎன்குளத்தில் அள்ளிஜலமுண்கிறவன்
காவண்டாஎன்குளத்தில் எடுத்துஜலமுண்கிறவன்
இந்தக்குளமென்னுதடா இந்தநதியென்னுதடா
சாலையுஞ்சோலையுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்காதேஎன்குளத்தில்
அள்ளிஜலமுண்ணை அதிசயஞ்சொல்லுமென்றார்
தாகந்தணியவென்றால் சங்கதிகஞ்சொல்லுமென்றார்
அப்போதருச்சுனனும் அவ்வார்த்தைக்கேதுரைப்பேன்
என்னஅதிசயமோ எந்தனுக்குச்சொல்லுமென்றான்
எம்பெருமாள்மாயவரும் ஏதுசொல்வாரருச்சுனற்கு
வாடாப்பயிருமேது வையகத்தில்பாரமேது
இவ்வார்த்தைசொன்னு லிறங்கிஜலமுண்ணுமென்றார்
ஆறுலமுறுமன்னன் அர்ச்சுனராசதுரை
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
ஆர்காணாப்பேராது எங்கையோதெரியவில்லை
எவர்காணாப்பேராது எங்கையோதெரியவில்லை
வேண்டிவிடாய்த்துநான் வேர்வைமிகவொழுக
தண்ணீர்விடாயாகித் தாகத்துக்குண்ணவந்தால்
வேண்டாமெனமறித்துத் தீண்டாதெனவுரைத்தீர்
எதிரிட்டுவந்தாலே இருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவேன்
கண்டித்துப்போட்டிடுவேன் கண்ணில்தெரியடாநீ
எதிரிலேநிற்கவேணும் என்சண்டைபார்க்கவேணும்
சரிடாகவினதல்லோ சண்டைபண்ணிப்பார்க்கவேணும்
என்றதுமே அப்ப இறங்கிஜலங்குடித்தான்
தாகவிடாய்தீரத் தண்ணீர்குடித்தானே
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தலைச்சுழற்றுகுது
அப்போதுமயக்கமல்லோ அதிகமயக்கமாகும்
கஞ்சாமக்கும் கனமயக்கமாகுது
அபினிமயக்கமல்லோ அவனைச்சுழற்றுகுது
தள்ளாடிவாராரே தாமுமுடியானும்
ஆறுலமுறுமன்னன் அருச்சுனராசனவன்
எண்ணாதுமெண்ணுகிறான் இந்திரன்குமாரனுமே
நினையாதுநினைக்கிறான் நீலவர்ணனைத்தானே
ஆரோதெரியாது அந்தரத்திற்பேசினார்கள்
எவரோதெரியாது எந்தனுடன்சொன்னாரே
தண்ணீர்குடியாதேயென்று சமர்த்துகள்பேசினாரே

தீர்க்கங்குடியாதேயென்று வார்த்தைபலசொன்னீரே
அவ்வார்த்தைதள்ளினனள்ளியேதீர்த்தமுண்டேன்
சொன்னசொல்தன்னைமறுத்துச் சுருக்காகதீர்த்தமுண்டேன்
உண்டபொழுதே உடம்பைவிட்டதையோ
தலையைச்சுற்றுதையோ தருமருக்காருரைப்பார்
அண்ணருக்குந்தம்பியர்க்கும ஆரணங்குதுரோபதைக்கும்
இந்தவிசேஷமதை எவர்கள்போய்ச்சொல்வார்கள்
செத்தவிசேஷமல்லோ சேதிபோய்ச்சொல்வாரார்
பாண்டவிசேஷமது மறுவார்த்தைசொல்வாரார்
என்றுமயங்கிச்சொல்லி வகிலமுடிகடந்தான்
தள்ளாடித்தத்தளித்து தானேநடந்துவந்து
அண்ணாருக்காக அருச்சுனன்வந்துநின்றான்
வீமருக்காக விஜயனும்வந்துநின்றான் .
கண்ணுறக்கம்போலவே கடுகிவந்துபடுத்தானே
எம்பெருமான்மாயவரும் இதுதான்சமயமென்று
காலனைச்சரித்தார் கரியமால்பொட்டெனவே
அருச்சுனன்தலையினை அதிவிரைவாய்வாங்குமென்றார்
அப்போதுஎமனவர் அதிவேகமாகவந்து
ஆலங்கொண்டுருத்திரிய பாசங்கொண்டுகட்டினானே
பகைக்கவுயிர்மாய்த்தான் பார்த்திபனருச்சுனனை
இப்படியாக இவன்மாண்டிருக்கையிலே
தக்கபுகழுடைய தருமருடசேதிசொல்வோம்

வீமனைத்தேடப்போன அருச்சுனனும் வீமனும் இன்னம்
வந்துசேரவில்லையென்று தருமர்புலப்புகிறது

அருச்சுனன்போனபின்பு அழகானதருமரவர்
மனதுசலங்கியே மன்னவருமேதுசொல்வார்
கானகத்திற்போனவர்கள் கடுகவந்துசேரவில்லை
இளையோரமாத்தீ தின்னவர்வரக்காணேன்
காமத்தழகா நகுலா நீவாருமென்றார்
தக்கபுகழுடைய தருமரழைக்கவேதான்
நாமமுடியான் நகுலனுமோடிவந்து
அண்ணனெதிரேவந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டழகனேதுசொல்வான்
என்னையழைத்தபணி ஏதுபணிசொல்லுமென்றான்
அழைத்தகாரியத்தை நன்றாகவேசொல்லுமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகர்தருமலிங்கம்
கண்ணீர்ததும்பிடவே கட்டழகரேதுசொல்வார்
வீமனைத்தேடியே வில்விஜயன்போனானே
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மதவீமனைக்காணேன்
தேடியேபோனதொரு தேர்விஜயனைக்காணேனே
போனவிடமறியேன் போய்ப்பதுங்குந்தாவறியேன்

தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குங் காலறியேன்
ஆரோடேசண்டை அபாதஞ்செய்கிறீரோ
ஏவரோடேசண்டை எதிர்த்துப்போர்செய்கிறீரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வஞ்சனைசெய்தாரோ
வன்னிலைநத்தாரோ கண்டதுண்டமாக்கினாரோ
செத்ததுவுமிருப்பதுவுந் தெரிந்தெரியவில்லை
மாண்டதுவுமிழைத்ததுவும் வார்த்தைதெரியவில்லை
சத்தனாருபுத்ரனை சரியவெட்டிப்போட்டாரோ
குந்திமகிருபுத்ரனை தலையவெட்டிப்போட்டாரோ
மலைபேயனுவாரமோ வாழ்விலெபத்ததாமோ
காணவும்போகிறேன் கட்டழகர்தம்பியரை
பார்க்கவும்போகிறேன் பாவியென்றன்றுலே
இன்னமொருவேளை யிளிசாணைப்போகிறேன்
இருவரையுந்தேடியே இட்டுவருவாயே
பெரியோர்தம்பியரை புத்தியுள்ளகல்யாணியே
அன்னவுரைகேட்டு ஆனைமுகனேதுசொல்வான்
அஞ்சிப்புலம்பாதே ஆயாசமாகாதே
ஆரோடேசண்டை அமாதுசெய்தாரோ
ஏவரோடேசண்டை எதிர்த்துப்போருதனும்
சண்டையதுசெயித்துச் சபித்திட்டுக்கொண்டுவாரேன்
அமாதுதான்செயித்து அவர்களைக்கொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இப்போதேயாய்ந்து
ஓடியழைத்து ஒருநொடியில்வாரேனென்றான்
தேடியழைத்து சீக்கிரத்தில்வாரேனென்றான்

கருடன் தருமராசர் சொற்படிக்கு வீமனையும்
அருச்சுனனையும் தேடப்போனது.

அடிதொழுதானே கட்டழகன்கருடன்
தென்கொடிக்கால்களுக்கு தெருசுப்பூச்சல்லடமாம்
மங்கியிலைக்கால்களுக்கு மாதனைப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கியைக்குங்கால்களுக்குத் துக்கிப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்களிட்டுமெல்லோ தட்டுவரிந்துகட்டி
வாங்கெடுத்துச்சொருகினானே மன்னவிடப்புறத்திலே
கத்திசொருகினானே காலவலப்புறத்தே
ஆயுதங்களெடுத்து அண்ணருக்குத்தெண்டனிட்டு
போகவிடைதாருமெனப் போர்மன்னனுரைக்கைதொழுதான்
தக்கபுகழுடைய தருமர்மனமகிழ்ந்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
காமறுடிமனே கருடனென்கண்மணியே
போனவனைத்தேடியே பொறுமையுடன்பார்த்து
சென்றவனைத்தேடி சிக்கிரமபாராய்ந்து

[illegible] திருவகையுங் கண்டெழுந்தவாறுமென்றர்
[illegible] விளைழுந்தவாறும்
பொய்யாருமென்னைப் பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தானே [illegible]
[illegible] வடக்கெழுந்த [illegible]யன்போல்
[illegible] அன்னைக்காத்தேடிவாறன்
தேடிவாறானே [illegible]
[illegible] அன்னை [illegible]
[illegible] அப்பா [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] இறைக்கிட்டுவெப்பறந்து
[illegible] அன்னை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தலைமகாராசனுக்கு
[illegible] அங்கதராய்வந்தேனே
[illegible] அதிகதாகமுண்டசக்கே
[illegible]
[illegible]

[illegible] விசமீறுடிப்பித்துக்
கொன்றது.

[illegible] சொல்வார்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வனத்தில் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தப்படியே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அண்ணர்களையெழுப்பி அழைத்துநாம்போவோமென்றார்
குளத்திலிறங்கினனே கொப்பெனவேநகுலனவன்
மாயர்பெருமாளும் பலராமர்தான்பார்த்து
அந்தரயாதிநின்று ஆயரவரேதுசொல்வார்
ஆடாதம்பியரே அள்ளிசலமுண்கிறவன்
சாலையுஞ்சோலையும் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்கிஜலமுண்ணாதே
தண்ணீர்குடியாதே தாமரைப்பொய்கையிலே
குளத்தைவிட்டிப்புறம்வா கொற்றவாவென்றுசொன்னார்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்நகுலனவன்
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுகிறீர்
எவரோதெரியாது எங்கையோபேசுகிறீர்
வார்த்தைகள்கேட்குது வபணந்தெரியவில்லை
சொன்னசொல்கேட்குது சொரூபந்தெரியவில்லை
அந்தரதேவதையோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாயதுர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
ஆரோதெரியவில்லை அருகில்வந்துபேசுமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயர்பெருமாளும்
எங்கள்குளத்திலேநீ இறங்கிஜலமுண்ணவென்றால்
வையகத்திலதிசயமும் வருத்தமானபாரங்களும்
வாடாப்பயிரின் வயணமுறைத்தாயானால்
இறங்கிசலமுண்ணும் இல்லையென்றால்போய்நடவும்
சொன்னாலேநீர்குடியும் சொல்லாமற்போனாலே
தண்ணீர்குடியாதே தாமமுடியானே
குளத்திலடிவையாதே கொற்றம்போர்பண்ணவனே
என்றிதார்சொற்கேட்டு ஏதுசொல்வான்சீர்நகுலன்
நீகேட்டவார்த்தைக்கு நான்கேட்குந்தன்மையென்ன
நீதியல்லநீர்தூர நின்றுதான்பேசுறது
என்னெதிரில்வந்தாலே இருதுண்டாய்போட்டிடுவேன்
என்றுசிலவார்த்தை நின்றுமவன்பேசினனே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயர்பெருமாளும்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மாயவருந்தானிருந்தார்
அப்போநகுலனுமே ஆனந்தமாகவேதான்
குளத்திலிறங்கியே கொப்பனவேநகுலனவன்
தாகந்தெளியவே தண்ணீருந்தான்புசித்தான்
தாகந்தெளிந்தானே தருமர்தம்பியானவனும்
தண்ணீர்புசித்தவுடன் தாறுமாறாய்விழுந்து
தலையைச்சுழட்டுது தார்வேந்தராஜனுக்கு
உடம்புமறக்குதே உத்தண்டவீரனுக்கு
என்னாதுமென்னுகிறான் இயலானநகுலனுமே
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ச்சொன்னார்கள்

அவ்வார்த்தைகேளாமல் அன்னியெதிர்த்தமுழன்டேன்
சொன்னசொற்கேளாமல் சுருக்காகதிர்த்தமுழன்டேன்
கண்ணுந்தெரியவில்லை காரணமுந்தோணவில்லை
நிலமுந்தெரியவில்லை நினைவுமறக்குதே
அறியாதநான்புரிந்தே னென்றல்லோ ஆணழகன்
அண்ணர்க்குத்தம்பியர்க்கு மானக்குறைபனைதக்கும்
அந்தவனந்தாண்டி ஆர்தான்போய்ச்சொல்லுவார்கள்
இந்தவிசேஷமதை யாரேயுரைப்பார்கள்
தருமனையறிந்தால் சற்றும்பொறுக்காரோ
அண்ணனுந்தம்பியரு மழுதுபுலம்புவார்கள்
இங்கேயிவர்வரக்கி யிவர்களிருக்கையிலே
அங்கேகருலனுமே அன்னைநான்கண்டாளே
பாண்டவர்சீர்குலை வசராயிணையுண்டு
செத்தான்கருலனுமே கோரகானகத்தில்
இப்படியாகவே யிவரிருக்கும்வேளையிலே

வீமனையர்ச்சுனனையு மழைக்கபோனநகுலனையுங்
காணோமென்று தருமர்புலம்புகிறது

அப்போதுமன்னவரு மாணழகனேதுசொல்வார்
சகாதேவனையழைத்து தருமரவரேதுசொல்வார்
அப்பாசகாதேவா அதிசயக்கதைகேளும்
மான்பிடிக்கப்போனவீரர் மதவீமராசனையும்
வில்லைக்காணவென்று வில்விசயராசனையும்
தேடியேபோனதினே தேர்விசயனர்ச்சுனனும்
வில்விசயனைத்தேட நகுலனும்போய்நடந்தான்
மூவர்களும்போனாரே முடிவேந்தராசாக்கள்
ஒருவரையுங்காணேனே உத்திரவுதானறிய
மான்பிடிக்கப்போனவர்கள் வந்தவருஞ்சேரவில்லை
தேடியேபோனவர்கள் திரும்பிவந்துசேரவில்லை
தம்பிசகாதேவா தாமழுதுவானே
தேடிப்போய்ப்பாரேயோ சேதிவந்துசொல்லாயோ
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டாரபிழைத்தாரோ மறுவார்த்தைதானறியேன்
மானைப்பிடிக்கையிலே மான்வளர்த்தார்கண்டாரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வதைதபண்ணினாரோ
சத்திரியர்களோ சந்தியாசியானவரோ
சத்திரியவர்கள் சபித்துப்போட்டாரோ
காணவும்போறேனே கட்டழகர்தம்பியரை
பார்க்கவும்போறேனே பாவிபெண்கண்ணாலே
இன்னமொருக்கால் இங்கேவந்துசொல்வாரோ
இளையசகாதேவா இப்படிங்கேவாராயோ

காளைசகாதேவா கண்டழைத்துவாருமோ
பாரமுடிமன்னர்களைப் பார்த்துமேயழைத்து
வருவாயோதம்பியரே வார்த்தைகள்சொல்லுமென்றார்
அப்போசகாதேவன் அண்ணரைதெண்டனிட்டு
தாமமுடியான் சகாதேவனேதுசொல்வான்
அஞ்சாதீரண்ணாவே அழைத்தோடிவாரேன்நான்
காளையந்தமூவரையும் கண்டழைத்துவாரேனென்றான்
பார்த்தழைத்துவாரேனென்றான் பாரமுடிமன்னர்களை
என்றுயெழுந்தானே இளையசகாதேவன்

சகாதேவன் தருமர்சொல்லைக்கேட்டு தமையன்மார்
மூவரையுந் தேடிக்கொண்டு போனது.

சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
நீண்டிடுங்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூசல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு அத்திப்பூசல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூசல்லடமாம்
சந்திரகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூசங்குவிட்டு
ஈட்டிசமுதாடு எடுத்தான்பெரியகத்தி
கத்திசொருகியல்லோ கடுகவெழுந்தானே
அண்ணரைதெண்டனிட்டு ஆணழகனேதுசொல்வான்
போகவிடைதாருமென்றான் போர்விசயன்தம்பியவன்
தக்கபுகழுடைய தருமாவர்பார்த்து
வாழ்த்திபெடுத்தவருமார்போடேகொண்டணைத்து
அப்பாசகாதேவா அறிவுள்ளகண்மணியே
அண்ணமார்போனதெரு அடவிதனிற்சென்று
காளையந்தமூவர்களைக் கண்டழைத்துநீர்வாரும்
அண்ணர்களைக்கண்டு அழைத்தோடிவாருமென்றார்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தானே வேந்தன்சகாதேவன்
அண்ணரைதேடியே அதிவிரைவாய்போய்நடந்தான்
தமையர்களைதேடியே தார்வேந்தன்போகலுற்றான்
எட்டிநடந்தானே எழிலானசூரியன்போல்
தேடிவருகிறானே சீரானகானகத்தில்
எங்கெங்குந்தேடியே இனியவிடமாறாய்ந்து
கடுகவருகையிலே காலுமடைத்திடுது
நாவுவறட்டுகுது நல்லசலங்கிட்டாமல்
மெத்தக்களையாச்சு வேந்தன்சகாதேவனுக்கு
அப்போதுசகாதேவன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணர்களைத்தேடி அநேகதூரம்வந்தோம்
தண்ணீர்களையால் தாகமெடுக்குதையோ

எங்கெங்கேபார்த்தாலும் இனியசலங்கிட்டவில்லை
அண்ணறையுங்காணேமே ஆரணியந்தன்னிலேதான்
என்றுமவன்சொல்லி யிருக்கிறவேளையிலே

எம்பெருமாள் சகாதேவமகாராஜனைவிஷத்தண்ணீர் குடிப்பித்துக் கொல்லுகிறது.

அப்போதுஎம்பெருமாள் ஆயரவரோதுசெப்புதார்
வந்தசகாதேவனையும் வல்லுயிரைவாங்கவென்று
ஏமனும்பெருமாளும் எதிர்நேர்மாயமேலே
மயிலுங்குயிலும் வனத்திலேகூவுகுது
இந்தக்குரல்கேட்டு இளையசகாதேவன்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தனிலே துயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுநடந்தானே யிளையசகாதேவன்
தாமரைப்பொய்கைகளும் தண்ணீர்தடாகமுடன்
கூவளமும்சோலைகளும் புதுமைகளைத்தான்பார்த்து
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
நாம்செய்தபுண்ணியத்தால் நல்லசலங்கிடைத்ததென்று
அங்கேநடந்து அவசரமாய்வாரபோது
மன்னரான்தமூவர்களும் மரத்தடியிற்படுத்திருந்தார்
தமையர்தமைக்கண்டு சந்தோஷமானனே
அப்போதொருவார்த்தை ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணர்தருமரங்கே அழுதுபுலம்பியேதான்
தம்பியரைக்காணாமல் தயங்கியவரிருக்க
ஆரணங்குதுரோபதை யளங்கேபுலம்பியிருக்க
என்னநினைவுகொண்டு இங்கேபடுத்தார்கள்
பச்சைமரத்தின்கீழ்மன்னர்படுத்தாரோ
இந்தமரத்தடியில் இவர்படுத்தகாரியமேன
குளிர்ந்தநிழலென்று கோமான்படுத்தாரோ
மலர்ந்தமரமென்று மன்னர்படுத்தாரோ
தாகத்துக்குண்டபின்பு தமயர்தமையெழுப்பி
அண்ணர்களையெழுப்பி யழைத்துநாம்போவோமென்று
தாமரைப்பொய்கையண்டை தான்வேகமாய்வந்துநின்று
அந்தக்குளத்திலே அள்ளிசலமுண்ணப்போனான்
அந்தச்சமயத்தில் ஆயரவர்பார்த்து
அந்தரமாய்நின்றல்லவோ ஆயரவரோதுசொல்வார்
ஆரடாதம்பிநீ அக்குளத்திலிறங்கினவன்
எவனடாதம்பிநீ என்குளத்திலிறங்கினவனும்
தண்ணீர்குடியாதே தாகவிடாய்தீராதே
இந்தநீரென்னுதடா இந்தக்குளமென்னுதடா
சாலையுஞ்சோலையுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்

இக்கிணறுதன்றடா இறங்கிஜலமுண்ணுதே
இறங்கினாலுனக்கு இடறுமுன்னுயிரை
என்னவுமேகேட்டு ஏதுசொல்வான்சகாதேவன்
அந்தக்கிணற்றிலேநீகொண்டு ஆர்காணுப்போறவன்
அக்கிணற்றிலிருக்குமொன்று செப்புகிறவனுர்காணும்
அந்தரதேவதைகளோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாசதூர்க்கைகளோ ஆலம்பிடாரிகளோ
பேய்பிசாசுகளோ பிணந்தின்னுங்கழுகுகளோ
ஆரோதெரியாது அதட்டிப்பேசுகிறார்
எவரோதெரியாது என்தனைக்கேட்கிறார்
மற்றுமொருக்கால்தான் வாய்திறந்துபேசுங்கள்
இன்னமொருக்கால்தான் எதிர்வந்துசொல்லுங்கள்
என்றுசொற்கேட்டு எம்பெருமானேதுசொல்வார்
தண்ணீர்குடிக்கவென்றால் காரணமெல்லாஞ்சொல்லும்
வாடாப்பிரமெது வருத்தமானபாரமெது
அந்தவிசயங்களதிர்த்தானுரைசொன்னால்
அதற்குநீர்சொன்னாலே அள்ளித்தீர்த்தமுண்ணும்
சொல்லாமலானாலுங் கருக்காகத்தீர்த்தமுண்ணும்
இல்லாமற்போனாலே யிப்படியேவைத்துவிடும்
தாமுமுண்டான் சகாதேவராசனவன்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்சகாதேவன்
ஆரோதெரியாது அதட்டிவிரட்டுகிறீர்
எவரோதெரியாது என்னைமிரட்டுகிறீர்
அருகாகவந்தாலே அடித்தெதிர்த்துப்போட்டுடுவேன்
எதிரேவந்தாக்கால் பிருதண்டமாப்போட்டுடுவேன்
சரியாயிருக்கவேணும் சண்டைபண்ணிப்பார்க்கவேணும்
மறைவாயிருந்துகொண்டு வாதாடநீயுண்டோடா
என்றவனுரைக்க எம்பெருமான்தான்கேட்டு
ஒன்றுமேசொல்லாமல் உலகளந்தாரிருந்தார்
மறுவார்த்தைபேசாமல் மாயவருந்தானிருந்தார்
அப்போசகாதேவன் ஆனந்தமாகவேதான்
குளத்திலிறங்கினுனே கொப்பெனவேதீர்த்தமுண்டான்
அள்ளித்தீர்த்தமுண்டான் ஆவல்தெளிந்திடவே
தண்ணீர்குடித்தானே தாமுமுண்டானும்
அள்ளியுண்டபின்பு ஆனந்தமாய்ப்பவனுக்கு
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தலைசுழற்றுது
உடம்புமறக்குது உள்ளங்குலையுது
நாவுலருகுது நாமமுடையானுக்கு
தன்னைமறக்குது தார்வேந்தராசனுக்கு
ஆரோதெரியாது எந்தனுக்குச்சொன்னார்கள்
எவரோதெரியாது எந்தனுக்குச்சொன்னவர்கள்

தன்னரிக்குடியாதேவென்று சத்தம்பிறந்ததங்கே
அவர்சொல்லக்கேளாமல் அவ்விடத்தில் நீர்தருவுண்டேன்
சொல்லைச்சொற்கேளாமல் கருக்காமல் நீர்தருவுண்டேன்
தெரியாமல்நீர்குடித்தேன் சிறைதன்னைக்கண்டு
அறியாமல்நீர்குடித்தேன் அக்கப்போட்டுக்கு
மால்நுழைந்தாரே இல்லையாதேதான்
அன்னையார்தன்னருகே அவையுதன்னார்தமின்று
அப்போதுகளைத்தேன் அறிவாகனைக்கண்ணனி
தப்பிவெக்காமேலொன்று தருமரிக்கேட்டக்கார்
வைகாசித்தன்னரிருள்வென்னுவொர்தப்பாத
என்றுமனைநிலைவென்னரி விழுந்தறுள் மரித்தடியில்
அன்னருவோசத்தடியில் அறிவமனையார்தனை
இத்தக்குமத்திலே அவர்தாகமுண்டாகும்
வைகாசித்தன்னரிதை குடித்தாங்கிடித்தியார்
அன்னறுவேத்துக்குளத்தி வன்னரிநீர்குடியாதே
காக்கவினைதக்குடித்து வாழ்பெருமடியத்தாய்
செத்துமடிந்துவிட்டோம் சிவலோகஞ்சேர்ந்துவிட்டோம்
பாண்டவர்க்குவிட்டோமவருக்குச் சேர்த்துவிட்டோம்
என்றுபயன்சொன்னான் எழுந்திருந்தபண்டிதனே
தம்மைக்கழற்றுதனையின் நாளாய்விரதமுன்கொண்டான்
அந்தச்சமயமதிற் தாபேரவின்பெருமாள்
பாண்டவருக்கும் வார்த்தைதனைத்தொடுத்தார்
காலனைசேர்த்து கவிமகுடிர்காக்குமென்றான்
காமனைசேர்த்து மனநிலைகாக்குமென்றான்
எம்பெருமான்சொற்கேட்டு ஏவலாளிறைவனும்
குலத்தான்குந்தியே பாசத்தாள்கட்டறுமே
பாசத்தாள்கட்டியே பாதத்தைப்பிடித்தான்
குலத்தான்குந்தியே அடிக்கையிற்பிடித்தான்
பாண்டவர்தானே மன்னன்சகாதேவன்
இப்படியாகவிருக்கும் வேளையிலே

ஆரணியத்திலெம்பெருமான் குறிசேவியன் அருச்சுனன்
ஐவரைகாத்தவன் இன்னுமொருபொருட்பாண்டவர்க்கு
காளமேகஞ் சாதத்துவண்டாகிய வேதாளம்
ஓக்குமேலை கொண்டருகிறது.

அந்தச்சமயத்தில் அக்காயாசரியதான்
கானமாகாளிக்குப் கருதிதபசபண்ணி
அக்கினிக்குழியிலே ஆக்காரமேதாமாம்
உண்டாகிவந்ததங்கே உக்கிரமிக்கிட்டனே
கருத்தசிறகுடனே கைதவிசெவ்வாகுடனே
பொருத்தசிறகுடனே பெருந்தொப்பைதன்னுடனே
செவந்தமயிருடனும் சிழ்வடிசெகாயமுடனும்

கண்களைப்பார்த்தாலே கமங்குன்றுபோலிருக்கும்
கைகளோகாதவழி கால்கள்வெகுதூரம்
அகண்டபுஜங்களது ஐந்நூற்றுக்காதவழி
பல்லழகைப்பார்த்தாலே பனைமரம்போலிருக்கும்
மூக்கழகைப்பார்த்தாலே மூங்கில்களைப்போலிருக்கும்
இப்படியாகவே யிருக்குமந்தவேதாளம்
பொல்லாதவேதாளம் பிறந்தது அக்கினியில்
காளமகாரிஷியருகே கடுகவந்துதெண்டனிட்டு
என்னையழைத்ததுதானேதுவகையாக
ஆரைநான்கொல்கிறது அடுத்துப்போர்செய்கிறது
எவரைப்போய்க்கொல்கிறது எந்தனுக்குச்சொல்லுமையா
கைகள்பதைக்குது காளமகாமுனியே
வயிறுபசிக்கிறது மாமுனியேசொல்லுமையா
அப்போதுமாமுனியும் அதுசொல்லத்தான்கேட்டு
காளமகாமுனியும் கடுகவெடுத்துரைப்பார்
அக்கினியில்வந்துதித்த ஆங்காரவேதாளமே
நான்சொல்லக்கேளும் ராஜாக்கள்ஐவருண்டு
இந்தவனத்திலே இருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்
வீரப்புலிபோலே வேந்தர்களைவருண்டு
பாரப்புலிபோலே பஞ்சவர்களைவருண்டு
ஐவரையுங்கொன்றுதின்று அரைநொடியிலவாருமென்றார்
வேதாளந்தான்கேட்டு வெகுவாய்மனங்குளிர்ந்து
அவ்வளவுபோதுமென்று ஆக்ரமித்துப்பற்கடித்து
ஆக்ரமித்துப்பறகடித்து அதட்டிவருகுதங்கே
எங்கெங்கேயென்றுசொல்லி எழும்பிப்பொக்கரித்து
பொக்கரித்தவேதாளம் கும்மாளமாய்வருகுது
அந்தவனங்களெல்லாம் ஆராய்ந்துவருகையிலே
செந்தாமரைப்பொய்கையண்டை செத்திருக்கக்கண்டது
மாமரச்சோலையின்கீழ் மாண்டிருக்கக்கண்டது
இறந்தவரல்லாமலின்னமொருவரில்லை
செத்தவரல்லாமல் மற்றுமொருவரில்லை
செத்தபிணந்தின்ன மாமுனியேபோகச்சொன்னார்
எத்தனைநாளைக்குமுன்னே செத்தபிணமிதுவோ
செத்தபிணத்தையோநான் சென்றுபுசிக்கிறது
நாறும்பிணமெடுத்து நானோபுசிக்கிறது
மாண்டபிணத்தையோநான் வயிறாரவுண்பேனோ
என்றுமேசொல்லி எழுந்ததுவேதாளம்
அங்கேதிரும்பி அகோரகோபத்துடனே
மகாவேகந்தன்னுடனே வருகுதுவேதாளம்

காளமகாரிஷியருகே கடுகவந்துவுக்கிரமுடன்
எடுத்தாமகாமுனியை இரண்டாய்க்கிழித்து
நெஞ்சைப்பிளந்தது நெருப்புத்தணலெழும்ப
மாமுனியைக்கொன்றபின்பு மனதுமிகக்குளிர்ந்து
சந்தோஷமாகிடல்லோ வேதாளத்தாண்டக்க
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோச்சுது
மனதுமிகக்குளிர்ந்து மற்றோர்வனந்தனிலே
போனதுபிழைக்கிறத்துப் பொல்லாதவேதாளம்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

தருமராசர் தம்பிமார்களுமேபோனாங்களேயென்று
துரோபதையுடனேசொல்லிப் புலம்புகிறது.

வேதாளம்போனபின்பு வேல்வேந்தர்தருமரவர்
சாயார்புமல்லவனார் தருமராசரோதுசொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெண்ணே பைங்கிளியேதுரோபதையே
நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலவர்ணர்தங்கையரே
அனலிற்பிறந்தவளே அபிஷேகப்பத்தினியே
ஐவரையும்மாலையிட்ட ஆதிபஞ்சடரோ
தோராவடிவழகி துரோபதையேநீர்கேளும்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மதவீமனைக்காணோம்
வீமனைத்தேடிப்போன விஜயனவன்வரக்காணோம்
இருவரையுந்தேடிப்போன நகுலன்வரக்காணோம்
மூவரையுந்தேடிப்போன சகாதேவனைக்காணோம்
நால்வரையுங்காணோமே மாயமென்னசெய்வோம்
செத்தார்பிழைத்தாரோசேதிதெரியவில்லை
மாண்டார்பிழைத்தாரோ வார்த்தைதெரியவில்லை
ஆரோடேசண்டைகள் அமாதுசெய்கிறாரோ
எவரோடேசண்டைகள் எப்படிப்போர்செய்கிறாரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் எந்நயனதுபண்ணுறாரோ
எத்தத்தபோதவர்கள் எவர்கள்கொன்றுபோட்டாரோ
பசித்தபெரியவர்கள் சபித்தாரோகாணறியேன்
வரத்திற்பெரியவர்கள் வதைசெய்துபோட்டாரோ
போனவிடமறியேன் போர்செய்ததாவறியேன்
நின்றவிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
தேடியேபோவோம்வா தேவியேயென்றழைத்தார்
ஆணைக்குத்துரோபதையா ளப்படியேநல்லதென்றாள்

தருமரும் துரோபதையும்வீமன் அருச்சுனன்
நகுலன்சகாதேவன் இவர்கள்நாலுபே
ரையுந்தேடிக்கொண்டுபோனது.

துரோபதையுந்தருமருந்துள்ளியெழுந்திருந்து
தேடிப்புறப்பட்டார்கள் கோரகானகத்தில்

கூவிப்புலம்பியே கொப்பனிவாரார்கள்
அழுதுபுலம்பியே அந்தவனந்தேடிவாரார்
இருண்டவனங்களெல்லாம் எங்கெங்குந்தேடினாரே
தம்பியைக்காணாமல் தயங்கினார் தருமர்க்கே
பாராமல்தம்பியரைப் பதைத்துப்புலம்பினார்கள்
தக்கபுகழுடைய தருமரங்கேதுசொல்வார்
தோராவடிவழகி துரோபதைபாஞ்சாலி
இந்தவனத்திலே எங்கெங்குந்தேடினோமே
காளையர்நால்வரையும் காட்டிலேகாணவில்லை
இந்தவனந்தாண்டி இனியவனம்போவோமென்று
அந்தவனந்தனைவிட்டு அப்பாலேபோய்நடந்தார்
தேடியேவாரார்கள் சேனவனந்தனிலே
தருமருக்குந்துரோபதைக்குந் தாகமெடுக்குதே
நாவுவறட்டுது நாமுடியார்க்கு
ஆரணங்குதுரோபதைக்கு அதிகதாகமுண்டாச்சு
தண்ணீர்கவனமுந் தாகவிடாயாச்சு
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
என்செய்வோம்பெண்ணேநாம் எங்குஞ்சலங்கிட்டவில்லை
மன்னவரைக்காணேனே மாதரசேயென்னசெய்வேன்
தம்பிகளைக்காணேமே தாகவிடாய்கொல்கிறதே
என்னசெய்வேனென்றுசொல்லி இளைத்துப்புலம்புகையில்
அந்தச்சமயத்திலே அரிராமரேதுசெய்தார்
மயிலுங்குயிலுமிங்கே மரத்தின்மேலேறியே
வனத்திற்குயிலு மயில்களுங்கூவுது
அந்தக்குரல்கேட்டார் ஆனழகர்தருமலிங்கம்
கூவுங்குரல்கேட்டுக் கொப்பெனவேயேதுசொல்வார்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுநடந்தாரே இளந்தோப்புதன்னருகே
தாமரைப்பொய்கையண்டை தம்பிமார்தானிருந்தார்
பள்ளிகொண்டிருக்கிறதைப் பார்த்தாரேதருமலிங்கம்
தக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
தோராவடிவழகி துரோபதையேகண்டாயோ
தம்பிமார்பள்ளிகொண்ட தபிரியத்தைப்பார்த்தாயோ
மானும்பிடியாமல் வந்துசேதிசொல்லாமல்
குளிர்ந்தநிழலருகே கூசாமற்பள்ளிகொண்டார்
தண்ணீர்குடித்துநாம் தாகவிடாய்தீர்த்தபின்பு
தம்பிமாரைத்தானெழுப்பித் தையலரேபோவோமென்றார்
என்றுமவருரைத்து இளந்தோப்பிற்போய்புகுந்து
தாமரைப்பொய்கையிலே இறங்கினார்தருமரவர்
அப்போதுமாபலரும் அரசர்தான்பார்த்து

அந்தப்பாய்நின்றுகொண்டு ஆயரங்கேதுசொல்வார்
ஆடா தம்பிகாள் அக்குளத்திலிறங்கினவன்
ஏண்டா தம்பிகாள் இறங்கிஜலமுண்டிறவன்
சாலையுஞ்சோலையுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னடா இறங்கிசலமுண்ணாதே
என்றசத்தங்கேட்டுமே ஏதுசொல்வார்தருமவர்
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுறது
அந்தரதேவதையோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாசதுர்க்கைகளோ ஐயனபிடாரிகளோ
வானுலகதேவர்களோ வந்தென்னைக்கேட்கிறது
பேயோபிசாசுகளோ பின்னைக்கின்னராட்சதரோ
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுகிறீர்
வார்த்தைகள்கேட்குது வயணந்தெரியவில்லை
உத்தரவுகேட்குது உருவந்தெரியவில்லை
பேச்சுகள்கேட்குது பேருந்தெரியவில்லை
தாகவிடாயாக தண்ணீர்குடிக்கவந்தேன்
நாவுவறட்டுகுது நடுங்குதுதேகமெங்கும்
உன்னாக்குவறட்டுகுது உத்தரவுதாருமையா
உத்தரவுதந்தாலே உண்ணுகிறேன்றீர்த்தமிங்கே
வார்த்தையுரைத்தாலே வாரிசலமுண்ணுகிறேன்

எம்பெருமான் தருமர்தம்பி நாலுபேரையும்
அதிசயங்கேட்டதற்கு யாருஞ்சொல்ல
வில்லை தருமர் சொல்லுகிறது.

நல்லறக்கதருமலிங்கம் ஏதுசொல்வார்மாயவனார்
இப்பூமிதன்னிலே என்ன அதிசயங்கள்
அதிசயத்தைசொன்னீரானால் பின்பேதீர்த்தமுண்ணும்
இல்லாமற்போனாலே இப்படியேலவுமவிடும்
சொல்லாமற்போனீரானால் சுருக்காய்நடவுமென்றார்
என்றுசொல்தானைக்கேட்டு ஏதுசொல்வார் தர்மலிங்கம்
மனிதர்பிறக்கிறதும் மனிதரிறக்கிறதும்
இதுவே அதிசயங்கள் இனியொன்றுமில்லையென்றார்
அவ்வசனங்கேட்டு அரிநாமரெனசொல்வார்
இதுவே அதிசயங்காண் இனியொன்றுமில்லையோதான்
இன்னமொருவார்த்தை உண்மையுரையுமென்றார்
வையகத்துபாதருக்கு வருத்தங்களாவதுதான்
ஏதுவருத்தமென்றார் இளப்பிறந்தபேர்களுக்கு
அப்போதருமரவர் ஆயருரைகேட்டு
சாயம்புமன்னவனார் தருமரங்கேதுசொல்வார்
பத்துமாதஞ்சுமந்து பாலகனையுண்டாக்கி

மூந்நூறுநாள்சுமந்த மூருகுழலாள் தன்றனக்கே
பெற்றெடுத்ததாயார்க்குப் பெரியசுமையொழிய
மற்றுஞ்சுமையுமில்லை வையகத்துமாந்தருக்கு
இவ்வசனங்கேட்டு ஏதுசொல்வார்பாயனுர்
இன்னமொருவார்த்தை இயம்புவேன்சொல்லுமென்றார்
வையகந்தன்னிலே வாடாப்பயிர்சொல்லும்
என்றைக்கும்வாடாத இனியபயிர்சொல்லுமென்றார்
ஆயரிவையுரைக்க அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
சாயாம்புமன்னவனுர் தருமராசகேதுசொல்வார்
வாடாதிருக்குங்காண் வளருமருகம்புல்
அந்தசொல்தானுரைத்தார் அங்கெவளேமாயவர்க்கு
இவ்வசனங்கேட்டுமே எப்பொருபானென்னசொலவார்
சந்தோஷமாச்சுது தாகந்தெளியுமென்றார்
உத்தாரவுந்தாரேன் உளகளந்தாரெப்பெருமாள்
தக்கபுகழுடைய தருமராவர்கேட்டு
உண்ணுமென்றுசொன்ன உத்தாரவுதான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
தாகந்தெளிவதற்கு தண்ணீர்குடித்தார்கள்
அள்ளிப்புசித்தார்கள் ஆவல்தெளிந்திடவே
தருமருக்துரோபதையுந் தாகததுக்குண்டார்கள்
தாகந்தெளிந்தபின்பு தம்பிமாரண்டைவந்தார்

தருமர்வந்து தம்பிமார்களை எழுப்பநாலுபேரும்
இறந்துவிட்டாரென்றறிந்து புலம்புகிறது.

நாலுபேரண்டைவந்து கடுவேவிருந்துகொண்டு
சகாதேவன்படுத்திருந்த தலைமாட்டிலெழுதியதோர்
வாசகத்தைபடித்தாரே மன்னர்தருமலிங்கம்
என்னவென்றெழுதியிருந்ததென்றால்வாசகத்தில்
நால்வருமாகவே நச்சுப்பொய்கைதீர்த்தமுண்டு
விஷநீரையுண்டல்லோ மேவந்தர்மடிந்துவிட்டோம்
மாண்டுமடிந்துவிட்டோம் நீங்கள்வந்தாலுண்ணுமே
தாகத்துக்குண்ணுதே தப்பிபிழையுமென்று
இவ்வசனபாகவே எழுதியிருக்குது
பார்த்துப்படித்துப் பயந்தாரேதருமராயர்
செத்துமடிந்தார்கள் சீரானதம்பிமார்கள்
மாண்டுமடிந்தார்களென்று மன்னர்புலம்புகிறார்
என்னசொல்லிப்புலம்புகிறார் இருண்டவனந்தனிலே
மலையேபருவதமே மாண்டுமடிந்தீரோ
செம்பலையேபருவதமே செத்துமடிந்தீரோ
நீலமலையே நிலத்தோடேசாய்ந்தீரோ
கல்லானதூணுக்கு கலக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
கல்லானதூணைக் கரையானரித்ததே

இரும்பான தூணுக்கு யென்னகுறையென்றிருந்தேன்
இரும்பான தூணுமே இற்றுவிழுந்ததோ
வச்சிர தூணுக்கு வாட்டமில்லையென்றிருந்தேன்
வச்சிர தூணலவோ மண்ணோடுருண்டதே
செப்பருந்துவலதென்னைச் சிறகொடித்ததே
குஞ்சைப்பறிகொடுத்த கோழிப்போலானேனே
றெக்கைபறிகொடுத்த பேடைபோலானேனே
கையறுந்தவனைப்போல் கலங்கினேன் தம்பியரே
ஓங்கிறமானுக்கு ஒருநாளிலாதந்தார்போல்
உள்ளங்குலைந்து உருகிறேன் தம்பியரே
என்னைத்தனிக்கவிட்டு எங்கொளிந்தீர்கள்
ஐயையோ தெய்வமே அடைவிட்டுப்போனீர்களோ

தருமர் வீமனைப்பார்த்து புலம்புகிறது.

தங்கபுகழுடைய தருமரெழுந்திருந்து
வீமனருகில்வந்து வேந்தர்புலம்புகிறார்
வெற்றிமதயானை வீமமதகரியே
கட்டிக்கரும்பேயென் கண்மணியேயெங்கொளித்தாய்
ஆனைகடுக்கிரனாம் நூற்றிருபன்னையும்
கொன்றுவிடுவேனென்றுநீ கொடியசபதமிட்டாய்
அவ்வார்த்தைதான்மறந்து அப்பாநீயெங்கொளித்தாய்
வச்சிரமுடியேநீ மண்ணோடேசாய்ந்தாயோ
தங்கமுடியேநீ தரையிற்கவிழ்ந்தாயே
தாயைமறந்தாயோ தமையனைமறந்து
எங்கேயொளித்தாயோ என்றுபோனாயோ
என்னையுமேவிட்டு எங்கேநீபோயொளித்தாய்
என்றுபுலம்பி இளைத்துமன்னவன்மூர்ச்சையானார்
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தர்மராய்

தருமராசர் கலைதெளிந்து எழுந்திருந்து அர்ச்சுனனைப் பார்த்துப் புலம்புகிறது.

அன்றுவொருநாழி சென்றபிறகாக
தோகைவடிவழகி திரௌபதையாளேவந்து
களைத்ததருமருக்கு கடுமூர்ச்சைதெளியவென்று
காட்டில்தழைபொடித்து கடுகவேபொடிசெய்து
பச்சைதழைபொடித்து பைங்கிளியாள்வீசலுற்றாள்
வீசக்கலைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்து
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துப்புலம்புகிறார்
ஆணழகுமன்னா அர்ச்சுனனென்பிறப்பே
என்னைத்தனியேவிட்டு எங்கேநீபோயொளித்தாய்
மீசைமுறுக்கழகா விழியிற்கருப்பழகா
நாவிலெநட்சத்திரம் நயனவிழிப்பார்வைகளும்
தோளில்துளசிமாலை தொப்புளிலுயிர்தகலசம்

பல்லிலேபாசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரைப்பூ
மூக்கிலேபச்சைரேகை முழங்காலில்முத்துமாணிக்கம்
இடதுகால்விருதுபொம்மை வலதுகால்விரதண்டை
சலவிருதுலவிருது சத்ராதிபேர்விருது
எதிர்க்கவந்தன்விருதும் எதிராளிமுகவிருதும்
இத்தனைவிருதுகளை எடுத்துநீபூட்டிக்கொண்டு
கட்டியெதிர்த்தாலே கலங்குமோசேனையெல்லாம்
சத்ராதிகளைசெயிக்கும் தனஞ்செயரோஅர்ச்சுனரே
எதிரிகளைசெயிக்கும் என்பிறப்பேஅர்ச்சுனரே
என்னைப்பிரிந்துநீ இறந்துபடிந்தாயோ
அழகையெழுதினவர் ஆயுளையெழுதாரோ
வடிவையெழுதினவர் வயதையெழுதாரோ
பெற்றாளே குந்தியம்மாள் பிரபலங்கள்காணவென்று
பெற்றாள்வயிற்றிலேநீ பெருநெருப்பையிட்டாயோ
என்னைத்தவிக்கவிட்டு இறந்துவிடஞாயமுண்டோ
என்றுசொல்லிதருமராஜ ரேங்கிமனந்தளர்ந்து
அழுதுபுலம்பியே அங்கனேமூர்ச்சையானார்
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தருமலிங்கம்

தருமராசர் மூர்ச்சைதெளிந் தெழுந்திருந்து நகு
லனைப்பார்த்து புலம்புகிறது.

களைத்ததருமரையே கண்டந்த துரோபதையாள்
துள்ளியெழுந்திருந்து துரிதமுடனேவந்து
காட்டில்தழையொடித்துக் கடுகெனவேஓடிவந்தாள்
தருமருகாகத் தையலாளும்வந்துநின்று
பச்சைத்தழையொடித்து பைங்கிளியாள்வீசுகிறாள்
காட்டுத்தழையொடித்துக் கடுகெனவேவீசினளே
மற்றுமொருநாழியுற்றபிறகாக
வீசக்களைதெளிந்து முன்னின்றுபுலம்புகிறார்
அப்பாநகுலாயென் னறிவுள்ளகண்மணியே
மலையேபருவதமே வாழ்மலையேகுஞ்சரமே
நீமடியுங்காரியங்கள் நிண்ணயத்தைநானறியேன்
மாண்டிடுவீரென்றுநான் மனதில்நினைத்ததில்லை
செத்துமடிவீரென்று சற்றுமறிவேனே
என்னைநீகைவிட்டு இறந்துவிடஞாயமுண்டோ
நீங்கள் போவதறியாமல் பூரித்துநானிருந்தேன்
சாவதறியாமல் சந்தோஷமாயிருந்தேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேர்த்தமுகமாகுதையா
கண்டமுகங்களெல்லாம் கடுத்தமுகமாகுதப்பா

கூடப்பிறந்தீர்களே கூட்டுப்பாலுண்டீர்களே
ஒக்கப்பிறந்தீர்களே ஒருஸ்தனப்பாலுண்டீர்களே
காட்டுக்குள்ளேதனையிட்டு கைலாசம்போனீரோ
தங்கத்தரிக்கவில்லை தரையிற்கால்பாவவில்லை
நிற்கத்தரிக்கவில்லை நிலத்திற்கால்பாவவில்லை
உங்களைநான்பிரிந்து ஒருநாழிசகிப்பேனோ
கூடப்போவேன்நான் கொற்றவரேஉங்களுடன்
ஒக்கப்போவேனே உங்களுடனே
அலண்டுபிரண்டழுதார் அடித்துக்கொண்டார்தலைமேலே
முட்டிக்கொண்டார்பூமியிலே மோதிக்கொண்டாரப்போது
மார்கொண்டகண்ணீரை வழித்தெறிந்தார்மண்மேலே
துடித்துப்பதைத்தலறித் துள்ளிப்புரண்டழுதார்
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர் தர்மலிங்கம்
மூர்ச்சையாய்விழுந்தாரே முடிமன்னராசாவும்

தருமராசர் மூர்ச்சைதெளிந்து சகாதேவனைப்
பார்த்து புலம்புகின்றது.

தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
களைத்ததருமருக்குக் கனிகள்வெளியென்று
காட்டில்தளிரொடித்து கட்டழகிவீசலுற்றாள்
பச்சைத்தளிரொடித்து பைங்கிளியாள்வீசலுற்றாள்
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்தார்
மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து மோதிப்புலம்புகிறார்
சாஸ்திரக்கொடியோன் சகாதேவராசாவே
முன்னேவருங்காரியத்தை முதலறிந்துசொல்வாயே
இனிநடக்குங்காரியத்தை எந்தனுக்குநீயுரைப்பாய்
அப்படிக்கொத்தகோரு அறிவுள்ளகண்மணியே
உன்னைப்பறிகொடுத்து உலகத்தில்வாழ்வேனோ
பனிரண்டுவருஷம் பாரவனந்தீர்க்கபின்பு
அக்கியாதவருஷம் மதவுக்கழித்தபின்பு
பாரவனந்தீர்த்து பட்டணம்போய்ச்சேர்ந்தால்
குந்தியம்மாளோடிவந்து குழந்தைகளெங்கேயென்றால்
மைந்தரெங்கேயென்று மாதாவுங்கேட்டாலே
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்தாயாற்கு
கட்டிக்கரும்பேயெங் கண்மணியேயெங்கொளித்தாய்
முடிக்கெமுடியானாலும் முத்துமுடியாதுமோதான்
தங்கமுடியானாலும் உங்கள்முடியாதுமோதான்

தருமராஜனும்பர் தம்பியையுநினைத்துப்புலம்ப அப்போது
துரோபதைதன்புருஷர்களைப்பார்த்துப் புலம்புகிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
மாலையிட்டமன்னர்கள் மாண்டுவிடநீதியுண்டோ
தாலிகட்டும்ராசாக்கள் தரையில்விழலாச்சோ

பக்கிலிப முண்டு பலமுண்டு பண்டிருக்கேதன்
உலகத்துபெண்களை ஒருவருக்குமேகொடுப்பார்
நான்-ஐவருக்கும்வகைகொடுக்க அம்பலத்துக்காளானேன்
செல்வத்திலேயிலே செப்போடெழுகினதும்
அல்லற்படுத்தபாம் அமைத்தாரோரொருதேவன்
ஆனைக்கழுக்கி அலைக்கழுத்தியாலேலே
கோலைக்கழுக்கி குலைகழுக்கியாலேலே
தங்கக்கழுக்கி தவிவிரிக்கநாளாச்சே
மல்லிகைச்சாலிபிலே மதிர்விரிக்கநாளாச்சே
குங்குமச்சாலியிலே குழல்விரிக்கநாளாச்சே
ஐலைபோதெய்வமே அனியாயஞ்செய்தீர்களோ
பார்த்திருக்குமென்னைப் பாதகிக்கவிட்டீர்களோ
கண்டிருக்குமென்னை கலக்குமவிட்டீர்களோ
தோள்சார்ந்தாராக்கள் சோரந்துவிடகாணலேன்
மார்சார்ந்தாராக்கள் மடிந்துவிடக்காணலேன்
காட்டிலேமடிக்கவோ கைவிட்டிருந்தீர்களோ
அடவிலேதான்மடிக்க அலையவிட்டுப்பார்த்தீர்களோ
சூரியனாசாட்சிவைத்து கெருவிதமாயவிட்டீர்களோ
சந்திரனைசாட்சிவைத்து சாகத்துணிந்தீர்களோ
சந்திரிலகைமயவிட்டு சமர்த்தாய் பிரிந்தீர்களோ
மஞ்சளிழந்து மணிகழந்தும்பூவிழந்து
காலிசாடிழந்து தானிலெப்படிரேறு
கூடமடிவேன்காண் கொற்றவரேயுங்களுடனே
ஒக்கமடிவேன்காண் உத்தமரேயுங்களுடன்
காலுமடிவேன்காண் ராசர்களேயுங்களுடன்
அலண்டுபிரண்டழுதாள் அப்பிக்கொண்டாள்மார்மேலே
எங்கேபோவானம் இடுக்கதுவண்டிருந்தேன்
தப்பாமல்வானம்வந்து தப்பிவிடுத்ததுவே
என்றுபுலம்பியே இளங்கொடியாள்காவுருதாள்
கோவென்றரச்சக் குமரிப்புலம்புகிறாள்
தக்கபுகழுடைய தருமாவேரதுசொல்வார்
சாபாப்புமன்னவனுர் தருமாவேரதுசொல்வார்
தோராவடிவழகி துரோபதைகேட்டீர்சொல்லும்
வசுதாபிதன்னின் நண்டு மாண்டாரோ தாயேயர்கள்
காழும்புகிதநதோமே கண்ணினுடைத்தவினர
இறவாமல்காழு மிருப்பதென்னகாரணங்கள்
மாண்டதொருதம்பியர்கள் மன்னவர்கள் தன்னுடனே
நாழும்மடிக்காக்கால் நல்லதெனறென்னுகிறேன்
கூடமடிக்காலே குணமென்றெண்ணுகிறேன்
ஒக்கமடிக்காலே ஒருமிக்கத்தீர்க்குமடும்

கரியைத் துலைக்கலாம் காரிகையிரீக்கிடலாம்
விதியைத் துலைக்கவல்லோர் வேறுமுண்டோ யறிவோர்
என்னசெய்வோமென்று சொல்லி ஏங்கிப்புலம்புகிறார்

தருமர் மனைவியுடன் பெருமாள் ஒட்டனாகவும் எமன் ஒட்டச்சி
யாகவும் வந்து பிணைக்கை தவிழ்க்கிறது.

எமனும் பெருமாளும் இருவருமாகவே தான்
தருமர் நிலைவழியே சாபமை வைத்தார்
மாய்பெருமான் சேகைவல்லனை சொல்லையாவானார்
இருவருமாகவே இவர்களண்டை வந்தார்
தருமரைத்தான் பார்த்து சாமியவருரைப்பார்
ஆரையாவிப்படி அழுதுபுலம்புவது
இந்தருளத்திலே பெயர்ந்து கழன்டாலும்
சசகாபித்தன்னீரில் பாண்டெழுந்தாலும்
எங்கேயென்னாலும் எவனீங்கலாகாது
எடுத்துப்புதைக்கிறது எங்களுக்குத்தாராமையா
நாங்களெங்களுக்கு வடி. சாசாகின்கட்டளைதான்
என்றுமே பெருமான் இழுத்துப்போனார் பிணத்தையும்
இளசிசகனுக்கு இழுகதுப்போனாரொட்டச்சியும்

மாயப்பெருமாளும் எமனும் சவத்தையெடுத்துக்கொண்டுபோக
தருமராசன் பின்தாபப்பட்டு தன்சவத்தை வாங்குகிறது.

சவத்தை தாமிழுக்க தருமர் பார்த்து
கண்டபோதருமராஜர் கடுகவேதெரிந்து
பார்த்துமனங்கலங்கி பதைத்துப்புலம்பியவர்
ஒட்டர்களை நில்லுமென்று மத்திமருகேது சொல்வார்
ஆரையா ஒட்டர்களே ஐயாவே நீர்கேளும்
அண்ணன் தம்பிமார்களிங்கே அரசாளவிருக்க
தைப்பாவிமனையாளும் தனதாகவிருக்க
பூமிகளைவிட்டுப் புறத்துமயானமென்ன
மக்கள்பிணத்தை நீங்கள் இழுக்கதீர் விட்டுவிடும்
தரையிலிழுக்காதே தர்மமாய்ப்போகுதையா
பூமியிலிழுக்காதே புண்ணியமாய்ப்போகுதையா
கோடிசாணமையா குப்பிடுவேன் விட்டுவிடும்
ஆயிரஞ்சாணக்கான் அடிபணிந்தேன் விட்டுவிடும்
மூவாயிரஞ்சரணர் மூடிசாய்த்தேன் விட்டுவிடும்
என்றுவருந்திநோ இராசனைதருமநிகம்
எமனும்ராமனும் இருவருந்தான் பார்த்து
பெருமான் மனமிரங்கிப் பிரியமுடனே
வீமனைத்தான் விட்டார் வேதர்பெருமாளும்
தக்கபுகழுடைய தருமரவரோடி வந்து
வீமனையெடுத்துவந்து மெத்தெனவே தான் வளர்த்தி
வீமருகாகவே வந்தருள் வீற்றிருந்தார்

தோராவடிவழகி துரோபதையாளே துசொல்வாள்
ஒட்டச்சிபாதத்திலே உத்தமியாள் தான்விழுந்து
தாயேநீஒட்டச்சியுன் தருமமாய்ப்போகுதம்மா
என்னை-மாலையிட்டமன்மதனடி வலியாதேபூமியிலே
இந்த-வையகத்தையாண்டவரை வலியாதேதாயாரே
பூமியையாண்டவர்கள் புரட்டாதேமாதாவே
அங்கம்பொறுக்கவில்லை ஆக்கினைவலியாதே
ஆயிரந்தெண்டமம்மா அடிபணிந்தேனுந்தனுக்கு
மூவாயிரஞ்சரணம் முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டேன்
கோடிசரணமம்மா கும்பிட்டேன்விட்டுவிடு
என்றுயவருந்தினளே இளங்கொடியாள் துரோபதையும்
எமனும்பெருமாளும் இருவருந்தான்கேட்டு
பரிதாபந்தானாமல பார்த்தனைவிட்டார்கள்
தோராவடிவழகி துரோபதையுமோடிவந்து
இளங்கொடியாளர்ச்சுனனை எடுத்துவளர்த்திடவே
ஒட்டனும்ஒட்டச்சியும் உத்தாரமென்னசொல்வார்
எடுத்துப்புதையுமென்று ஏகிநடந்தார்கள்
தோராவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
இன்றெல்லாமிங்கிருந்து எங்கெழுந்தாலும்
நம்மாலேயாவாது ராசாவேவெயானதுமில்லை
மாயன்பெருமானை மனதில்நினைத்தழுதால்
வருந்தியழுதாலே வருவார்காவென்பெருமாள்
மாயன்வந்தபிற்பாடு வயணந்தெரியுமென்றாள்

தருமராஜர் தன்தம்பிமார் பிழைப்பதற்காக எம்பெருமானை நினைத்துப்புலம்புகிறது.

சாயாம்புமன்னவரும் தருமரவரென்னசொல்வார்
அடியளந்தமாயவரே ஆதிமூலம்வாருமென்றார்
எல்லையளந்தசாமி எம்பெருமாள்மேகவண்ணா
கல்லான அகலிகையை நல்லபெண்ணாக்கிவைத்தாய்
மூலமென்னுங்குஞ்சரத்தை காத்தமுகில்வண்ணா
ஆலிலைமேல்பள்ளிகொண்ட அரிராமாவாருமையா
மச்சவடிவுகொண்ட அச்சுதரேயிச்சகத்தில்
கூர்மவடிவுகொண்டு பாதாளம்போய்வந்தீர்
சிங்கமாயிரணியனைப் பங்கஞ்செய்துமார்பிளந்தீர்
ராமர்வடிவுகொண்டு ராவணனைச்சங்கரித்தீர்
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரையுங்காத்தீரே
அம்பலத்தில் துரோபதைக்கு அட்சயத்துகில்கொடுத்தீர்
மண்டலங்கள்தானறிய மாளாத்துகில்கொடுத்தீர்
பகையாளிவாசலிலே பட்சம்வைத்துக்காத்தீரே
எதிராளிமுன்னாலே எங்களைக்காத்தீரே
உண்மையைமாரறிவார் உம்பர்பிரான்தானறிவார்

நீரே துணையுமல்லால் வேறே துணையுமில்லை
ஆதரச்சதுமென்பேன் அனாதியாத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகங்களானது
கண்டமுகங்களெல்லாம் கடுத்தமுகங்களானது
ஏழைபடுகண்ணீர் கூரியவாளைத்தக்கிலையோ
காலுமாறுகண்ணீர் ரம்பங்கொண்டறுக்கிலையோ
என்றுபுலம்புகிறார் இயமனாதருமராயர்
தருமருடனுக தவிக்கிறாள் துரோபதையும்
கூடப்புலம்புகிறாள் கொம்பனையாள் துரோபதையும்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

தருமருக்குதுரோபதையும் வருந்துகிறதைஎமனும்பெருமாளும்
கேட்டுசந்தோஷித்து இவர்களிருவரும்வருவது.

எமனும்மாயவரும் இருவருந்தானகேட்டு
சந்தோஷப்பட்டாரே சாமிபெருமாளும்
எமன்கடாமேலே எம்பெருமாள்கெருடன்மேலே
இருவருமாகவே எழுந்தருளிவந்தார்கள்
தருமரிடத்திலே இருவரும்வந்துநின்றார்
தருமருந்துரோபதையும் சாமியைக்கண்டவுடன்
சரணமடைந்தாரே சாமிபெருமாளை
முக்கால்வலம்வந்து முகவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
இருவரையுந்தெண்டனிட்டு இட்டார்சிம்மாதனத்தில்
சிம்மாதனம்போட்டு ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
இருமிருவென்றுசொல்லி இருவரையுந்தெண்டனிட்டார்
எமனும்மாயவரும இருந்தார்சிங்காதனத்தில்
வன்னைசிங்காதனத்தில் வந்திருந்தாரிருவருமாய்
அடியளந்தமாயவரும் ஆண்டவருமென்னசொல்வார்
என்னவகையாக அழைத்தீர்தருமலிங்கம்
அழுதுபுலம்புவதேன் ஆயாசமாகுவதேன்
என்னபுதுமை எனக்கறியசொல்லுமென்றார்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஐயருக்கேதுசொல்வார்
சாயாம்புயன்னவரோ தருமமெடுத்துரைப்பார்
மான்பிடிக்கவந்தவர்கள் மாயவரேதம்பியர்கள்
தாமரைப்பொய்கையிலே தண்ணீர்குடித்தார்கள்
விஷநீரைத்தான்குடித்து வேகமாய்மடிந்தார்கள்
செத்துமடிந்தார்கள் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
மாண்டுமடிந்தார்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
தம்பியரைத்தேடியே தையலரும்நானும்வந்தேன்
அழுதுபுலம்பிவந்து அண்ணாரைக்கண்டோமே
கட்டியெழுப்பினேன் செத்துமடிந்திருந்தார்

பார்த்துவரிசெறிக்குப் பதைத்துத் தப்புளம்பிளேனும்
கண்டவரிசெறிந்து காலனுறு பலபலகாலில
எவரேனுமெரியாத இராட்சதபேரால் ஒட்டணவன்
ஆரோடுதெரியாது அக்காரமுனைவிட்டான்
ஒட்டவயிறவியவன ஒட்டமிகடைவதான்
இக்கவனத்திலே மலர்களாண்டனும்
எடுத்துப்புதைக்கிறது இக்கேயார்க்குத்தாவாம்
வீமாருச்சுனரை வெகுதூரம்கொண்டுபோனார்
தம்பிமாரிருவரைப் தானிழுத்துப்போனார்கள்
கண்டுவெப்பதைத்துக் கதறிப்புலம்பிடும்
பார்த்துமனக்காணாமல் பதறிவரிசெறிந்தோம்
பாதத்திலேவிழுந்து பதலைப்பாதிண்டனிட்டோம்
விட்டுவிடச்சொல்லி தெருவோதுதெண்டனிட்டோம
எக்கவபரிதாபம் பார்த்தானுமிக்கி
ஒதுதக்கப்புகைவேளறுசொல்லி இக்கவழிதான்கடத்தார்
அவர்கள்போனபிற்பாடு குண்டவாவயுங்கிவோதேன்
தம்பிமாரிட்டு தரிக்கபலமைகடவில்லை
எனசெய்வேனென்றுதா லெக்கப்புலம்புகிறூர்
தருமர்புலம்புவதை சாமியவர்பார்த்து
மாயனபெருமாளும் வார்த்தையதைத்தான்சொல்வார்
தருமர்முகப்பாரதத்துச் சாமிபோதுசொல்வார்
என்னசெய்வோமதருமரே எழுதுமப்படியிவ்வளவு
அவ்வெழுத்துக்குத்தன் அழிச்சேழுதப்போறதில்லை
கதியைத்தொலைக்கத்தான் காவேரிக்கேடுடையாய
விதியைத்தொலைப்பார்க்கு வெல்லவல்லவர்யாரோம்
பிரமனெழுத்திற்குப் பிசகுகளாரமிகே
மாண்டார்பிழைத்தாலே வையகத்தன்கொள்ளுமோ
செத்தார்பிழைத்தாலே செகமெல்லாங்கொள்ளுமோ
அருந்தபுலம்பியே ஆயாசப்பட்டாலும்
ஆண்டாண்டுதோறும் அழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டார்வருவரோ என்று மனதிலெண்ணாதே
செத்தார்வருவரோ என்று சித்தத்திலெண்ணாதே
தம்பிமாரையெடுத்து தகனங்கள்செய்யுமென்றார்
இவ்வண்ணமாகவே எம்பெருமான்சொல்லவும்
தருமர்மனமறிய சாமியுரைக்கலுமே

எம்பெருமான் செத்தவரை தகனஞ்செய்யுமென்று தருமர்
மனமறியச்சொன்னார் அதுகேட்டுதருமருந்
துரோபதையும்புலம்பி சுவாமியை
மகிமைகேட்டது.

எம்பெருமான்மாயவரும் இப்படிச்சொன்னதைக்க
சாமியுரைகேட்டு தருமர்மிகத்தளர்ந்து

திக்காதகலங்கியவர் திடுக்கிட்டுமெய்யாறாது
பெத்தபனைக்கொத்து வெந்தார்புலம்புகிறார்
அடித்தமயில்போலே அழுதுபுலம்புகிறார்
பச்சைப்புழுவெடுத்து பெருநெருப்பிற்போட்டாற்போல்
துடித்தபுழுப்போலே துள்ளிப்புலம்புகிறார்
உன்னையொப்பி உயிர்கொண்டலைகிறான்
கப்பிருக்கவென்னை கட்டாற்றில்விட்டுவிட்டாய்
இப்படிநீகைவிட்டால் எப்படிக்குநான்பிழைப்பேன்
ஆற்றங்கரையருகில் ஆலையபோலானேன்
குளத்தங்கரையருகில் கோடிக்காயானேன்
கட்டாற்றிலேமுளைத்த நாணலுங்கோரையானேன்
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்தபோகுதே
கையில்செபமாலை கைநழுவிப்போனதே
இனிமேல்தரிப்பிலே இருக்கலாகாது
என்னையுங்கொன்றுவிட்டு எம்பெருமாள்தகனஞ்செய்யும்
நால்வருடனே கம்மாத்தகனஞ்செய்யும்
என்றுபுலம்பினார் இவ்வனதருப்பலிங்கம்
இல்லவனந்தபதிபோன துரோபதைதான்சொல்வாள்
தமையனாருமில்லவந்து மைத்துனரோடுசொல்வாள்
அண்ணனாருகேவந்து அழுதுபுலம்புகிறான்
பக்கியப்பிச்சைக்கு பரமவேதாவோ
முத்தவிப்பிச்சைக்கு முகுந்தவேதாவோ
என்றுமயபோகிறான் நெஞ்சுடையாள்துரோபதையும்
தருமருக்குவேண்டியம் புலம்புவதை எம்பெருமாள்பார்த்து
மனமிரங்கி இங்கேயிருந்துவெகுதொரு ஜோதியாகவும்
வந்து நாலுபேரையு மெழுப்புகிறது.
தருமருந்துரோபதையுந் தானெழுந்தப்பார்த்து
கரியமால்பலமெடுத்து கடிகதிரையுங்கொண்டு
இவர்களுக்குமுன்னாலே இருந்தபோதா வரும்
எம்பெருமாள்மாயவரும் கானவழியெடுத்தார்
வேறேயுருவமாக விஷ்ணுவழிவெடுத்தார்
பல்லாளிசேனைப்போல மாயமாயவரும்
கைதனிலேமருந்தையும் காளிபிடிப்பாரும்
தோளிலேசோளிபுடனே தொங்குகிறதாடிகளும்
கையில்செபமாலை கமண்டலந்தன் இடனே
தொண்ணூறாயிரத்தெண்ணூறு தவளையடிமுழவினைப்போல்
நாலாயிரத்துக்கு நரைத்தசிழவனைப்போல்
தோலுர்நாய்ப்புசனுக்கொங்குநகிழவனைபோல்
முன்னாதடித்தாலே முப்பதிடம்விழுவார்
நாணலதடித்தாலே நாற்பதிடம்விழுவார்
ஈறகம்புல்தடித்தாலே ஐம்பதிடம்விழுவார்

தன்னரத் தக்கவிர்த்து தடிக்கோலும் நீக்கிக்கொண்டு
பஞ்சாட்சரமோதி பாவைகலழியாக
சிவசிவாவென்றுசொல்லி செகிறாய்வக்காரே
அரகராவென்றவரோ அக்கவுதிரவைத்தார்
தருமராஜனிவர்க்கு அருமையோலிகைசொல்வார்
அத்திபுரத்துக்கு சத்திபோரேளி அமழிராய்
ஆரோ இருவர்கள் அழுதுபடுகிறார்கள்
எதுக்கழுதார்கள் என்றறிந்துவாரேன்
அழுதவகையுமென்ன ஐயாவேசொல்லுமென்றார்
புலம்பியழுதென்ன புதுமைகளைச்சொல்லுமென்றார்
அப்போ தருமலிங்கம் ஆனைமுகரேதுசொல்வார்
அழுதகன்னூற்றிக்கையுபாய் அப்போதெடுத்துரைப்பார்
மானபிடிக்கவந்தவர்கள் வைத்திலே தப்பிரோகவ
வசாரிக்குன்வீ நண்டு பாண்டவரே நம்பியர்கள்
விஷயோர்க்கான்பதித்து வேந்தாபடுத்தார்கள்
செத்துமடித்தார்கள் சிவலோகஞ்சேர்த்தார்கள்
மாண்டுமடிந்தார்கள் வைகுந்தஞ்சேர்த்தார்கள்
ஒப்பிட்டவாலை உசாபுரிகனிட்டாரபோல்
தப்பிப்பிழையாமல் சகசெல்லாரண்டுபட்டார்
என்றுசொல்லிதர்மலிங்கம் எக்கிப்புலம்பினார்
மாயவடிவெடுத்த மக்கோரகியேதுசொல்வார்
இறந்தகொருநாளும்பேரும் எல்லவேறாமுகத்துக்கு
மாண்டகொருமன்னவர்கள் மன்னருனகென்னவேணும்
உண்மையைச்சொல்லுகிறேனே உத்தமனாக்கேட்கதுமே
தக்கபுகழுடைய தர்மரெடுத்துரைப்பார்
இறந்தவர்காலும்பேரும் எந்தனுக்குத்தப்பிபர்கள்
மயிலினையாள் துரோபதைக்கு மாலிட்டமன்னவர்கள்
சாக்கினைத்தவியாட்விட்டு இறந்துபடுத்தார்கள்
என்றுமவருரைக்க ஏக்கிப்புலம்புகிறார்
மாயவடிவெடுத்த மக்கோரகிபெல்லவசொல்வார்
இறந்தவர்காலும்பேரில் எவர்மேலுமுகத்துக்கு
செத்தவரிலொருவனைநான் சிக்கிரமெழுப்பித்தாரேன்
எவர்மேலுமுகதனுக்கு இப்போதேசொல்லுமென்றார்
ஆராலும்சொல்லிவிடும் அல்லவென்றால் காண்போறேன்
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்கேட்டு
மக்ஜோதிசொன்னதற்கு மன்னவர்நீத்துரைப்பார்
ஐயாவேசனும் அடியேனிருவர்தனை
என்தாயார்குந்திபட்டாள் ஈன்றெடுத்தமூவர்களில்
இருவரிறந்தார்கள் இருக்கிறேனொருவனே
மறுதாயார்மைந்தர்களில் ஒருவனையெழுப்புமென்றார்
தக்கபுகழுடைய தர்மருரைக்கலுமே

பாமாலைக்கெதாரு பகோசாமிதான் கேட்டு
தருமர்நினைவிக்கு சந்தோஷப்பட்டாரே
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
நெஞ்சுகுளிர்ந்து இருதேகளும்பூரித்து
உள்ளமும்பூரித்து உடம்பெல்லாம்பூட்டுவிட்டு
கலியாசுடையவிழ்ந்து காலின்மேல்சரிந்து
காலெருதினையுமே கடலுமேவிட்டிடலுமர்

விஷமேர்குடித்து இறந்துபோனநாலுபேரும்
பெருமாளால்எழுந்திருந்தது

சாமிபெருமாள்தானுமக்கே போனவர்கேட்டு
அப்படியேயாகவென்று அந்தசமயதனும்
விஷத்தவுயிரைவிட்டுப் போதமெழுந்திரென்றார்
தூங்கியிருந்ததுபோற் பாக்காமெழுந்தார்கள்
நாலுபேருந்தானே அண்ணாக்களைத்தானுபேரும்
மாயன்பெருமாளை வணங்கிமேதண்டனிட்டார்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்ததுமே மனமெல்லாமகிழ்ந்து
வாழ்த்திபெடுத்தவருமதோதேகொண்டணைத்து
சந்தோஷமாகத் தானிருந்தார்பெருமாளும்
தங்கப்புகழுடைய தாயாமடிபணிந்து
ஏழுகால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதண்டனிட்டார்
தங்கப்புகழுடைய தருமரெழுந்தணைத்து
வாழ்வீர்வைத்திடுவீர் வாழ்ந்திடப்பிரசன்னுடனே
நீர்பிறந்தெதிர்ப்பீர் நீடுழிவாழ்ந்திருப்பீர்
கல்பதித்ததுணைதுபோல சதாகாலம்வாழ்ந்திடுவீர்
என்னைப்பெறுவீர் பெதிர்க்கார்புயபரியீர
மைந்தர்களைப்பெற்றெடுத்து மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொருதோடவென்றிடுவீர்
வென்றுகளறிபிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
ஆல்போலவேதழைத்து அருகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போலேசுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்களென்றுசொல்லி மனக்குளிரவாழ்த்தினார்
இருபிறுமென்றுசொன்னார் இனிதாகதம்பிமாரை
அண்ணருமாயனமேல அழகாகவீற்றிருந்தார்
மாயருமாயனமேல மகிழ்ச்சியாய்வீற்றிருந்தார்
தம்பிமாரைக்கண்டவோ சந்தோஷப்பட்டாரே
தோகைவடிவழகி திரௌபதையுந்தானுமபார்த்து
புருஷர்களைப்பார்த்து பூரித்தாளுத்தமியும்
கணவனைகண்டவளோ கட்டழகிமனக்குளிர்ந்து
இப்படியாக இவர்களிருக்கும்வேளையிலே

எம்பெருமான் துரியோதனன் றுதர் காளமகாரிஷி
செய்தயாகமும் வேதாளம்வரவும் தாண்டுவர்
களிக்காப்பற்றியதும் பஞ்சவர்களுக்

குச்சொல்லுகிறது.

மாயன்பெருமானும் வார்த்தைகேட்டேதுசொல்வார்
துரியோதனன்செய்த சேதியெல்லாம் சொல்லலுற்றார்
காளமகாரிஷியையும் கடுகெறுந்தவன் •
கொல்லவுனையேனுங் கொப்பனவோடங்களைத்தான்
காளமகாரிஷியும் கடுகிவார்க்கனிலே
அக்கினிகுழியாகவே அனைத்தபாயன்னவி
வேதாளமுமன்னவி வெற்றுக்களைக்கொல்ல
தாமதமேபோகவொன்று கண்டவீ ஞானம்பெண்ணேன்
மானுகவாதகவே மாயமுழக்கேசுனைக்களைத்தான்
அத்தாமாத்தாலேகி அதனைப்புங்கொண்டவிட்டு
ஒட்டினேபோவேனந்து உடம்பினைவிரித்திருக்கேகல்
வன்னபனைக்கல்லேல் இராசாவேடக்காலேல
(என்று)மாடனுமாகேட்டு வனப்பெரியதருமராஜர்
பாதத்திலேவிழுந்து பணிந்துமுறையிட்டார்
உம்மையன்றியேறுசெய்யும் ஒருவரிடத்திலில்லையோ
உம்மைக்கதியென்று உயிர்கொண்டிருக்கிறேன்
ஆனாக்கதியொன்பேன் அனவரதமுமன்பேன்
ஏவலாக்கதியென்பேன் இனிபரமதுமென்பேன்
நீயேதுணையல்லால் வேறுதுணையுமில்லை
அடியாரைகாக்கிறது ஆண்டவனேயுமபெருமை
காக்கிறேனென்றுசொல்லி கைகளைக்கட்டிவீரே
இரட்சிக்கவேண்டுமென்று வெம்பெருமாட்பிறந்தீர்
இன்னமென்னவினையோ மாமுநீசனுடையவ
ஏதேதுசெய்வானே இராசன் துரியோதனன்
அத்தினைக்குவாதிருந்து அதிபாவமாருமென்றுர்
என்றுவேசாருமாய் இறக்கிமெடாவிக்கார்
பொத்துமனையதந்தார் மேகவண்ணனாமபெருமான்
சித்தமகிழ்ந்தார் தேவசொல்லாரும் தானுவிதார்
நல்லதுபஞ்சவரே அச்சமேனோ ஏனோ
இந்தவனத்தைவிட்டு இன்னமொருவனத்தில்
மற்றுமொருவனத்தில் வாசங்கைபண்ணுமென்றார்
என்னவினைவந்தாலும் என்கைவிட்டுவிடாதார்
போய்வாரோமென்று பெருமாளிடம் வணங்கிட்டார்
ஏன்கடாவிலேயோகம் பெருமாள்கருடன்மேல்
வாகனத்திலேயேறி வழிபிடித்துபோனார்கள்

யாபபுரந்தான்கேது பேனைப்போர் விட்டான்
ஈசன் அருளால் முடிந்தது பஞ்சவர்கரு

காண்காவது காளபகாசிப்பினம்

முற்றிற்று.

திருவநதாபிந்தைமபாரிஹிவனம்.

ஆக்காப்வரணும் பிறக்கதுறைருக்கு
கடைதலைப்பிலே குடியிருக்கைகனத்தில்
சக்திபுனிசனை தம்மையுந்தானுவனோ
நின்றுதிசிமிபுர் தேசாகதிரிநாளே
சரிக்குவிரிதிவனத்தில் தானடைந்தார் பஞ்சவர்கள்
ஒருபிக்குபர்ஸாலை உண்டுபண்ணார் வாசுகளும்
மூன்றுபிக்குப்பர்சாலை முடிபணவாருண்டுபண்ணார்
இக்கபிக்குப்பர்ஸாலை ஆளைமுகாருண்டுபண்ணார்
அறுபிக்குபர்ஸாலை நூல்வசளுபுண்டுபண்ணார்
ஏழுபிக்குபர்ஸாலை ஏழுவிகவுண்டுபண்ணார்
பர்ணசாலையிலேயாக பஞ்சவர்களுடிருந்தார்
அவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவ்வனத்திலிருந்தார்
அந்தவனத்திலே அநேககாலவாசம்பண்ணார்
அநேககாலமென்றிப்படி ஆண்ணடாருந்தோபதையும்
அந்தவனத்திலே அநேகப்பர்க்காலத்திலே
பசிதாக்கப்பர்த்தேடவரிலருகையிலே
ஆகாயந்தன்னையுமாம் அசுதேவாருபாகந்தான்
வளர்ந்துதழைந்து ஏக்கப்பழுத்திருக்கும்
நெல்லிப்பழந்தான் உயர்ந்திங்கேதிருக்கும்
ஆரியகாலத்தைப்பாயதோதுழ்துதிரோபதைக்கு
பெருந்தாசைபட்டாளே பெண்ணின்கொடியாள்
கண்டாசைபட்டாளாம் கான்வாயன் தேவியாரும்
இந்தக்கனியை நாவர்பறித்துக்காட்டுவார்
தருமருடனேசொன்னாள் தம்பியிடத்தேகளாதே
மதுவிமருக்குரைத்தால் வசிறாவண்டிடுவார்
நகுலசகாதேவர் கப்பால்முடியாதென்பார்
அருச்சுனற்குரைத்ததால் அவராலேயாகுமது
மற்றொருவர் தன்னாலே பாளாதுக்கனிபறிக்க
அருச்சுனரையன்ன அழைத்துவருவாயென்று
சொல்லிடத்தாளே தேவ்ம்பாருதங்கண்ணாளும்
கொத்திடத்தாளே கொப்பேறிடவாளும்
அருச்சுனராசரண்டை அழைபூசிவந்துநின்று
அருச்சுனரைக்கண்காட்டி அழைத்தாளே இப்புறத்தில்
துரௌபதிந்தலைவரை தாங்கம்தழைமைக்க

தருமாதிபரைத் தையலருமேது சொல்வாள்
ஒருமனதுடனெக்கெல்லாம் உத்தாரங்கொடுமென்றாள்
அந்தவுரைகேட்டு அருச்சுனனுமேதுசொல்வார்
மனத்தில்நினைத்ததெல்லாம் மயிலனையேகூறுமென்றார்
இச்சையிலெண்ணமெல்லாம் ஏகச்சொல்லுமென்றார்
கேட்டவனுக்கு இனிமொழிபேசாரோவென்றார்
உரைத்தபடியுனக்கு தருவேன்சத்தியமே
அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குத்துரோபதையும்
கொழுநனைவார்த்தைதனைப் பூவை கோபாலன் தங்கையரும்
முத்தாரமார்பாளும் முருகுழலாளேதுசொல்வாள்
காணுதகண்டேனையா கண்டாசைபட்டேனையா
பாரந்துபார்த்தேனையா பார்த்தாசைபட்டேனையா
தங்கத்தைக்காய்ச்சியே தகைபித்தளைகவிழ்த்தாப்போல்
பொன்னையுருக்கியே பூமியிலேவிட்டதுபோல்
சூரியனைப்போலழகாய்த் தோணுதையா கனிதான்
சந்திரனைப்போலழகாய்த் தானிருக்குதையா கனிதான்
அக்கனியையுண்பதற்கு ஆசைகொண்டுதோணுதையா
மாங்கனியையுண்பதற்கு மனதுமெத்தத்தோணுதையா
அந்தக்கனிபறித்து அருச்சுனரேதாருமென்றாள்
மாங்கனிதனைப்பறித்து மன்னவரேதாரும்
என்றுவணங்கினளே இளங்கொடியாள் பாஞ்சாலி
வணங்கியமுத்திருக்க மன்னனுக்கேதுசொல்வாள்
நனைஞ்சேடியே கனிபறித்துத் தாரும்போனாக்கால்
தண்ணீர்குடிப்பேன்காண் தாகமடக்கிறேன்காண்
ஆறாதாகமானும் அன்னம்புசியேனென்று
சொல்லிவணங்கினளே துரோபதைபாஞ்சாலி
ஆறெழுதுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
கனிக்காகப்பிணங்கலாகுமோ கட்டழகி
இந்தாப்பிணங்குவரோ இட்சணமேதாரேனென்றான்
அந்தமாமிருக்காதும் அறுத்துநான்தாரேனென்றான்.
எந்தமரத்திலே யிருக்குதுபெண்ணரசே
பழங்கனிருக்கின்றபாவனைமெத்தக்கேளென்றான்
என்றுமவர்கேட்க இளங்கொடியாளப்போது

அருச்சுனன் துரோபதையாளப்போது
கொடுக்கவருகிறது.

வாருமையாவென்றுசொல்லி வணங்கியழைத்திருக்க
அழைத்துவருகிறாள் அருச்சுனராசனை
கூட்டிவருகிறாள் கொப்பனவே அருச்சுனனை
கடந்தார்கிலதூரம் கனியிருக்குமவ்வனத்தே
வந்தாரிருவருமாய் மங்கைதுரோபதையும்
இதுதான்மரமென்று இளங்கொடியாள்காட்டினாள்

ஆறெழுகுமன்னன் அர்ச்சுனராசனுமே
மரத்திலிருக்குமந்த மாங்கனியைத்தான்பார்த்து
ஆயிரம்பேர்களாகாரம் அந்தப்பழமிருக்கிறது
இந்தக்கனிபறிக்க என்னால்முடியுமென்று
இத்தனைநாளதி லிருக்கின்றமாங்கனியை
எப்படிக்கூறப்பறித்து தந்திடவோ துரோபதைக்கு
என்றுநினைத்து எழிலவிசையனப்பொழுது
வில்லினைத்தானெடுத்து விலக்கணைத்தொடுத்தான்
அப்புறத்தாணியிலே அம்பைத்தானெடுத்து
அர்த்தசந்திரபாணமதை அருச்சுனருமுச்சரித்தார்
மந்திரமதையிட்டு வாங்கிவிட்டானைக்கள்போல்
பார்புகழவாங்கியல்லோ தான்புகழவிட்டானே
வருகுதுஅம்புதான் மாங்கனியைத்தன்னருகுது
மரத்திலிருந்துதான் வெல்லோ பாணமறுக்கையிலே
அந்தக்கனிவிழுமாம் அண்டமண்டங்காணதிர
அண்டங்களதிர்ந்துவிழ அவனிபாதாளம்விழ
பூமியதிர்ந்துவிழ பூலோகந்தத்தளிக்க
எல்லையதிர்ந்துவிழ சாபலோகந்தத்தளிக்க
தேவர்களெல்லாம் தேசங்கிருவிலோகமெல்லாம்
நக்குப்பெருங்கால்தான் நாதபக்கம்தீர்வாங்கும்
சத்திரகெல்லோம் நாதர்க்கும்தானுதிர
பூமியதிர்ந்தசேடன் புரண்டுகொடேபுசமதிர
ஆதிசேடன்தானும் அதிர்ந்துபோகந்சுக்க
ஆகாசமின்றதிர அக்கப்போய்விழுகுது
மரத்திலிருந்தகனி மண்மேல்விழுகுது
அருச்சுனருந்துரோபதையும் அக்கனியைப்பார்த்தார்கள்
பாரமலைபோலே பருவதம்போற்றோனுகுது
இருவராலுமொடு இந்தக்கனியெடுக்க
இந்தக்கனியைதானெடுக்கமுடியாது
ஆறெழுகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியே
வெற்றிமதயானை வீமனையழையுமென்றான்
அப்படியேநல்லதென்று ஆனந்தவாழ்மாரி

துரோபதை வீமனை அழைக்க வீமன் வருகிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியும்
அன்னமதுபோலே ஆனைக்குவந்தாளல்லோ
வெற்றிமதயானை வீமருகில்வந்து
அருச்சுனராசருமை அழைத்தோடிவாருமென்று
சீக்கிரம்வருகவென்று தேன்மொழியுந்தெண்டனிட்டாள்
வெற்றிமதயானை வீமருகில்வந்து
அப்படியேநல்லதென்று ஆனந்தவாழ்மாரி

இருந்தவிடத்தைவிட்டு எழுந்துநடந்தானே
இருவருமாகவே ஏகிநடந்துவந்து
கனியிருக்குமவ்வனத்தை கடுகியேகண்டார்கள்
தருமராயாமல் அழைத்துவந்தாள்தையலாரும்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசெய்வான்
அசைக்கியேபார்த்தானே அசையவில்லைஅக்கனிதான்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
நகுலசகாதேவர் ராஜாவையழையுமென்றான்
ஆரணங்குதுரோபதையும் அப்படியேநல்லதென்று

துரோபதை நகுலசகாதேவர்களை அழைக்க
அவர்கள்வருகிறது.

கொஞ்சியேவந்தாளே கொம்பேரிடையாளும்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்முன்னேவந்து
அருச்சுனரும்வீமரும் அழைக்கிறார்களேதான்
வாருங்களென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டாள்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்தானுங்கேட்டு
அப்படியேநல்லதென்று ஆனந்தமாயெழுந்தார்
மூவர்களுமொன்றாக முடுகிவந்தார்காவகத்தே
மாங்கனிதானிருக்கும் வனத்தில்வந்துசேர்ந்தார்கள்
நகுலசகாதேவ ராஜர்களும்வந்தாரென்று
எல்லவருமொன்றாகி எடுப்போங்கனியையென்று
ஐந்துபேருங்கூடி அக்கனியைத்தானெடுத்தார்
என்னபலங்கொண்டு இழுத்துவலித்தாலும்
எந்தவிதத்திலேயும் எடுபடலேஅக்கனிதான்
சிந்தைகலங்கினார்கள் திடுக்கிட்டுமெய்பறந்தார்
மெத்தப்பயமாச்சே வேந்தர்கள்நால்வருக்கு
தோராவடிவழகி துரோபதையைத்தான்பார்த்து
அழகானதருமருக்கு அறிக்கையிடும்பெண்ணேயென்றார்
தோராவடிவழகி துரோபதையைத்தான்பார்த்து
ஆகட்டுமென்றுசொல்லி அப்படியேநல்லதென்று

மாங்கனியினால் ஐந்துபேருந்திகில்பட்டுத் துரோபதை
தருமரை அழைக்கதருமர்வருகிறது.

துள்ளியெழுந்தாளே துரோபதைநாயகியும்
ஓடிநடந்தலவோ ஒருநொடியில்வந்தாளே
தருமரெதில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
வாள்விசையருச்சுனர்க்கும் மாங்கனியைத்தானறுத்தார்
எடுத்தாலெடுபடலையென்றுவாய்சொன்னார்காண்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டாள்
தக்கபுகழுடைய தருமரதுகேட்டு
இதுஎன்னஅதிசயங்க ளென்றேயெழுந்திருந்தார்
தர்மருந்துரோபதையும் இருவருமாவந்தார்கள்

மாமரத்தருகேவந்தார் மகாராசா தருமலிங்கம்
உற்றுப்பார்த்துமே யோசனைபண்ணுகிறார்
தம்பிமார்நால்வரையுந் தருமராசனிழந்து
தாமப்புரண்டவனார் தருமரங்கே தான்சொல்வார்
ஆறுண்டுபாய்களியோ அறியேனே தம்பியரே
காவருண்டுபாய்களியோ யேதறியேனே
காற்றெத்தித்தவர்கள் எடுத்துப்புதைத்திறதோ
சத்துருவியவர்கள் சக்காசபுண்டிறதோ
பேருலகஞ்சருவா சாலைவந்தன்றிறதோ
தேதோபோசப்பந்தலென்று கடிகிறதோ தருமராயர்

மாக்களிலிருக் போசபந்தலென்று தர்மர் எம்பெருமானை
நினைத்து தோத்திரம் பண்ணுகிறது.

தக்கப்புகழுடைய தருமராசர் பார்த்து
இரைதகைந்தவர் நிமிக்கிட்டுமெய்மறந்து
உள்ளங்குளிர்ந்துமல்லோ உடைப்புவிட விட்டு
பன்னீர்மனம் நொந்து பரமனையெண்ணுகிறார்
ஆயரைநினைக்கிறார் அரனற்றநிக்கையிலே
மாயனைநினைக்கிறார் மன்னனற்றனிக்கையிலே
மாயன்பெருமானை மனதில்நினைத்தாரே
அண்டமுலகளந்த ஆதிமூலசிவ்தேவா
ஐந்துபாண்டவரையாளி எம்பெருமானின்தேவா
மண்ணளந்தகருத்த மாயவனின்தேவா
நாடாசுரந்தீர்த்த நயனதுறையிங்கேவா
அகலிகைசாபந்தீர்த்த ஆண்டவனே வாருமய்யா
எல்லையளந்தவனே எம்பெருமானின்தேவா
ஏழைகளுக்கிரங்கி எழுந்தருளி வாருமய்யா
இப்படியாக யென்னவருந் துஞ்சுகையிலே

தருமர் இங்கே இப்படி வருந்துவதை எம்பெருமான் அறிந்து
தான் தருமனைக் காண வருகிறது.

பஞ்சவர்கள்வருந்துவதைப் பரமனந்தார் தாமறிந்து
இவருக்குமிங்கே தான் அனர்த்தம்வந்ததென்று
சமித்தவனியிலே சபாவருமென்று
ஆயனறிந்து அங்கெழுந்தே வந்தாரோ
இவரையுங்காக்கவென்று அப்பொழுதே வாறாராம்
வட்டமாக்குடைபிடி மாயவனார் வாராரே
வளைமாய்வனந்தாண்டி வாராரே தருமனிடை
காடுசெடி தாண்டி கரியமலைதான் தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அடிகவனந்தாண்டி
இல்லென்றகாடும் செடியும் வனந்தாண்டி
சமித்தவனிவனத்தைத் தான்காண்டார் மாயவரும்
பஞ்சவர்கள் காத்திருக்கும் பாலவனத்திலிவந்தார்

மாயவனாக்காணுமாசையில் வளப்பெரியதருமராயர்
ஐந்துபேருமாக ஆயவரைத்தெண்டனிட்டார்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமன்னவர்கள் திருப்பிஎழுந்திருந்து
சிங்காதனங்களிட்டார் ஸ்ரீராயர்வீற்றிருக்க
இட்டகோராசனத்தில் எம்பெருமாள்வீற்றிருந்தார்
பஞ்சவரைத்தான்பார்த்து பாராளந்தாரேதுசொல்வார்
எதுவரையாக என்னையழைத்தீர்கள்
அழைத்ததொருகாரியத்தை அடைவுடனேசொல்லுமென்றார்
(உங்கள்)மனதிலிருக்கிற மர்மத்தைச்சொல்லுமென்றார்

தருமர்மாங்கனியின் வரலாறுசொல்லுதல்

மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகேளதுசொல்வார்
சாயாம்புமன்னவர் தருமவரேதுசொல்வார்
ஆகாததம்பியராசருடன்பிறந்தேன்
பொல்லாததம்பியுட னல்லற்படப்பிறந்தேன்
எந்தன்விதிவசத்தை என்னவென்றுசொல்வேன்காண்
ஆருண்ணுமாங்கனியோ அறியேனேமாயவரே
எவருண்ணுமாங்கனியோ யேதறியேனே
ஆகாததம்பியர்கள் அறுத்துவிட்டாரென்னசெய்வேன்
எப்பெருமாள்தமையழைத்தா லெல்லாந்தெரியுமென்று
வந்தீரேமாயவரே வயணங்கள்சொல்லுமென்றார்

எம்பெருமாள் மாங்கனியின் வரலாறுகேட்டபஞ்ச
வர்களைப் பயங்காட்டி மனஞ்சோதிக்கிறது

தர்மருரைகேட்டு சாமியவரேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
கைமோசம்வந்ததே கட்டழகாயென்னசெயவோம்
தபசிற்பெரியவன்காண் சயிந்தவரிஷியாரும்
வாத்திற்பெரியவன்காண் மகாதேவர்கொப்பிடலாம்
யோகத்திற்பெரியவர்காண் உற்றசந்யாசியர்காண்
ஒருநூறுவாருஷமட்டும் யோகத்திலேயிருப்பார்
அவ்வருஷஞ்சென்றபின்பு அறுத்திடுவார்மாங்கனியை
அறுத்துபுசித்திடுவார் அந்தமகாமுனியும்
அந்தமகாரிஷியும் இந்தவனத்துக்கு
வருகிறநாளாச்சே மாங்கனியறுத்தீரே
வந்தவர்பார்த்து மாங்கனியெங்கேயென்று
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லநினைப்பாரே
கொல்லநினைப்பாரே குடிகேடுவந்திடுமே
கல்லாகபண்ணுக கடுகிச்சபிப்பாரே
முளைக்காண்ணுக முன்னேசபிப்பாரே
இன்னாள்பிழைத்திருந்தேன் இறந்துவிடநாளாச்சே

சேனைகள்பிழைத்திருந்து செத்துவிடநாளாச்சே
திரியன்செய்தவஞ்சனைக்கு சீவன்தப்பிப்பிழைத்தீரோ
மாபாவிசெய்ததற்கு மாளாமலிருந்தீர்கள்
இந்தவனத்திலே இறந்துவிடகாலமோதான்
சயிந்தவரிஷியாலே சாவுவரநாளாச்சே
இதற்கோஎனையழைத்தீர் என்றுமேமாயவனார்

எம்பெருமான்கனியின் வரலாறுசொல்லிதனாலேஒன்றும்
ஆகாதென்றுசொல்ல தருமர்புலம்புகிறது.

இப்படியாகவேதான் செப்பத்திருமாலும்
இவ்வார்த்தைகேட்டாரே எழிலானதருமலிங்கம்
முகில்வண்ணர்முன்னாலே முறையிடத்தொடங்கினார்
ஆகாதத்தம்பிமார் அசடருடன்பிறந்தார்
பொல்லாததுஷ்டருடன் பிறந்ததொருதன்மையில்
(ஏன்)அங்கங்குலையுதே ஆண்டவரேஎன்னசெய்வேன்
என்னையறியாமல் இக்கனியைத்தானறுத்தார்
அறிந்தேதானேயானால் அறுக்கவொட்டேனிக்கனியை
பார்த்தேதானேயானால் பறிக்கவொட்டேன்மாங்கனியை
அடியார்கள்செய்தபிழை ஆண்டவனேமனம்பொறுத்து
தெரியாதசெய்தகுற்றம் தேவர்மனம்பொறுத்து
(உன்)உன்னத்தசெல்விப்பழம் உருகுலைந்துபோகாமல்
(உன்)பெட்டியின்பூஷணங்கள் பெருமைகுலையாமல்
(உன்)தோளில்செபமாலை தொண்டழிந்துபோகாமல்
(உன்)கையில்செபமாலை கணக்குலைந்துபோகாமல்
காக்கரடனுக்கு கனிவாயோ பெருமான்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைதஞ்சமென்பேன்
என்றுதருமரங்கே நின்றுபுலம்பக்கேட்டு
மாயப்பெருமானும் மறுவார்த்தையேதுசொல்வார்
என்னைவெறுக்காதே என்மேல்சலியாதே
உத்தமரேயுங்களாலே மெத்தப்பொழுதாச்சு
ஏகச்செலவருளும் என்றார்பெருமானும்
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
பரிதாபமநாங்கள்படப் பார்த்துமேபோவதற்கு
மனமும்வருகிறதோ மாயவரேவுத்தமனுக்கு
என்றவரைக்கேட்டு ஏது சொல்வார்மாயவரும்
புகழ்வேந்தர்வார்த்தைக்குப் பொருந்தவேணுமிக்கனிதான்
ஐவருடன்வார்த்தையினால் அம்மரத்திலொட்டவேணும்
அல்லாதேயானால் ஆராலுமுடியாது
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
அடியேனாலேதது ஆண்டவரேசொல்லுமையா

எம்பெருமான் ஐவருடைய எண்ணமும் துரோபதை
எண்ணமும் அறிந்து மாங்கனிமரத்தில்
பொருத்தினது.

தருமருமாகேட்டு சாமிமனமகிழ்ந்து
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையதேதுசொல்வார்
ஐவர்மனதறிய ஆண்டவரேதுசொல்வார்
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரேகேளும்
(உன்)மனதிலேதானிருக்கும் மர்மத்தைதுசொல்வீரானால்
வஞ்சனைகளொன்றுமே மனக்கவடில்லாமலே
உண்டானபடியாக உரைத்தீரேயாமாகில்
அற்றுவிழுந்தகனி அம்மரத்திலொட்டுமென்றான்
மண்மேல்விழுந்தகனி மரத்தின்மேலேறுமென்றான்
அல்லாதேயாமானால் அக்கனிபொருந்தாது
இல்லாதேயாமானால் இறந்துமடிவீர்கள்
சொல்லாதேபோனால் கருககாய்மடிந்திடுவீர்
பெருமாளவர்சொல்லப் பேர்பெரியதருமனிங்கம்
மாயருரைகேட்டு மகாராசரேதுசொல்வார்
மனதிலிருக்கின்ற மர்மமதையேதுசொல்வார்
தன்மனதிலுள்ளபடி தார்வேந்தரேதுசொல்வார்
பெரியதந்தைபெற்றெடுத்த பிள்ளைதிரியோதிரன்
தம்பிமார்தன்னுடனே தானுஞ்சகமானால்
ராச்சியங்கலமாகி காடுஞ்சுகமானால்
காடெங்குவாழ்ந்திருந்தால் கேடொன்றுமில்லையென்று
பெரியோருரைப்படிக்குப் பூமிசமைக்காதோ
என்றுநினைவழிய இனியொன்றுமானறியேன்
இப்படிக்குத்தானுரைத்து இருந்தாரேதர்மனிங்கம்
அப்போதுமாங்கனியும் ஆகாசமேலெழும்பி
அறுந்துவிழுந்தகனி அந்தரத்திலெழும்புது
இருநூறுயோசனைகள் எழும்பியேநிற்குதே

மாயனுக்குதருமர் மனோபாவஞ்சொல்ல மாங்கனி
இருநூறுயோசனை தூரமெழும்ப பெருமாள்
வீமனைகேட்கிறது.

எம்பெருமான்மாயவரும் ஏதுசொல்லுவாரப்போது
மதவீமனையழைத்து மாயவனேதுசொல்வார்
உன்மனதிலுள்ளபடி யுரையுமென்றார்மாயவரும்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
திரியோதிராஜன் சேனைபரிகலங்கள்
குருடன்மகனார் குடிகெடுத்தராஜர்களை
நாலால்கடுக்கிரளார் நூற்றுவர்ராசர்களை
கௌரவர்சேனைகளைக் கண்டதுண்டமாக்கியல்லோ
ஆனைகுதிரைகளை அழகுள்ளசேனைகளை

நாசத்துரோகி சகுனியுமே
சொன்னது அதுபோக்கி சொப்பனமாய் அவ்ராபதையை
சொற்றார் துரியோதனர் சூதுமுடிக்கைப்போல
துயிலுரிக்கவிட்டதரு துச்சாதனன்றானெல்லாம்
வாரிக்குடுத்தாலே வயிறெரிவதிருமையா
அள்ளிக்கொடுத்தாலே அங்கந்திகருமையா
பார்வேரிய அண்ணருக்குப் பட்டந்தரித்தாலே
அப்போது தான்மனது ஆயாசந்தீருமையா
வெற்றிமதயானை வீமனுரைக்கையிலே
என்றபொழுதே வலுபடுமாங்கனிதான்
சற்றும்காணாதுயோசனை தூரம்சென்றிடுமாம்

மாயனுக்குறிய பஞ்சபாண்டவர்சொல்ல மாங்கனி
காணாதுயோசனை தூரமெழும்ப பெருமாள்
அருச்சுனனைக்கேட்கிறது

அப்போதப்பெருமாள் அங்கனமேயேதுசெய்தார்
அருச்சுனனைப்பார்த்து ஆணையுடன்கேட்கலுற்றார்
வன்கிளையர்களுந்தவிட மனதில்நினைத்ததெல்லாம்
என்றுமனதுரைக்க எழில்விஜயர்ச்சுனனும்
மாயனுரைகேட்டு மனமகிழ்ந்தேதுசொல்வான்
சக்கரமேந்துகின்ற கோபாலனையா
சொல்லுகிறேன்கேளும் சொல்லிக்கொடுமாபாதகம்விட்டேன்
சகுனியைக்கொன்று சகுனியின் சபர்பூமிதேசத்திரத்தில்
அதைதர்சபாதர் அளவற்றராசாக்கள்
அனைவரையும்கொன்றுமே அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி
அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி அடிபணிந்திருக்கவென்று
எண்ணியிருக்கிறேன் இனிமேலொன்றுமில்லையென்றான்
அறுநாதுயோசனையில் நின்றது அக்கனிதான்

மாயனுக்கு அர்ச்சுனன் பதிலுபாவஞ்சொல்ல
மாங்கனி அறுநாதுயோசனைதூரம் எழு
ம்ப பெருமாள் நகுலனைகேட்கிறது.

அப்போதப்பெருமாள் அங்கனமேயேதுசெய்தார்
நகுலனைத்தானழைத்து நாரணருமேதுசொல்வார்
நாமுடியான் நகுலனுமேதுசொல்வான்
துரியோதனன்படைகள் சேனைகளைக்கொன்றழித்து
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலுங்கொன்றழித்து
மாரனைவாரத்தங்கள் வழியைவிட்டேன்பேலே
அதுவெதிசேனைகளை அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி
(என்)கண்ணாலேபார்ப்பதற்கு கருத்திலெண்ணித்தேனையா
என்றுமனதுரைத்து இருந்தான்நகுலனுமே

அந்தவுரைகேட்டு அழகானமாங்கனியும்
அந்தரத்தில்நின்றகனி அப்புறத்தில்போகுது
எண்ணூறுயோசனையில் நின்றுது அக்கனிதான்

பெருமாளுக்கு நகுலன்மறுபாவஞ்சொல்லமாங்
கனியெண்ணூறுயோசனை தூரமெழும்பப்
பெருமாள்சகாதேவனைகேட்டது

எம்பெருமாள்மாயவரு மேதுசெய்தாரப்பொழுது
சகாதேவராசாவை சாமியார்கேட்கலுற்றார்
இளையசகாதேவர் எண்ணமெல்லாஞ்சொல்லுமென்றார்
நாமமுடியான் சகாதேவனேதுசொல்வான்
திரியோதிரன்படையை சேனைபரிதளத்தை
உன்பாதம்சிரசில்வைத்து உக்கிரமாய்சண்டைசெய்து
அண்ணனுக்குபட்டங்கட்டி அவனிதனையாளவென்று
எண்ணியிருக்கிறேனே இதுவேநினைவொழிய
மற்றொன்றுமில்லையென்று மாயர்பதம்பணிந்தான்
இவ்வாறுதானுரைத்து இருந்தான்சகாதேவன்
அப்போதுமாங்கனியும் அனேகதூரமெழும்பி
தொலாயிரம்யோசனை தூரநின்றதக்கனிதான்

எம்பெருமாளுக்கு சகாதேவன்மறுபாவஞ்சொல்ல
மாங்கனிதொலாயிரயோசனை தூரத்தில்நிற்க
எம்பெருமாள் துரோபதையைகேட்கிறது

ஆதிநாராயணரும் அங்கெனவேயேதுசெய்தார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெற்றகண்ணே பத்தினியேதுரோபதையே
நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலபசுங்கிளியே
ஐவருக்குந்தேவியரே அழியாதபத்தினியே
மனதில்நினைத்ததெல்லாம் மங்கையரேசொல்லுமென்றார்
நெஞ்சில்நினைத்ததெல்லாம் நேராகச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுரௌபதையு மாரனுக்குமேதுசொல்வாள்
தூரத்திலம்புலியாள் தூசிப்படாபத்தினியாள்
வானத்திலம்புலியாள் மாசுபடாப்பத்தினியாள்
என்னவென்றுசொல்லலுற்றாள் யேலப்பசுங்கிளியாள்
திரியோதிரன்பாளையத்தை செருக்களங்கள்கொன்றழித்து
ஐவர்களிட்டதொரு அருஞ்சபதஞ்சென்றபின்பு
வெற்றிமதயானை வீமருடகையாலே
பாம்புக்கொடிவேந்தன் பட்டபிறகாக
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்பட்டபின்பு
நாகக்கொடியோனும் நாசமடைந்தாலே
(அவன்)மல்லாக்கவிழ்ந்தவுடன் மார்மேலேநானிருந்து

மார்பைப்பலகையாக்கி மார்பெலும்பைச்சீப்பாக்கி
மார்பில்வருமுதிரமெல்லாம் வாரித்தலைதடவி
நல்லெண்ணெயைப்போலே நலங்கிட்டுக்கூந்தலுக்கு
சீப்புசிக்கங்கோலெடுத்து சிவிமயிராற்றி
அவன்-குடலைப்பிடுங்கியல்லோ கொண்டைக்கயிறுகட்டி
காவினைப்பிச்செய்து இறுக்கித்தலைமயிர்முடிப்பேன்
என்-விரித்தமயிர்முடிக்க வெகுநாள்சென்றிடுமோ
அவிழ்க்கமயிர்முடிக்க அனேகநாள்சென்றிடுமோ
கூந்தல்முடிப்பேனே குறைகளெல்லாந்தீர்வேனே
சாமியவராலே தலைமுடிப்பேனே
என்றுரைத்தேன் இனியொன்றுமறியேன்
இந்தவிதஞ்சொன்னேன் இருக்காளேபாஞ்சாலி

துரோபதையுரைபாவஞ் சொன்னது சரியல்லாமல்
தொலாயிரம் யோசனைதூரம்போன மாங்கனி
பூமியில்விழ பெருமாள் துரோபதையைக்
கேட்கத் துரோபதை சொல்லல்.

துரோபதைசொல்லுமே தூரஇருந்த கனி
அந்தரத்திலேநின்றகனி அவனியதில்விழுந்தது
ஆகாசம்போனகனி அற்றுவிழுந்தது
கண்டவர்கள்யாரும் எல்லோருமேயதுசொல்வார்
மனதில்கபடமைவத்து வஞ்சனைகள்சொன்னதினால்
அந்தரத்திலேநின்றகனி அவனிமேலேவிழுந்ததென்றார்
மறைத்தொளித்திடாமே எங்களுக்குச்சொல்லுமென்றார்
ஒன்றுமொளியாமல் உண்மையேசொல்லுமென்றார்

துரோபதை மறுபடியும் பெருமானுக்கு உண்மையைச்
சொல்லமாங்கனி மரத்தில்பொருந்தினது

அப்போ துரோபதையும் ஆரணங்கேதுசொல்வாள்
அன்றுவேனீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
இன்னமொருபாவம் இனியொன்றுமறியேன்
மற்றுமொருபாவம் வஞ்சனையொன்றறியேன்
வேறொருவஞ்சனைகள் இடறுகளானறியேன்
அண்ணனையாலே அடியேனொருவார்த்தை
வயிற்றிற்பிறந்ததில்லை வன்கொடுமைசெய்ததில்லை
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேமனம்பேசமுண்டு
அடிக்கிறகாற்றதனில் அலைந்துதிரும்புதாகமுண்டு
காலவிடைமுண்டவற்கு கண்டங்கருப்புமுண்டு
நீரிற்சுழலுமுண்டு நிலமானிதற்பூச்சியுண்டு
தண்ணீர்க்கலைப்புமுண்டு சந்திரதுமாசுமுண்டு
சந்திரற்குமாசுமுண்டு சற்றேகருப்புமுண்டு

குன்றிமணிக்கானாலும் சொல்லத்தப்புமுண்டு
எனக்கு நாவிலே தப்பு [illegible] தப்புமில்லை
பொட்டிடத்தப்பொழிய [illegible]ப்புமில்லை
அக்கினியிற்பெண்பிறந்தேன் ஐவரையுமாலையிட
நெருப்பிலேபெண்பிறந்தேன் அருச்சுனனைமாலையிட
என்கூடப்பிறந்தது கோதண்டபாணியல்லோ
பக்கமாயிருக்கவன்றோ [illegible] பார்த்துமே [illegible]மென்று
அடுக்களையிருக்கவன்றோ [illegible]மென்று
[illegible]
போது [illegible]
இப்படியாகவிருக்கின்றநிலையிலே
எழிலான அர்ச்சுனற்கு மாலையிட்டுக்கொடுக்கவென்று
எனதகப்பன் பாஞ்சாலன் [illegible]
ஆக்குமாலிகையில் [illegible]
[illegible] போச்சு
செத்தார்களென்று சொல்லி [illegible] போச்சு
அப்போது எனதகப்பன் [illegible]
அருச்சுனற்கென்றபெண்ணை அர்ச்சுனர்க்குக்கொடுப்பேனென
அருச்சுனனைப்போலக ஆண்பிள்ளை [illegible]
வில்லைவளைப் போர்[illegible] [illegible]
[illegible]
என்று சொல்லி [illegible]
இப்படியாகவிருக்கின்றகாலத்தில்
வந்தாரே அந்தவேளை [illegible]
என்தகப்பன் பாஞ்சாலன் [illegible]
கண்டவுடனே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
எனதகப்பனைப்பார்த்து [illegible]
அப்போது என்தகப்பன் [illegible]
[illegible] அவர்களுக்கு
அருச்சுனற்கென்றதோர் [illegible]
ஆக்குமாலிகையில் [illegible]
[illegible]
அப்போது வியாசரும் [illegible]
செவிகொடுத்துக்கேட்டிருக்க [illegible] சொல்வார்
உத்தமியாள் தனுடனே [illegible]
கூடப்பிறந்தொரு கோதண்டபாணியல்லோ
எடுத்து [illegible]
பெருவில்லைவளைத்தவர்க்குப் பெண்ணைக்கொடுக்கவென்று

ஐம்பத்தாறுதேசத்துள்ள அரசர்கள்தானறிய
அரசர்கள்தானறிய அறைபும்பறையோசை
அப்போதறிந்திடவாம் ஐந்நூடேசெதி
ஊன்றுபயனுனக்கு ஏங்கடந்தாரே
அத்தனையுங்கேட்டு ஆனைதானெழுந்து
கூடப்பிறந்ததொரு கோதண்டபாணிக்கே
வக்குவன்னத்தாற்று பாவிப்பிட்டிருந்தருமேயென்று
வில்லவளைத்தாற்று பெல்லிகையத்தருமேயென்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசர்க்குமேயடைத்தாரே
பெண்ணைத்தருமேலென்று பெருந்தார்கள்கைத்தொனி
விண்ணதுவெதாவுலவுகளே கேள்விரைப்பாரைதிசையத்தூர்
பாஞ்சாலன்கேடுபெண்ணை பாதகைக்கசித்தார்
சங்குதவனரித்தார் துரோணர் வைசிருக்க
பாஞ்சாலன்செல்லுத்தாரு பரிவாரத்தையினால்
ஐம்பத்தாறுதேசத்துள்ள அரசர்களிருக்க
கூறுபுறகேசதுள்ள ராஜகுமாரர்கள்
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னரானவரும்
பச்சைமுடிதரித்த பட்டத்தரசர்களும்
வச்சிரமுடிதரித்த மண்டலத்தரசர்களும்
காசிநாடாண்டதொரு காணகாவீரியரும்
நாலுதிக்கிலுமுண்டான ராஜரெல்லாம்வந்தார்கள்
அப்பெரியசபைதனிலே அருச்சுனனுமேபோய்
அந்தணர்களோடிருந்தார் அக்குதிகள்மத்தியிலே
பாஞ்சாலன்தானழும்பம் பாதகர்தானைக
அறுமதியபெண் அலகிமித்தார்க்கெல்லாம்
உடுக்கள்வடிவுக்கேனோ ராஜபுத்திரர்கள்
அத்தர்சபையதனில் அமைவுடனேநிற்பான்
வக்திருக்கராசர்களே வல்லமையுள்ளவர் வில்லைதூனவ
எப்பெரியராசர்களும் இவ்வளவாகதீரார்
தான்முயர்ந்தேப்பொருப்பார் சகைக்கேமைசதிரேவார்
ஆரானும்முடியாது அப்பெரியவில்லினைக்க
காசிநாடாண்ட கருணனெனுழுந்திருந்து
வில்லவளைத்தாங்கிவர வில்லாரியடுக்கையில்
தன்னுடைய பெண்ணினிலே இவனைப்பாருமென்று
வடிவுநிறையுடையோன் பரம்பிடேனுமென்று
கண்ணினிலேயின்பட்டதில் தன்னிலேனறாமணந்தியேன்
வில்லையினைக்காள்கரையாவி பெரிதுதேபாய்விழுந்தான்
அன்றுபொருமாப்பானை மாச்சுகர்இல்லைத்தார்
சீர்பார்த்துமீண்டார் திசைதிரத்தடிப்போர்
பார்ப்பானகுலத்திலே பணியில்லைபாடிடுவனூர்
குஷ்டரோகியானவற்குக் குடித்தனஞ்செய்வேனோ

என்றல்லோமாலை தன்னை யெடுத்தே கழற்றிவிட்டேன்
கர்ணன் கழுத்திலே கையாலே விழாமல்
பார்ப்பான் கழுத்திலே பணிமாலை விழுந்தது
அப்பாவஞ்செய்ததல்லால் ஆடவேயொன்றில்லை
அருச்சனற்கு மாலையிட்டு ஐவருக்குந் தேவியானேன்
பார்த்தனுக்கு மாலையிட்டு பஞ்சவர்க்குந் தேவியானேன்
மற்றொருபாவங்கள் மாயவனே செய்தறியேன்

எம்பெருமானுக்குத் துரோபதை தன்கலியாணச்
சங்கதிசரியாய்ச்சொல்ல மாங்கனிமரத்திற்
பொருந்தியது.

தோராவடிவழகி துரோபதைதான்சொல்லுகையில்
என்றபொழுதிலே எழும்பியே மாங்கனிதான்
பொட்டெனவே தானெழும்பிப் பொருந்துதே மாங்கனியும்
தருமர்மனங்குளிர்ந்து சந்தோஷமானாரே
பஞ்சவர்கள் ஐந்துபேரும் பார்த்துமகிழ்ந்தார்கள்

எம்பெருமான் பஞ்சவர்க்குப் புத்திசொல்லிதான்
அவர்கையில் செலவுபெற்று துவாரகைக்
குப்போகிறது.

ஐவர்மகிழ்ந்தபின்பு அரிராமரே சொல்வார்
பஞ்சவரைத்தானழைத்துப் பாரளந்தாரே சொல்வார்
இந்தவனந்தனிலே இருந்து சிலகாலம்
மற்றொன்றுவராதாலும் எனை நினையுமென்று
பத்திரமாக விருக்கவென்றார் பஞ்சவரை
போகச்செலவுதாருமென்றெழுந்தார் புண்ணியரும்
பஞ்சவர்களைவரும் பாஞ்சாலி துரோபதையும்
ஐவருந்துரோபதையும் ஆண்டவனைத்தெண்டனிட்டு
போய்வாருமென்றுசொன்னார் புகழ்வேந்தரைவர்களும்
விடைபெற்றெழுந்தாரே வேந்தர்பெருமானும்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போகலுற்றார்
காடுஞ்செடி தாண்டி கரியமலைதான் தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தான் தாண்டி
சில்லென்றகாடுஞ் செடிபுல்வனந்தாண்டி
துவாரகாபுரியைநாடி துரிதமுடன்வந்துவிட்டார்
துவாரகாபுரிதனக்கு சுவாமியும் போனபின்பு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் மயிலனையாள் துரோபதையும்
அந்தவனந்தனிலே அநேகநாள் வாசம்பண்ணார்
இப்படியாக விருக்கிறார் பஞ்சவர்கள்

ஐந்தாவது சயிந்தமகாரிஷிவனம் முற்றிற்று.

கூ-வது. காமதேனுபர்வதம்.

ஆறும்வருஷம் பிதந்ததுஐவருக்கு
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோறூர்கள்
கூடைத்தலையிலே குடிவாழ்க்கைசாமானகத்தில்
கோல்வைத்தேமாடு கூடைதலையிலேவைத்தார்
மன்னிலைத்தேபாடு வனவாசப்போறூர்கள்
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோறூர்கள்
காமதேனுபர்வதத்தைக் கடுகியேதானடந்தார்
காமதேனுவனத்தனிலே கடுகாக்குசேர்ந்தார்கள்
ஆக்கடிக்குபர்ணசாலே அழகாகஉண்டுபண்ணூர்
ஏழுதிக்குபர்ணசாலே எழிலாகஉண்டுபண்ணூர்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
அனேகதிகாலம் அவ்வனத்திலேயிருந்தார்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே

துரியோதனன் ஆலோசனை

தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனன்தானும்
வணக்காமுடிவேந்தன் மாபாவியென்னசெய்தான்
சபைகள்நிறைந்திருக்கச் சர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பான்
காளமகாரிஷியைக் கருதிக்கவப்பண்ணி
ஐவரையுங்கொல்லுமென்று அனுப்பினேன்வனத்தினிலே
கொல்லுகிறேனென்றுசொல்லி கொப்பெனவேபோனூரே
(ஐவர்)செத்ததும்பிழைத்ததுவுஞ் சேதிதெரியவில்லை
ஆடாதூதுவரே ஆரெப்பேர்வாருமென்றான்
அப்படியேதூதுவர்கள் அனேகோர்கூடவந்தார்கள்
துரியோதனனைவந்து தெண்டனிட்டுமேசொல்வார்
எங்களையழைத்தபணி ஏதுபணிசொல்லுமென்றார்
அப்போ துரியோதனன் அவர்களுக்கேதுசொல்வான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியமபோனூரே
எந்தவனத்திலே இருக்கிறூரென்றறியே
ஐவரும்மைக்காணுமல் ஆராய்ந்துபார்த்துவாருங்கள்
என்றுமேசொன்னுனே எரிநாகக்கொண்டயனும்

துரியோதனன் தூதர்கள் பஞ்சவரைக்காணவருகிறது.

மாநாகன்சொன்னதெல்லாம் மல்லர்கள்தான்கேட்டு
வாரார்கள்தூதுவர்கள் மகாராசன்சொற்படிக்கு
அத்திபுரந்தாண்டி அவசரமாய்வாரூர்கள்
குருக்ஷேத்திரபூமி குருபூமிதேசம்விட்டு
காடுஞ்செடிகடந்து கடுகவேவாரூர்கள்
கில்லென்றுபூக்குந்தோறு செடியும்வனந்தாண்டி
சூரியன்வனந்தனிலே தூதர்தேடிப்பார்த்தார்கள்
அங்கேயுங்காணுமல் அப்பாலேதேடிவாரார்

ராமசிஷிவனத்தில் நடந்தேகுவாரார்
அந்தேபுக்களாலே அப்பாற்றேகவாரார்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் மகிழ்ந்தேகினார்கள்
அந்தேபுத்தேதேடியே அப்பாலேபோகலுற்றார்
காளைகாரிஷிவனத்தில் கடிதேகித்தேடிவரகார்
அந்தேபுக்களாலே அப்பாலேபோகலுற்றார்
சபிர்தவரிஷிவனத்தில் கடிதேகித்தேடிவரகார்
அந்தேபுக்களாலே அப்பாற்றேகிவாரார்
காமதேனுபர்வதத்தில் கண்டார்கள் பஞ்சவரை
ஐவரையுங்கண்டவுடன் அந்தப்பயகெளிக்கார்
பஞ்சவர்களிவரையும் பார்த்தார்த்தேமியினார்கள்
காவலர்களிவரையுங் கண்டேதேம்பினார்கள்

துரியோதனனனுப்பிய தூதவர்கள் காமதேனு
வனத்தில் பஞ்சவரைக் கண்டு துரியோ
தனனுக்குச் சொல்லல்.

கண்டல்லோ தூதவர்கள் கடுமெழுந்தார்
ஆறுகளைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
காடுவனங்களுமே கரிமலைதானுந்தாண்டி
ஆனந்தமாகவே அத்திபுரத்தில்வந்தார்
திரியோதனிருக்கும் சிங்காதனத்தருகே
மகாராசன்முன்னாக வந்துவணங்கினார்கள்
வந்துவணங்கிப்பின்னே மன்னவரோடேதுரைப்பார்
துரியோதிராசனுக்கு செய்திகளைச்சொல்லலுற்றார்
ஐவரைத்தேடியே ஆரணியம்போனோமே
மாண்டார்களென்றிரா வனத்திலேகண்டோமே
காமதேனுபர்வதத்தில் கண்டோமே பஞ்சவரை
அந்தவனத்திலே இருக்கிறார்கள்
பார்த்துவந்தோம் பஞ்சவர்களிவரையும்
கண்டுவந்தோம் காவலர்களிவரையும்
என்றுமொழிந்தார்கள் ஏவிவந்த தூதர்கள்
துன்மனங்கொதித்து சொல்லுவானேவார்த்தை

துரியோதனன் பஞ்சவர்கள்மேல் சண்டைக்குப்போகச்
சகுனியுடன் ஆலோசனை பண்ணுகிறது.

என்றவுரைகேட்டு எரிகோபங்கொண்டவனும்
சபைதன்னிலிருந்த சகுனியுடனே உரைப்பான்
ஐவர்வனவாசம்போய் நாலுவருஷமுண்டு
வில்வித்தையுள்ளவர்கள் மெத்தசமர்த்தராவார்
ஆனைகளுஞ்சேனையும் அவர்கட்கொருதுணையுமில்லை
அந்தேசமிச்சேனைகூட்டி ஐவர்மேற்படைதொடுத்தால்
ஐவரைக்கொன்றிடலாம் அதற்பின்னிப்போட்டிடலாம்

இதுவேசமயங்காண் இராசனைக்கொன்றுதைக்கு
அப்பொன்சகுனியே ஆலோசனை சொல்லுமென்றே

சகுனி திரியோதனனைப் பஞ்சவர்களுடன் சண்டைக்குப் போகச்சொல்லுகிறது.

அப்போது சகுனியும் அங்கேயெடுத்துரைப்பான்
சொல்லக்கேட்பாய் மருமகனே குடிக்கச் சகுனியப்பான்
இதுசமயம் இதுசமயம் இவன் குடியைக் கெடுக்கவென்று
பருமகளுக்காக வார்த்தைகளைத் தீசொல்வான்
பொய்வார்த்தைசொல்லிச் சூதாடி வென்றுகொண்டவரே
முன்பொழுக்கு இனி அரணியம்விட்டு வந்தால்
தப்பிப்பிழைத்து வந்தால் தாம் பஞ்சபாண்டவர்கள்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதியும் கேட்பாரே
இப்போபடையெடுத்து இராசனைக்கொன்றிடலாம்
நல்லசமயங்காண் நமக்குக்கிடைத்ததென்று
தென்னமுடிமன்னன் திரியோதனப்பெருமான்
மாமனுரைகேட்டு மகாராசனே துரைப்பார்

திரியோதனன் சண்டைக்குப் போகச் சேனைகளைத் திட்டப்படுத்துகிறது.

துர்க்காசுரமான ராசர்களே அருகிருக்கும் மந்திரிகளே
துரைமக்களானோரே ஆயிரம் சேனைகளும்
பவனமாளும் பத்தோட்டச் சேனைகளும்
மானவீரர்களும் படையாளிகள் பதினாயிரம்
அத்தனைபேர்களும் படைகளும் வாரென்றார்

திரியோதனன் பஞ்சவர்களுடன் சண்டை பண்ணவருகிறது.

அப்போது திரியோதனன் அவனுடைய சேனைகளும்
படைப்படையென்று பறை அறையப்புறப்பட்டான்
இன்றுவெளிகூடாரம் இப்புறம் போடுமென்றார்
நாட்டுமென்றார் சண்டைக்காக அழைப்புமென்றார்
அங்கேகட்டான சண்டாவை அடிப்பியென்றார் பேரிகையை
அடிபடுதாம் பேரி டண்டக்கிட்டென்ன
சண்டைசண்டையென்று அல்லாமி சன்னடதகாடிபடுது
மேளங்கள் மேளங்களென்று மேளபேரியடிபடுது
ஆனையின்மேல்பேரிகையும் அசுவத்தின்மேல்டங்காவும்
ஒட்டையின்மேல் நகபத்தும் ஒருகோடிமுரசுகளும்
தாளமொருமத்தளமும் தவுல்முரசுவீராணம்
பதினெட்டுவாத்தியம் பலதிசையுந்தான்முழங்க
அண்டபண்டந்தானதிர அடிபடுதுமேளவகை
முக்காதந்தூரமட்டும் முரசுமுழங்கிவர
நாற்காதந்தூரமட்டும் நாகசின்னமூதிவர

ஐங்காததூரமட்டும் அடிபடுபேரிகையும்
ஆனையின்மேல்நகபத்து குதிரையின்மேல்டங்காவும்
கானலுக்கெடுத்தார்கள் கருப்புநல்லகூடாரம்
வெய்யலுக்கெடுத்தார்கள் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
மழைகளுக்கெடுத்தார்கள் வர்ணவெள்ளைகூடாரம்
பனிகளுக்கெடுத்தார்கள் பட்டுநல்லகூடாரம்
காற்றுக்கெடுக்தார்கள் கறுப்புநல்லகூடாரம்
குதிரையொருகோடி கொக்கரித்துவருகுதங்கே
யானையுஞ்சேனைகளும் அண்டவொண்ணாராவமும்
அமராதருஞ்சமாதரும் அதிரதானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
வேதியநமாதியரும் வில்வேந்தாசர்களும்
தொழுவர்மலையாளர் சோனகரும்வெட்டியரும்
பட்டாவுஞ்சூரியமும் பாரியவின்சமுதாடு
நேரிசமும்பெரியகத்தி நிகரானபாக்குகளும்
அதிருதிருப்புலக்கை ஆயுதவரிசையுடன்
ஈட்டிசத்திவேலாயுதம் எடுத்தார்கள்சூலாயுதம்
அத்தண்டாளுவமும் அல்லவரும்பயணமென்றார்
துரோணரும்அசுவத்தாமர் சொல்லரியவீரர்களும்
கிருபன்கிருபாச்சாரி கீர்த்திபெற்றகர்ணனுமே
சாமத்துரோகி சகுனியவன்கூட
மாமாசகுனியும் மைத்துனன்தேசத்தாசன்
தங்கைமணவாளன் தறுதலைப்பொட்டிமகன்
அக்காள்மணவாளன் அறுகலியாள்பெற்றபிள்ளை
காந்தாரிபிள்ளைகளும் கவுரவர்சேனைகளும்
குருடன்பெற்றபிள்ளைகளும் கோடியரசர்களும்
ஐவரைக்கொள்ளவென்று அனேகம்பேர்பயணமானார்
செந்தூளெழும்புகுது தெய்வலோகங்கட்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
கொடிகள்பரக்குது குவலயமெட்குது
முடிகள்திரிகுது மூன்றுலோகந்தத்தளிக்க
அச்சுகிறுகிறென்ன ஆனைநெடுந்தேரசைய
வண்டில்கிரிச்சிகளும் மதயானைகோஷ்டமுடன்
குதிரைகளைத்துவிழக் கோடிமன்னர்சத்தமிட
சந்தைபிரைச்சலது சமுத்திரகோஷ்டமுடன
செல்லும்ஜனங்கள்தொகை சொல்லிமுடியாது
வாரஜெனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
பஞ்சவரைக்கொள்ளவென்று பாதகனும்வாரானே
ஐவரைக்கொல்லவென்று அரும்பாவிவாரானே
அஸ்திநபுறந்தாண்டி அப்புறம்வருகையிலே

துரியோதிரன் பஞ்சவர்மேல் சண்டைக்குவருகிறபோது
துரோணரைச் சாஸ்திரப்பார்க்கச்சொன்னது.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரப்பாவி
துரோணரைப்பார்த்துச் சொல்வான் திரியோதிரன்
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பாரவனம்போறோமே
வாருந்துரோணரே வழிநிமித்தம்பாருமென்றான
ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆரணியம்போறோமே
சகுனத்தைப்பாருமென்றான் தாமமுடியானும

துரியோதிரன் சொற்படி துரோணர்சகுனம்பார்க்கிறது.

நல்லசகுனங்கள் இனிநிமித்தங்காணுகுது
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்சொற்படியே
அரசனைப்படிக்கு ஆச்சாரியானவரும்
தாமமுடியானுக்குச் சகுனங்கள்பார்க்கையிலே
நல்லசகுனங்கள் எதிராகக்காணுகுது
பொல்லாச்சகுனங்கள் பொருந்துதுமன்னனுக்கு
வாயசமிடமாச்சு வலியன்வடமாச்சு
கலையாளிடமாச்சு நரிகள்குறுக்காச்சு
பாம்புகுறுக்காச்சு பார்ப்பானெதிரானான்
சாரைகுறுக்காச்சி சந்திரர்மேல்பல்லிசொல்லும்
வேடரெதிர்வருவார் வில்லம்பெரதிரே
வெட்டிப்பிடியுமென்று வேடரெதிர்வருவார்கள்
குத்திப்பிடியுமென்று கோட்டானும்கோலமிடும்
பட்டப்பகலிலே பகலாந்தைகீருகுது
செருப்பெடுத்துக்கொண்டிழவி நின்றிழவுதான்கொடுத்தாள்

துரோணாசாரியார் திரியோதிரனுக்குச் சகுனங்கள்
நல்லதல்லவென்றுசொல்ல துரியோதிரன்
அவர் சொல்லைத் தடுத்து வருகிறது.

துரியோதிரனுக்குத் துரோணர்வருரைப்பார்
அப்பா திரியோதிரா அரசர்சிகாமணியே
என்றனுடைவார்த்தைகளை ராசாவேநீர்கேளும்
ஆகாச்சகுனங்கள் ஆகுதேயிப்பொழுது
பொல்லாச்சகுனங்கள் பொருந்துதேயென்னசெய்வோம்
இன்றொருநாள்போக்கி இனியொருநாள்நாம்வரலாம்
சண்டைக்குப்போகவேண்டாம் வாருமென்றுரைக்கையிலே
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரராஜன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரசமன்னனேதுசொல்வான்
சகுனத்தால்பழுதுமுண்டோ சதிராணராசர்களே
பொல்லாச்சகுனமென்று போகாமல்நிற்பார்களோ
ஐவருமல்லாமல் அடப்பக்காரமையனில்லை
பஞ்சவருமல்லாமல் பலவகையோரொருவரில்லை

இந்தசகுனத்தில் ஏதொருகுற்றமில்லே
கடவும்கடவுமென்று கடைபேசியகயுமென்றார்
வருகுதுபாளையங்கள் மன்னவியின்றுக்கொள்ளாமல்
செந்தூளெழும்புகுது சூரியனைக்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது சந்திரனைக்கப்புகுது
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதாண்டி
ஆறுகுளந்தாண்டி அதிசயவனந்தாண்டி
ஒருகாதைக்கிருகாதை உயர்ந்தகொம்பிலேயிருக்கும்
கருகாரைக்கிறைதேடும் கதலிவனந்தானுந்தாண்டி
செக்காய்புலிகாடி சிறுவனந்தாண்டி
எல்லையதுதூரம் முல்லைவனந்தாண்டி
சூரியன்வனந்தனிலே துரைகளெல்லாஞ்சேர்ந்தார்கள்
அங்குகட்டான்ஜண்டாவை அடையுமென்றும்பேரிகைகளை
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்தவொருநாளுன்
மற்றுநாட்காலையிலே வாரார்கள்துரைகளெல்லாம்
ராஜரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்துரைகளெல்லாம்
சண்டாவைநாட்டுமென்றான் சல்லரியுமடியுமென்றான்
அடித்தார்கள்பேரிகையை அடிவானத் துபோல
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்தவொருநாளான்
மற்றுநாட்காலையிலே வருகுதுபாளையங்கள்
காளமகாரிஷிவனத்தில் சிக்கெனவந்துசேர்ந்தார்கள்
ரணபேரியவரையுமென்றான் வல்லதிச்சினாவையுமென்றான்
அரசன்தன்சொற்படியே அடித்தார்பேரிகையை
ஊதினார்சின்னத்தொனி வானிலேமுழங்கிடவே
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்தவொருநாளான்
மற்றுநாட்காலையிலே மன்னர்படைகளிட்டார்
காமதேனுபர்வதத்தில் சேனைவருகையிலே
ஐவரைகொல்லவென்று அனுப்பாகிவருகையிலே

திரியோதனன் ஐவரையும்கொல்லவனுப்புகிறதை
எம்பெருமானறிந்து வந்தவர்க்கெல்லாந்
தாகமுண்டாக்கினது.

ஐவருக்கும்வந்தவிதி ஆபத்தாமறிந்து
கைமோசம்வந்ததே காவலர்பஞ்சவர்க்கு
மோசங்கள்வந்தது முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு
பாவிகெடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
தோஷிகெடுத்தானே தொண்டர்களைக்கொல்லவென்று
எந்நாளும்பகையாளி ஏற்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
எந்தவிதத்திலுமே இரக்கமில்லாமற்றுரைகளுமே
அசதியாய்நாமிருந்தால் ஆபத்துவருமென்று
மாதிபுடனிருந்தால் மானமுடன்பஞ்சவர்கள்
செல்வத்திரவியங்கள் செழித்திருக்குமே

உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குந்தபோருதே
தோளில்செபமாலை தொண்டுதபோகுதே
கையில்செபமாலை கனக்குந்தபோருதே
என்ன உபாயமது செய்கிறாயபெருமாள்
வருகிறராசருக்கும் பாகாலைக்கொண்டார்க்கும்
தண்ணீர்கவனங்கள் தாகவிடாயும்பெண்ணுர்
தண்ணீர்கவனங்கள் தாகவிடாயானுர்கள்
அந்தண்டராசருக்கும் அழுதாக்குறைந்த
காவுவாட்குது கடுநாக்குலருகுது
அவ்வனத்தில்தீர்த்தங்கள் [illegible]
மாயர்பெருமாளும் பஞ்சாபரிதுசெய்தார்
தேவேந்திரனுடைய [illegible]
அப்பசுக்கள் தீர்த்தருண்ணும் அக்குளமொன்றொழிய
தீர்த்தங்களில்லாமற் செய்துவிட்டாரப்போது
அந்தண்டதேவர்களுக்கும் அனைவர்விடாயாச்சு
தண்ணீர்கிடையாமல் தவிக்குதுபாலையாக
கானையடைந்தும் எல்லாருக்குமாகையிலே [illegible]
[illegible] திரியோதிரனுமைப்பான்
இந்தவனத்திலே எங்குந்தேடியே
எக்குளமில்லையோ [illegible] தீர்த்தருண்ண
தேடியேபாருமென்று செப்பினான்பின்னை
அப்படியேசொல்லுகின்ற அந்தவனமெல்லாம்
தேடப்புறப்பட்டார் [illegible] தாமவர்கள்
அந்தவனங்களெல்லாம் [illegible]
காட்டுதேசதென்னு [illegible] தீர்த்தருண்ண
ஓட்டமடையுமாய ஓடிவந்தார் தூதுவர்கள்
திரியோதிரனுக்குச் செப்புமாதரர்கள்
அலகுமுள்ளதாசருக்கும் [illegible] கண்டோம்
வாருங்களென் [illegible] வருந்திவிட்டார்

திரியோதிரன் [illegible] தண்ணீர்
[illegible] வருகிறது.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனகேட்டு
நல்லதுவாரென்பசு [illegible] செல்லால்
வருகிறவேலையிலே [illegible]

தெய்வலோகமது [illegible] பசுக்களுக்கு
அந்தக்குளத்தில் தண்ணீர்காட்ட வருகிறது.

அந்தச்சமயத்திலே அந்தாதலுடையசோம
வானுலகுடையசெல்லம [illegible] கூப்பி
காட்டிலேயேநின்று [illegible]
மேய்த்துத்தூரத்திலே [illegible] விட்டார்
குளத்திலேநீர்குடித்துக் குளமெல்லாம் [illegible]

தண்ணீர்கலங்கியே தரையில்மண் மேல்கிளம்பும்
குளங்கள்கலங்கியல்லோ குளத்தில்மேல்மண்கிளம்பும்

பசுக்கள் குளங்கலங்கினதை தூதர்சொல்லத் திரி
போதிரன்கேட்டுக்கோபித்து இடையர்
களைக்கொண்டு பசுக்களைமடக்கச்
செல்கிறது.

அந்தச்சமயத்திலே அரவக்கொடியோன் தூதர்
தூதர்சொல் தான்பார்த்துச் சொல்லுவார் ராசருக்கு
ஐயையோ ராசாவே ஆரோ தெரியாது
ஆயிரம் இடையர்கள் ஆக்களைக்கொண்டுவந்து
விட்டுமே அக்குளத்தை மிகக்கச்சேறாக்கிவிட்டார்
தண்ணீர் குடிக்கவேதான் உதவாதுயென்றார்கள்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான் ராசனுமே
ஆயிரம் இடையரையும் அங்கேவெளியிட்டுவிட்டு
அந்தப்பசுவையெல்லாம் அத்திபுரமோட்டுமென்றான்
இராசனுரைகேட்டு நடக்கவே தூதுவர்கள்
மாடுகளத்தனையும் மடக்கித்திருப்பினார்கள்
எதிர்த்த இடையர்களை யாவரையுங்கொன்றுவிட்டார்
சண்டைபண்ணவந்தவரைச் சதைத்தங்கேபோட்டார்கள்

காமதேனுபசுக்களைமேய்க்கவந்த இடையர்களைத்
திரிபோதிரன் தூதுவர்கள்கொன்றவர்கள்
போக மற்றயிடையர்கள்போய் தே
வேந்திரனுடன் சொல்லுகிறது.

தப்பிப்பிழைத்தவர்கள் தான்விழுந்தோடலுற்றார்
தேவேந்திரனுடனே தெண்டனிட்டார்இடையரவர்
வந்துபணிந்தவர்கள் வார்த்தைகளைச்சொல்வார்
காமதேனுபர்வதத்தில் காலிகளைமேய்த்திருந்தோம்
காட்டிலேமேய்த்தோட்டிக் கடுகுளத்தில்விட்டோம்
ஆரோதெரியாது அக்காரமுள்ளமன்னவன்
சேனைபரிவாரத் திரளுடன்கூட்டிவந்தான்
மாடுகளைமடக்கிக்கொண்டான் வல்லுயிரைவாங்கிவிட்டான்
அல்லவரையுங்கொன்று அடியார்கள் தப்பிவந்தோம்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வாரிந்திரனும்
உருட்டினான்கண்ணை உறுமினான்பெரும்புலிபோல்
கண்கள்சிவக்குதே நாக்காளமாகுதே
மீசைதுடிக்குதே மின்கோபமாகுதே
அவ்வளிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வரிபூத்திடுதே

நீலவிழிக்கண்கள்ரெண்டும் நெருப்புத்தணலாய்விடுது
என்றுமில்லாகோபம் பிறந்ததுஇந்திரர்க்கு

தேவேந்திரன் தன்மகனைச் சண்டைக்குப்போகச் சொல்ல சித்திராங்கதன் மாதலியைதேர் கொண்டுவரச்சொன்னது.

என்மகனேசித்திராங்கா இயலானரத்தினமே
மாட்டைமடக்கின மன்னவராசாவை
பிடித்தபிடியோடே பின்கட்டாய்கட்டிவாராய்
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலும்கொன்றழித்து
பிடித்தபிடியோடே கொண்டுவாராய்பொட்டெனவே
கைப்பிடியாய்க்கொண்டு கண்ணெதிரேவந்திடுது
இல்லாதேபோமானால் எதிர்த்துவந்ததில்லாதே
உத்தாரம்பண்ணுறார் உம்பர்கோனிந்திரரும்
தேவேந்திரன்மகனும் சித்திராங்கதராசன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதிகமாய்சிந்தித்து
மாதலியைத்தானழைத்து மகாரதமெங்கேயென்றான்
தேரையலங்கரித்துச் சீக்கிரம்கொண்டுவா
என்றவனார்கேட்டு எழுந்தானேமாதலியும்
ஆறுவண்டிசாறுகட்டும் அதுக்கேற்றகுத்துக்காலும்
குத்துங்கால்சொப்பனிட்டுக் கொடுங்கைத்திரைவளைத்து
கொடுங்கைத்திரைவளைத்துக் கும்பக்கலசம்வைத்து
கும்பகலசத்தின்மேற் குடைகளைக்கட்டினான்
அங்கொணவேதேர்ச்சிலை அலங்காரம்பண்ணினானே
தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்சொப்பனிட்டான்
வாசியைக்குளிப்பாட்டி வாயிற்கடிவாளமிட்டான்
நாலுகால்வண்டையும் கடுக்கழுத்திற்கொலுசுகளும்
முன்னேகட்டிகளும் பின்னேலகுச்சுகளும்
பக்கத்தில்அங்குலடி பதியவைத்தான்சேணங்களை
முதுகின்மேல்சீனிகளும் முன்னேகடிவாளம்
சக்கிரபிறைகுதியமிறை தரித்தான்குதிரைக்கு
தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்தண்டிட்டான்

திரியம்பேசசித்திரசேனன் சண்டைக்குப்போகிறது.

கடுகவெழுந்தானே கட்டழகன்சித்ரசேனன்
நீண்டுநிக்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
குந்திவிடுங்கால்களுக்குக் குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
பில்லிசமுதாடு பிருவெடித்தவட்டிபாணம்
கட்டியரைதனிலே காங்குகனககச்சுவிட்டு
சந்திரகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
முத்திணருமாலை முகத்தழகாய்கட்டினனே

திக்காலிலெடுத்து விறுநாரிபூட்டினான்
அம்புறாத்தூணியை அணிந்துகொண்டான் தன்முதுகில்
தேரைச்சுத்திக்கொண்டனிட்டு கிவ்வெனவேகவேபோகிறான்
வழிவழிபோகுதே விட்டவனசாதிப்பான
தாகதம்வார்லைப்பிடித்தார் துரிதமுடன்சாரிசெய்ய
வருந்துமச்சாதம் வாலுலகந்தாலதிர
தேர்தனிலேசக்குநாதம் சித்ரசேனன்பண்ணினான்
சங்குநாதம்பண்ணினேன் நானதிரும்பச்சாலெல்லாம்

திரியோதிரன் சேனைகளைப்போய்த்தேட அதரப்பண்ணினது.

அந்தச்சமயத்தில் அதிர்ந்ததுகாயமேதான
சங்குத்தொனிகேட்டுத் தான்வருதுகாயமேதான
குதித்துக்குமானமிட்டு வருகுதுகாமத்தான
வந்துவிழுந்தது வளர்பெரியபர்வதத்தில
குத்துதுகொம்பாலே குளம்பாலமிதிக்கிறது

திரியோதிரனும் அவனுடையசேனைகளும் சித்திரசேனனும் சண்டைபண்ணுகிறது.

அந்தண்டசேனைகளை அதரப்பண்ணுகிறபோது
மாண்டதெனக்கென்றும் மட்டில்லைக்கணக்கில்லை
செத்ததெனக்கென்றால் செப்பமுடியாதது
அந்தசமயத்தில் வந்துவிட்டான் சித்திரசேனன
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி விட்டான்சரமாரி
கைகண்டபாணங்களெல்லாம் சிதறவிட்டுவிட்டான்
கூச்சலெழுப்புது கொம்பெனவேபாய்வதில்
கண்டான்திரியோதிரன் கட்டமைகொண்டுசொல்வான்
எவனோதெரியாது இந்துரனைக்கண்டவன்னை
இத்தண்டதுரைகளெல்லாம் என்னருமுன்நிப்பாய்
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அசாதுசெய்யுமென்றான்
என்றான்குஆயுதத்தை எடுத்ததுமாமிற்கட்டி
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைதாடித்தார்
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரிதானடித்தார்
எட்டினார்சண்டை எழும்புதுசமரப்போர்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி விட்டாரிவர்களையும்
ஒருவர்க்கொருவர் ஒழிவில்லாப்பாணம்விட்டார்
அம்புவருவேகமதை ஆர்தாமுடியாது
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்த்தமுடியாது
ஒருகோடிபாணங்கள் ஒருமித்துவிட்டுவிட்டார்
தூரியன்விடும்பாண சொல்லிமுடியாது
கர்ணன்விடும்பாணம கணக்குமிக்கவில்லை
துரோணர்விடும்பாணம் சொல்லிமுடியாது
கோபமாய்க்கிருபாசாரி கோடிபாணம்விட்டார்

வீஷ்மாசாரியரும் வேணபாணங்கள் விட்டார்
அசுவத்தாமாவும் அனேகநெருப்பாணம் விட்டார்
சகுனிசயிந்தவரும் சரமேற்சரம்பொழிந்தார்
அரசர்கள்விடும்பாணம் அபரிமிதமில்லை
ஒருவர்க்கொருவர் ஒருகோடிபாணம் விட்டார்
வாயுவஸ்திரங்களும் வாருணாஸ்திரங்களும்
சந்திர அஸ்திரமும் இந்திர அஸ்திரமும்
சங்கற்சங்கப்போலே சரமாகப்பொழிந்தார்கள்
கண்டானே சித்ரசேனன் கந்தர்வராக்கோபமுடன்
வில்வளைத்து நாணிபூட்டி விட்டான் நெருப்பாணம்
தன்மேல்விடும்பாணமெல்லாம் தாக்காமல் விலக்க
பின்னையுங்கோடிசரம் பிளவமாய்விட்டுவிட்டான்
அத்தனைபேர் விட்ட சரமத்தனையுங்கொண்டுகொண்டான்
அக்காரசர்தேருடைத்து அவரவர்கள் வில்பறித்து
ஆனைமேலிருந்ததுவும் அஞ்சியே மண்ணைக்கவ்வ
குதிரைமேலிருந்ததுவும் கொக்கரித்து மண்ணைக்கவ்வ
ஒட்டைமேலிருந்ததுவும் ஒலிட்டுக்கொண்டுவிழ
தென்னங்குலைபோலே சிரமெல்லாம் வேறுதலை
கரும்பைக்கணுவைப்போல் துண்டித்து வேறுதலை
அலைக்கழுப்புபோலே அறுத்திட்டான் வேறுதலை
பெட்டகாலெறும்புபோல் பிரளகதிர்த்தான் பாளையத்தை
பிள்ளைகொக்குபோலவே பறக்கடித்து [illegible]
கண்டக்கசையடித்து கருத்துக்கிடைபோலேறும்
சரல்சரியது இறக்கிவலியாருது
குடல்கள்சரிய குதிப்பாகப்பொழுது
செப்பமில்லாமெழுபது செறிந்தொருகோடியும்
பட்டதெனக்கொன்றுக் கொப்பறுமவர்
செத்ததெனக்கொன்றுமட்டில்லாதில்லை
சித்ரசேனன் சண்டையிலே செயங்கொண்டானது
அப்பப்பாவென்று அஞ்சியேதானோடினர்
தண்ணீர் தண்ணீரென்று தவித்ததோமன்னர்கள்
ரத்தமுமேயோடிற்று சேனைகளெல்லாமழிக்க
இந்தவிதப்பாளையங்கள் ஓடாகூடமாச்சுது
துரியோதிராசன் தேர்முன்னே நின்றுவிட்டான்

சித்திரசேனன் துரியோதனனைக்கட்டி இழுத்துக்கொண்டு
போகிறபோது [illegible] முறையிடுகிறது.

அங்கத்துக்காய் அதிவேகமாய்ச் சித்திரசேனன்
அந்தரவீதியிலே அவனைப்பிடித்துக்கட்டி
பிடித்துப்பிடிபோட்டே பின்னிட்டான் பட்டணந்தன்
தேர்க்குத்துக்காலோடே துரியனைப்பிடித்துக்கட்டி
வைத்திருன் சங்குதம் உப்பரிகைமேல் [illegible]

திரியன்பிடிபடவே திகிலெடுத்தாரசரெல்லாம்
ஒருவருடனொருவர் சொல்லாமலோடலுற்றார்
திரியனைக்கட்டிக்கொண்டு தெய்வலோகம்போறாராம்
அந்தசமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
எண்ணமெண்ணுகிறான் எண்ணிப்புலம்புகிறான்
ஆரோதெரியாது ஆகாசங்கொண்டுபோறான்
எவனோதெரியாது எமலோகங்கொண்டுபோறான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அனர்த்தப்பண்ணவந்தேனே
என்னையொருவர் இழுத்துப்போறாரென்னசெய்வேன்
கூடவந்தராஜாக்கள் கோடானகோடியுண்டு
மட்டில்லாராஜாக்கள் வந்தார்கள்வீரியர்கள்
அந்தண்டராஜாக்கள் அல்லவருங்கைவிட்டார்
கட்டியிழுத்துக் கைலாசங்கொண்டுபோறார்
ஆர்வந்துகாப்பார்கள் ஆபத்துவேளையிலே
எவர்வந்துகாப்பார்கள் என்சீவன்பிழைக்கயிப்போ
தருமரைத்தானினைத்தால் தயவுவைத்துகாத்திடுவார்
இந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றார்கள்
கூவிப்புலம்பினன் குரல்கேட்குந்தருமருக்கு
தம்பியரைத்தானனுப்பி தயவுவைத்துகாத்திடுவார்
ஐவருமிப்போது அன்புவைத்துகாத்தாலே
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு ஆலோசனைதேடிடுவோம்
தப்பிப்பிழைத்தோமானால் தருமரைக்கொன்றிடுவோம்
என்றவன்யோசனையாய் என்னசொல்லிப்புலம்புகிறான்
கூவிப்புலம்புகிறான் கொற்றவன்திரியோதிரன்
அண்ணாவேயண்ணாவே அழகானதர்மலிங்கம்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அண்ணாவேநீர்கேளும்
ஐவரைப்பார்க்கவே அதிகபிரியமுமாய்
பார்க்கும்படியாக வந்தேன்காண்பஞ்சவரே
காணும்படியாக வந்தேன்காண்காவலரே
எவனோதெரியாது இழுத்துப்போறான் அந்தரமாய்
ஆரோதெரியாது அழைத்துப்போறானந்தரமாய்
கூடப்பிறக்கலையோ கூட்டுப்பாலுண்கிலையோ
தாயாரும்வேறானால் தகப்பனுமொன்றலவோ
மனதுமிரங்கிலையோ மகாராஜர்தருமலிங்கம்
தம்பிதமையன்மேல் தயவில்லையோஉங்களுக்கு
அநீதமாய்க்கொண்டுபோரான் ஆரோதெரியாது
(என்) ஆவியைக்காத்தாலே அநேகங்கோடிபுண்ணியங்காண்
சாபாம்புமேனியனே தயவில்லையோயென்மேலே
என்றுபுலம்பியே இடிபோலேகூச்சலிட்டான்
கூவுங்குரல்கேட்டுக் கொப்பெனவேதருமருக்கு
உற்றுற்றுக்கேட்டாராம் உரகதனவார்த்தையெல்லாம்

துரியோதனன் முறையிலேகத் தருமர்கேட்டு
அருச்சுனனைப்போய் துரியோதனனை
அழைக்கச் சொன்னது.

தருமர்மனங்கொண்டாட தம்பியைத்தானழைத்து
அழகுபுருஷன்ற அருச்சுனரே கேளும்
பெரியதவம்பெற்ற பேரான அண்ணன் தம்பி
துரியோதனனைத் தேடிப்பார்க்கவேதான்
ஆரோவொருவர் [illegible] கொண்டுபோறான்
யாவருந்தெரியாது இழுத்துப்போறான் அந்தரமாய்
பார்த்துயிருக்கலாமோ நாம் பாதகமேத்தவரும்
[illegible]
தம்பையவருந்துகிறான் [illegible]
ஆபத்தாலே [illegible] புண்ணியங்காண்
[illegible] கைபோட்டு கட்டிவாராய்
என்றதுமே கேட்டு எதுசொல்வான் வாள்விஜயன்
[illegible]
[illegible]
எத்தனை [illegible] காண்
[illegible] கொண்டான்
[illegible] அரையிலடைத்தானே
[illegible] மேற்றிவைத்தான்
அண்ணன் பெருமைதன் பாடையிலேவைத்தான்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] துரியோதிரன்
[illegible]
கொல்கின்ற [illegible] துரியோதிரன்
இன்றோடே [illegible]
செத்தார் [illegible] அன்றே
என்றதுமே கேட்டு [illegible]
அவரவர் செய்தவினை அவரவரை பிடிப்பார்
நன்மையைச் செய்தவர்கள் [illegible] பாண்டுவோர்
பொல்லாங்கு செய்தவர்கள் போவார் பெருநரகில்
நன்மையைச் செய்தவர்க்கு [illegible]
தீமையைச் செய்தவர்க்குத் தெரியாதிருளாகும்
[illegible] வேண்டாமே மாயன் துணையாவார்
இக்கணமே [illegible] என்றார்
என்வார்த்தை [illegible] என்றுரைத்தாரே

அருச்சுனன் திரியனையழைக்கப்போவது.

என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானருச்சுனனும்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெருஞ்சிப்பூசல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் தத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
சந்திரகாந்திகட்டிகட்டி தாமரைப்பூச்சங்குவிட்டு
கட்டிசமுதாடு எடுத்தான்பெரியகத்தி
கத்திசொருகியல்லோ சடுகவெழுந்தானே
சிங்காணிவில்லெடுத்து தேர்விஜயன்பயணமானான்
வாரானே அர்ச்சுனனும் வழிபட்டான் அங்கெனவே
நடந்தானே அர்ச்சுனனும் நாழிகைக்குக்காதவழி

அருச்சுனனுஞ்சித்திரசேனனுஞ்சண்டைபண்ணுதல்.

அப்போது அர்ச்சுனனும் அதிவேகமாகவல்லோ
அக்கினிபாணத்தை அதிவிரைவாய்தானெடுத்து
வரிவில்வளைத்தெடுத்து மார்புளவாங்கினான்
அக்கினிபாணமது அதிரவேபோய்தடுக்கும்
கண்டானேசித்திரசேனன் கண்சோரக்கோபமுடன்
சிரியெழும்பியே சீக்கிரமாய்வந்தெதிர்த்தான்
சண்டைசண்டையென்று சமர்பேரிமுழங்குது
ஒருவர்க்கொருவர் யுத்தியங்களாகுது
ஒருவர்விடுஞ்சரங்கள் ஒருவர்விலக்குவாரும்
இருவர்சமானமாகயிருந்துமேசண்டைபண்ணார்
ஆகாயமுள்ளதெல்லாம் அம்பாலேபந்தலிட்டார்
சூரியனைத்தான்மறைக்கும் சூரர்விடும்பாணமெல்லாம்
நான்குநாழிகைமட்டும் நல்லசண்டைபண்ணார்கள்
அருச்சுனன்சண்டைகண்டு அண்டர்பிரான்மகனிந்து

அருச்சுனனும் சித்திரசேனனும் சமாதானமாகி திரியோதிரனை தருமன்கிட்ட அழைத்துப்போகிறது.

கண்ணிலும்வல்லபிரான் சான்றுமனதிலெண்ணி
(இவன்)யாரோதெரியாது ஆண்மையுள்ளசேவகர்காண்
வம்மிசத்தைநாமறிந்து மறுத்தல்லோசண்டைசெய்வோம்
என்றல்லோசித்திரசேனன் வந்துசொல்வானருச்சுனனை
ஆரடாதம்பிநீ ஆண்மையுள்ளசேவகனே
எவனடாதம்பிநீ எதிர்த்துசண்டைசெய்யவந்தாய்
ஊரேதுபேரேது உன்தகப்பன்வாரேது
எவருடையபுத்திரன்நீ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
இவ்வார்த்தைகேட்கவே வந்துசொல்வான் அருச்சுனனும்
யுத்தரங்கதனிலே உறவின்முறைகேட்பாரே

பதிகளத்திலேப்பாரி கேட்பாரோபாருலகில்
ஆண்பிள்ளையாமானால் அமாதுசெய்யுமென்றார்
உன்தகப்பன் றன்பேரும் ஊர்பேயருஞ்சொன்னாலே
னாலுனைப்பெண்பிற்பாடு சபிளிலென்றான்போர்விஜயன்
தேவேந்திரன்மகனும் சித்திரசேனன்தான்கேட்டு
உத்திரவுதான்கேட்டு உச்சாகங்கொண்டவனும்
தேவர்க்கதிபதிதான் தேவேந்திரனென்தகப்பன்
என்றவனுரைகேட்டு எதுசொல்வான் அருச்சுனனும்
அன்னவனென்றறியாமல் அமாதுசெய்தேனே
தமையனென்றறியாமல் சண்டைகள்செய்தேனே
வில்லைத்தரையில்வைத்து விஜயனுமேயோடிவந்தான்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமென்றுதெண்டனிட்டான்
முக்காலுமவன்காலில் முன்னிருகால்தெண்டனிட்டான்
அண்ணாவென்றுசொல்லி அடிபணிந்துஅருச்சுனனும்
தேவேந்திரன்மகனும் சித்திரசேனனேதுசொல்வான்
ஆர்பிள்ளைநீ அய்யாவுரையுமென்றான்
எங்களைபெற்றபிதா என்னுடைய அண்ணாவே
என்றாரிற்றந்தையாமென்தகப்பன் தேவேந்திரன்
என்தகப்பன்தேவேந்திரன் என்பேரும் அருச்சுனன்காண்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான் சித்திரசேனன்
(என்) தம்பிக்குமேற்றதென்னையேனுதப்பியபோ
நான்விட்டபாணங்கள் என்மேல்தைத்திருக்கிறதே
அக்ஷயபாத்திரமாய் அப்போதிருந்தீர்
தப்பிப்பிழைத்தீர் சாமியுடையுண்ணைப்பெற்றான்
என்தமையனோடேயுண்ணா திருவேறுறவாரு.
ஒருவர்கொருவர் உறவுகொண்டார்கள்
எதிர்வரவேற்போது ஏதுசொல்வான் அண்ணனுக்கு
தென்னைபுகுந்தேனோ நீர் யேன் திரேசன்
என்னை எதுக்காகினை நீர் இப்பிடிப்போரீர் அண்ணாவே
அண்ணனிவனறியாமல் அண்ணாநீர்சொன்னதுமென
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு என்னசொல்வான்சித்திரசேனன்
கட்டுதேரியப்பகெட்டுப்போச்சே காயத்தையும் அத்தினையும்
பார்த்தவன்சமுகம்பிழைக்க பார்த்துக்கொண்டான்
ஆதிபிணையமாமும் அத்தையாய்க்கொண்டுவிட்டான்
அப்பார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனனென்தகப்பன்
கைப்பிடியாய்க்கொண்டுபோய் கட்டளையுமிட்டார்கள்
அப்பொழுதவனதுமன் அமரசெய்தகள்காண்
இவனுடையதேவர்கள் கல்லாம்ருவியுடனே தந்து
வீரவாக்கைப்பிடியாய் வின்றுக்கொண்டுபோறதேன்
என்றவுரைகேட்டு என்னசொல்வான் அருச்சுனனும்
திருச்சேனன் அண்ணாவே அடியேனுறுவார்த்தை

சாயாப்புலியரும் தருமரவரெங்களண்ணர்
என்னைவிடுவித்து இட்டுவாவென்றுசொன்னர்
என்னையனுப்பினர் யியலானதர்பலிங்கம்
அழைத்துவரச்சொன்னரே அண்ணருமிப்போதே
உன்முகத்தில்காண்விழிக்கேன் என்றுமேதர்மலிங்கம்
கூட்டியனுப்பினர் குறிப்பாகஎந்தனையும்
என்மேல்தயவுவைத்து இவனையனுப்புமென்றான்
தேவேந்திரன்மகனர் சித்திரசேனனேதுசொல்வான்
மாடுமடக்கியே வல்லாயிரைக்கொன்றவனை
கைப்பிடியாய்ச்சண்டுவர கடுகியனுப்பினர்
ஆகையாற்கொண்டுபோறேன் அருச்சுனனையென்னசெய்வேன்
ஆறற்கேளண்ணாவே அடியேனொருவார்த்தை
அருச்சுனன்வராது அழைத்துப்போனேனென்றுசொல்லும்
ஐவரென்றுசொன்னாலே அதிகமகிழ்ந்திடுவார்
அல்லாதேயாமாகில் அழைத்துப்போனாலே
என்வார்த்தைதள்ளினீர் இடுக்கொண்டுபோனாலே
அண்ணாவேநாளைக்கு அமராபுரம்வருவேன்
தேவேந்திரபுரத்தைச் சிறப்பேசொன்னேசொல்வேன்
ஆடுகளமடுகளை அழகானவூருகளை
கடையுங்கடைத்தெருவும் சருவாரவீதிகளும்
அங்காடிவீதிகளும் அரமனைகடைதருவுகளும்
அத்தனையுங்கொள்ளையிட்டு அதப்பண்ணப்போட்டிடுவேன்
எவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இக்கணிக்கவிடென்றான்
சித்திரசேனன்கேட்டுச் சிந்தைமகிழ்ந்தவரும்
சந்தோஷப்பட்டவரும் சர்ப்பக்கொடியோனை
கட்டவிழ்த்துவிட்டுவிடுங் காணென்றான்சித்திரசேனன்

சித்திரசேனன் தேவேந்திரனைக்காண்கிறது.

போய்வாரேனென்றல்லோ புறப்பட்டான்தேரேறி
அமராபதிதேடி அடைவுடனேதானடந்தான்
தேவேந்திரனுக்கு சித்திரசேனன்விண்டலிட்டான்
அருச்சுனன்றன்னுடைய அதிசயச்சேதிகளும்
அரவக்கொடிவேந்தன் அகப்பட்டசேதிகளும்
இவ்விருவர்சேதிகளும் இயலாகத்தான்சொல்லி
தகப்பனுடனுரைக்கச் சந்தோஷமாகினர்
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
திரியோதனனைத் தேர்விஜயன்கூட்டிவாரான்
அண்ணாருக்காக அழைத்துவந்துவிட்டாராம்
அண்ணர்தருமருக்கு அடிபணிந்தான்திரியோதனன்
சரணாசரணமென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
அடன்பக்கல் தருமராயன் எடுத்தணைத்தார்திரியனையும்
எங்கிருந்துவந்தீரப்பா எனக்கினியச்சொல்லுமென்றார்

அந்தவனகானகத்தில் ஆரணியம்வந்ததென்ன
அந்தரமாகவே ஆர்காணுங்கொண்டுசென்றார்

திரியோதிரன் தருமருக்குத் தன்வரலாறுகூறல்.

திரியோதிராஜன் சொல்லத்தொடங்கினான்
ஆசையும்பாசமதா யன்றேபார்க்கவந்தேன்
எத்தனைநாள்காடுறைந்தீர் இட்டுப்போகவேணுமென்று
அஸ்தினாபுரத்துக் கழைத்துக்கொண்டுபோமென்று
என்றுநானெண்ணினேன் இக்காடுதேடிவந்தேன்
என்னை-ஆறேதெரியாது அந்தரமாய்க்கட்டிப்போனார்
அபாயமபாயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்
அருச்சுனன்தானும்வந்த அமர்செய்துவிட்டுவந்தான்
எத்தனைநாள்காடுறைவீர் இராசராஜாவே
பாரவனவாசம் பரதேசத்திரிவானேன்
வேடரைப்போலாக வில்லியரைப்போலாக
பரதேசந்திரிவானேன் பட்டணத்திலாளுமென்றான்
அஸ்தினாபுரத்தை ஆண்டிடுவீராமென்றான்
இவன்வார்த்தைதான்கேட்டு எதிர்சொல்லுவர் தருமராயர்
அருணதாக ஆரணியமந்தாங்கள்
இன்னநாளிலகாலம் இப்படியேகானிருந்து
பன்னிரண்டுவருஷம் பாரெலாந்திரிந்து
பின்புபிறகாக மனதுவைத்துன்மேலே
சொல்லபடிசெய்ய துணைத்தனக்காருமென்றார்

வீமன்கனிபறித்துவர திரியோதிரன்புசித்து தருமரிடத்திற்
சொல்லிவிடைபெற்று அஸ்தினாபுரம் செல்லுகிறது.

வெற்றிமராயனை விசாரித்தபின்
அன்னங்கனியாகி அதிகபிரியானார்
நாடெக்கான்காத்திருந்து கனிபறித்துவாருமென்றார்
வெற்றிமகாவீர வீமனெழுந்திருந்து
அறிகாக்கிடுமளிக்கி அழகான தர்த்தையுடன்
காட்டில்வளம்பழமும் கனிவகைப்பழங்களுடன்
வேரில்பழுத்திருக்கும் வெகுத்தரைப்பழமும்
மலைத்தேனையுந்தேடி மாங்கனிபலாக்கனியும்
மட்டில்லாப்பழமும்பறித்து மகமிகவேகொண்டுவந்தான்
தெங்கிளநீர்பறித்து தேன்கனிகொண்டுவந்தான்
மதுக்கனிபெல்லாம் பரிமாறவேண்டுமென்று
கைத்துக்கனிக்கொடுத்து கட்டமுதுண்ணுமென்றார்
ஆசனத்தாகேட்டு அமுதுபுசிமென்றார்
மெதுவாகக்கொடுத்தாரு மகாதுணைகாண்புசித்தான்
கண்டுதாதிவனேகிதுன் சொல்லுவான்
இப்படிகல்காத்த இவ்வனம்பஞ்சவர்கள்
எப்படிக்குச்சகவாசன் இக்கனியைத்தின்றவர்கள்

அஸ்தினாபுரத்திற்போய் ஆலோசனைபண்ணவேண்டும்
எப்படியும்பஞ்சவரை இக்காட்டிற்கொல்லவேணும்
என்றுமனதிலெண்ணி இருந்தகனிபொசித்தான்
பசியாறவுண்டானே பாதகன் திரியோதிரன்
கைபூசிக்கொண்டானே காதகன் திரியோதிரன்
சாயாப்புமன்னவனார் தருமர்பெருமானும்
மின்னுஞ்சிலகனியை பெருமூட்டையாககட்டி
அப்பா திரியோதனா அழகானவிக்கனியை
அரண்மனைக்குக்கொண்டுபோய் அனைவருந்தான்புசிக்க
எடுத்துபோவென்றுசொல்லி தந்தாரே அக்கனியை
வாங்கியே அக்கனியை மன்னவனும் தோளிலிட்டான்
ஐயாவேபோய்வாறேனென் றடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
சாயாப்புயமன்னவனார் தர்மலிங்கமேதுசொல்வார்
காண்டீபா அர்ச்சுனனே கடுகியெழுந்திருந்து
அண்ணன்றிரியன்முன் அக்கனியின்மூட்டைகொண்டு
காடுகடக்களவும் கைமூட்டைநீவாங்கி
அண்ணனைவழிகூட்டி அனுப்பிவா தம்பியென்றார்
தருமருரைகேட்டு கார்விசையன் தானெழுந்து
கனிமூட்டைதோளில்வைத்து கடுகியேபின்நடந்தான்
திரியோதிரன்பின்னே நடந்தாரே தேர்விஜயன்
காடுஞ்செடியுங் கடியவனாந்திரமும்
ஆறுஞ்சுனையும் அவ்வனமுந்தான்கடந்து
காடுகடந்தபின்பு கைமூட்டைவாங்கிக்கொண்டு
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனேதுசொல்வான்
நாரில்லும் அர்ச்சுனனே தொல்லுலகில்வாராதே
கடக்கயில்லுமருச்சுனனே காசினியில்வாராதே
காடுமெரித்தகாலால் நாடுமிதியாதே
அரைக்கணப்போதையிலே அறுத்தெறிவேனுன் தலையை
தருமர்பொறுமையினால் தணித்துவிட்டேன்கோபத்தை
என்றுதிரியன்சொல்லி இசைந்துவழிநடந்தான்
அண்ணாருக்காக அருச்சுனன்வந்தழுதான்
அப்போதிரியோதிரவ அதிகவிசனவாக
காடுசெடியுங் கரியமலைகடந்து
அஸ்தினாபுரத்திற்கு ஆணைபூகன்போயடுத்தான்
சிங்காதனமீதேறி சென்றானே திரியோதிரன்
ஆசாரிஷிகளையும் அர்த்தமகாராஜனையும்
மாமன்சகுனியையும் மைத்துனன்சயித்ரனையும்
அத்தகண்டேப்பனையும் அழைத்தான் திரியோதிரன்
கொண்டுவைத்தகாய்கனியைக் கொப்பெனவேமுன்னேவைத்தான்
இக்கனியையுண்ணுமவை ரெப்படிகாண்மாண்டிடுவார்
தேவேந்திரன்மகனார் சித்திரசேனனைப்பிடித்தார்

தேரிலேனைக்கட்டி. தெய்வலோகங்கொண்டுசென்றார்
அப்பயப்பயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்
அருச்சுனன்வந்து அமாறுசெய்தான்காண்
என்னைவிடுவித்து இட்டுவந்தானண்ணாரண்டை
இவரையுங்கண்டேனே அந்தபாண்டவர்தங்களை
உச்சிதமாகவேதான் நெற்றுமையாய்வார்த்தைசொன்னேன்
துக்கங்கள்தானடைந்தும் எளிமையானபஞ்சவர்கள்
எப்படிக்குமாண்டிவோர் இப்படியாபஞ்சவர்கள்
என்றிவர்கள்தானேபேசியிருந்தார்கிலவர்தனை
இப்படியாக இருக்கிறநாளிலே
ஆறும்வருஷம் முடிந்ததுமேலுக்கு

ஆறுவதுகாமதேனுபர்வதம் முற்றிற்று.

எ-வது, கெந்தர்வபர்வதம்.

ஏழாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோறார்கள் .
கடைத்தலேமேலே குடிவாழ்க்கைகாகத்தில்
கோகிலைவைத்தமேவி கடைதிலேபேசிவைத்தார்
பன்னிவைத்தமேவி வனவாசம்போறார்கள்
காமதேனுபர்வதக்கடந்துவழிகொடு
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோறார்கள்
கெந்தர்வபர்வதத்தில் வந்தார்பஞ்சவர்கள்
இரகசித்தபானசாலை அதுகாவுங்கட்டிபண்ணினார்
வழிபிக்குப்பர்சாலை எழுந்தருளபண்ணினார்
அந்தவனத்திலே யிவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாகவேயிருக்குமேநாளிலே
அங்கேபெருமாளும் அலங்காரமாய்பண்ணி
தாமுலத்தி நிவேதிசெய்துபட்டுடுத்தி
தாயபவழத்திபூசைகளும்சகலமுந்தான்முடித்து
ஆனைமிட்டுபல்லவர் அர்ச்சனைபூசைபண்ணார்
அதிபூசைகுருபூசை அனைத்துநடைமுடித்து
கைகளிலேதீர்த்தமெடுத்து ததிசேர்வாயூறித்து
காரிக்குமேதிசோறனை யம்பெருமாள்கொடுத்து
கண்ணீராண்டுமுடியே ஜயமாண்டுபேய்க்கோன்
நிவருளாயாகவே ஸ்ரீகிருஷ்ணன்தானிருந்தார்

அம்பெருமான் செய்பண்ணுப்போமாயில் கெந்தருவன்
தம்பட்ட பெருமாள்கோபிக்கிறது.

ஆகாயவீதியிலே அழகான்கெந்தருவன்
மாயனைஞுங்கெந்தருவன் வாராகனைசேதி
தேவேந்திரனருகையிலே நின்றுடமிழ்ந்தானே
வாக்கிளாகுலமீதி வாழ்முன்னாழிபக்கிரி

வெத்திலையும்பாக்குகளு மென்றுமிழ்ந்தானே
மாயவனார்கைதனிலே வந்துவிழுந்தது
துப்பியதாம்பூலமுந் தூய்மெனவிசைகையில்விழ
கண்திறந்துபார்த்தாரே கைதனிலேதம்பலத்தை
சுற்றியங்கேபார்த்தாரே தோணவில்லைவேறொருவர்
ஆகாசவீதியிலே அவனுமோடிப்போனது
கைதனிலேதம்பலத்தை காரியுமிழ்ந்தானே
செபதபஞ்செய்கையிலே செய்ததிவன்கெருவமென்ன
கண்கள்சிவந்தாராம் காந்தாளமானாராம்
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்திடுமாம்
நீலவிழிகண்கள்ரெண்டும் நெருப்புத்தணலாகுது
கோவைப்பழம்போலக் கூர்விழிகள்சிவக்கும்
பாலைப்பழம்போலப் பத்தினியேகண்சிவக்கும்
சக்கரத்தைதானெடுத்து சாமிபெருமானும்
கொல்லவென்றுகொண்டார் கோபாலரெம்பெருமான்
மந்திரதாபமிட்டு வலதுகையில்தானெடுத்தார்
தம்பலமுமிழ்ந்தவன்றன் தலையைநீவாங்கிவா
அரைக்ஷணப்போதயிலே அறுத்துவா அவன்தலையை
அரனார்வந்தெதிர்த்தாலும் அமரர்வந்தெதிர்த்தாலும்
பிரமதேவன்வந்தாலும் பிரியங்கள்சொன்னாலும்
தேவபிரான்வந்தாலும் தெண்டனிட்டுக்கொண்டாலும்
கர்த்தரேவந்து கையமர்த்திக்கொண்டாலும்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்தடுத்தாலும்
ஆரார்தடுத்தாலும் ஆரவாரம்பண்ணாலும்
அரைநாழிக்குள்ளாக அறுத்துவா அவன்தலையை
அக்கணமேசென்றுநீ இருதுண்டம்போட்டுவா

மாயன் கெந்தருவன்மேல் கோபித்து சக்கரத்தை
அனுப்புகிறது.

சக்கரத்தைதூபமிட்டு சாமியார்விட்டுவிட்டார்
வருகுதுசக்கரந்தான் வானுலகந்தன்னைதேடி
இயல்பாய்வழிதனிலே எதிர்ப்பட்டார்நாரதரும்
நாரதமாமுனிதான் நமஸ்கரித்தார்சக்கரத்தை
இத்தனைகோபத்துடன் எங்குநீர்போறீர்காண்
அரிராமர்சக்கரந்தான் அம்முனிக்குவதுசொல்லும்

நாரதர்சக்கரத்தை நீர்போகிறகாரியம் யென்ன
வென்றுவினவசக்கிரம்சொல்லுதல்

ஸ்ரீராமரெம்பெருமான் செபதபஞ்செய்கையிலே
வாசங்கள்தான்நின்று வலதுகையில்துப்பினான்
ஆகையினால்சாமியார் அப்போதுகோபமானார்
என்னையனுப்பினார் இவன்தலையறுக்கவென்று
கெந்தருவன்றன்றலையை முந்தஅறுக்கவந்தேன்

அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அந்தமுனிபோய்நடந்தார்
கெந்தருவன்தன்னருகே வந்தாரேநாரதரும்
ஆடாகெந்தருவா ஆயரவர்பேரில்
தம்பலமுமிழ்ந்ததினால் சாமியார்கோபமுடன்
சக்கரம் அனுப்பிவுந்தன் தலையைத்தரிக்கவென்று
வருகுது சக்கரந்தான் மாளவிதியாச்சே
ஆதிசிவனருகே அபயமிட்டுப்போனுக்கால்
பரமசிவன்சக்கரமும் பட்சமையத்தாராமானால்
ஆதிசிவன்தன்னுடனே அருந்தமடனேச்சாக
அல்லாதேபோமானால் அறுத்துவிடும்உன்தலையை
தப்பிப்பிழையுமென்று தவமுனிசொல்லுகையில்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அஞ்சிபயந்தவனும்

கெந்தருவன்சக்கரத்துக்கஞ்சி மும்மூர்த்திகளண்டைபோய்
முறையிட்டுக்கேட்கையால் அருச்சனனண்டைபோகிறது

வாய்வேகமனோவேகம் வழிபிடித்தான்கெந்தருவன்
சக்கரம்வந்திடவே தான்புலம்பியழுகிறான்
ஆதிசிவனருகே அபயமிட்டழுகிறான்
அரனேபரனேசிவனே ஐயாஉனக்கபயம்
சங்கராகாண்சரணம் சதாசிவாஉனக்கபயம்
சாத்தலிங்காகாண்சரணம் சாருதேவாஉனக்கபயம்
வெள்ளிமலைமேலுறையும் வித்தகாகாண்சரணம்
முப்புரமெரித்த சதாநாதாஉனக்கபயம்
முக்கண்ணுடைத்தவரே முதல்வரேஉனக்கபயம்
திரிபுரமெரித்தவர்கள் தேவாஉனக்கபயம்
காமனைக்கண்ணாலெரித்த கடவுளேநான்சரணம்
உமையொருபாகத்தவரே நாதாஉனக்கபயம்
கங்கையணிந்தோனே கபாலந்தரித்தோனே
இங்கலைத்தன்பெண்ணில் தரித்தசிவனே
அபயமபயமையா அஞ்சினேனுனக்கபயம்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதிசிவனேதுசொல்வார்
ஆடாகெந்தருவா அபயமிட்டவாரேது
அருச்சுனபனையாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
வந்தவகைகள் வார்த்தையுரையுமென்றார்
ஆண்டவனேஎன்சாமி அடியேனொருவிண்ணப்பம்
ஆகாயவீதியிலே அழகாகமேவிவந்தேன்
காயாரக்காய்த்தவொரு கமுகினதுபாக்கை
வாயாரத்தின்றுதான் மண்மேலேதுப்பினேன்
தாமரைப்பொய்கையிலே சாமிபெருமானும்
தினகரனைத்தான்பார்த்து செபதபஞ்செய்தாராம்
நானுமிழ்ந்ததம்பலம் ராமர்கையிற்றான்விழவே
கோபாலசுவாமியார் கோபம்பெரிதாகி

சக்கரத்தையனுப்பினார் தலையைத்தரிக்கவென்று
என்னைக்கொல்லவருகுது இயலாயசக்கரந்தான்
ஆசையாலாண்டவனை ஆதரிப்பீரென்றுவந்தேன்
என்னைநீகாத்தருளும் ஈசவெல்லப்பணிந்தேன
கார்க்கக்கடனுனக்கு கார்வண்ணமைத்துனனே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு தன்வாருமேதுசொல்வார்
நான்வேறுவிஷ்ணுவேறோ நனிலத்திலேகெந்தருவா
ஆயருக்குப்பகையாகி அரசேவரலாமோ
உன்னைநான்காத்தக்கால் உலகளந்தாரென்னசொல்வார்
கார்வண்ணரெங்கனுக்கு கடிகிப்பகையாவார்
காக்கமுடியாது கடக்கவேபிடிக்கான்
பிரமேசவன்தன்னருகே போவீரேயாமானால்
அவரேவெப குந்தானை ஆதரிக்கவல்லபிரான்
என்றுஉரைத்தாராம் திண்டோளரப்போது
அழகுபுஷ்பிய அப்புரபோய்ப்புகுந்தான்
பிரமலோகந்தான்புகுந்து பிரமா அருகில்வந்தான்
அயயபயணமேபா ஆசரிக்குககாத்காவே
என்னையேயாதரியும் என்றுவேகண்டணிட்டான்
அபுனப்பார்த்தெழுதும் அரிபிரமேரதுசொல்வார்
ஆருக்குபகையாகி அழகுபுஷ்பிவந்தாய்
வந்ககருபங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
ஆண்டவனேஐயாவே அயன்தேர்கேளும்
ஆகாயகிரியிலே அழகாகமேவியந்தேன
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் அய்யாகாவமென்றுதின்று
வாசங்கள்தின்றுநான் மணமேவேதுப்பினேன்
மாயவனார்தைத்தலத்தில் வந்துவிழுந்ததும்
மாயன்வெகுகோபமாகி வரவிட்டார்சக்கரத்தை
என்னையேகொல்லுதற்கு இயலாயனுப்பினார்
ஆசையாலாண்டவனை ஆதரிப்பீரென்றுவந்தேன்
என்னையாதரியும் என்றுவேலே அடிபணிந்தான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்நான்முகனும்
நானவேறுவிஷ்ணுவேறோ நனிலத்திலேகந்தருவா
மாயனுக்குபகையாகி வந்தாயோபாதகனே
உன்னையேஆதரித்தால் உலகளந்தாரெங்களுக்கு
பொல்லாப்புநேர்ந்துவிடும் பெரும்பாவிகெந்தனுக்கு
உன்னையேஆதரிக்க உதவாதெனந்தனுக்கு
எமபுரமேகநீ எமனுடனுரைத்தால
எந்தன்தயாளுமும் எமனுனைக்காத்திடுவான்
கடுக்கடவுமென்று கைவிட்டார்ப்ரமதேவர்
அழுதபுஷ்பியே அதின்னரவத்தானவாரான்
எமனருகில்வந்து இனைத்துப்புலம்புகிறான்

காலனைக்கண்டு கடுகவேயெதிர்செய்தான்
அருக்குப்பனையாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அப்போது செக்கருவன அவருக்கெடுத்துரைப்பான்
அந்தரமார்க்கத்திலே அழுதாகமேறிவந்தேன்
வாசங்கள்நின்றுநான் மணமேலேதுப்பினேன்
வந்துவிழுந்ததாம் மாயருடைகைத்தலத்தில்
ஆகையால்கோபித்து அனுப்பினார்சக்கரத்தை
என்னைக்கழுத்தறுக்க வகிரிவருதென்றான்
என்னையுமாதரியு மென்றுனைசெந்தருவன்
காலனுங்கேட்டுமவன் கடுகிடுத்துரைப்பான்
மாயருக்குப்பனையானால் மன்னவனைபார்க்கலாமோ
மாயருடவாழியத்தை மன்னவனைசெய்திடுவேன்
உன்னையே ரக்ஷித்தாலே உலகனைத்துங்கோபமுற்றால்
எதிர்த்துப்புறப்பட்டால் எதிரிக்கப்போறேனே
காக்கமுடியாது கட்டமுகாசெந்தருவா
அமராபதியாளும் அழகானதெய்வமிரான்
தேவேந்திரனிடம் சேர்ந்துநீபோவீரானால்
சாதகமுமல்லவிரான் கடிகிநீபோகுமென்றார்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவன் அழுதுபுலம்பிவாரான்
தெய்வலோகத்திலே தேவேந்திரனருகே
அபயமிட்டு அடிபணிந்தான் ஆனசெந்தருவன்
ஆபத்தாமினீ அபயமுமாயுமென்றான்
ஆண்டவனே இப்போதே அடியேனின் வார்த்தை
ஆகாயவீதியிலே அழுதாகமேறிவந்தேன்
தெற்றிவிழும்போக்கும வாவியிலே [illegible] திபத்திரீ
நாதிக்காய்முனிவர் சனனவுங்கமுடன்
வாசங்கள்நின்றுநான் மண்மேலேதுப்பினேன்
வந்துவிழுந்ததாம் மாயனவர்கைத்தலத்தில்
ஆகையினாலெம்பெருமானை அடியேன்மேல்கோபமாகி
சக்கரத்தையனுப்பியேயென்தன் தலையைத்தரியுமென
வருகுதுசக்கரந்தான் வல்லுயிரைவாங்கவென்று
வேகமாய்வருது சொப்பனவேசக்கரந்தான்
ஆதரித்தென்னைநீ ரக்ஷி அவ்விசக்கரத்தோடி போட்சமுண்டு
காதையுமாகேட்டு ஏதுசொல்வாரிந்திரனும்
மாயருக்குப்பனையாகி வந்தவனைநீ ஆதரித்தால்
காதிர்த்தமாயனானால் எதிர்க்கப்போறேனே
மாயனுக்குச்சரியானவனையகத்திலே நம்மிலில்லை
உன்னையாதரிக்க உலகத்திலேயாருமில்லை
திருமருடத்தமையன்னா [illegible] பத்துருசன்தான்
அருச்சுனனனை ஆதரிக்கவல்லமுடியும்

அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரிப்பான்வாழ்விஜயன்
ஆதிசிவனோ அரனாரும்வந்தாலும்
எழுதும்பிரமாவும் எம்பெருமான்வந்தாலும்
முப்பத்துக்கோடி முனிவர்கள்வந்தாலும்
ஆர்வந்தெதிர்த்தாலும் ஆரவாரம்பண்ணினாலும்
அருச்சுனரானவன் அனைவோரைவென்றிடுவான்
வாழ்விஜயனருச்சுனனும் வல்லமையுள்ளவன்காண்
அருச்சுனனைநீகோரி அபயமிட்டுபோனீரானால்
ஆதரிப்பான்விசைய னதிவிரைவிற்போய்ச்சேரும்
என்றவுரைக்கேட்டு எழுந்தானேகெந்தருவன்
அழுதுபுலம்பியே அருச்சுனரைத்தேடிவாரான்
தெய்வலோகந்தாண்டி தேர்விஜயனைத்தேடி
அழுதகண்ணுஞ்சிந்தையுமாய் அலறியேயோடிவர்ரான
அபயமபயமென்று அருச்சுனன்முன்னேவந்தான்

அருச்சுனன் கெந்தருவனுக்கு அபயங்கொடுத்தது.

அபயக்குரல்கேட்டு அருச்சுனனேதுரைப்பான்
ஆரடாகெந்தருவா அழுதுபுலம்புவானேன்
ஆரெதிர்த்துவந்தாலும் அமரதுசெய்திடுவேன்
அந்தரதேவதைகள் ஐயன்பிடாரிகளும்
ஆகாயவாணிகளென் னுத்துமாதானிய
காக்கிறேனஞ்சாதே என்றல்லோகைகொடுத்தான
அருச்சுனன்கைகொடுத்து அஞ்சாதேயென்றுசொல்ல
சற்றேபயந்தெளிந்தான் தார்வேந்தன்கெந்தருவன்
அருச்சுனராசனவன் அப்போதுவதுசொல்வான்
ஆர்க்குப்பகையாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
எவரெதிர்த்தாருன்னோடே இங்கழுதுநீவந்தாய்
வந்தகருமமென்ன வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அஞ்சிபயந்தவனும் அருச்சனனோடுரைப்பான்
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
வாசங்கள் தின்றுநான் மண்மேலேதுப்பினேன்
தானுமிழ்ந்தம்பலந்தான் ராமர்கையில்விழுந்ததாம்
ஆகையால்மாயவரும் அப்போவெகுகோபமுடன்
என்னையேகொல்லவென்று எடுத்துவிட்டார்சக்கரத்தை
சக்கரம்வருகுதுகாண் தலையைத்தரிக்கவென்று
ஆதிசிவனருகில் அபயமிட்டுப்போனேனையா
தன்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்
அயன்பிர்மதேவனிடம் அபயமிட்டுப்போனேனையா
ஆதரிப்பாரென்றுநான் அபயமிட்டுப்போய்ச்சேர்ந்தேன்
தன்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்
காமதாயராசண்டை எதிர்கொண்டபயமிட்டேன்
தன்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்

தேவேந்திரருகில் சென்றுநான் அபயமிட்டேன்
காத்திடுவாரென்றுநான் கடுகியே அபயமிட்டேன்
என்னாலேயாகாது என்றல்லோ தள்ளிவிட்டார்
அழகில்மிகுந்தவரே அருச்சுனனேயும்மைநாடி
தேடியே அபயமிட்டு தெய்வலோகம்விட்டுவந்தேன்
ஆதரித்தீராமானால் அனைவருக்குங்கீர்த்தியுண்டு
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழில்விஜயனருச்சுனனும்
என்றதுமென்றாகிறான் எண்ணிமனங்குன்றுகிறான்
மாயருக்குப்பகையாகி வந்தவனைக்காத்தாலே
மாயருக்குமெந்தனுக்கும் அடுக்காற்பகையாமே
என்னசெய்யப்போறேனென்று ஏங்கிவிசாரமிட்டு
இவர்சகாயமல்லோ ஆயர்பெருமானும்
நம்பினேனென்றவரை ரட்சிக்கவேணுமல்லால்
காக்கிறேனென்றுசொல்லி கைவிடலாகாது
ஆயர்பெருமானுக்கு அன்பாகவார்த்தைசொல்லி
எந்தவிதத்திலேயும் இன்றவனைக்காக்கவேணும்
அல்லவென்றுகோபமிட்டால் அமராடுசெய்திடுவேன்
என்றுநினைத்தவனும் என்னசொல்வான்வாழ்விசையன்
திங்களுஞ்சூரியனும் தெற்குவடக்கானாலும்
அழகானசாகரமும் அடியிலேபுக்காலும்
மாக்கிரிப்பிழந்தெல்லோ நாகத்திற்போட்டாலும்
தேவாதிதேவரெல்லாம் நான்தவறப்போறதில்லை
எந்தவிதத்திலேயும் இடரகற்றிக்காத்திடுவேன்
என்றல்லோவாதரித்தான் இயலானவாழ்விசையன்

அருச்சுனன் கெந்தருவனுக்கு பயந்தீர்க்கப்பெருமானுக்குக்கோபம்வந்து சக்கரத்தை அனுப்புகிறது.

அருகிரசக்கரத்தான் பண்டுவின்றுங்கொள்ளாமல்
கண்கள்பொறிபறக்க கங்கிவருகிறதே
அருச்சுனனண்டை அருகேவந்துகண்டுவிட
நானருகேகாணியென்ன வந்துவந்தீர்சக்கரமே
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
சாமியனுப்பிவைத்த சக்கரமேதுசொல்லும்
மாயனுக்குப்பகையான மாபாவிகெந்தருவன்
அருச்சுனரே உன்னிடத்தில் வந்தானொருபாவி
அவனைக்கழுத்தறுக்க அனுப்பினார்மாயவனார்
ஆகையாலனுப்புங்காண் அருச்சுனரே அவனைத்தயவாய்
அறுத்தெறிந்துகொண்டுபோறேன் அவனையனுப்புமென
தனஞ்செயனுப்பப்போறது சக்கரத்துக்கேதுசொல்வார்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்பிவந்தான்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரித்தேனவனை

பாரளந்தானைவிற்துப் பகையாளுனென்றறியேன்
அபயமபயமென்று ஞசரிக்கேகனுனவனை
காக்கிறோமென்றுசொல்லி கைவிடலாகாது
ஆகையால்சக்கரமே ஆயருக்குச்சேதிசொல்லும்
கோடிசரணம்நான் கும்பிட்டேனென்றுசொல்லும்
ஆயிரம்தெண்டனிட்டு அடிபணிந்தேனென்றுசொல்லும்
சக்கரத்தாழ்வாரும் தார்விசையற்கேகசொல்லும
ஆனால்போய்வாரேனென்று அப்போ திரும்பிவந்து
மாயவரைக்கண்டு வணங்கிநமஸ்கரித்து
ஆதிசிவனருளால் அபயமிட்டுவோடுகையில்
ஆதரிக்கமாட்டோமென்று அவருபவிலக்கிவிட்டார்
அருச்சுனனார் தனையருகில் போனபயமிட்டு
வணங்கிநமஸ்கரித்து மாயாவுனவார்த்தைசொன்னேன்
உனக்குப்பகையான உண்மையெல்லாம்நானுரைத்தேன்
எத்தனைசொன்னாலும் இரங்காமல் அருச்சுனரும்
ஆண்டவனேயுனையருளால் அனுப்பினான்சொல்லுமென்று
இவ்வார்த்தைகேட்கவுமே எம்பெருமான்கோபமாகி
ஆங்காரக்கோபமுடன் அரிராமரென்னசொல்வார்
ஐவரையுங்காப்பதற்கு ஆண்டவனும்நானிருந்து
இத்தனைநாள்நான்காத்தேனே இடலானபஞ்சவரை
எனக்குப்பகையாளி தனக்குப்பகையல்லவோ
ஆதரிக்கஞாயமுண்டோ அறியானோபெண்சமர்த்தை
மறுக்காலொருதரமே வாள்விசையனருகிற்சென்று
நானுரைக்கவார்த்தையெல்லாம நல்விஜயனுக்குரைத்து
மாயவற்குவேண்டாத மாபாவியானவனை
விட்டுவிட்டாலல்லாது வேணபகையாகுமென்று
குரு தலவம்சத்தார் கூட்டோடழியுமென்று
கொல்லவினைப்பார்காண் குடிகேடுவருகுதென்று
சொல்லியேவாருமென்று சொன்னாரேமாயவனார்
அப்போதுசக்கரத் தாழ்வாருந்தானடந்தார்
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
அருச்சுனராஜனண்டை அருகேவந்துதெண்டனிட்டு
மாயனார்சொன்னதொரு வார்த்தையொன்றுந்தப்பாமல்
காண்டீபனருச்சுனற்குக் கரியமால்சேதிசொல்லும்
உண்டானவார்த்தையெல்லாம் ஒளியாமலேயுரைத்தான்
காண்டீபனருச்சுனற்கு கடுகியேயேதுசொல்வான்
உதயிவான்கெந்தருவன் ஏழைபாணனடியேன்
வாள்விசையனர்ச்சுனன் மேலவன்பகையுந்தனக்கேன்
வந்துறுபாணும் எனக்கபயமெனப்போறந்து
ஆயிரந்தெண்டனிட்டு அடிபணிந்தேனென்றுசொல்லும்
காக்கிறேனென்றுசொல்லி கைவிடலாமில்லை

குறிக்கப்பிறந்து பெண்ணை நரகத்திற்போட்டாலும்
கைவிடானை விசையனைனறு கண்ணனுக்குச்சீயுரையும்
வழியுள்ளார்லமட்டுர் உனைமறவானருச்சுனனும்
வணங்கிறேனென்றுரையும் மாயனுக்குநீர் சாமும்
அநேகங்கோடிநமஸ்காரம் அருச்சுனனை செய்தானென்றும்
தாமோதரன்தனக்குச் சக்கரமேபோய்ச்சொல்லும்
சக்கரம்போய்ச்சொல்லுது சரணஞ்சரணமென்று
சொல்லித்தொழுதானே சுவாமிபெருமாளை
சக்கரத்தாழ்வார்தந் தனஞ்செயன் விடைகொடுக்க
சக்கரத்தாழ்வாரும் தானுமங்கேபோய்நடந்தார்
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுஞ்சுனைகடந்து அதிகளைந்தாண்டி
மாயரதில்வந்து வணங்கியேதெண்டனிட்டு
வாள்விசையன்சொன்னதொரு வார்த்தைகள்தானுரைக்க
அபரவர்கேட்டு ஆங்காரகோபமதாய்
இவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அவர்த்தம்பிறந்ததென்ன

சக்கரம் அருச்சுனன்மனமழிந்து பெருமாளுக்குச்
சொல்ல பெருமாள் கோபித்துச்சக்கிரை அனுப்புகிறது.

சொல்லநீபோய்நீ குடிகெடுவக்கிடுமே
வெண்டாக்கரன்னம் கிசையர் மீனபனைகதேடாமேகவென
அருச்சனற்குச்சொன்னீ உதிஷ்டிரவிலையடாத
தெந்தமன்தன் தலைவ இந்தட்சணமறுத்து
நாகனைப்போனவிலே உத்தரவுதெண்டுவாரும்
என்றவுரைகேட்டு எழுந்துநடந்தாராம்
காடுசெடியுங் கரியமலைதான்நடந்து
அருச்சுனன் தானிருக்கும் ஆரணியம்போய்ச்சேர்ந்தான்
அருச்சுனரைக்கண்டு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மாயனுரைத்தவொரு வார்த்தையொன்றுதப்பாமல்
தன்றுபெரனியபல் உரைத்தானே சக்கிரதாழ்வ
அதிராயர்செதிபெல்லாம் அருச்சுனன்தான்கேட்டு
காதகனைவார்த்தைகளிக்கயாய்ச்சொன்றனும்
இரக்கமல்லாவரும் எதிர்க்கவும் ஞாயமுண்டோ
ஆமனபெருமானும் அதிபதிராமசமாதனை
பெண்டுகள்பேச்சுகளை பேசுகிறாய்பெருமாள்
கைவனுமையுண்டானால் கடிகிவாக்சொல்லும
முனையிலதாமிருந்து பொருகிறது ஞாயமுண்டோ
மைதானவெளியிலே வரச்சொல்லுபசனைடபண்ணை
காக்கநிறுனைதுலங்க கைவிடப்போரேன்
மாயவருடனுக்க ஈஸ்வரனும் வந்தாலும்
பெருமானுடனுக்கப் பிரமதேவர்வந்தாலும்

எவரெவரெதிர்த்தாலும் இனிபேசினென்னுபாராதே
போவென்றுசொன்னான் போர்விசையன்கோபமதாய்
சாத்தகியாழ்வாரும் தானடந்தார்பொட்டெனவே
ஆயருகில்வந்து அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
அருச்சுனன்சமர்த்துகளும் ஆண்மைகள்பேசினதும்
சண்டைக்குமுஸ்தீப்பாய் தான்வரச்சொன்னதுவும்
அவ்வார்த்தைசொல்லுகையில் ஆயருங்கோபமுற்று
அவ்வலரிகண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரியாகுதுபார்

அருச்சுனன்மேல் பெருமாள்கோபமாகி சண்டைக்குப்போக
திரியோதிரனை வரவழைக்கிறது.

கோபம்பெரிதாச்சு கோபாலநாதருக்கு
சாத்தகியைத்தானழைத்து சாமியாரேதுசொல்வார்
திரியோதிரனுக்குச் சேதியுரையுமென்றார்
மாயவற்குப்பகையானார் மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆயர்பயணமிட்டார்
உன்னுடையசேனைகளும் யுத்தமானராசர்களும்
சேரத்துணையாகச் செப்பிவரச்சொன்னார்
வாருங்களென்று வரவழையுந்திரியனைத்தான்
இப்போசமயம் இதோபயணம்நாங்களென்று
நாகக்கொடிவேந்தன் ராசாவையழையுமென்றார்
சாத்தகியாழ்வாரும் சரணமிட்டுப்போய்நடந்தார்
அஸ்தினபுரத்துக்கு அடைவுடனேபோய்ச்சேர்ந்து
திரியோதிரனுக்குச் சேதிகள்சொல்லலுற்றார்
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு ஆயர்மனதாகி
அழைத்துவரச்சொன்னார்காண் அரவக்கொடியோனே
வருவீரோஎன்றுசொல்லி வாய்மொழிகேட்கலுற்றார்
சாத்தகிசொல்லலுமே சர்ப்பக்கொடியோனும்
திரியோதிரன்கேட்டு சிந்தைமனங்குளிர்ந்து
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு அதிகமனதாகி
நல்லசமயம் நமக்குகிடைத்ததென்று

திரியோதிரன்பெருமாளிடம்வருகிறது.

இங்கேநட்டான்சண்டாவை அடியுமென்றான்பேரிகையை
இன்றுவெளிகூடாரம் இப்போதுபோடுமென்றான்
கானலுக்கெடுத்தார்கள் கறுப்புநல்லகூடாரம்
வெயிலுக்கெடுத்தார்கள் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
யானையின்மேல்டங்காவும் குதிரையின்மேல்டோரவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைசெவிடுபட
யானையுஞ்சேனையுடன் அரசுமன்னர்பயணமிட்டார்
திரியோதிரன்தம்பியர்கள் தொண்ணூற்றொன்பதுபேர்
கருணன்சகுனியும் காந்தாரிபிள்ளைகளும்
துரோணாசுவத்தாமன் சொற்பெரியகாங்கையனும்

[illegible]கிருபாசாரி [illegible]புண்ணியமன்னர்களும்
பின்னையவன்மைத்துனனும் பேர்பெருத்தமந்திரியும்
மற்றுமுள்ளராசர்களும் மந்திரிகள்[illegible]
அமாத்தியரும் சமாதரும் அதிரதானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியராசனவரும்
[illegible] [illegible]காட்டுசோனகரும்
[illegible] [illegible]கட்டினோர்கள்
[illegible]பக்கத்திலுள்ள ராசாக்கள்சேனையுடன்
கார்மேகம்போலே கறுத்தானைக்கூட்டம்வரும்
மேகத்தின்மின்னல்போல் வெள்ளானைக்கூட்டம்வரும்
[illegible]
செம்மானம்போலே சிவத்தபுரவிகளும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
தேர்களைசுற்றிவரச் சிகரக்கொடிபறக்க
மாயவருர்பட்டணமே வாரார்களெல்லோரும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] சண்டைக்குவருகிறது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

கலிங்கர் தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
சமுத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச் சோனகரும்
அத்தண்டராணுவமும் அல்லவரும்பயணமென்றார்
துரோணராசுவத்தாமர் சொல்லரியவீரர்களும்
கிருபன் கிருபாசாரி கீர்த்திபெற்றகர்ணனுமே
எண்ணான்கு ஆயுதங்கள் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
வயிறார்த்தேர்மேலே எடுத்தார்கெம்புக்குடையை
தேரணியுமாவணியும் சேனைத்திரளுடனே
வாரணங்களெல்லாம் மட்டுமிதங்களில்லை
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதாண்டி நடந்து
வனமாய்வனங்கடந்து வருகுதுபாளையங்கள்
தினகரன்வனங்களிலே சேர்ந்தார்துரைகளெல்லாம்
அன்றுமுகமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடிமன்னர்வந்தார்கள்
அன்றுமுகமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடுகிவந்தாரன்னேரம்
அன்றுமுகமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
காமதேனுபர்வதத்தில் கடுகிவந்தார்துரைகளெல்லாம்
அன்றுமுகமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
கெந்தர்வபர்வதமே கிட்டியேவாரார்கள்
ஒற்றனொருவனை ஓடியேசொல்லுமென்றான்
திரியோதனபடையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்சேனைகளும்
வருகிறதென்றுசொல்லி வாள்வீமசேனனுக்குமறையும்
என்றுசொல்லியருச்சனற்கு அனுப்பினார்தூதுவனை

அருச்சனன் பெருமாள் சண்டைக்கு வருகிறே
னென்று தூதனிடம் சொல்லியனுப்புதல்.

ஓடினான்தூதுவனும் ஒருநொடியிற்போய்ச்சேர்ந்தான்
அருச்சனராசருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
பாயனும்வரகதனும் வருகிறார்சண்டைபண்ண
எச்சரிக்கையாகவே இருமென்றுமெய்ப்பெருமாள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தானருச்சனனும்
தருமராசனிடம்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
அண்ணன்தருமருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஆகாயவீதியிலே அழகானதேர்க்குருவனை
பக்கிராதம்பதி வருகிறவேளையிலே
வாசகன்தின்று மண்மேலேதப்பிறனும்
ஆனைமீதுந்தப்பலங்கள் அதிராமல்நின்றிட
மாயன்பெருமாளும் மகாகோபத்துடனே
சக்கிராயுதத்தைவிட்டார்கள் அவைபதிக்கவென்று
அம்பாரமெல்லாம் அம்புபுயல்விடுத்தான்
அம்பைக்கண்டுகேட்டு அதிசயித்தனனே

அதுலிக்கி கவின்று சொல்லி அமர்செய்பவர்தாராம்
இவனைக்கொல்லவென்று அதிராமர்வாராராம்
மாயருடன் சண்டைபண்ண வாரீரென அன்றுமே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எதிரைப்பார் தருமருமே
பொருக்குமாயருடன் போவாயே தம்பியென
வெற்றிமதகரிபோல் வீமனவனே தான்சொல்வான்
அருச்சுனனையுமே அதாரகிப்போய் ஓடுவேன்
நரிபோல் இவன்படையும் தீராமற் செய்வனும்
எல்லோரையுங்கொன்று எமலோகஞ்சேர்த்திடுவேன்

வீமனும் அருச்சுனனும் சண்டைக்குப்புறப்படுகிறது.

என்றுமதவீமன் எழுந்தானே கோபமுடன்
தருமனையுந் திரௌபதையுந் தம்பியரிருவரையும்
அபயமிட்டெத்தருவன் அவரையுந் தானெழுந்து
உச்சிமலைதனிலே உள்ளேகுகையிருக்கும்
அந்தக்குகையிலே அனைவோரும்போயிருங்கள்
வந்திருக்கும் பேர்க்காம் மன்னுக்கிரையிடுவோம்
எப்பேருபாண்டவர்களை எமலோகஞ்சேர்த்திடுவோம்
உச்சிமலையாகிலே இருமென்றனப்போழுது
அப்படியே சகலரும் அதிவிரைவாய்த்தானெழுந்து
உச்சிமலைதனிலே ஒருகுகையிற்போயிருந்தார்
வீமனுமர்ச்சுனனும் விரைவாகத்தானெழுந்து
செம்புபிச்சாக்கருகரு செகிந்திப்பூச்சல்லடமாம்
மஞ்சுபிச்சாக்கருத்து மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
முந்திரிக்காய்கருச்சு முகிழ்ந்திப்பூச்சல்லடமாம்
அந்தமையக்குக்கர ஒருத்து அத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடத்தின்மேலே கட்டுவரிந்துகட்டி
கட்டுவரிந்துகட்டி காமனைப்பூசங்குளிட்டு
அம்புவில்லுந்தான்பிடித்து ஆயுதப்பட்டார்கள்
வடக்குமுகமாகவே மருவிமன்னவந்துநின்றான்
தெற்குமுகமாகவே தேவேந்திரன்மைந்தனின்றான்
மருந்துபாவலக்கள் மன்னுமின்னுங்கொள்ளாமல்
அந்தகுகையருகே அம்பவிலைச்செய்கரும்
மருந்துறையக்கள்தின் மாயவனார்தானெழுந்து
திரிவார்த்தெருவார் செயவரவெழுந்து
உன்றனுடைய சேனைகளை உலகையுள்ள ராசர்களை
சமானமெப்படையே சயத்துள்ள மன்னர்களை
அந்தகுகையிலும் அரசமன்னருள்ளவரும்
மாமன்னியுந் தேரணியும் மற்றுமுள்ளாரனைவரும்
உன்றனுடையாளையும் நன்றாகவேகூட்டி
வடக்குமுகத்திலே மதவீமன்தன்மேலே
சண்டைபோய்ச்செய்யுமென்று தான்சொன்னார் திரியனுக்கு

தெற்குமுகத்திலே தேர்விஜயன் தன்னருகே
என்னுடையசேனைக ளெல்லோரும்போயெதிர்த்து
அருச்சுனன் தன்னுடனே அமராடுசெய்திடுவோம்
என்று அனுப்பிவைத்தார் இயலானமாயவரும்
தவளச்சங்கூதினார் சண்டைக்குவாருமென்று
ஊதினார்சின்னம் உளகளந்தார்பாளயத்தில்
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைபோடவந்து
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
செந்தூளெழும்புது திசைகளைக்கப்புது
கருந்தூளெழும்புது கதிரோனைக்கப்புது
வந்தெதிர்த்தார்கள் வாள்விஜயன் தன்னுடனே
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
என்னுடையசேனையுடன் தான்வடக்குதிசைதனில்
வந்தெதிர்த்தானே மதசியன் தன்னுடனே
என்னுறைச்சேனையுடன் எக்கரித்துநால்வளைத்தார்
சிங்காதந்ததாறுதி சேனைகளுங்கொக்கரித்தார்
கண்டான்மதசியன் கண்கொண்ணாச்சேனைகளை
எல்லவரைக்கொல்லவென்று எழுந்தானே மதசியன்
கோபம்வருகுது கொற்றவனார்மனதுக்கு
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வரிபூத்திடுது
கண்ணையுருட்டிக் கதப்பினான் சேனைகளை
எட்டினான்கல்மலையை எகிறவிட்டான்பாளையத்தின்
மலைகளைத்தான்பிடுங்கி மதசியன்வீசுகிறான்
குன்றுகள்சேர்த்தெடுத்துத் தொப்பெனவேபோடுகிறான்
ஆனைகுதிரைகளும் அலறிக்கலக்கிப்போச்சு
அச்சுகளுந்தான்முறிந்து அதிகோரதம்பிழம்பாம்
வண்டிமுறிந்ததிலே பச்சைத்தேர்தானொடியும்
ஜெனங்கள்மடியுது செம்பரவிருக்குது
கண்டங்கண்டமாகுது கடுஞ்சேனையத்தனையும்
அம்மாடியென்றுசொல்லி அலையுதுபாளையங்கள்
செத்தஜெனங்களொன்றால் மட்டேதுங்கணக்கில்லை
ரத்தாறுஓடுது ரணங்கள்மிகக்கொப்பளிக்க
ஐயோசிவனேயென்று அலையுதுபாளையங்கள்
பார்த்துமுடியாது பாவிபடுஜனங்கள்
சொல்லிமுடியாது துரியோதனன்பாளையங்கள்
இந்தவிதமாக எழில்வீமன்சொல்லுகிறான்
இப்படியாகவே இவன்சண்டைபண்ணுகையில்
ஆணைமுழுமன்னன் அருச்சுனன் தன்னுடனே
வந்தெதிர்த்தாரே மாயப்பெருமாளும்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணந்தெறித்தான்
மார்புளத்தாவெடுத்து தோள்புளைவாங்கிவிட்டான்.

பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடியாது
சொர்ணமழைபோலே சொரிகிறார்பாணமது
சங்கரன்மாரிபோலே சரமேல்சரம்விடுத்தார்
அருச்சுனன்பின்னிடையான் அகோரசரம்பொழிந்தான்
ஆகாயந்தன்னைவாய் அம்பாலேபந்தலிட்டு
நெருப்பினைத்தான்விடுத்தான் நாதிருவனைக்
வில்பிடித்தகைத்தாக்கில் வெந்துவிற்பெருங்
விநோதவில்பிரமன் மாரிச்சரம்பொழிந்தார்
காயங்களெல்லாம் வருணாஸ்திரமும்விட்டார்
பின்னையும் அஸ்திரங்கள் பிரயோகித்தான்விடுத்தார்
[illegible]
இருவருக்கொருவர் உக்கிரமின் வாங்காமல்
சண்டைபார்க்கத்தின் தாக்கிப்பொருதலுற்றார்
விலக்குவாரில்லை விருத்தசமரதனை
மாயன்பெருமாட்கு வருகுதமெத்தகோபம்
[illegible]
விட்டெறிருபாணமெல்லாம் மட்டறுத்தான்வான்விஜயன்
[illegible]
[illegible]
கொல்லவிங்கலகொண்டார் கோபாலர் அர்ச்சுனனை
[illegible]
[illegible]
[illegible]
கண்டானேவான்விஜயன் காந்தாணமாபெரும்பி
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] தனஞ்செயன் பதில்சக்கர
[illegible] இருவரும்சமாதானமாகிறது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீராமர் [illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]
[illegible] கொண்டார்கள்

எம்பெருமானும் அருச்சுனனுஞ்சமாதானமானதை திரியோதிரன்
கண்டு பொறாமைபட்டுச்சொல்லாமல் ஓடுகிறது.

கண்டான் திரியோதிரன் கரியமால்சேமசமதை
தனஞ்செயனும்மாயனுமே தழுவிவிளையாடுவதை
எண்ணுதுமென்னினுன் எரிதாகக்கொண்டவனும்
மாயன்கெடுத்தானே வஞ்சனைகள்செய்தானே
பொல்லாவினைகொண்டு பெருபாளைமுத்துக்கார்
நம்மையேகொல்லவென்று நாரணரைமுத்துவந்தார்
அறியாமல்வந்துவிட்டோம் அமாதுசெய்வோமென்று
மாயவனைநம்பி வருவதுநீதியல்ல
இவர்சகாயரென அவனியதிற்கேட்டிருந்தும்
அறிந்துமிருந்தோம் அநீதமாய்மாளவந்தேன்
யுத்தம்பண்ணவந்தில் குறவாடிப்போனேரே
சொல்லுகிறேனென்றுவந்து கூடியுறவாடினர்கள்
இனியிருக்கஞாயமல்ல என்றுவழிபிடித்தான்
ஆனையுஞ்சேனையும் அண்டவொண்ணுப்பானையமும்
தப்பியிருந்த தளபெரியசேனைகளை
கூட்டிநடந்தானே கொத்துப்போல்வீரியனும்
காடுஞ்செடிநடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுஞ்சுனைகடந்து அநேகமலைதான்கடந்து
அத்திநகர்பட்டணத்தை அடைந்தான்திரியனுமே
அந்தசமயத்தில் ஆயனும்அர்ச்சுனனும்
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிபோய்நடந்தார்
மலையேயதிஉச்சி வாராரிருவருமாய்
தருமருந்துரோபதையும் தம்பிமாரிருவருமாய்
கடுகியெழுந்திருந்து கார்வண்ணரைத்தொழுதார்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டார்மாயவரை
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
பெருமான்மனமகிழ்ந்து பிரியமுடன்தான்வாழ்த்தி
அல்லவரைக்கையமர்த்தி அரிராபர்வீற்றிருந்தார்
தருமருடனுகை சாமிபவரேது சொல்வார
காலைக்கடன்முடித்துக் கையேநிஜெபதபங்கள்
செய்துகொண்டிருக்கையிலே தேரோரிஅந்தரமாய்
ஆரோவொருகெந்தருவன் அநேகக்கெருவமதாய்
போகிறவனென்கையிற் பனிச்சென்றுதம்பலத்தை
துப்பினுன்சக்கரத்தைத் துணித்துவாவென்றனுப்ப
கிரீடி அபயமெனக் கெந்தருவனோடிவரக்
எனக்குபகையான இயலானபாதகனை
ஆதரிக்கஞாயமுண்டோ அமர்செய்யக்காரியமேன்
என்றேனுடமர்பொருத இராஜாவேஞாயமுண்டோ
தக்கபுகழ்பெரிய தருமராஜாதிசொல்வார்

அறியாமற்செய்தபிழை ஆண்டவனே மனம்பொறுத்து
தெரியாதார்செய்தபிழை தேவர்மனம்பொறுத்து
இரவும்பகலுமே எப்போதுங்காத்தான்
உம்மைத்தொழுதல்லோ உலகாளவந்திருக்கிறேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைச்சதமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியவரைச்சதமென்பேன்
உம்மையேதெய்வமென்று உயிர்கொண்டலையுமேனும்
என்றுவணங்கினார் இபலானதருமராசர்
உள்ளங்குளிர்ந்துமே உகந்தாரேதுசொல்வார்
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து அரிராமரேதுசொல்வார்
சென்றதைஉன்சபாதம் தேடிவந்தென்மகனே
அபயமிட்டபோர்க்களத்தார் உதவிக்கவல்லபிரான்
செப்பியதான் அருச்சுனன் தேடிவந்தென்மகனார்
பார்கண்டநாக்கராக மேல்வரஞ்சொல்லிவிட்டார்
பெரியோர்பரமனின் பெரியதோர்கோறதியோம்
உன்னிரும்கல்லபிரான் உகக்கிரைதுமில்லை
சகோதரமார்கள் தர்மபஞ்சபாண்டவரே
இக்கலையைவிட்டு இனியகையைப்போயிருக்கன்
எதுவிலவல்தாழுக் எல்லேனினைத்திடுகன்
பொய்யாமெமென்று பொருகோலாழுக்கிருக்கார்

எம்பெருமான் விடைபெற்று தன்னிருப்பிடம் செல்லுகிறது.

நிலைமையாழ்த்திய அரிமர்போய்கடந்தார்
சமிதுவெசடியும் கரியபல்நான்கான்
மாயவரோ போனபின்பு வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
மாராய்தீதெய்கருவேர வார்த்தையொன்று நீர்கேளும்
(உன்) [illegible]
[illegible]
[illegible]
அப்போதுதெய்க்தருமன் அருச்சுனர்க்கு விடைகொடுத்து
[illegible] செய்தபாவத்தை இராஜனேதீர்த்துவிட்டார்

தெக்காவன் அர்ச்சுனர் தமயனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு
சக்கிராபட்டணம்போகிறது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] அருச்சுனனேதுசொல்வான்
[illegible]
[illegible] ப்புரிதானறுப்பும்

எந்தன்மேல்தயவு நீ என்றுமறவாதே
போய்வாருமென்றுசொல்லி புண்ணியருங்கூறினார்
மாயனையுங்கெந்தருவன் வணங்கியேதெண்டனிட்டு
போதச்சரணமென்று போய்நடந்தான்கெந்தருவன்
ஏழாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு
இந்தக்கதைதன்னில் இடறுகளுண்டானால்
ஜகத்தினிலுள்ளவர்கள் சரிபாகயிக்கதையை
இகழ்ச்சியாயுள்ளதெல்லாம் புகழ்ச்சியாய்தான்திருத்தி
அகத்தினிற்றன்பொருந்தி அன்பாகத்தான்படித்தால்
சுகத்துடன்வாழ்ந்து சுவர்க்கபதிசேர்வார்கள்
இந்தப்படியாக வெப்போதும்வாழ்ந்திடுவார்
வாழ்ந்திருவிடைகொடுத்தார் மாயவனைப்போது
வாழிவாழியென்றுசொல்லி வாயளித்தாரிவரனார்

ஏழாவது கெந்தர்வபர்வம் முற்றிற்று.

எட்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைகளின்மேலே குடிவாழ்க்கைதானகத்தில்
தோலிவைத்ததேமேடு கூடைதனிலேமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தமேடு வனவாசம்போனார்கள்
குருபாரிஷிவனத்தில் குடித்தனமாய்போனார்கள்
அந்தவனத்திலே இவர்குடித்தனமாய்
ஐந்துபேர்க்குபர்ணசாலை அழகாகவும்பண்ணார்
ஏழுபேர்க்குபர்ணசாலை எழிலாகவும்பண்ணார்
பர்ணசாலைமேலாகப் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
அந்தவனத்திலே அநேகநாட்சென்றபின்பு

துரோபதைவனசாரிக்கு பாரிசாதபுஷ்பம் கேட்கிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியும்
ஒற்றையொருநாளில் ஒன்றியாய்த்துரோபதையாள்
அந்தவனத்தினதிசயத்தைப்பார்த்தவர
வரத்திற்பெரியவராம் மகாரிஷியானவரும்
யோகத்திற்பெரியவராம் தபத்திற்பெரியவராம்
சாமியிலும்பெரியவராம் தபத்திலிருந்தவராம்
அவர் பூசைபண்ணுந்தீர்த்தம் பொய்கைபோகுது
ஓடுஞ்சலத்திலே ஒதுங்கிவரும்பூமலரும்
பாரிசாதபூமலரும் பரிமளமாய்வீசுது
ஆற்றிலடித்துக்கொண்டு அலைந்துவருகுது
கண்டாளேதுரோபதையாள் கடிதுமனதுகொண்டாள்
மெத்தாசைப்பட்டனளே வேல்பொருங்கண்ணாளும்
என்னதுவென்றுமிகு எண்ணித்துரோபதையும்
ஆரோடேசொன்னாலே ஆகுமிக்காரியங்கள்
எவரோடேசொன்னாலே எடுத்தளிப்பாரிம்மலரை

வெற்றிமதயானை வீமருடன்சொன்னமாறல்
பறித்துத்தருவார்காண் பரிமளத்தைநாமறிய
என்றுரைத்தாளே இளங்கொடி துரோபதையும்
பர்ணசாலைமேலாகப் பாஞ்சாலிஓடிவந்து

துரோபதை வீமனைப் புட்பங்கேட்கிறது

வெற்றிமதயானை வீமனைத்தான்பார்த்து
ஏலப்பசுங்கிளியாள் இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
ஆண்டவனேஐயாவே அடியேனொருவின்னப்பம்
காணாதுகண்டேன்காண் கண்டாசைபட்டுவந்தேன்
பாராதுபார்த்துவந்தேன் பார்த்தாசைபட்டேனையா
என்மனதுக்கேற்றபடி எனக்குக்கிடைத்தாரும்
வெற்றிமதயானை வீமராவோதுசொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணே பச்சைப்பசுங்கிளியே
ஏதுநினைத்துவந்தாய் எனக்கறியசொல்லுமென்றார்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
அகிலாண்டகாவேரி ஆறொன்றுதான்வருது
ஆற்றங்கரைமருகில் அங்கொன்றுதான்வருது
பரிமளத்தோடிருக்குது பார்த்துவந்தேன்பாரிசாதம்

வீமன்பாரிசாதபுட்பம் கொண்டுவரப்போகிறது

வெற்றிமதயானை வீமனெழுந்திருந்து
இஞ்சிசிறும்பெண்ணே என்றேயெழுந்திருந்து
கெண்டிமிங்கால்களுக்கு செரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டிமிங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்திமிங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு தக்கப்பூச்சல்லடமாம்
தட்டுவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச் சுங்குவிட்டு
தெண்டாயுதமெடுத்து சிலைவீமன்வாரானே
ஆற்றங்கரையோரம் அந்தவீமன்வாரானே
பூமரத்தைத்தேடியே போறானேவீமனவன்
யோசனைக்குயோசனை உயரமுள்ளபூமரமும்
இதுவென்னதிருமரம இட்சணமேபெசொன்னவா
ஏழுசுற்றுவேலிகளாம் இருபக்கமுமேயும்
மாமலைதன்னிலே வல்லுணமார்காவலதாம்
பூவனத்திற்போகவென்று போனவில்வீமனவன்
வாசற்படியிலே வல்லனுமார்படுத்திருந்தார்
கண்டாரனுமாரும் சிரிவீமனைப்பார்த்து
வீமனுக்கும் அனுமாருக்குஞ்சண்டையாகிப் பின்புசமாதானப்படுதல்.
ஆடாராட்சதனே அஞ்சாமற்போகவந்தாய்
இந்தவனத்திலே எதுக்குப்போறாயென்றும்
போகவிடேனென்றானே போராணனாபோது

வெற்றிமதயானை வீமனுந்தான்கேட்டு
கோபம்வருகுது கோலாகலவீரனுக்கு
சாணுண்டுஇக்குரங்கு தடைபடுத்துதென்றுசொல்லி
கைரெண்டும்நீட்டியே கட்டழகன்வீமனவன்
கோடையிடிபோலே குத்தினான்நடுமுதுகில்
அந்தஅடிசத்தம் அந்தவனம்கிடுகிடென்ன
அந்தவனத்திருந்த அநேகமிருகமெல்லாம்
மறுகாலொருவனத்தே மருண்டோடுதேமிருகம்
அனுமாருடரோமங்கள அயர்ந்துகொடுத்ததுகாண்
கோபம்வருகுது கோபாலதூதுவர்க்கு
என்னையடித்தவனை இட்சணமேகொன்றிடுவேன்
என்றுசொலலித்தானெழுந்துநின்றானே நல்லனுமான்
அடித்தானேவீமனை அடிவானத்திடிபோலே
கோடையிடிபோலே குத்தினான்பார்கலங்க
அந்த அடிபட்டவுடன் அங்கேகளைத்தானும்
மண்மேல்விழுந்தானும் மல்லாந்தபாவனையாய்
விழிகள்பிதுங்கியே விழுந்தானே மூர்ச்சையதாய்
மாண்டவன்போலே மண்மேல்விழுந்தானே
அநேகநெடுநேரம் ஆனபிறகாக
மூர்ச்சைதெளிந்து முடிமன்னன்தானெழுந்தான்
கண்டானேநல்லனுமான் கடுகியவனேதுரைப்பான்
என்னுடையசண்டையிலே எவரும்பிழைத்ததில்லை
இவன் ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
அடித்தஅடியோடே அவனியில்விழுந்தவன்காண்
தவறியெழுந்தவன்காண் தப்பிப்பிழைத்தானே
என்றுமனதிலெண்ணி இயலனுமானேதுரைப்பான்
ஆரடாராட்சதனே ஆங்காரமுள்ளவனே
ஆரென்றிருந்தீர்நான் அரிராமதூதனல்லோ
லங்கையழித்தவன்நான் ராவணனைவென்றவன்காண்
அஞ்சனாதேவிபெற்ற அனுமந்தன்நானல்லவோ
என்னோடெதிர்த்தவனும் இனிபிழைக்கப்போறீரோ
என்றவுரைகேட்டு இயலானவீமனவன்
உற்றதுகேட்டு மெத்தப்பயந்தவனும்
அண்ணரென்றறியாமல் அமரதுசெய்தோமே
என்று பச்சைத்தழையுருவி பாதத்திற்றான்போட்டு
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
ஐங்கால்வலம்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கந்தெண்டனிட்டான்
கண்டாந்தநல்லனுமார் கடுகியேயதுரைப்பார்
ஆரடாதம்பீநீ அரியவுரையுமென்றான்
உன் ஊரேதுபேரேது உன்னுடையபேரென்ன

ஆருடையபுத்திரன்தான் அறியவுரையுமென்றான்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
என்தகப்பன்வாயுராஜர் என்தாயார்குந்தியம்மாள்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் பெற்றெடுத்தமகாராஜன்
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த குலமணிகளைவருண்டு
தருமராசர்தம்பி தாக்குடன்வீமனென்பேர்
இவ்வார்த்தைகேட்டு ஏதுசொல்வான் நல்லனுமான்
உத்தமனேநாமிருவர் ஒக்கப்பிறந்திறல்
என்னுடையசண்டைக்கு எவரும்பிழைத்ததில்லை
தம்பியென்றதாகையினால் தப்பிப்பிழைத்தீரோ
மாளாமல்நீபிழைத்தாய் மதவீமனாகையினால்
என்று ஒருவர்க்கொருவர் உறவாடித்தானேபேசி
ஏதுவகையாக யிங்குவந்தாய் தம்பியரே
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
வெற்றிமதயானை வீமனவரேதுசொல்வார்
இந்தவனமதனில் வந்தோம்வனவாசம்
பாஞ்சாலன்பெற்றமகள் பஞ்சவர்னற்கிளியாள்
பாரிசாதப்பூமலரை பார்த்தாசைபட்டாளாம்
காணாதப்பூமலரைக் கண்டாசைபட்டாளாம்
பாரிசாதப்பூமலரைப் பறிக்கவென்றுயிங்குவந்தேன்
வேண்டிவந்தப்பூமலரை வேல்வேந்தர்தாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அனுமந்தனேதுசொல்வான்
குருபாரிவனத்தில் கோடியுங்காவலர்கள்
ஏழுலட்சங்குண்டிவர் இவ்வனத்திற்காவலுண்டு
இத்தனைகாவலிலே எப்படிக்குப்போய்வருவாய்
அந்தரியிற்பறித்தால் ஆக்கினைசெய்திடுவார்
கொல்லநினைப்பாரே குடிகேடுவந்திடுமே
ஆருமறியாமல் அவருடையபுட்பவனம்
என்னசெய்வேன்தம்பியரே எப்படிப்போய் நீவருவாய்
உனை வால்முனையிற்கட்டித்தான் வனத்திலேவிட்டிடுவேன்
ஆருமறியாமல் அம்மலரைநீபறித்து
வாலையசக்கிவிட்டால் எடுத்துதானவந்திடுவேன்

வீமன் அனுமான்வாலின் வழியாகச்சென்று ராட்சதரை யெல்லாங்கொல்லுகிறது

என்று வாலிலேகட்டினான் மதகரியான்வீமனைத்தான்
வாலைக்கிளப்பி வனத்திலேபோகவிட்டான்
இந்தவனப்பூவெல்லாமறியவென்று
வாலையவிழ்த்தானே மதகரியனப்பொழுது
அசக்கிவிட்டாவென்றுசொல்லி அனுமாரும்வாங்கினார்
வீமனைக்காணாமல் மெத்தமனந்தளர்ந்தார்
ஆயாசப்பட்டு அனுமந்தன்தானிருந்தான்

வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
அந்தவனத்திலே அதிசயம்பார்க்கவென்று
சுற்றிவருகிறான் சுந்தரமாய்வனத்தை
மல்லிகைமுல்லை மலரோடுசெண்பகமும்
பாரிசாதபுஷ்பமரம் பரிமளம்வீசுகுது
வீசுகின்றபுட்பமரம் வேருடனேபிடுங்கி
படுத்துப்புரண்டானே பரிமளத்தைதானறிந்து
அந்தவனமெல்லாம் அதம்பண்ணுனபோது
பூமரங்களைவீமன் அதம்பண்ணகாவலர்கள் வந்துசண்டைபண்ண
இறந்தவர்போக மற்றவர் ரிஷியாருக்குச்சொல்லல்
அந்தவனத்திலே அனேகம்பேர்ராட்சதரும்
எல்லவருந்தான்வந்து எட்டினார்வீமனண்டை
வந்துவளைத்தார்கள் மதகரியான வீமனுடன்
எட்டினார்சண்டை எழும்புதுசமருமப்போ
ஒருவற்கொருவர் யுத்தங்களாகுது
வெற்றிமதயானை வீமன்வெகுண்டெழுந்து
அடிப்பான்கதையாலே அனேகம்பேர்கீழேவிழ
அனந்தம்பேர்ராட்சதரை அதமாக்கிக்கொன்றனே
இந்தவிதமாக எண்கோடிராட்சதரை
கொன்றுவதைத்தானே கோடானகோடிகளை
கொன்றவர்தான்போக நின்றதொருராட்சதர்கள்
குருபாரிஷியருகே கொப்பெனவோடிவந்தார்
அபயமபயமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
எதுக்கபயமிட்டீர் என்னகருமமென்றார்
ஆரோஒருராட்சதன் ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
சிங்காரமாவனத்தைச் சீரழித்தான்பாவியவன்
மரங்களைத்தான்பிடுங்கி வனமெல்லாம்அதமாக்கி
எழுலட்சம்ராட்சதரை இருதுண்டாய்போட்டுவிட்டான்
இவ்வார்த்தைகேட்டு எரிக்குமகதிரவன்போல்
காயுங்கதிரவன்போல் கண்சிவந்தார்குருரிஷியும்
கோபம்வருகுது கொடுங்காலருத்திரன்போல்
என்னுடையபூவனத்தில் எவரும்வருவதில்லை
தேவர்முனிவர் தீண்டொணாபூவனத்தை
ஆரடா தூதுவரே ஆயிரம்பேர்போங்களென்றார்
கைப்பிடியாய்த்தான்பிடித்துக் கடுகெனவேகொண்டுவாருங்கள்
என்றசத்தங்கேட்டு எழுந்தார்களாயிரம்பேர்
வாய்வேகமாகவே வனத்திலேபோயிறங்கி
ஆடாராட்சதரே ஆங்காரகோபமுடன்
வனத்தையதமாக்கி வந்தவனைக்கொன்றவனே
எங்களுடையபெருமை இட்டுவைச்சொன்னரோ
குலத்திற்பெரியவர்காண் குருபரமகாரிஷியும்

உன்னை அழைத்துவரச் சொன்னார்காண் ஐயருமிப்போது
கடுகெனவேவாருமென்று கையைப்பிடித்திழுத்தார்
கைபோடேகைப்பிடித்தான் சட்டியேகையைவிட்டார்
ஆயிரந்தூதுவரை அரைக்ஷணத்தில்தட்டிவிட்டான்
அத்தனைபேரையும் அவனொருவன் கொன்றுவிட்டான்
ஈரொருவன் தப்பிவந்தே தன் நல்வார்த்தைசேதிசொல்ல
என்றவன் கூறலுமே எழில்குருபாமுனிகேட்டு
கோவைப்பழம்போலே கூரவிழிகள்கண்சிவக்க
சவுரிப்பழம்போலே தன்னிரண்டுகண்சிவக்க
நெருப்புப்போல்கண்சிவக்க கெறுகெறெனவேபல்கடித்து
கலாசமனமெழும்பச் சாலெனன்றுமேதான்றுபல்
தானெழுந்து சபிக்கமனந்தானாகி
ஏறினார்கனகதண்டி எழில்குருபாமுனியவரும்
பாரவனத்திருக்கும் பங்களாதன்னருகே

பஞ்சபாண்டவர்களைச் சபிப்பதற்காக குருபா
முனிவருகிறதை எம்பெருமாயரிந்து அனை
வரையும் சமாதானப்படுத்துதல்

வருகிறவேளையிலே மாயவரிதுவறிந்தார்
காவலர்கள்பஞ்சவர்க்குக் கைமோசம்வந்ததே
மோசந்தான்வந்து மிடுக்குதேபஞ்சவர்க்கு
பொல்லாதகாலம் பிறந்ததைவர்க்கு
ஆகாதகாலம் ஐவர்க்குவந்ததையோ
உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி உருக்குலைந்துபோகுதையோ
தோளில்செபமாலை தொண்டழிந்துபோகுதையோ
பெட்டியிலேதாரணம் பெருமைகுலையுதையோ
எழில்குருபாரிஷியுடனே எதிர்ப்பாரொருவரில்லை
மாமாக்கிரோதாக்கினிதன்னிலே கொன்றிடுவார்
ஐவரைக்கொன்றிடுவார் அனர்த்தம்வராமலே
காத்திடவேதானே கடைபோகக்காப்போமென்று
அட்டாங்கருடனேறி வாராரேமாயவனார்
ஐவரிருக்கும் ஆரணியம்வந்துவிட்டார்
சாயாம்புமன்னன் தருமருங்கண்டாராம்
எடுகியெழுந்திருந்து கார்வண்ணனைத்தொழுது
சரணமடைந்தாரகன் தர்மமுடிராசாக்கள்
இங்காதனங்களிட்டார் ஸ்ரீராமர்வீற்றிருக்க
இட்டசிங்காதனத்தில் ஏறியிருந்தாராம்
சாயாம்புமன்னர் தருமவரேதுரைப்பார்
இன்னேரவேளையிலே எம்பெருமானிங்குவந்தீர்
அடியாரைத்தேடியோ ஆண்டவரேவந்ததென்ன
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
அடியனுக்குமாயவனார் ஆதிமூலமேதுசொல்வார்

நால்வரிருக்கையிலே நல்லதம்பியெங்கேயென்றார்
வெற்றிமதயானை வீமராசனெங்கேயென்றார்
தருமாறியேனென்றார் தப்பியரைக்காணேனென்றார்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
பாரிசாதமலரைப் பார்த்தாசைப்பட்டேனையா
பிரியமாய்வேண்டுமென்று பிணங்கினேன்வீமரண்டை
பூபறித்துவாரேனென்று போய்விட்டார்வீமராசன்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
கைமோசம்வந்ததுகாண் கபடமில்லா தருமராயர்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அனர்த்தம்வரநாளாச்சே
குருபாரிசிவனத்திற் கொப்பெனவேபோய்புகுந்தான்
மரத்தைப்பிடுங்கியவன் வனநாசமாக்கிவிட்டான்
ஏழுலட்சம்ராட்சதரை இருதுண்டாய்ப்போட்டுவிட்டான்
அந்தவனத்தை அதமாக்கினபடியால்
கொல்லவருகிறார் கொப்பெனவேமாமுனியும்
தவத்திற்பெரியவர்காண் சகலகலைவல்லவர்காண்
வரத்திற்பெரியவர்காண் வல்லகுருமாமுனியும்
அதிகசாபம்தானிடுவார் ஐவரைக்கொன்றிடுவார்
என்னசெய்யப்போறேனென்று எம்பெருமாள்கூறுகையில்
அஞ்சிப்பயந்துமல்லோ ஆண்டவற்கேதுசொல்வார்
இத்தனைநாள்காத்தீரே இன்றுகையைவிட்டீரோ
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரைக்காத்தீரே
அம்பலவாசலிலே அபிமானங்காத்தீரோ
ஆபத்தைத்தீர்க்கவந்த ஆண்டவரும்நீரலவோ
உம்மைவிடவேறெமக்கு உற்றதுணைதானுமுண்டோ
காக்கக்கடனுனக்கு என்றுமவர்கைதொழுதார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
குருபாரிசியுடனே பேசிக்கொண்டுதானிருப்பேன்
அப்போதுநாலுபேரும் அந்தவழிவந்திடுங்கள்
தருமரேயும்மைநான் தாழ்ந்துவணங்குகிறேன்
உன்னைவணங்கினால் வுபசாரவார்த்தைசொல்லும்
ஆரென்றுகேட்பாரே அந்தக்குருபாமுனியும்
உம்மிலும்வல்லபிரான் வுண்மையுள்ளமாமுனியும்
என்றுவுரைத்தாலே எழுந்துவணங்கிடுவார்
வணங்கிநமஸ்கரிப்பார் வாழ்த்தியெடுத்தணைப்பீர்
வெற்றிமதயானை வீமனெதிர்வந்தாலும்
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு அவரைவணங்கிநிற்பேன்
அந்தரிஷியாரும் ஆரென்றுதான்கேட்பார்
உன்னிலும்வல்லபிரான் வுண்மையுள்ளமாமுனியும்
என்றுசொல்லிநானிருப்பே னிவ்விதமாய்ச்செய்யாவிட்டால்
அந்தகுருபாமுனியும் அனர்த்தம்பண்ணிப்போட்டிடுவார்

ஆகையால்நான்போறேன் ஐபரேபின்வாரும்
என்றெழுந்தாராம் இயலானமாயவரும்
வாரசர்பெருமாளும் வனத்தூடுதான்நடந்து
குருபாமுனிவெதிரே கொப்பெனவேவருகையிலே
மாயவனைக்கானுகையில் வணங்கினார்குருபாமுனி
ஒருவர்க்கொருவர் உறவாடிபேசினார்கள்
மாயன்பெருமாளே வனத்திலேயெங்குவந்தீர்
இந்தவனந்தனிலே துவகையாகவந்தீர்
வந்தவகையதனை வாய்திறந்துசொல்லுமென
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
வனசாரியாகவே வந்தேன்குருபாமுனியே
வந்தவிடத்திலிந்த வனத்திலுமைக்கண்டேன்காண்
இன்னேரவேளையிலே எங்குவந்தீர்சொல்லுமென
ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
வனத்திலேபோய்புகுந்து மரங்களைத்தான்பிடுங்கி
வழுவட்சந்தூதுவரை எல்லவரைக்கொன்றிடுவான்
பொல்லாதபாவியைக் கொல்லவென்றுபோறேன்காண்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதிராமமேதுசொல்வார்
உம்முடையவனத்திலே ஒருவர்வரப்போரதில்லை
தெய்வலோகத்தாரும் தீண்டாதபூவனத்தை
அமரர்சித்தமுனிவராலும் ஆகாதுன்வனமழிக்க
உருபிடக்குறன்வனத்தை அதமாக்குப்பாலகனை
இட்சணமேகொல்லுகிறேன் இட்டுவரச்சொல்லுமென்றார்
இருவருமாகவே அமர்க்கொல்லவென்று
ஆடாததாவிலே அழைத்துவாராட்சதனை
என்றுஅவர்பேசுகையில் இயலானதருமரவர்
சகுனித்தானனுப்பி கவ்வியர்க்கேதுரைப்பார்
அண்ணருந்தம்பியரும் ஆதிநாராயணரும்
குருபாரியருகே கூடியேயிருப்பார்
சொல்லவென்றதூதுவரை கட்டியுரைச்சொல்வார்கள்
அப்போதுதூதுவர்கள் எழுந்தும்மைதான்வருவார்
வந்தவுடனுமமை வணங்கியேஸ்தரிப்பார்
அப்போதுநீர்னும் ஆசீர்வாதப்பிரமா
சொல்லிவரச்சொன்னார்காண் சரிசமுடனேயென்று
தருமரிவையுரைக்கத் தாமேதநகுலனுமே
வாயுவேகமாகவே வந்துவிட்டானவீரனண்டை
அண்ணுமதனீமா அண்ணருக்கிருஷ்ணரும
இப்படிக்குச்சொல்லச் சொன்னார்களென்னையென்
வீமனுக்குச்சொல்லிவந்து விட்டான்நகுலனுமே
வனத்திகுருபரிடம் வந்துவிட்டான்நகுலனுமே
தம்பிமார்புடைசூழ தருமர்வருகையிலே

அருகேவரப்பார்த்து அரிராமர்தானெழுந்து
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு அவரைவணங்கிநிற்க
பார்த்தார்குருபாரிசி பயந்தவருமேதுசொல்வார்
எந்தவூர்எந்தநாடு இவர்பேச்சைசொல்லுமென்றார்
ஜெபத்திலும்தபத்திலும் செய்நிடுமோர்நிஷ்டையிலும்
அதிகமுடையவர்காண் அழகானதருமரிசி
ஆதிகயிலாசம் அரனிடந்தனிலே
உன்னுடையபேர்விளங்க ஒருமணியடிபடுது
முனிவர்பேரிலே மூன்றுமணியடிபடுது
அன்னதானங்களிலே அதிகமுடையவர்காண்
யோகத்திற்பெரியவர்காண் அக்னிலும்வல்லபிரான்
ஏறெடுத்துப்பார்த்தாலே எரிந்துவிடும்லோகமெல்லாம்
பொய்வசனஞ்சொல்லாதார் புகழானதருமரிசி
தருமரிசியாரை தழுவியணைத்துக்கொண்டு
சிங்காதனத்தில் சிறாகவீற்றிருந்தார்
தக்கபுகழுடைய தருமரிசியேதுசொல்வார்
சாமிபெருமாளே சந்நியாசியானவரே
இருவருமாகவே இங்குவந்தவாறேது
என்றுநான்சொல்லுகையில் ஏதுசொல்வார்குருபாரிசி
தருமரிசியாரே சாமியேநீர்கேளும்
என்னுடையதோட்டத்தில் எவரொருவர்வந்ததில்லை
அந்தரலோகத்து அமரர்கள்வந்ததில்லை
ஆரோஒருராட்சதன் ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
வந்துபுகுந்து வனத்தைப்பாழாக்கினான்
ஏழுலட்சம்ராட்சதரை இருதுண்டாய்ப்போட்டுவிட்டான்
ஆகையாலிங்குவந்தேன் அவனை அதமாக்கவென்று
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமரிசி
உம்முடையதோட்டத்தை அழிப்பாரொருவரில்லை
இங்கேயழையுங்கள் இக்ஷணமேஜெயித்திடுவேன்
என்றவர்சொல்லுகையில் இட்டுவந்தார்வீமனை
திக்கெனவேதானெழுந்து ஸ்ரீராமர்மாயவரும்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டார்வீமருக்கு
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
கண்டார்குருபாரிசி கடிகியேயேதுசொல்வார்
அவன்பாரென்றுதெண்டனிட்டார் ஆயன்பெருமாளே
ஆறுலுங்கேளுமையா அரியரிசியாரே
ஆதிகயிலாசம் அரனிடந்தனிலே
உம்முடையபோராலே ஒருமணியடிபடுது
தருமரிடபோராலேமூன்றுமணியடிபடுது
அந்தரிசிபோராலே ஐந்துமணியடிபடுது

யோகத்திற்பெரியவர்காண் உத்தமரிஷியாரும்
ஆதிசிவனிலும் அதிகமுடையவர்காண்
தினமூன்றுவேளையிலே திரவியக்களஞ்சியங்கள்
அவரிருக்குமிடங்களிலே அன்னக்களஞ்சியங்கள்
ஆரோனவரோ அறியாமற்கொல்லவந்தேன்
இன்றுஅவர்நினைத்தால் எல்லவரைக்கொன்றிடுவார்
என்றுசொன்னபோதே எழுந்தார்தருமரிஷி
தருமரிஷியெழுந்திருந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டார்
குருபாமுனியங்கு கொப்பனவேதெண்டனிட்டார்
அடியார்கள்செய்ததெல்லாம் அய்யாமனம்பொறுத்து
தெரியாமற்செய்ததெல்லாம் தேவர்மனம்பொறுத்து
வனத்தைவாழ்த்ததொரு மகிமையைச்சொல்லுமென்றார்
ஆசனம்போட்டார்கள் அமர்ந்துகொலுவிருந்தார்
அப்போதவமரிஷி அங்கவர்க்குவரமுசெய்தார்
குருபாரிஷிபெருமை குவலயத்திற்சொன்னார்கள்
அந்தப்பேர்சொல்லுகையில் அதிசயபட்டிருந்தேன்
பார்க்கப்பிரியமாக பாருலகில்நான்திரிந்தேன்
அங்கவனத்திலே அனந்தங்கோடிராட்சதர்கள்
என்றனைக்கொல்ல எழுந்தார்கள்தூதுவர்கள்
அவரென்றறியாமல் அல்லவருங்கொல்லவந்தார்
அக்குருவர்வந்திறும் அல்லவரைக்கொன்றுவிட்டேன்
இதுவேதருமமென்றான் இயலாணவீமரிஷி
குருபாமுனிவரும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டு
அடியார்கள்செய்ததெல்லாம் ஐயர்மனம்பொறுத்து
பாக்கியஞ்செய்ததினுல் பாதங்கிடைத்ததுகாண்
கருதிதவஞ்செய்தாலுங் காணஅரிதாகும்
கார்த்தபடியாலே பாவந்துலைந்துவிட்டேன்
பாராததேவர்கள் வந்தபடியாலே
என்னுடையஆச்சிரமம் எல்லாரும்வாருமையா
பாலடிசிலுண்டு பழவர்க்கம்தான்புசித்து
போசனஞ்செய்துநீங்கள் போவீர்கள்வாங்கவென்று
குருபாரிஷியாரும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டு
பட்டுரத்னப்பாய்போட்டுப் பாய்மேலேவீற்றிருந்தார்
மாயவருந்தருமரிஷி மதம்பெரியமாமரிஷி
தம்பிமார்நால்வருடன் தாமுங்கொலுவிருந்தார்
குருபாரிஷியுமங்கே கொப்பெனவேதானெழுந்து
தாதுவரைத்தானழைத்துச் சொல்லுவாரோர்வார்த்தை
ஆயிரக்கலஅரிசி அடிசில்சமையுமென்றார்
காயுங்கனியுங் கறிகளமையுமென்றார்
நல்லபொரிக்கறியும் ராசாக்கள்போசனமும்
அடிசில்சமைத்தேனென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்

குருபாமுனிகேட்டு கோப்பெனவேதாமெழுந்து
கடுகசரணமென்று கைக்குச்சலங்கொடுத்தார்
பலாயிலைதைத்துப் படைத்தார்களன்னமதை
சமைத்திட்டசாதங்கறி தானேபுசித்தார்கள்
உபசாரம்பண்ணியவர் உண்ணுங்கள்சாமியென்றார்
அத்தண்டபேரும் அமுதுபுசித்தார்கள்
சந்தனம்புட்பமும் தாம்பூலம்வாங்கிக்கொண்டார்
அத்தண்டபேரும் ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டார்

பஞ்சவர்களைந்துபேரும் பெருமாளுமவரவரிடஞ்
செல்லுகிறது.

போய்வாரோமென்று போதநடந்தார்கள்
பர்னசாலைதன்னருகே பஞ்சவர்கள்வந்தார்கள்
ஏழுலகையாண்டவராம் எம்பெருமானேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமன்செய்தகாரியத்தை
நாமிருந்தபடியாலே நாடியுமைக்காக்கவந்தோம்
அல்லாதேயாமானால் அனைவருமாண்டிடுவார்
எங்கேயிருந்தாலும் இடால்லேசெய்திடுவான்
ஆகாதகாரியங்கள் அழும்புகள்செய்யலாமோ
இந்தவனத்தைவிட்டு ஏகுங்களடுத்தவனம்
அந்தவனத்தில் ஐவரும்போயிருங்கள்
ஆண்டுகழிந்தது அவ்வனத்தில்போயிருங்கள்
போய்வாரோமென்றுசொல்லி போகலுற்றாரெம்பெருமான்
எட்டாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு

எட்டாவது குருபாமுனிவனம் முற்றிற்று.

9 வது, ரோமரிஷிவனம்.

அந்தவனத்தைவிட்டு அப்புறம்போனார்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைசாமானத்தில்
கோலிவைத்தசிம்மாடு கூடைதலைமேல்வைத்தார்
மண்ணிவைத்தசிம்மாடு கூடைதலைமேல்வைத்தார்
ரோமரிஷிவனத்தில் துரிதமுடனேவந்தார்கள்
ஐந்தடுக்குபர்னசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணார்
ஏழடுக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்குவேளையிலே
நெஞ்சில்ரோமமாமுனியை நினைத்தார்தருமராசர்

ஐவரிடத்துக்கு ரோமரிஷியவர் தருமர் தனதுதுன்
பத்தை அவரிடத்தில்சொல்ல அவர்
அதற்குவழிமானஞ்சொல்லுகிறது.

ஆசனம்போட்டு அடிபணிந்தார்தருமராசர்
எந்தவூர்எந்தநாடு எங்கிருந்து இங்குவந்தீர்
ஊரேதுபேரேது உத்தமனேசொல்லுமென்றார்

வர்த்தமானமதை வகையாகச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஆண்டவருக்கேதுரைப்பார்
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமைந்தரைந்துபேர்கள்
தருமன்காண் வீமனவன் தம்பிதனஞ்சயனும்
நகுலசகாதேவ ராசாக்களைவரையா
தருமராசாவென்னுந் தாரணியையாண்டிருந்தோம்
பங்கும்பகையாளி பாதிநாள்தாயாதி
செங்கமப்பகையாளி சேனைநாள்தாயாதி
பெரியதந்தைபிள்ளை போரான்திரியோதிரன்
இவனைக்கொல்லவென்று ஆலோசனைதேடி
விருந்துண்ணவாருமென்று விருந்தோலைதானனுப்ப
மெய்யானதுவென்று விரைவாகப்போனேனையா
வாரவழிதனிலே வைத்தானே தண்ணீர்பந்தல்
வசநாபி தண்ணீர்பந்தல் வைத்தானேபாவியவன்
கொல்லநினைத்தானே கொப்பெனவேஎங்களைத்தான்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தில்
பின்னுமொருயோசனையும் செய்தான்பெரும்பாவி
வருகிறவழியிலே வசிகளைநாட்டினான்
உருக்கூசிசெப்பூசி ஒருகோடிநாட்டினான்
எழுகூசியினைகமேல் இரும்பூசிதான்பிடித்தார்
கோடிமுள்ளுகத்திகளும் குழிக்கேபுதைத்துவைத்தான்
பாண்டுமடிவாரென்று வசிகளைநாட்டினான்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தில்
பின்னையொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
பொய்க்குழியைவெட்டியே போட்டுவைத்தார்சிம்மாசனம்
ஆழக்குழியிலே பட்டுக்கம்பு நிறுத்தி
ஆயுதங்களுடனே அள்ளிறக்கிவைத்தானே
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
என்னையிட்டுக்கொள்ளுமென்று எங்களுக்குச்சொல்லியவன்
ஏழுலட்சம்மல்லர்களை எங்களிடத்தானனுப்பி
என்னையிடச்சொல்லி எனதுயிரைவாங்குமென்றான்
அதற்குப்பிழைத்தோமே பாண்டவனார்புண்ணியத்தால்
பின்னையொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
அரசப்புதின்னைக்கொடுத்து அபிஷேகமாமென்றான்
பாரவசிகோட்டை வைத்தானேசீருடன்
பாரவசிகளைப் பர்வதம்போல்காட்டினானே
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
உண்ணுகிறசாதத்தில் ஒருக்கால்மருந்தையிட்டான்

குடிக்கிறதண்ணீரில் கொடிக்காரன்கனகாரமிட்டான்
தப்பிப்பிழைத்தோமென்றே சாமியுடைய வலியத்தால்
பின்னுமொருபிசகினை செய்தானே துரும்பாவி
சொல்லினேன்யாது சொக்கட்டான் சூதாடி
ராச்சியமிழந்து ராச்சியத்தைத்தோற்றுக்கொண்டான்
சேனைதுரைத்தனமுந் தோத்தனத்தைகொண்டான்
இனையூக்கெளித்து ஆள்காரருங்கொலித்து
கற்றுநாமூர்த்த கள்ளரையிடக்கிருக்கைத்தான்
இவருடதேவியாளை அப்பனத்திற்கொண்டுவந்து
தனைமடுடபெண்சாதி தாசெனன்றுமென்றுமான்
மூலையிலிருக்கபெண்ணை முற்றாத்தில்ழுக்குளைத்தான்
அப்பொழுதுபேர்த்திசவன் அவமானக்காழ்வுபண்ணுவன்
மாதுவிடன்தப்போதுவெண்ணும் வைய்யரினவேசிறுணல்
அரசர்சபைதனிலே அம்பலத்தித்துமானகன்முன்னே
சொல்லாததுசொல்லியே துகிலுரிந்தானே
பாரவனவாசம் பரதேசம்போனமேன்பு
பன்னிரண்டுவருஷம் பாரவனத்திரிந்து
அக்யாதவாசமேயே ஆண்டொருவருஷம்
வேஷமிட்டுவேயாரி வித்திருக்கவென்றுசொன்னான்
பதிமூன்றுவருஷஞ்சென்று பட்டணத்தில்வர்த்தாக்கால்
பக்குள்ளபிரகாரம் பாதிதேசந்தருவேனென்றான்
ஆகையாலாண்டவரே ஆரண்யமாய்த்திரிந்தோம்
வருஷமொன்றுதப்பிதில் வந்தோமிவ்வனந்தனிலே
உங்கள்வனத்திலே ஒருவருஷம் வாசம்
உட்கையாருக்கிறோமே உன்வையுன்னரசிக்யாரோ
இந்தவனத்திலே இருக்கச்சொலவருணும்
என்றவசோதருமர் இறங்கியேதண்டனிட்டார்
வைதந்திதபேர்கள்தால சன்யாசியானவரும்
உத்தமராக்கேட்டாரே உரோமசரிஷியாரும்
குபாசப்பட்டுமனம் அதினைமனதுசலித்து
இந்தவனவனத்தில் இடமுமெயதபாவியவன்
சொல்லியேக்கதானே கொடும்பாவிதிரியோதனன்
கடுமெடுப்பதில்லை ராச்சியக்கருவதில்லை
வெகுசொப்பதில்லை பக்கதனைத்தருவதில்லை
இவர்தனிகைவொருவன் அரவபதியேபாவிராஜன்
துரிரியவளைகயில் அமரிராமியேபருமெபற்றான்
மாற்றுக்கொள்ளிடாமல் வையகத்தைதுண்டுபடலாம்
அல்லாதேயாரும் அரசனக்குறிட்டாது
என்றவர்சொல்லுகையில் ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
இவர்போலொருவர் அக்கிரமைதனையாரேசென்றால்
சுயர்சொல்லாது ஆரதொருக்காரும்

மாயன்சொல்லல்லாது மற்றொருவருமாகாது
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அரிவிதுரரேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமானே வாசலைநாடியிருக்கிறேனென்றார்

தருமர் எம்பெருமானை விதுரர் தோத்திரம் பண்ணுகிறது.

சாயாப்புயன்னவனார் தருமராஜனேதுசொல்வார்
அநாதநாதனையமனே ஆண்டவனேவாருமென்றார்
ஏழுலகையாண்டவனே எம்பெருமானேவாருமென்றார்
மாசறுவலியோடே பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்டாய்
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட ஆண்டவனேவாருமென்றார்
தருமர்மறுகதவையில் சாய்வாரழைத்து

தருமர் தோத்திரம்பண்ணினதைப் பெருமானறிந்து தருமரிடம்வருதல்.

ஏழுலகையாண்டவராம் எம்பெருமான்வாராராம்
வட்டமலைசூழுடனே மாயவரும்வந்துவிட்டார்
ஆபரணமுனைமயில் இருக்கப்பொருந்து
முக்கனல்லவர்தாமுழுவனைக்கிதெண்டனிட்டார்
தெருத்தும்வாமனைநெருங்கு சிங்காதனம்போட்டார்
சிங்காதனத்தின்மேலே ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
கண்ணேயமைபூத்தது வருகருமென்றார்
பண்டுபிறுக்கினதுமயமாறுதையுமென்றார்
சாயாப்புயன்னவனார் தருமராஜனேதுசொல்வார்
மற்றொருவர்நாமில்லையோ மாயனேநீர்கேளும்
இந்தவனத்திலேயிருக்கிறோமரியே
மழுவினைதரித்தது வனமதிலேயுபவசித்து
ஆலமதிறேன்கேட்டார் அரிதானமாமுனியும்
மந்தருமத்தை வார்த்தையெனவைப்பதறைத்தேன்
திருவேபரிதான்செய்த நீதியெனவைப்பதறைத்தேன்
அத்தனையுங்கேட்டு ஆயாசப்பட்டவர்காண்
இனிமேலதொருவரையும் அடையாதிருப்போகவென்றார்
பஞ்சவரிலொருவரையும் பாயாதுபோக்கவென்றார்
ஆதிசிவனிடத்து அஸ்திரப்பெற்றுவந்தால்
பார்த்தனேவென்றிடலாம் வையகத்தையாண்டிடலாம்
போக்கவெனவுரைத்தார் புனிதமகாமுனியும்
ஆகையாலும்மை அழைத்தேனென்றார் அந்தரியே
மயக்குமிடாதேவர்நீலவந்தீரேமாயவரே
இனியிடக்குக்காரியங்கள் எம்பெருமான்சொல்லுமென
ஆயன்பெருமாளும் அவருமங்கேதுசொல்வார்
வாரும்பெரியவரே வையவாழ்க்கைபோதனரே
இவருடையார்த்தை அதிகாரமெத்தனக்கேன்
பஞ்சவர்கள்தங்களுக்குப் பாட்டனிருக்கின்றார்காண்

அவரையுமிங்கே அழைத்தாற்போதரியுமென்றார்
வேதவியாசரை வேண்டியழையுமென்று

ஐவரும்வியாசபகவானை நினைத்துவணங்க
வியாசர் வருதல்.

ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அங்கேதனேவேதான்வணங்கி
வேண்டிநமஸ்கரித்து வியாசரைக்கைதொழுது
வாருமென்றுதானினைக்க வந்தார்வியாசரிஷி
சடையுஞ்சடையழகும் தம்பிரான்போலேவாரார்
ஐவரிருக்குமந்த அடவியில்வந்தாரே
எழுலகையாண்டவனார் எதிர்கொண்டார்வியாசருக்கு
ஐவரெழுந்திருந்து அடிபணிந்தார் இருவருக்கும்
ஆயருஞ்வியாசருமே ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டார்
ஆசனத்துமேலாக அனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
வேதவியாசருமே வேந்தரைப்பார்த்துரைப்பார்
என்னகருமமாக என்னையழைத்தீர்கள்
மனதிலிருக்கின்ற மர்மத்தைச்சொல்லுமென்றார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைபங்கேதுசொல்வார்
பரமன்பதம்நோக்கி பாரதவஞ்செய்யவென்று
பாசுபதம்பேருபெற்று பாரதத்தைவெல்லவென்று
ஆரைநாம்போகச்சொல்வோம் அரன்பாதம்காணுதற்கு
தருமரைப்போகவிட்டால் சாமிபதந்தானறியார்
வெற்றிமதயானை வீமனாலாகாது
நகுலசகாதேவ ராசராலாகாது
அருச்சுனரைப்போகவிட்டால் அரனாரைக்காணவல்லான்
பரமசிவனருகில் பாசுபதம்பேருபெற்று
வேணவரம்வாங்க விஜயனவர்வல்லவன்காண்
என்றுமவர்யோசனையாய் எழில்விஜயனைப்பார்த்து
பார்த்திபா அர்ச்சுனரே பரமன்பதிநோக்கி
ஆதிசிவன்பதிக்கு அருச்சுனாபோறீரோ
கைலாசபதியிலே கர்த்தாவைநீகண்டு
அதிகவரம்பேறுபெற்று அருச்சுனரேவாருமென
காண்டீபருச்சுனரும் காலையவரேதுசொல்வார்
அடியேனை அனுப்பிவைத்தால் அவசியம்போய்வாரேன்
அப்போபெருமாளும் அருளாளரேதுசொல்வார்
கைலாசம்போனாலே கட்டழகாசொல்லேன்கான்
ஏகும்வழிதனிலே இருப்பார்கள்வேணபெண்கள்
மினைல்ரம்பையூர்வசியும் மேனகைதிலோத்தமையும்
அழகில்மிகுந்தபெண்கள் அனேகம்பேர்தானிருப்பார்
கண்டால்விடுவதில்லை கடிகிமோகங்கொள்வார்
பார்த்தாசைபட்டாலே பார்த்திபாவிடுவதில்லை

கண்டோன் றுடையாரைக் காணவரிதாகும்
அல்லாதேபோனால் அருச்சுனைஉந்தனுக்கு
போரவழியிலே பெண்கள்தொடர்ந்தாலும்
தங்கைதமக்கையென்று தள்ளிவிட்டுப்போனாலும்
பார்த்தாசைப்பட்டாக்கால் பரமசிவன்பாதம்
எத்தனைகாலம் இருந்துதவம்பண்ணுலும்
பாரத்தவஞ்செயினும் பரமசிவன்காட்சிதாரார்
பரபத்தியிருந்தால் பரமசிவன்வந்தருள்வார்
அந்திபகலும் அதிராத்திரிவேளையிலும்
இன்னபுறவாதே சிவனைநினைந்து
மோனத்துடனே பிறைமூட்டி தவஞ்செய்தாலே
சிவனாபமைவிழித்து சேனைதாந்தருவார்
முப்பத்திரண்டுகோடி முனிவரெல்லாங்கூத்தாட
சதுபத்திரண்டாயிரம் ரிஷிகள்நடப்புரிய
பார்வதிசமேதராய் பரமசிவன்வந்திடுவார்
கோரும்வரங்களெல்லாம் கொடுப்பார்பரமசிவன்
அப்படிக்குபோகவுன்னு லாகுமோவாள்விஜயா
மெய்யுந்துறைக்கட்டு வாழ்விஜயனே நீசொல்லாய்
ஆதிசிவனைநான் அரைநாழிமறந்திருக்கேன்
போமாய்பெண்களென்மேலாசைபடக்கொண்டாலும்
வரவழிமறந்து வார்த்தைகள்பேசினாலும்
தாயென்பேன் தமக்கையென்பேன் சாமியேயென்பேன்
சத்தியவான்பெண்களை தவிர்வாய்வாங்கிவாரேன்
பேசச்சொல்லவுந்தன் போய்வாரேன்சாமியென்றான்
அதுவேயல்லாமல் வண்டனேயென்றனுக்கு
போகும்வழிதனிலே புதுமைகடந்தாலும்
சிவனார்பதியிலே செய்யுந்தவமழிக்க
மழேலைக்குறு சிவனாரும் வஞ்சனைகள்செய்தாலும்
எதுவினைவந்தாலும் எந்தனுக்குத்துணையாரும்
சாமிதேவசாகசன்றி வாங்கிவாரேன்வரங்களென்றான்
அப்போதுமபயவரும் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வ
போகும்வழிதனிலே பொற்கொடியாளைகள்சரி
அம்பலவாண்போலே அழகில்சிறந்தவள்தான்
அர்ச்சுனனேஉன்னையே அதிகவரம்பெற்றவள்தான்
உன்னைமயிரணைப்பண்ண உகந்திருக்கிறாள்தான்
அவள்வந்துவழிமறிப்பாள் வள்விஜயாமலைவரே
மாதரைக்கண்டு வார்த்தையொன்றுஞ்சொல்லாதே
தாயென்றும்தங்கையென்றும் தாய்வேந்தாசொல்லாதே
வரும்போதுபெண்ணையுன்னை மாலையிட்டுக்கொள்ளவென்று
சாயாம்புமேனியினை கண்டகருப்பழகா
தக்கதுசொல்லிப்போம் சாமியுடபதிக்கு

அதிகவரம்பெருபெற்று அர்ச்சுனரேவரும்போது
ஏலகன்னிமாதரை இளங்கொடியைமாலையிட்டு
வரும்போதுமாலையிட்டு வந்துவிடும்அருச்சுனரே
மற்றொருவினைவந்தால் வந்துநான்காத்திடுவேன்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பெருமாள்செலவுதந்தார்

அருச்சுனன்சிவனைக்காண போலவதற்குச்சோடித்தல்.

சூலபாணிரூபம்போற் சோடித்தானர்ச்சுனனும்
எந்தெந்தமுள்ஸ்தீபு இளவிஜயன்தான்தரிப்பான்
ஐந்துசடைகொஞ்ச அழகுசடைமார்புரள
குந்துசடையங்கே குலுங்க அருச்சுனற்கு
உள்ளமெல்லாம்லிங்கம் உடம்பெல்லாம்வெண்ணீறு
ஆவியெல்லாம்லிங்கம் அங்கமெல்லாம்வெண்ணீறு
காவிகாசாம்பரமுங் கட்டினன்அரைதனிலே
அன்றுரித்தமான்தோலும் கயிலாசமான்தோலும்
கன்றுபுலித்தோலும் கயிலாசமான்தோலும்
காதிலேகுண்டலமுங் கையிற்கமண்டலமும்
ஏகவேஷ்டிதானணிந்தான் இயலான அர்ச்சுனனும்
பிரமமுடித்தாழ்வடங்கள் பெரியருத்திராட்சமணி
பஞ்சமணிதாழ்வடமாம் பலவிதமாலைகளாம்
நாகபாளிக்கங்கணமாம் லாடமிகச்சங்கிலியாம்
வேலாயுதம்சூலாயுதம் வெண்புலித்தோலாசனமாம்
அரைசற்றுக்கிண்கிணியாம் அழகுமயில்தாழ்வடமாம்
குருயோகபுத்தகமாம் சுரையோடுகமண்டலமாம்
கஞ்சாக்குடுக்கைகளாம் கௌதமர்ஜோளிகளாம்
சங்குஜெயகண்டிகை தானணிந்தாருச்சுனனும்
கனுக்கால்சிலம்புகளாம் காலில்மிதியடியாம்
அஷ்டாபரணமெல்லாம் அருச்சுனன்தான்தரித்தான்
வியாசரும்டாயவரும் மிக்கவாமொன்றுதந்தார்
ஒருவன்சிவனேயென்ன உலகம்சிவனேயென்னும்
ஐவர்களுந்தனுககு சிக்கிரம்தந்தோமென்றார்
போய்வாருமருச்சுனரே பொன்னுலகந்தான்தேடி

அருச்சுனன் ஈஸ்வரரைக் காணப்போகிறது.

அந்தச்சமயத்தில் அருச்சுனனுந்தானெழுந்து
எல்லாரையும்பணிந்து எழுந்தானருச்சுனனும்
போய்வாரேனென்றுசொல்லி போனானருச்சுனனும்
அருச்சுனன்போனபின்பு அந்தவியாசருமே
எல்லாரையும்வாழ்த்தி யிருவருமேபோய்நடந்தார்
மாயன்பெருமாளும் வாழ்கருடன்மேலேறி
இவரைவாழ்த்தியே அரிராமர்போய்நடந்தார்
வில்லேந்தாருச்சுனனும் விரைவாய்வனந்தாண்டி

காடுசெடிதாண்டி கடுகியேவாரானே
அரனையவன்காணவென்று அதிதுரிதமாகவாரான்
சிவசிவாவென்றுசொல்லி சீக்கிரமாய்வாரானே

எம்பெருமாள்பெண்வேஷமாய் வருகிறது.

அருச்சுனன்நினைவறிய அரிராமரேதுசெய்வார்
யோககன்னிபெண்போல முடிமன்னர்வடிவுகொண்டார்
சின்னஞ்சிறியபெண்ணாய் ஸ்ரீராமர்வடிவெடுத்தார்
மின்னலொளிபோல மேகவண்ணர்வடிவெடுத்தார்
அல்லார்தலைமயிரும் ஐந்துமுழம் ஆறுமுழம்
ஆரணங்குகூந்தலது அறுபத்துநான்குமுழம்
நாசாம்பழத்திலும் கருத்தகருப்பழகும்
நச்சம்பழத்திலும் இருண்டகறுப்பழகும்
வாரிக்குழல்முடித்து வான்சவுரியுட்சொருகி
கொண்டைக்குக்குப்பியிட்டு கொலுசுமுத்துதொங்கவிட்டு
கம்மல்ஜிமிக்கிகளும் காதிலேயிட்டாளும்
கழுத்திலணிந்தாளாம் கனகமணித்தாழ்வடமும்
கல்லுதொருபொன்காரை நடுக்கழுத்திலேதரித்தாள்
ஒற்றைச்சரடுகளாம் ஒருபுறமாய்ப்பொன்சரிகை
இரட்டைச்சரடுகளாம் இருபுறமாய்ப்பொன்தாலி
முத்துச்சரப்பணியாம் மோகனமாலைகளாம்
அரைக்கிசைந்தவொட்டியாணம் ஆடைமேற்றரித்தாளாம்
காலுக்குதண்டைகளாம் சலத்துகொலுசுகளாம்
காலாழிபீலிகளும் கல்லணையும்புல்லணையும்
அழகுபணிகளெல்லாம் அலங்காரப்பண்ணினார்
கதம்பமுஞ்சந்தனமும் கஸ்தூரிமணங்கள்வர
அன்னம்போல்நடந்து ஆண்டவனார்வாராரே
அருச்சுனன்போனவழிதாரு அடவியிலேவந்துவிட்டார்
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து ஆண்டவனுமேதுசொல்வார்
ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளசங்கமரே
நீர்படித்தவரே நெறியுள்ளசங்கமரே
புதிதாய்தவசுபண்ணி புத்திமெத்தகற்றவரே
எங்கிருந்துபோறீர்காண் இயலானசங்கமரே
கோடிசரணமையா கும்பிட்டேன்சுவாமியென்றார்
உன்னைமுழுதும்பாவனையும் உலகத்தில்கண்டறியேன்
உம்மைகண்டபோதே உருகுதேதேகமெல்லாம்
காமவிகாரத்தால் கலங்கிப்போறேனையா
மோகவிகாரத்தால் மூர்ச்சைபட்டுபோறேனையா
காமக்கலையைத்தான் சமிதீர்க்கலாகாதோ
மோகவிகாரத்தை மூர்ச்சையைத்தீருமையா
மன்மதனெய்தகணை மார்புருவிப்போகுதையா
சித்தசன்விட்டகணை சிறுமார்புருகுதையா

அரைநாழிஎன்னுடனே அணைந்திருந்துபோகொணுதோ
ஒருநாழிஎன்னுடனே உளமகிழ்ந்துபோகொணுதோ
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் வண்ணலஸ்தனத்தைப்பார்
என்னழகும்பாவனையும் எசெறடுத்துப்பாருமையா
என்னைப்போல்பெண்களுமக் கெங்கேகிடைப்பார்கள்
தேடக்கிடையாது தேசத்திற்கிட்டாது
காணக்கிடையாது கலியுகத்திற்கிட்டாது
மார்போடேமார்பணைந்து மகாவிடாய்தீருமையா
தோளோடேதோளணைந்து சுகத்ததமெள்ளத்தாருமையா
பஞ்சணைமெத்தையிலே கொஞ்சிவிளையாடுமையா
குங்குமமெத்தையிலே கூடிவிளையாடுமையா
வாருமையாசங்கமரே என்றுவழிமறித்தாள்

அருச்சுனன்மோகினியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறது.

எசெறடுத்துபார்த்தானே எழிலாருச்சுனனும்
எண்ணுதுமெண்ணுகிறுன் இயல்விஜயனப்போது
மாயவனுர்சொன்னதொரு வார்த்தையெல்லாமெய்யாச்சு
என்றல்லோவாள்விசையன் ஏதுரைப்பான்கன்னியர்க்கு
ஆதிகயிலாசம் அரன்பதியேபோறேனம்மா
கர்த்தாவைக்காணவென்று கைலாசம்போறேனம்மா
வம்புகளைச்சொல்லாதே வழிதனைமறைக்காதே
பெற்றுவளர்த்ததொரு பேர்பெரியதாயல்லோ
கூடப்பிறந்தவள்நீ கூட்டுப்பாலுண்டவள்தான்
தங்கைதமக்கையுநீ தாயாருநீயல்லோ
தூரயில்லும்அச்சியரே தோதங்கள்பண்ணுதே
இடையில்லும்அச்சியரே என்னருகேவாராதே
என்றுநடந்தானே எசெறடுத்துப்பாராமல்
மற்றுமந்தக்கன்னியரும் வார்த்தைகளைதுசொல்வாள்
சேரவென்றுவந்தேனே செல்லுமென்றுசொல்லாமோ
பெண்சாகியென்றுவந்தால் பெற்றதாயெண்ணலாமோ
ஆத்தாளென்றெண்ணலாமோ அடுத்தமுறைவந்தாலே
தாயென்றுற்றூன்போமோ தனிமுறைவந்தாக்கால்
ஆண்டிக்குமுறையுமில்லை அரிவாளுக்குறையுமில்லை
எருதுக்குபேச்சுமில்லை இடையனுக்குறையுமில்லை
அரைநாழிபோகத்திலே அமர்ந்திருக்கால்போருமையா
மார்போடேமார்பணைத்து மருருமுத்தந்தாருமென்றுள்
தின்னப்பழமிருக்க சேனதூரப்போவானேன்
கானலிலும்வெய்யலிலும் காட்டுவழிபோவானேன்
கட்டிலுண்டுமெத்தையுண்டு கால்பிடிக்கத்தாதியுண்டு
சோழிசதூரங்கம் சொக்கட்டாநடலாம்வா
தின்னநல்லபாக்குமுண்டு செலவழிக்கவுருக்கமுண்டு
வாருமையாசங்கமரே மனைக்குநாம்போயிருப்போம்

தானாகவந்தபெண்ணை தள்ளிவிட்டுப்போகலாமோ
போனாற்பலனுமில்லை பித்தனைக்காண்பரிது
வளையாடிப்போனாலே வித்தகரைக்கண்டிடலாம்
தனதிரண்டைக்காட்டியே தான்மறித்தாள்மோககன்னி
இவளுடையவார்த்தைகளை இளவிசயன்தான்கேட்டு
கோபம்வருகுது கொல்லமனந்துணிந்தான்
வில்லெடுத்துக்கைபிடித்து வில்நாரிபூட்டிவிட்டு
அம்புறாத்தூணியிலே அலகம்பைத்தானெடுத்து
கொல்லநினைத்தானே கோலகுயறந்தாளை

அருச்சுனன்பாணமெடுக்கபெண்மறைந்து
பெருமாள்வருகுதல்,

கோபாலகிருஷ்ணரவர் கொப்பெனமாயவனார்
கண்டானேவான்விசையன் கர்த்தருடமாயையென்று
இளவிசயனருச்சுனனும் பிரியமனப்போகையிலே
மாயன்பெருமாளும் வாராரேவந்தவழி
வட்டமாய்க்குடைபிடி வாராரேயந்தவழி
கண்டானே அருச்சுனனும் கடுகியவன்தெண்டனிட்டு
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வான்
இங்கேனோவந்திருந்தீர் இயல்பானவான்விஜயா
காளையக்கஅருச்சுனனும் கடுகியேதுசொல்வான்
மாயவரேசொன்னாலதிர் வனத்திலேயேயாச்சு
ஆரோ ஒருதெய்வகன்னி அநேகநேரமென்னைமறித்தாள்
வந்துவழிமறித்து வார்த்தைகளாடினளே
சொல்லாதசொல்லியே தோதங்கள்பண்ணினளே
என்றுசொல்லிஅருச்சுனனும் மேலெடுத்துப்பார்த்தானே
கன்னிவளையுமே கழுத்திலேமணியும்
கண்டானேவான்விஜயன் கடுகெனநகைத்தானே
அனைத்துக்குலுக்கிறீர் ஆயன்பெருமாளே
மையைதுடைக்க மறந்தீரோமாயவரே
மணியையவிழ்க்க மறந்தீரோமாயவரே
பொட்டைக்கலைக்க மறந்தீரோபுண்ணியரே
ஆபரணக்கழற்ற மறந்தீரோஅச்சுதரே
என்னகோலம்வந்தாலும் பெற்றுமையாளுக்கு
அப்போதுமாயவரும் அருளாளரேதுசொல்வார்
ஆயன்பெருமாளும் அந்நேரமேதுசொல்வார்
மைத்துனனுடைத்தனமே மனவருத்தமென்னசொல்வேன்
அருச்சுனனுடைத்தனமே ஆண்மையுமென்னசொல்வேன்
வான்விசையனுடைத்தனிட மனதறியவந்தேன்காண்
கர்த்தாவைகாணவல்லாய் கடுகிவரவாய்க்கவல்லாய்
பாமனைக்காணவல்லாய் பாசுபதம்வாங்கவல்லாய்
சதனைக்காணவல்லாய் இனியவரம்வாங்கவல்லாய்

போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பெருமாளனுப்பினர்
ஆனுலழகுமன்னன் அருச்சுனராசனை
விடைபெற்றுக்கொண்டானே வேந்தனருச்சுனனும்
அருச்சுனன்போனபின்பு அரிராமரேதுசெய்தார்
வட்டமாங்கருடனேறி வந்துவிட்டாரெம்பெருமாள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான் தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்தொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
சில்லென்றுபூத்ததொரு செடியும்வனந்தாண்டி
துவாரகாபுரிதனக்கு சுவாமியும்போய்சேர்ந்தார்

ஒன்பதாவது ரோமரிஷிவனம்
முற்றிற்று.

௰-வது-பேரண்டவனம்.

பத்தாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்போறார்கள்
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோறார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான் தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
பேரண்டவனத்திலேதான் பிரியமாய்ப்பஞ்சவர்கள்
வந்தார்குடித்தனமாய் வனத்திலேவாசம்பண்ண
ஐந்தடுக்குபர்ணசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணார்
ஏழடுக்குபர்ணசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
பூதநாதனைத்தேடி போரானேவாள்விசையன்
அரகராவென்றுசொல்லி அடித்தானேசெயகண்டிகை
ஓம்சிவாயென்றுசொல்லி ஒலித்தானேசெயகண்டிகை
ஒருவன்அரனேயென்ன உலகம்அரனேயென்னும்
ஒருவன்சிவனேயென்ன உலகம்சிவனேயென்னும்
இருண்டவனத்திலே இருக்கின்றபேரண்டன்
அநேகதூரம்போயிருந்தா னுகாரந்தேடிவர

பேரண்டச்சி அருச்சுனன்மேல் மோகித்தல்.

பேரண்டராட்சதன்றன் பெண்சாதியானவளும்
தன் னந்தனியாய்த் தானிருந்தாள்மண்டபத்தில்
அரகராவென்றசத்தம் ஆரணங்குதான்கேட்டு
கொத்தளம்போல்மூக்கழகும் மத்தளம்போல்புட்டங்களும்
ஊனமூஞ்சிகுரங்குதலை ஒன்றுமுதகழகாம்
செம்பட்டமயிரழகன் சிங்காரப்பல்லழகாம்

பனைமரம்போற்பல்லழகாம் பருவதம்போற்கண்ணழகாம்
கழுத்தைச்சுற்றிக்கண்டமாலை இடுப்பைச்சுற்றி அரைக்கடுவன்
தொடையைச்சுற்றிஒட்டுப்புண் தோளைச்சுற்றிபெருஞ்சிரங்கு
நின்றேனேயாமாகில் நிலத்தில்விழிபிரண்டுஸ்தனம்
இன்னஞ்சொல்லுகிறேன் இரண்டுஸ்தனத்தழகை
கப்பலின்மேல்வாரதொரு கொப்பரைத்தேங்காய்போல்
தோணிமேல்வாரதொரு சொரக்காய்போல்தானிருக்கும்
பல்லிலேபடிந்திருக்கும் பாசிபடர்தாமரைபோல்
சீழுஞ்சொலநீரும் தேகமெல்லாநாற்றம்வரும்
காயமதிற்படிந்தழுக்கு கற்றாழைநாற்றம்வரும்
அருகேவைத்துநின்றாலே அசங்கிதமாய்த்தோன்றும்
மாவுரியைத்தானுடுத்தி வாராளேபோண்டச்சி
ஆண்டிபெரியவர்தன் அருகில்வந்தாள்ராட்சசியும்
பண்டாரம்பெரியவனைப் பார்த்தாசைபட்டாளாம்
வாயைத்திறந்தவள் வார்த்தைகளேதுசொல்வாள்
நில்லுமையாஎங்கபோரே நெடுந்தூரப்போகாதே
உன்றனைசப்பட்டதல்லால் வேறொருவராசையில்லை
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் மருவினையாடவேபார்
அனாதரிநானுடனே அமர்ந்திருந்துபோங்காணும்
வருவீர்வருவீரென்று வழிபார்த்துக்காத்திருந்தேன்
மன்மதபாணமது மார்புருவிப்போகுதையா
மோகவிகாரமதை மூர்ச்சைசலயத்தீருமையா
என்னைப்போலபெண்ணுமக்கு எங்கேகிடைப்பார்கள்
தேடிப்புறப்பட்டானுந் தேசத்திற்கிட்டாது
மார்போடேமார்பணைத்து மருவிவிடாய்த்தீருமையா
தோளோடேதோளணைத்து சுகங்கள்தெளியுமிப்போ
பஞ்சணைமெத்தையிலே கொஞ்சியிருப்போமென்றாள்
ஏறெடுத்துப்பார்த்தானே என்னவென்றுக்கேளானே
அரகரா அரனேயென்று ஆண்டியுந்தானடந்தான்
காமவிகாரத்துடன் கடியந்தராட்சசியும்
போண்டாட்சசியும் பின்னேதுவார்த்தைசொல்வாள்
கண்டாசைப்பட்டுவந்தேன் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கவில்லை
என்னவென்றுகேட்கவில்லை ஏறுமுகம்பார்க்கவில்லை
என்னைபாராமற்போனீரோ பாதகனாசையாலே

போண்டச்சி அருச்சுனனுடன் சபதங்கூறுதல்.

என்புருஷன்வந்தபின்பு இட்டுன்னைவரவழைத்து
என்னெண்ணம்பிரகாரம் இருந்துமருவிடுவேன்
என்றுசபதமிட்டு இயவானராட்சசியும்
காமவிகாரங்களுடனே தானடந்தாள்
மோகவிகாரமெனும் மூர்ச்சையுடன்போனாளே

வளையலைத்தானுடைத்து மார்பெல்லாந்தான்கிழித்தாள்
முகத்திலறைந்துகொண்டு மோதிப்புலம்புகிறாள்

பேரண்டச்சி அழுதகுரல்கேட்டு பேரண்டன்வருகுதல்.

அழுதகுரல்சத்தம் அசந்தானேபேரண்டனும்
எதுக்கழுகிறாள் என்னுடையதேவியரும்
வயிறுபசியாகி வாய்விட்டழுதாளோ
என்று-ஐம்பதுயானை அவன்கையில்தானெடுத்து
சினந்துஎறிந்தானே தேவியருகில்விழ
பின்னும்புலம்புகிறாள் பேரண்டாட்சியும்
எதுக்கழுகிறாள் இளங்கொடியாளென்தேவி
இத்தனைநாளில்லாம லின்றுபுலம்புவதேன்
அறிந்துவருவோமென்று ஆங்காரமுள்ளவனும்
நிமைப்போதிலங்குவந்து நின்றுமேபேரண்டன்
எதுக்கழுகிறாய்நீ என்னுடையதேவியரே
பேரண்டச்சி தன்புருஷனுடன் தன்வரலாறுகூறிச்சண்டைக்கு
போகச்சொல்ல பேரண்டன் சண்டைக்குப் போகிறது.
பேரண்டாட்சியாள் பிரியமுடனேதுசொல்வாள்
மாலையிட்டநாள்முதலாய் மனதுகுறைவந்ததில்லை
நான்பெண்பிறந்தபாவமது போதுமையாஎந்தனுக்கு
என்பாவிதலையிலே பத்தழுத்தையெழுதிவிட்டான்
செல்வத்தலையிலே செப்பேடெழுதினது
அல்லல்படவோ அமைத்துவிட்டார்பிரமதேவர்
ஐயையோபெண்பிறப்பு ஆனதுஎன்னசெய்வேன்
நான்புத்தியில்லாவரசியல்லோ பேரண்டாட்சதனே
வாரவழிதனிலே வைத்திர்சமுசாரம்
என்னைத்தனியேவிட்டு இனிபோகஞாயமுண்டோ
உன்தேவியாயிருந்தும் ஊருக்குபெண்டாவேனோ
சுந்தரப்பெண்நானல்லவோ சொரூபமுடையவள்தான்
அழகில்மிகுந்தவளே ஆரோஒருவன்தான்
உத்தமியாளென்றுசொல்லி வுணராமல்கொருவன்
பத்தினியாளென்றென்னை பாராமலிங்கொருவன்
ஆண்டிபெரியவர்தான் ஆண்டவனில்வந்தவர்தான்
வந்தபெரியவரை வணங்கியேதெண்டனிட்டேன்
தன்-கஞ்சாகுடுக்கைக்குத் தண்ணீர்கொண்டுவாருமென்றார்
தண்ணீரும்தான்கொடுத்தேன் சாணகம்தான்செய்தேன்
நெருப்பெடுத்துவாவென்றார் நெருப்பைக்கொடுத்தேனே
அள்ளியேநீறுதந்தா ரணிந்துகொண்டேன்நெற்றியிலே
வாடிநீபோடியென்றான் வலதுகைதொடையேறுமென்றான்
பொல்லாத்தனங்கள்செய்து போய்நடந்தான்சங்கமனும்
அவனைகைப்பிடியாகவே கடிகியேகொண்டுவாரும்

அல்லாதேயாமாகில் அநீதமாய்மாண்டிடுவேன்
பேரண்டச்சி அழுகையிலே பேரண்டன்தானெழுந்து
எழுந்தானேராட்சதனும் என்றுமில்லாக்கோபமுடன்
ஆலமரம்பிடுங்கி தோளின்மேலேவைத்தவனும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொப்பெனவேஓடிவந்தான்
மின்லுமில்லுஞ்சங்கமமோ நெடுந்தூரம்போகாதே
ஆடாபண்டாரம் அரிவுவெட்டசங்கமமோ
என்னுடையபெண்சாதியைஎங்களிருகண்மணியை
வழியிலேவிட்டுவிட்டு வனத்திற்குடியிருந்தால்
பிச்சையெடுக்கிறவன் பெண்டோடிபிடிக்கிறவன்

பேரண்டனுக்கும் அருச்சுனனுக்கும்சண்டை

அரைநாழிக்கொள்ளையிலே அவியுங்கொள்ளிடுவேன்
இட்சணமேபோகையிலே எமபுரஞ்சேர்த்திடுவேன்
என்றேயடருகிறான் இவனைராட்சதனும்
அதனைமுதுகுவன்னன் அருச்சுனனுஞ்சொல்வான்
வாடாராட்சதனே வார்த்தையொன்றுநீகேளாய்
ஆதிசிவன்பாசம் அம்பாதங்காணவென்று
பார்த்தபசுபன்னை பாசுபதிபோகையிலே
வாரவழிகளிலே வழிமறித்தானுன்தேவி
கண்டாரைப்பட்டேனென்று கடிகிமையக்கிருமென்றாள்
பொல்லாதாள்சேர்ந்தனைத்து போக்கவென்றானுன்தேவி
நான்வாரைசிறக்களிலே வண்ணமுகம்பார்க்கவில்லை
மற்றொன்றுகேட்கவில்லை எதிரிக்குப்பார்க்கவில்லை
வீணானவார்த்தைசொல்லி மேல்போட்டுவாராதே
அடிபாயச்சண்டையிலே அவமானஞ்செய்யாதே
என்னோடேதிரக்கையிலே ஒருகண்ணைப்பொட்டிடுவேன்
பெண்சாதிவார்த்தையினால் பிராணனொழிக்காதே
மாறுவதுதருமமல்ல மன்னுடவுமென்றான்
வார்த்தைசொன்னவுடன் இராட்சதனும்
எதிர்த்தானையப்போர்க்கு இரண்டுபேரும்நடிக்க
கண்டானருச்சுனனும் கண்கள்சிவப்பேற
கோபம்பெரிதாகி கொல்லவெனத்துணிந்தான்
வில்லைத்தான்பூட்டி விசைக்குணைக்கொளித்து
நாதமிட்டார்த்தாளிமுக்குக் கைகணைமயவாங்கினான்
பேரண்டராட்சதன்றன் பிராணனைப்போக்கவென்று
அலகமைப்பத்தரவெடுத்து அஸ்திரத்தைப்பூட்டினான்
பத்திரவுபதேசஞ்செய்து மார்பளவாக்கினான்
மேலிட்டுராட்சதன்மேல் விடுத்தகணைஅஸ்திரந்தான்
பேரண்டன்தன்தலையைப் பிடரிக்கொய்தானதற்கே

அருச்சுனன்பாணத்தால்பேரண்டன்

பேரண்டச்சிபுலம்பல்

அறுத்ததலைக்கீழேவிழ தாகாசமாயெழும்ப
மற்றொருகணைதொடுத்தான் வாள்விஜயனருச்சுனனும்
அறுத்ததலையுமல்லோ அவன்தேவிவாசலிலே
கொண்டுபோய்ப்போடுமென்றான் கொப்பெனவேவாள்விஜயன்
தள்ளிப்போய்விட்டதுவேசண்டாளன்தன்தலையை
அவன்மாண்டபிற்பாடு அருச்சுனனுந்தானடந்தான்
அந்தச்சமயத்தில் அடைவானபேரண்டச்சி
தலையையவள்பார்த்து தன்புருஷன்தலையெனவே
கண்ணீரைச்சோரவிட்டுக் கதறிப்புலம்புகிறாள்
விழுந்தாளெழுந்தாள் மண்மேலேபுரண்டழுதாள்
மாரடித்துத்தோளடித்து மண்தூற்றியேயழுதாள்
கோவென்றசத்தமுடன் குழறிபுலம்புகிறாள்
மலையேபருவதமே மண்மேலேசாய்ந்தீரோ
மேசமலையேநீ விண்ணுலகஞ்சேர்ந்தீரோ
நீமடியுங்காரியங்கள் நின்னயத்தைநானறியேன்
வச்சிரத்தூணேநீர் மண்ணோடொன்றுந்தீரோ
கல்லானதூணைக் கரையானரித்ததுவோ
இரும்பானதூணேநீ இற்றுவிழுந்தாயோ
எங்கேயோவானம் இடிக்குதென்றிருந்தேன்
தப்பாமல்வானந் தலையிலிடித்ததையோ
தெருவிலேகையைவிட்டுத் தினகரனைசாட்சியென்றாள்
சந்தியிலேகையைவிட்டுச் சந்திரனைசாட்சியென்றாள்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகமாகுதையோ
மலையேபருவதமே மாண்டுமடிந்தீரோ
செம்மலையேபருவதமே செத்துமடிந்தீரோ
செத்துமடிந்தீரோ சிவலோகஞ்சேர்ந்தீரோ
நீமடியுங்காரியத்தின் நிண்ணயங்கள்நானறியேன்
சந்தனமிருபுசத்தை சரிவெட்டிப்போட்டாரோ
குங்குமமிருபுஜத்தை குளிரவெட்டிப்போட்டாரோ
கொண்டைபரிகொடுத்த கோழியைப்போலானேனே
செட்டைபரிகொடுத்த செம்பருந்துபோலானேனே
அடிவானத்திடிபோல அழுதுபுலம்புகிறாள்
பேரண்டராட்சியாள் புரண்டுபுரண்டழுதாள்

பேரண்டச்சியழுகிறதுகேட்டு தெய்வகன்னிகள் வருதல்.

அந்தச்சமயத்தில் அழகானதெய்வகன்னி
ஏழுபேர்சத்தகன்னி இளங்கொடிமாதர்களும்
தீர்த்தங்களாடவென்று தெய்வகன்னிவாரார்கள்
அழுகுரல்கேட்டு ஆயாசப்பட்டார்கள்
ஒருவர்க்கொருவர் ஒற்றுமையாய்ப்பேசுகிறார்
ஆரோதெரியாது அழுதுபுலம்புகிறாள்
இத்தனைநாள்வரையில் இவ்வோசைகேட்டதில்லை
அழுகுரல்கேட்டு அப்புறம்போகொணாது
அழுதவிடத்திலே யாவரும்போவோமென்று
புலம்புமிடத்திலே போட்டெனவேவந்தார்கள்
ஆரடிமங்கையரே அழுதுபுலம்புவதேன்
பேரண்டாட்சியும் பிரண்டழுதுசொல்லுகிறாள்
ஆரைக்கழுத்தி அரைகழுத்தியானேனே
கோரைக்கழுத்தி குறைக்கழுத்தியானேனே
பஞ்சணிழந்தேன் மணமிழந்தேன் பூவிழந்தேன்
தாலிச்சரடிழந்து தலைவிரிக்கலாச்சே
என்றனையுரைப்பேன் என்னுடைய அம்மமாரே
ஆரோவொருபண்டாரம் அரன்பதிக்குபோறான் நான்
வாடியென்றுபோடியென்றும் வம்பாகப்பேசினேனே
சொல்லாததுசொல்லியே சேர்ந்துஅணையவந்தான்
புத்திகடையானான் போய்க்கேட்டார்சங்கமனே
என்தாலியைக்கொன்றுவிட்டு கிளிகியேபோகிறார்காண்
மங்கிலியப்பிட்சை வரங்கொடுத்துப்போங்களம்மா
என்றவுரைகேட்டு இயலானகன்னியர்கள்
ஆயாசப்பட்டுமல்லோ அதிகமனஞ்சலித்து

தெய்வகன்னியர் அருச்சுனனைக்கண்டு இரக்கஞ்சொல்லுதல்.

சங்கமனைத்தேடியே நடந்தார்கன்னியர்கள்
பெரியபெரியவரே அதிகவுப்பண்டிதரே
நீர்படித்தவரே தெளிவறிந்தசங்கமரே
பதிதாய்ப்பசுபன்னி புத்திகெட்டகற்றவரே
நில்லுமில்லுஞ்சங்கமரே தெரிந்தாரம்போகாதே
போரவழிதனிலே பொல்லாங்குசெய்யலாமோ
சிவனையன்றி வெம்பத்தேபோகலாமோ
ஆதிசிவனையாழும் அரன்பதிபோனாலும்
கோருமவரத்தை கொடுப்பாரோபரமசிவன்
ஏமாசங்கமரே இப்படிக்குச்செய்யலாமோ
ஆகாதகாரியங்கள் அழிவுதேடிப்போகலாமோ
என்றுபகர்த்தார்கள் இளங்கொடிமார்கன்னியர்கள்
ஆறுமுகமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
சிவனார்பதிக்குநான் தெரிசித்துபோறேனென்ன

அவள்-வந்தவழிமறித்து வார்த்தைகள்பேசினளே
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே சேர்ந்துஅணையுமென்றாள்
அவள்புருஷன்வந்தென்னை அங்கீகமாய்க்கொல்லவந்தான்
எத்தனைசொன்னாலும் இரங்காமற்கொல்லவந்தான்
ஆயுதத்தினாலே அறுத்தேனவன்றலையை
என்மேலேகுற்றமுண்டோ வினைதடுக்குதீர்
இருவர்விசேஷமெல்லா மெதிராகக்கேட்டிடுவோம்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வரவழைத்தார்சங்கமரை
பேரண்டராட்சசியாள் பிரண்டுபழுமிடத்தே
அருச்சுனராசாவை அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
தெய்வலோகக்கன்னியர்கள் தேன்மொழிமாரேதுசொல்வார்
இருவருடவார்த்தைதனை யெல்லாமிவர்கேட்டு
ஐயாபெரியவரே அகிலைப்படைத்தவரே
புதிதாய்த்தபசுபண்ணி புத்திமெத்தபெற்றவரே
பெண்ணின்பிழையைப் பொருத்தருளும்புண்ணியனே
அடியார்கள்செய்தபிழை ஆண்டவர்நீர்பொறுத்து
மங்கிலியபிட்சைதந்து மகாதேவர்பதிபோனால்
ஆதிசிவனார் அதிகவரமருள்வார்
எங்களைப்பற்றியே இவ்வினைபெழுப்பிவிடும்
என்றுவணங்கியே இறங்கியேதெண்டனிட்டார்
அருச்சுனராஜாவும் அதிகமனமகிழ்ந்து

தெய்கன்னியர் அருச்சுனனைசேட்க அருச்சுனன்மகிழ்ந்து
தேவேந்திரனுக்கு ஓலையெழுதி அனுப்புதல்.

சேமக்குருத்தோலை சிக்கெனவேதான்வாரி
வாரியவோலையிலே வக்கணைகள்வைத்தெழுதி
என்னவென்றுவோலை எழுதுகிறானர்ச்சுனனும்
அமராபதியாளும் அங்கபிரான்எனதகப்பா
தெய்வலோகமாளும் தேவேந்திரன்என்தகப்பா
மந்தாரக்குந்திபெற்ற வாள்விஜயனர்ச்சுனனும்
ஆதிசிவன்பாதம் அடியேனுங்காணவென்று
வாரவழிதனிலே வகைத்தெரிந்தேன்பேரண்டனை
அமரதுசெய்தேன்காண் அறுத்தேனவன்தலையை
பேரண்டன்தன்னுயிரை பிர்மலோகத்திருந்தாலும்
இங்கேயிருந்து எமலோகம்போனாலும்
அவனுடையதன்னுயிரை அனுப்பிவையும்என்தகப்பா
எந்தனைப்பற்றியே இட்சணமனுப்பிவையும்
அல்லாதேயாமானால் அமராபுரம்வருவேன்
தேவேந்திரன்பதியை சிதரவேகொள்ளைகொள்வேன்
ஆடுகொள்ளைமாடுகொள்ளை அழகானவீடுகொள்ளை
ஐயாவுன்பட்டணத்தை அனைத்துமேகொள்ளைகொள்வேன்
என்றுயெழுதினான் இயலானவோலையிலே

ஓலைச்சுருள் மடித்து உகந்துசெந்திரிக்கையிட்டு
வில்லினைத்தானாரிபூட்டி வில்லைநுணத்தொனித்து
அந்தச்சுருளோலைதன்னை அம்புவாயில்தான்கொடுத்து
ஐந்துமலியசக்தி அம்பேநீபோயென்று
மந்திரமாயிட்டு வாங்கிவிட்டானஸ்திரத்தை
மார்புளத்தாலெடுத்து தோள்புளவாங்கிவிட்டான்
வருகுது அஸ்திரந்தான் வானுலகந்தான்தேடி
தேவேந்திரனுடைய தேசமணிக்கம்பத்தில்
வான்விசயஸ்திரத்தால் மணியசைந்தாடிற்று
மணிக்கண்டருகேவந்து வாங்கினான் அஸ்திரத்தை

அருச்சுனன் ஓலையைத்தேவேந்திரன் பார்த்து
எமனிடத்திற்சென்று கெண்டபேரண்டன்
உயிரைவாங்கி அனுப்புதல்.

செந்திரிசை ஓலைச்சுருள் தேவேந்திரன்விரித்து
எழுதியவாசகத்தை இந்திரனுந்தான்படித்தான்
அதிலிருக்கும்வாசகத்தை யாவுமறிந்துகொண்டான்
இக்கெனவேவாகனமேறித் தேவேந்திரன் வருவான்
எமபுரந்தேடி எமனருகிற்போய்ச்சேர்ந்தான்
கண்டவுடனெமனும் கடுகியெழுந்திருந்து
எதிர்கொண்டழைத்து இட்டுவந்தான்மாளிகையில்
எதுகருமமாய் இங்குவந்தீர்ராசாவே
அந்தமொழிகேட்டபோல் அதிசயமாய்த்தானுரைக்கான்
என்றனிடமப்போதுரைசொல்வாரிந்திரரும்
எல்லாருயிர்காக்கும் எமதர்மராசனேகேளும்
பொல்லாதபாவியவன் புகலும்பேரண்டனுயிர்
இங்குவரக்கண்டானேல் எதனுக்காய்தயவுபண்ணும்
என்றுடனசனை இரக்கமாய்த்தானுரைத்தார்
செக்கிலேபோட்டுத் திருப்புகிறான்னேரம்
என்னேரமும்பின்னுக்கா வெப்படித்துமபோதையிலே
பேரண்டன்றன்னுயிரை பொட்டெனவேதான்கொடுத்தார்
மாபாவிதன்னுயிரை மைச்சிமிழிலேயடக்கி
அம்புவாய்தனிலடக்கி அனுப்பினானிந்திரனும்
வாய்வேகமாகவே வந்ததுஅருச்சுனர்முன்

அருச்சுனனை பேரண்டனுக்கு உயிரளித்தல்.

மைச்சிமிழைத்தான்திறந்து வல்லுயிரைமாற்றினான்
வெண்ணீறுதான்போட்டு வேறுபட்டதலையெடுத்து
அறுத்ததலைமுண்டமும் அனைத்துந்தண்ணீர்தெளித்தான்
கட்டிபெருப்பினான் தன்னுடையபொற்பிரம்பால்
தூங்கிவிழித்தவன்போல் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்தான்
ஆரடாபண்டாரம் அறிவுகெட்டசங்கமனே
என்றுஅலறியெழுந்தானே இயலானபேரண்டனும்

எழுபேர்கன்னியர்கள் இளங்கொடிமாரேதுசொல்வார்
ஆங்காரராட்சதனை ஐயரைச்சரணம்பண்ணும்
அபசாரமுன்மேலே அனந்தங்குற்றம்வந்திருக்க
உந்தனுயிர்தான்கொடுத்த உம்பர்பிரானைசகுமடா
சாஷ்டாங்கமாக சரணம்பண்ணும்ஐயருக்கு
என்றுசொன்னபோதையிலே இரங்கியேதெண்டனிட்டான்
சரணம்சரணமென்று சரணமிட்டார்பேரண்டனும்
இறந்துவிட்டசிவன் எழுப்பிவிட்டாராண்டவனை
உமக்-கேதுதரப்போறேன் [illegible]யலானசங்கமரே
ஆபத்துவேளையிலே அழைத்தால்வருகிறேன்
உந்தனுக்குதவியாக ஒத்தாசைபண்ணுகிறேன்
என்றுஉபசரித்தான் இயலானராட்சதனும்
அனைவரைங்கையமர்த்தி அருச்சுனனும்போய்நடந்தான்
அரகராஅரனேயென்று அரன்மேலேதியானமானான்
சிவசிவாசிவனேயென்று சிவன்மேலேதியானமானான்
ஒருவன் அரனேயென்ன உலகம்அரனேயென்னும்
அடித்தானே செயகண்டிகை தொனித்தானே சங்குதனை
ஏலகன்னிவனத்தில் எழில்விஜயன்போகலுற்றான்

ஏலகன்னி அருச்சுனனைப்பார்த்து அழைத்தல்.

அரகராவென்றசத்தம் அதிர்ந்தாளே ஏலகன்னி
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரத்தோழிகளே
வாரவரார்காணும் மயிலினையேபாருமென்றாள்
திக்கெனவேதானெழுந்து தெருவீதிவந்தார்கள்
வருகிறசங்கமனை மாதர்கள்கானவிந்து
ஓட்டம்நடையுமாயோடிவந்தார்தாதியர்கள்
என்தாயேஏலகன்னி எவரோதெரியாது
ஆதிசிவன்போல அழகுபடைத்தவர்காண்
ஒருக்காலும்வந்ததில்லை உச்சிதமாயவாறார்காண்
என்றசத்தந்தான்கேட்டு எழுந்தாளேஏலகன்னி
தண்டையசையவே தார்குழலாள்தானடந்தாள்
அருச்சுனனைக்கண்டு அதிசயமானாள்
கண்டாசைபட்டாளே கட்டழகிஏலகன்னி
பார்த்தாசைபட்டாளே பசுங்கிளியாளேலகன்னி
வடிவழகுஒப்பனையும் வாள்விஜயன்சீரழகும்
உற்றுற்றுப்பார்த்துமவள் உள்ளமுருகுகிறாள்
காமவிகாரத்தாலே கட்டழகியேதுசொல்வாள்
ஐயாபெரியவரே அறிவைப்படைத்தவரே
தீரப்படித்தவரே தெளிவிருந்தசங்கமரே
புதிதாய்தபசுபண்ணி புத்திமெத்தக்கற்றவரே
வருவீர்வருவீரென்று வழிபார்த்துநானிருந்தேன்
எப்போவருவீரென்று இந்தவனங்காத்திருந்தேன்

உன்னாசைபட்டிருந்தேன் உலகில்வேறாசையில்லை
காமவிகாரத்தாலே களைப்பட்டுப்போறேனையா
மன்மதனெய்தகணை மார்புருவிப்போகுதையா
சித்தசன்தொட்டகணை சிறுமார்புருகுதையா
அதிகவிகாரங்கொண்டேன் ஐயாபெரியவரே
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் வண்ணமுகந்தேர்பாரும்
என்னிலும் அழகுடையாள் எங்குங்கிடையாது
தேடக்கிடையாது தேசத்திற்கிட்டாது
காணக்கிடையாது கருணாற்கிட்டாது
மார்போடே மார்பணைந்து மகாவிடைதீருமையா
தோளோடே தோளணைந்து சுத்தைபெள்ளதெளியுமையா
கட்டிலுண்டு மெத்தையுண்டு கால்பிடிக்கதாதியுண்டு
பொன்னும்பொருளுமுண்டு பொக்கிஷங்கள்மெத்தவுண்டு
தின்னக்கல்பாக்குமுண்டு செலவழிக்கரொக்கமுண்டு
ஆடவென்றுல்லாசமுண்டு அமர்ந்திருக்கமேடையுண்டு
பக்திபுலாவுதற்குப் பாசாலைமெத்தவுண்டு
மருவியேபாடி மன்மதரேவிற்றிருப்போம்.
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டாள்
ஏறெடுத்துப்பாராமல் இளவிஜயனருச்சுனனும்
ஏலகன்னிமாது அவள் இளங்கொடியாளைதுசொல்வாள்
என்னாலும் அருச்சுனரே யெந்தன்முகம்பார்க்கொணாதோ
முத்தானவாய்திறந்து உத்தாரஞ்சொல்லொணாதோ
மாலைபத்திரத்தின்மேல் வச்சிரமுடிகிந்திடுமோ
வச்சிரமுடிகிந்தாலே வாரியெடுக்கேனோ
தங்கத்திரைத்தின்மேல் சங்கமுடிந்திடுமோ
தங்கமுடிந்தாலே தடவியெடுக்கேனோ
என்னுடன்பேசினால் ஏதுக்குறையுமோடா
கைதான்சாயுமோ கட்டைதுளிர்த்திடுமே
இருமபுகையுமோ இங்கேயேயுன்மனது
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் வண்ணமுகத்தைப்பார்
முகத்தோடே முகமணைத்தால் மூர்ச்சைதெளிந்திருப்பேன்
மார்போடே மார்பணைத்தால் மகாவிடாய்தீர்ந்திருப்பேன்
தோளோடே தோளணைந்து சுகக்களித்திருமையா
வாருமென்றுசொலவே மயிந்தாளேலகன்னி
வாயைத்திறவானும் வண்ணமுகம்பாரானும்
என்னென்ன சொன்னாலும் ஏறுமுகம்பாரானும்
சிவனைமறவாமல் சிவன்மேல்தியானமானான்
அரனைமறவாமல் அரன்மேல்தியானமானான்

ஏலகன்னி அருச்சுனனைக் கோடுகிழித்து அணைபிட்டு நிறுத்தல்,

ஏலகன்னிமாது இளங்கொடியாள் கோபமானாள்
எழுகோடுகிழித்து இங்கேநில்லுமென்றாள்

உன் குருவின்மேலாணைகாணுங் கோடுவிட்டுப்போகாதே
ஐவர்மேலாணைகண்டாய் அடிவிட்டுப்போகாதே
தம்பிகமையன்மார் தாய்மேலேயாணையிட்டாள்
ஆணையிட்டுவேலகன்னி அரண்மனைக்குப்போய்சேர்ந்தாள்
மாளிகைவாசலுக்குள் மண்டபத்தில்வீற்றிருந்தாள்
அவள்வருவதற்குள்ளாக வாள்விஜயனேது செய்தான்
எண்ணுதுமெண்ணியே ஏதேதுதானினைப்பான்
ஆரைநினைத்தானே அளவற்றசிந்தையிலே
எவரைநினைத்தானே எண்ணமுற்றசிந்தையிலே
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகமெல்லாம் வேற்றுமுகமாகுதையா
எவரைநினைத்தாலே இந்தவேளைக்காத்திடுவார்
ஆபத்தைக்காப்பதற்கு ஆராலேஆகுமென்று

கோட்டில்நிற்கும் அருச்சுனன்காளியைத்
தோத்திரம்பண்ணல்.

அந்தவனக்கன்னியரை அருச்சுனன் தானினைந்து
சூலிகபாலியம்மா சுந்தரிதுர்க்கையமே
சண்டாளிபிடாரியம்மா சங்கரியேஏகவல்லி
மண்ணும்பிடாரியம்மா வழக்காடுந்துற்கையமே
ஆபத்துவேளையிலே ஆதரிக்கவேணுமம்மா

அருச்சுனன்காளியைநினைக்ககாளிவந்துவரலாறுவினவல்.

என்றுநினைத்தானே இயலானகாளியரை
வாள்விஜையன்தான்வருந்த மாகாளிதான்வருவாள்
டேகையொருகையில் டமாரமொருகையில்
வாளுமொருகையில் வளைதடியுமொருகையில்
அம்புவில்லுங்கைபிடித்து ஆயுதமாகவந்தாள்
ஆரடாதம்பிநீ அடவியிலேயெனைநினைத்தாய்
ஊரேதுபேரேது உன்னுடையவண்மையென்ன
என்றவள்கேட்கையிலே யிரக்கிசரணமிட்டான்
ஆரென்றுகேட்டாயோ ஆச்சிபரேசொல்லுறேன்கேள்
பாண்டுமகாராஜனபெற்ற பஞ்சவர்களைவருண்டு
குந்திமாதேவிபெற்ற குலமணிகளைவருண்டு
ஐவர்பஞ்சபண்டவர்கள் அருச்சுனராஜனென்பேர்
மாயவனுமைத்துனன் வாள்விஜயனென்பேர்
ஆதிகைலாசம் அரன்பதியேபோறேனம்மா
பரமனைநோக்கியே பாரதவஞ்செய்யநான்
போறவழிதனிலே பொற்கொடியாளேலகன்னி
கலியாணம்பண்ணுமென்று சடிகிபெனைமறித்தாள்
கோடுகிழித்துஎன்னைக் குறுக்கேதடுத்தாளே
ஆணையிட்டுயெனைமறித்து அரண்மனைக்குப்போய்விட்டாள்

மறுபடியும்வருவேனென்று மாளிகைக்குப்போய்விட்டான்
ஆகையாலெந்தாயே அபயமிட்டுஉனையழைத்தேன்
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வாள்ஈஸ்பரியும்

காளியம்மன் அருச்சுனனை ஆணைவிடுவித்தனுப்புதல்.

அஞ்சாதேயென்மகனே ஆணையிட்டேன் தோஷமில்லை
முக்காலுந்தோஷமில்லை முத்திரையைச்சுழற்றி
தெரித்தமுத்திரையை நிலத்தனிலேவைத்துவிடும்
இந்தவனக்கடத்து என்னைநினைத்தக்கால்
உந்தனுட முத்திரையை உனக்கேதயவுசெய்வேன்
என்றுசொல்லக்காளியம்மாள் ஏய்ந்துவிட்டான்வாள்விஜயன்
திரித்திருந்தமுத்திரையைத் தாயாரின்கைக்கொடுத்தான்

காளி அருச்சுனன்போல் நிற்பதை ஏலகன்னிகண்டு
தான் அலங்காரம் பண்ணிக்கொள்ளல்.

வாள்விஜயன்போனபின்பு மாகாளியென்னசெய்தாள்
அருச்சுனனைப்போலாக அங்கேவடிவுகொண்டாள்
காவிகாசசாம்பரமும் கட்டி அரைதனிலே
இந்துசடைபோட்டுச் அழகுசடைமார்புரள
வாள்விஜயன்போலே மறைப்பிலேநின்றாளாம்
இப்படிக்குக்காளி யிருக்கின்றவேளையிலே
ஏலகன்னிமாது இளங்கொடியாளேதுசெய்தாள்
மஞ்சள்குளித்தாள் மைமெழுதிப்பொட்டுமிட்டாள்
வார்முடித்தாளாம் வாசசவுரியுட்சொருகி
கொண்டைக்கழகாக கொண்டைமயிர்தான்முடித்தாள்
சந்திரப்பிறைசூரியப்பிறை தலையிலணிந்தாளாம்
ஆணைமகிழயப்பெண்மயிலும் அழகாகத்தான்முடித்தாள்
முத்தாலேகட்டியபூ மூனாலே தொங்கலிட்டாள்
காதுக்குப்பொன்னோலை கைக்குவளையலிட்டாள்
செண்பகப்பூநாசியிலே சேர்த்தணிந்தாள்மூக்குத்தி
தோள்வளைகைவளைந்து தொடுத்தாள்ரவிக்கைதனை
கண்டசரமாய் கல்பதக்கமோதிரமாம்
கொத்துசரப்பளியாம் கொத்துமுத்துதாழ்வடமாம்
முத்துசரப்பளியாம் மேனகைமாலைகளாம்
சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமாம் தாயித்துப்பேரொளியும்
கடகஞ்சரிபவளம் கைநிறையபொன்வளையல்
தண்டைகொலுசுடனே சலங்கையும்பாடகமும்
காலாழிபீலி கல்லிணையாம்புல்லிணையாம்
அரைக்கிசைந்தஒட்டியாணம் அலங்காரம்பண்ணாளாம்
பொன்னிழைத்தப்பட்டாடை பூவாடைதான்தரித்தாள்
சாந்துசவ்வாதுடனே சந்தனமும்பூசினாள்
மருவுமருக்கொழுந்தும் மல்லிகைப்பூமுடித்தாள்
வாசனைபரிமளக்க வாராளேஏலகன்னி

ஆடிதாதி அலங்காரத் தோழிகளை
எடுத்துவா கனகதண்டி இட்சணமேபோகவேணும்
தாதிமாரோடிவந்து தண்டிகைகொண்டுவந்தார்
ஏறினாள் தண்டிகையை எடுத்தார்நெருங்நடையை
சங்கபர்தானிருக்கும் தாவுதேடிவாராளாம்
பல்லக்கைவிட்டிறங்கிப் பாதஞ்சரணமென்றாள்
ஆனையிட்டேன்தோஷமில்லை ஆண்டவனேபாருமென்றாள்
ஏறினார்பல்லக்கில் இயலானசங்கபரும்
ஏலகன்னிதானும் ஏறினாள்பல்லக்கிலே
மாளிகைவாசலிலே வந்துஇறங்கினாராம்
பட்டுரத்னப்பாய்போட்டு பண்டாரம்விரித்திரென்றார்
ஆசனத்தின்மேலே அமர்ந்தாளேஏலகன்னி

ஏலகன்னி அருச்சுனனுக்கு விருந்திடச்சமையல்பண்ணல்.

இளங்கொடிமாதரை ஏலகன்னிதானழைத்து
அடிசில்சமையுமென்றாள் அரண்மனையிலெல்லவர்க்கும்
சர்க்கரைப்பால்போசனங்கள் சமையுங்கள்மாதர்களே
பஞ்சணைமெத்தையும் பள்ளியறைசோடியுங்கள்
இவ்வார்த்தைதனைச்சொல்ல எழுந்தார்கள்தோழியர்கள்
சித்தமுறைசெய்யுஞ் சித்திரித்தாதியர்கள்
இக்குமுறைபங்கருந்து என்றுஎழுந்தார்கள்
அடுப்புமெழுகுவார் அட்சதைக்காப்பிடுவார்
வெங்கலப்பானையிலே வெள்ளிருலைசாய்ப்பார்
பால்சம்பாவரிசி பதிங்கலந்தான்களைந்து
கொதிப்பாற்றியேஇறக்கக் கொப்பெனவேதான்சமைத்தார்
வாழைக்காய்கொய்வார் வழுதலங்காய்காம்பரிவார்
சுழப்பலாக்காயை இளமுள்ளுபோக்கிடுவார்
கொத்தவரைக்காய்தனைக் கூட்டியரிந்திடுவார்
செம்பொனவரைக்காய் சேரஅரிந்திடுவார்
பாவற்காய்தானரிவார் பாங்கிக்காய்தானரிவார்
இலகுசுரைக்காய் இளந்தமரத்தைதானரிந்தார்
தேங்காய்திரிகிடுவார் மாங்காயரிந்திடுவார்
பாம்புப்புடலங்காய் பாதிரிப்பீர்க்கங்காய்
பிஞ்சிமுருங்கக்காய் பேரானகொத்தவரை
சுண்டக்காய்வண்டக்காய் சுத்தமுள்ளமுள்ளங்கி
வள்ளிக்கிழங்குகளும் வாழைத்தண்டுகீரையுடன்
சிறுகிழங்குசிறுவள்ளி சிறப்பானசேமத்தண்டு
கருணைக்காராக்கருணை காராதனுள்வள்ளியும்
அரைக்கீரைசிறுகீரை அத்திமுருங்கக்கீரை
முன்னைமுசுட்டை முக்குரட்டைகீரையுடன்
காரைபிரண்டையும் கற்கீரையுள்ளதுவும்
பிடுங்கினார்இளங்கீரை பேரானகொத்தமல்லி

கடலைஉருந்துபச்சை காராமணிப்பருப்பும்
அவரைத்தொவரையொடு அநேகவிதபருப்பும்
கொள்ளுடனெள்ளுநுங் கோதுமையுங்கலந்து
பத்துவகைத்தப்பளமும் பாங்கானகூட்டமுது
பத்துவகைப்பச்சடியும் பாங்கானகீரையுடன்
புளிக்கீரை துவர்க்கீரை பிரட்டைகீரையுடன்
ஆயிரத்தெட்டுவகை அரிக்கறிபொறிக்கறியும்
நூற்றாறுவகைக்குழம்பும் அடைவுடனேதான்சமைத்து
காரமுமுப்புங் கலந்து அறுசுவையும்
புத்துருக்குநெய்யதனி லப்போதகிவைகள்வார்த்து
வடகப்பொடிபோட்டு மணச்சீரகம்போட்டு
சீரகமும்வெந்தயமும் சேரத்தான்போட்டு
கறிவேப்பிலையும் கறிக்குதிட்டமாய்ப்போட்டு
காசயுஞ்சுவையுமென்று தாளிக்கவேதான்மணக்க
மணங்கள்கமகமென்ன மாதர்த்துப்புகறியற
தாளித்திறக்கினார் தாமரைவர்ணமாதே
செம்பொன்பிரியனாதே ல்சோபமடிக்கினார்
வரியகாய்சேர்ந்து வகைவகையாய் வெட்டுகிறாள்
இஞ்சிவெதுபிச்சை இலைமலைநார்த்தையுடன்
நாரத்தைநிச்சிலியும் கல்லைநெல்லியுடனே
நூக்கில்கருத்தாளும் மூற்றுவளமிளகு
அத்திக்காய்மாவடுக்கும் அமுதமாநார்த்தையோ
வில்வக்காய்கடுக்காய் விளாம்பிஞ்சுமாதுளம்
கண்டக்காய்களாக்காயும் கருத்தபாலும்தக்காளி
மாங்காய்முதலான மற்றுமுள்ளநாரதயும்
வத்தல்வகைபிசர்ந்த வகைமாலையுருண்டைகள்
ஆறண்டக்காயும் அதக்காக்காயும்
பாவற்காய்சேவற்காய் பச்சமிளகாய்களும்
சுக்கங்காய் தாறுவேலின அருக்காமைபாம்பாயும்
அறுசுவைவர்க்கமுடன் அப்பளங்களாயும்
பழவகைகள்தான்சேர்த்த பலவகைமைத்தான்சேரும்
மாம்பழம்வாழைப்பழம் பலாப்பழம்
செவ்வாழைமுறிவாழை நிரண்டக்கொட்டைவாழையும்
மாதுளைச்சிலியும் மஞ்சட்கொய்யாப்பழமும்
அஞ்ஞியுருகெல்லி அழகுகொய்யாப்பழமும்
தமர்த்தம்பழங்களும் நல்லசீதாப்பழமும்
மற்றுமுண்டானபழ வகைவெள்ளாருந்தேர்த்தார்கள்

ஏகலிக்குத் தாதிகள்பள்ளியறை சோடித்தல்.

அதிசீலமொருகாதி அரணைக்குளம்செழுத்து
பள்ளியறைதான்திறந்து பாங்கிகளாசத்திபண்ணி

சாந்தால்தரைமெழுகி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
குங்குமத்தாலே குளிரச்சுவர்பூசி
கண்மூன்றுடைய கனவயிரக்கட்டிலிட்டு
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
காம்பரிந்தமல்லிகையை கட்டிலின்மேலேசொரிந்து
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவுரிமான் சுங்குவிட்டு
மாவிலைத்தோரணமும் மல்லிகைமாலைகட்டி
எங்குமலங்கரித்து ஏந்திழைமாரோடிவந்து
ஏலகன்னிமுன்னாலே இளங்கொடிமார்தெண்டனிட்டு
அடிசில்சமைத்ததென்று ஆரணங்குதெண்டனிட்டார்
கெண்டியில்தீர்த்தமது கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தார்
ஏலகன்னிசங்கமரும் எழுந்தாரிருவருமாய்
கைபூசிக்கொண்டு கடிகியேவந்தமர்ந்தார்
வாழையிலைபோட்டு வரிசையுடன்நீர்தெளித்து
இட்டாரேபோஜனங்கள் இவருக்கழகாக
பச்சென்றபழவகையும் பச்சடியும்பாளித்தார்
பொறித்தபொறிக்கரியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
காராவின்நெய்வார்த்து கடிகிப்பொசியுமென்றார்
சிமிட்டிமுழிப்பளவில் செகமாதாகாளியம்மை
வைத்தவொருசாதமெல்லாம மாயையாயுண்டுவிட்டாள்
மற்றுமொருக்காலே வட்டித்தார்போசனங்கள்
மறுபடியும்போசனத்தை மாயையாயுண்டுவிட்டாள்
ஆயிரம்பேருக்கு சமைத்தஅடிசிலெல்லாம்
ஐயவொருவருக்கு அன்புடனேவட்டியென்றான்
கடுகளவுநாழிகையில் காளியம்மை உண்டுவிட்டாள்
வன்னஞ்சோறில்லையோ என்பசியாறுகைக்கு
வயிறுபசியாற்றாமல் மாலையிட்டுக்கொள்வேனே
மேதினியிலெப்படிக்கு விவாகமதுசெய்வேன்காண்
இவ்வார்த்தைகேட்டு ஏலகன்னிஏதுசொல்வான்
ஏரியோஉன்வயிறு இயலாளசங்கமரே
மடுவோகுளமோவுன் வயிறுகுஞ்சங்கமரே
பெண்டுபிள்ளையில்லாமல் பிழைத்தீரோவூர்திரிந்து
இன்றையதினத்திலே போசனமிட்டாச்சி
நாளையதினத்திலே நன்றாய்பொசித்திடுவீர்
வாருமென்றுசொல்லியே வருந்தியேநீர்கொடுத்தான்
வாய்பூசிக்கைபூசி மாளிகைக்குப்போய்நடந்தார்
பள்ளியறைவீட்டிலே பஞ்சணையில்வந்தார்கள்
சங்கமருமனமகிழத் தம்புருதான்தொனித்தாள்
இன்னாரவாத்தியங்கள் கோஷ்டமுடன்தான்படித்தாள்
காதாரக்கேட்டுமே காளியம்மைதான்மகிழ்ந்தாள்

ஏலகன்னி காமவிகாரத்தால் அர்ச்சுனனென்று அணையப் போக காளிநான் அருச்சுனனல்லவென்று சொல்லல்.

காமம்பொறுக்காமல் கடிகியேலகன்னி
மார்பில்விழுந்து மருவியணையவந்தாள்
காளியென்றுதானறிந்து கைவிட்டாளேலகன்னி
என்னைக்கெடுத்தீரே என்பாவங்கொண்டீரே
ஆணையிட்டுவந்தேனே அடிவைக்கஞாயமுண்டோ
அருச்சுனராசாவை அங்கெனவேபோய்மறைத்தாள்
நில்லுநில்லுஞ்சங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
ஆணையிட்டுவந்தேனே அடிவைக்கஞாயமுண்டோ
என்னைக்—கலியாணஞ்செய்து கடுகநடுவுமென்றாள்
ஆறலமுருமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
ஆதிகைலாசம் அரன்பதிக்குப்போறேனே
சிவனார்தன்கையாலே சேனவரம்பெற்று
வரும்போதேலகன்னி மாலையிட்டுக்கொள்ளுகிறேன்
என்னைமறக்காதே ஏலகன்னிநாயகமே
போகச்செலவுதாராய் போய்வாரேன்பெண்மயிலே
ஆணையிட்டாலல்லாது அடியேன்செலவுகொடேன்
என்றதுகேட்டுமே ஏதுசொல்வான்வாள்விஜயன்
ஆணையிட்டுத்தந்தாளே ஆரணங்கைவிவாகஞ்செய்ய
மாதர்செலவுதர வல்விசயன்போய்நடந்தான்
அந்தவனங்கடந்து அப்புறம்போகலுற்றான்
பத்தாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவற்கு

பாண்டவனம்—முற்றிற்று.

௰௧—வது சபாமிருகவனம்

அந்தவனத்தைவிட்டு ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைசானகத்தில்
கோணிவைத்தசீமாட்டு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மண்ணிவைத்தசீமாட்டு வனமேகுடிபுகுந்து
காடுகடந்து கரியமலைதான்தாண்டி.
சபாமிருகந்தானிருக்கும் தனிவனத்திற்போனார்கள்
ஐந்தடிக்குப்பர்னசாலை அழகாகஉண்டுபண்ணார்
ஏழடிக்குபர்னசாலை எழிலாகஉண்டுபண்ணார்
அங்கேகுடித்தனமாய் ஐவர்கள்தானிருந்தார்
இப்படியாகச் சிலநாளிருக்கையிலே
சபாமிருகந்தனிலே தனஞ்சயனைப்போக
வெள்ளானைவனந்தனிலே வில்விசயன்வாரானும்
உலகமதிர்ந்திடவே உத்தமனும்வாரானும்
ஒருவன்அரனேயென்ன உலகம்அரனேயென்னும்

ஒருவன்சிவனேயென்ன உலகர்சிவனேயென்னும்
அரகராவென்றுசொல்லி அடித்தாரேஜேகண்டிகை
சிவசிவாவென்றுசொல்லி தொனிக்கவேசங்குதனை
சங்குதொனிகேட்டு சபாயிருக்கத்தானெழுந்து
வால்கிளப்பிகுமாளமிட்டு வருகுதேவெள்ளானை
தன்னிழலையேபார்த்து தாவிவருகுதானை
கொம்பினால்மலையைபறித்து குத்திக்கிளப்பிவிடும்
அருச்சுனரைக்கொல்லவென்று ஆனைவருகையிலே

அருச்சுனன் யானையைக் கொல்லுகிறது.

கண்டானேவாள்விஜயன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
வில்வளைத்துநாணிபூட்டி விசையுடனே தொனித்தான்
அர்த்தசந்திரபாணமெடுத்து மந்திரத்தையுச்சரித்தான்
மதயானையைக்கொல்லவென்று மார்பணைவாங்கினான்
அருச்சுனன்விட்டதொரு அர்த்தசந்திரபாணமது
மதயானைதன்னையே வகுத்ததுநடுவிலாய்
வீரிட்டுவிழுந்ததே வில்விஜயன்தன்கையால்

அருச்சுனன் கையினால் விழுந்த யானை ஒருபிராமணனாகவந்தது

ஆனைமடிந்திடவே அதிலொருபிராமணன்தான்
பஞ்சாங்கப்பிராமணனாய் பார்ப்பானவெளியானான்
கண்டானே அருச்சுனனும் கைகூப்பிப்பிராமணனை
வாரும்பிராமணரே மதயானையானீரே
ஆனேன்சங்கமமோ அவ்வார்த்தைச்சொல்லுகிறேன்
தெய்வலோகந்தன்னிலே சிவனுடையபூங்காவனம்
ஐயாபூங்காவனத்தில் அதிகாரியென்னுதுகாண்
அம்மைபூங்காவனத்தில் அதிகாரமென்னுதுகாண்
ஐயர்வனத்தார்கள் அம்மைபோகொணாது
ஒன்றையொருநாளில் உச்சிதத்தைப்பார்ப்போமென்று
அம்மைவனங்களிலே அதிகாலைபோகையிலே
ஆயிரம்பெண்களிலே அதிலொருத்தி
கண்ணுக்கினியபெண்ணை கண்டாசைபட்டேனே
பார்த்தாசைபட்டேனே பைங்கிளியைக்கைபிடித்தேன்
என்னைதிமிறிவிட்டு ஈஸ்பரியாள்பக்கஞ்சென்றாள்
ஈஸ்பரியாள்தன்னுடனே இச்செதியுரைத்தாள்காண்
அம்மையதுகேட்டு அதிசிவன்பக்கஞ்சென்றாள்
உமையவளதுகேட்க உம்பர்பிரான்பக்கல்வந்து
ஐயாநுஉன்வனத்தில் அதிகாரஞ்செய்கிறவன்
எந்தன்வனக்கன்னியரை இவன்பிடிக்கஞாயமுண்டோ
என்றுமிகச்சொல்லுகையில் ஈஸ்பரனார்தானேகேட்டு
என்னைவரவழைத்து ஈய்ந்தார்பெருஞ்சாபம்
என்னுடையசாபமது எப்போதுநீங்குமென்றேன்

ஆதிகைலாசம் அருச்சுனன் வருகிறான்
அருச்சுனைக்கொல்லவே ஆங்காரமாய்ப்போகையிலே
அருச்சுனன்போகமுற்று அப்பாலேசென்றிடுவான்
என்றதுபோல்நீரும் என்சாபப்போக்கிவிட்டீர்
வாருமென்றிருவருமாய் வனத்திலேபோகுறார்கள்
போகப்பிராமணனும் புதுமையொன்றுசொல்லலுற்றான்

அருச்சுனனுக்குப்பிராமணன் குயவன் வரலாறுகூறல்.

ஆற்றேன்சங்கமரே அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்
செப்புமொழிதவறான் திருநீலகண்டரவர்
கொடுக்கவாதார் குயவன்குயத்தியரும்
இப்படியாக இவரிருக்குங்காலையிலே
மகாராசன்வாசலிலே மங்கலகாரியத்தால்
கோவுங்குயமுட்டி கொண்டுவாவென்றுரைத்தார்
அக்ஷணம்நீலகண்டன் அனேகமுட்டிசொப்பணிட்டு
பொன்போலழுத்தியே போட்டான்பெருஞ்சூளை
சூளைகலைத்து சட்டிமுட்டிசட்டி
மகாராஜன்வாசலிலே வைத்தனேகொண்டுவந்து
மகாராஜன் தான்பார்த்து மகிழ்ச்சியாய்குயவருக்கு
சொர்ணமணிமுத்தும் துகிலாடையுமெடுத்து
நீநில்லாபூஷணத்தை நீலகண்டனுக்கருளி
போய்வாருமென்றுமே போகச்சொலவருள
வெகுமானம்பெற்றுமவன் வீதிவருகையிலே
அந்திகாலமாச்சுது ஆதித்தன்போய்மறைந்தான்
காற்றுமழையுங் கடுமைவருகுது
தேவதாசிவீதி தெருத்திண்ணையோரத்தில்
வந்துபடுக்கிறான் வான்மழைபோகளவும்
அந்தச்சமயத்திலவ்விட்டுத்தாசியவள்
போசனமுண்டுமே பொற்கலத்தைத்தான்கழுவி
சன்னல்கதவையவள் தான்திறந்துஊற்றினாள்
மண்ணுடையான்றன்மேலே வந்துவிழுந்தது
அப்போசிவசங்கரனே சலந்தெளிக்கராரென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குதாசியவள்
அஞ்சிபயந்துமே ஆரென்றுகேட்கலுற்றாள்
மண்ணுடையான்நான்காணும் வந்தேனிதுவழியாய்
வான்மழைக்குமாதரசே வந்துறங்கினேன்
ஆரோதெரியாது அன்னஜலந்தெளித்தார்
என்றதுகேட்டுமே ஏலப்பசுங்கிளியாள்
மெத்தப்பயந்துமவன் வீட்டேறக்கொண்டுசென்று
அபிஷேகமாட்டிவைத்தாள் ஆனந்தமாயவனுக்கு
சாமுவர்த்தி இளநீர்சந்தபட்டுடுத்தி
ஆபரணமிட்டு அலங்காரம்பண்ணினாள்

போஜனமிட்டுமவள் புட்பமூர் தான்கொடுத்தாள்
சந்தனமுந்தாம்பூலம் தான்கொடுத்தாள்தையலரும்
அன்றையராத்திரி அங்கிருந்து குருபனவன்
மற்றநாட்காலையில் வந்தானேவாழ்மனைக்கு

குயவன்மனையாளுக்கும் குயவனுக்கும்தர்க்கம்

குயவனுடதேவி கொம்பனையாள்கண்டாளாம்
கண்டுபுருஷனைக் கண்ணீரைத்தான் துடைத்தாள்
கோவென்றசத்தமுடன் குமுறியழுதாளாம்
ஆரோடேபோகவே அமர்ந்திருந்தீர்மன்னவரே
என்னைவிட்டுப்பிரிவதற்கு என்னமனம்வருமோ
வேசியர்கள்வீட்டிலே விளையாடிவந்தீரோ
உன்னுடனேபேசேனே உன்முகத்தைப்பாரேனே
பெற்றதகப்பனைபோல் பிரியமுடன்பாத்திருப்பேன்
குருக்களுடமையை கொள்ளைகொண்டுபோனவர்கள்
தாயில்லாப்பிள்ளைகளை தலையிலடித்தவர்கள்
சிசுவதைபண்ணவர்கள் ஸ்ரீவதைப்பண்ணவர்கள்
பெரும்பாவிசேருகிற பெருநரகில்சேர்ந்திடுவேன்
என்றுசபதமிட்டாள் இளங்கொடியாளக்குயத்தி
இவ்வார்த்தைகேட்டுமவன் எரிபரந்தநீலகண்டன்
கண்கள்சிவந்துமே காந்தளப்பட்டானும்
மெய்யானவார்த்தைகளை விளம்பினேன்மெல்லியற்கு
பொல்லாதவார்த்தையினுற் புலம்புகிறாளிதுசெய்வேன்
என்றுமனஞ்சலித்து ஏதுசொல்வான்நீலகண்டன்
இன்றுமுதலாக இனிநெடுநாள்வரைக்கும்
உன்னுடனேபேசினுல் உனக்குத்தகப்பனென்றான்
அவ்வார்த்தைதள்ளினுல் அனேகபாவஞ்சொல்லுகிறேன்
அபயமென்றுவந்தவனை அனியாயம்பண்ணபாவி
பெரும்பாவிசேருகிற பெருநரகம்சேர்ந்திடுவேன்
என்றுசபதமிட்டான் இயலானநீலகண்டன்
அப்படியாக அனேககாலந்தானிருந்தார்

ஆதிசிவனும்பார்வதியும் பண்டாரவேஷமாக
வந்துஇருவரையும் ஒருமைப்படுத்தி
மோட்சமீதல்.

ஆதிசிவனுக்கும் ஆதிபரமேஸ்பரிக்கும்
பொறுத்துமுடியவில்லை பொல்லாச்சபதமிது
இருவரையும்பேசிவைக்க ஈஸ்பரனுர்வந்தாராம்
மெத்தப்பெரியவராய் மேல்நாட்டுச்சங்கமாய்
ஆண்டிபெரியவராய் ஆண்டவன்வடிவெடுத்தார்
அம்மையுமையவளும் ஆண்டிச்சிவடிவெடுத்தார்
விநாயகன்வீரபத்ரன் வேல்பொருதங்கந்தனுமே
அன்றுரித்தமான்தோலும் அழகானபுலித்தோலும்

கன்றுபுலித்தோலும் கைலாசமான்தோலும்
சடையுஞ்சடைமுடியுந் தம்பிரானைப்போலாக
நீலகண்டனுக்காக நினைத்தார் திருவோடு
கதிரோனைப்பாத்திரமாய் கடுகெனவேகைபிடித்து
வாரார்பரமசிவன் வனமாய்வனங்கடந்து
காடுசெடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
நீலகண்டன்வாசலுக்கு நிமலரும்வந்தவிட்டார்
ஆடாபத்தரே அறிவுள்ளபுண்ணியனே
என்பிள்ளைபெண்சாதி யிவ்விவர்களெல்லோரும்
பசிவோடேநாங்கள்வந்தோம் பசியாற்றிநீரனுப்பும்
பிள்ளைபசியாற்றில் புண்ணியங்கள்வேணதுண்டு
குழந்தைபசியாற்றில் குமாரனைப்பெற்றிடுவாய்
உத்தனுறன்றுளறயார் உன்னுடையபெண்சாதி
வாழ்த்துசுகமாவீர் மகாதேவர்புண்ணியத்தால்
என்றல்லோசங்கமரும் ஈய்ந்துவிட்டார்வெண்ணீறு
வாங்கியணிந்துகொண்டு வணங்கியேதெண்டனிட்டான்
நல்லதுசங்கமரே நான்செய்தபாக்கியத்தால்
வந்தீர்களிப்போநான் வாழ்ந்துசுகமானேன்
பத்துநாழிகைபொழுதில் பசியாறநீங்கள்வந்தால்
போசனமுண்பீர்காண் போய்வாருஞ்சங்கமரே
என்றுமவரேதுசொல்வார்சங்கமரும்

சங்கமர் நீலகண்டன்மனஞ்சோதித்தல்.

நான்போசனம்பண்ணுகிற பொன்னான திருவோடு
இங்கேவைத்துநான்போறேன் எடுத்துமறவாமல்வையும்
ஊர்திரிந்துநான்வாரேன் உன்வசத்திருக்கட்டுமென்றார்
என்பாட்டனார்காலமிலே பண்ணின திருவோடு
பாத்திரம்போய்விட்டால் பழிவந்துசேருமென்றார்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வான்நீலகண்டன்
ஆனாற்கேள்சங்கமரே ஐயாபெரியவரே
என்னுடையதேவியுடன் இவ்வார்த்தைதனையுரைத்து
சாதங்கறிவகைகள் சமைக்கவேசொல்லுமையா
பாவற்பயிர்பந்தலின்மேல் பாத்திரந்தனைவைத்துவையும்
அரன்மனைக்குள்ளேநுழைந்து அச்சியமாந்தனைமுடித்து
மன்னனுடையான்வார்த்தைதனை மாதருடனுரைத்தார்
பந்தலின்மேலாகப் பாத்திரங்கள்வைத்தநின்பின்
பாத்திரத்தைப்பார்த்திரென்று பண்டாரந்தானடந்தார்
செப்பிநடந்தாரே திருநீலகண்டன்வாழும்
அத்தெருவுதான்கடந்து அடுத்ததெருவீதியெல்லாம்
ஆத்திமுலையருகில் ஆதிசிவன்வந்தயர்ந்தார்
அந்தசமயத்தில் ஆதித்தன்போய்மறைந்தார்
சுக்கலாதேவிமகன் சூரியன்தான்மறைந்தான்

குயவனுடதேவியரும் குடிவாழ்க்கைசெய்திருந்தாள்
அனேகநெடும்பொழுது ஆனபிறகாக
மண்ணுடையான்தானெழுந்து வாசலிலேவந்தமர்ந்து
பாவர்பந்தலைப்பார்த்தான் பாத்திரத்தைகாணோமென்று
தேவியெதிரில்வந்து திகைத்தார்போல்நின்றுவிட்டான்
கைநீட்டிநீலகண்டன் கண்காட்டிகேட்கிறான்
ஆரணங்குமாதுகன்னி அறியேனென்றுசாடைபண்ணாள்
மனதுசஞ்சலமாக மண்ணெடுத்துப்பண்ணுகிறார்
பன்னிருந்தாளெடுத்து பாத்திரமபண்ணினான்
சுடிகியேசூளைபோட்டு கவிழ்த்துவைத்தான்பந்தலிலே
ஐயரும்அம்மையுமாய் ஆதிசிவன்வாராராம்
திருநீலன்மாளிகையில் சிவசிவாவென்றுவந்தார்
கடியியேநீலகண்டன் கைக்குச்சலங்கொடுத்தான்
கைப்பூசிக்கொண்டு கடுகியேஉள்நுழைந்தான்
பாத்திரங்கொண்டுவந்தார் பண்டாரம்பார்த்துவிட்டார்
என்னுடையபாத்திரம் எங்கேயென்றார்சங்கமரும்
வைத்துநீர்போனபின்பு மாயமாய்ப்போச்சுதையா
ஆகையால்ஆண்டவனே அட்சணமேசெய்துவைத்தேன்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வார்சங்கமரும்
என்-பாட்டனார்காலையிலே பண்ணிவைத்தபாத்திரத்தை
ஏமாத்திமோசம்பண்ணி இல்லையென்றுசொல்லலாமோ
மகாராஜனிடத்தில்வாரும்வழக்கைப்போய்ச்சொல்வோமென்றார்
மடிபிடித்துசங்கமரும் வாராரேதானிழுத்து
முடிமன்னன்றன்சபைக்கு முன்பாகவந்துசொன்னார்
பசித்தவென்றுசோறுகேட்டேன் பகலைக்குவாருமென்றார்
வச்சிரத்தாலிழைத்த மாணிக்கப்பாத்திரத்தை
இவர்கையில்நான்கொடுத்து இஷ்டமிடப்போயிருந்தேனே
வந்துபின்னேகேட்டாலே மாபாவிகாணோமென்றான
ஆகையினாலேதான் அழைத்துவந்தேனும்மிடத்தில்
அதிதிபரதேசி யாருமில்லையென்றனுக்கு
ஆண்டியுமையென்று அவரிடத்திலேநீர்கேட்டு
வாங்கியேதாருமென்றார் மகாராஜாராஜாவே
என்றுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்மகாராஜன்
ஆரடாநீலகண்டா அறிவுகெட்டபாதகனே
பரதேசியுடைமையைநீ பறிக்கிறதுநியாயமோடா
குயவன்குயத்திபரைக் கொப்பனைவெட்டுமென்றார்
வெள்ளிப்பிரம்பாலே வீசியடியுமென்றார்
மாறியடியுமென்றார் வந்தகுயவனைத்தான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தார்தலையாரி
எருக்கமலராலே எட்டியடித்தாரே
உள்ளம்நடுங்கமேனி உதிரம்வடியுதங்கே

அப்போமகாராசரிடம் ஆண்டியவரேதுசொல்வார்
இன்னஞ்சிலராசரண்டை இட்டுபோய்போறேனையா
கட்டவிழ்த்துவிட்டிடென்றார் கடுகிலேகண்டனைத்தான்
அரண்மனையைத்தாண்டி அப்புறம்போகையிலே
ஆதிசிவனும் அங்கேமனமகிழ்ந்து
சன்னிஷபத்திலே ஐஸ்வரிசெக்கத்திலே
பேழைவயிற்றோனும் பெருச்சாளிவாகனத்தில்
கந்தர்மயில்மேலே கடுகியேவந்துநின்றார்
தங்களுடவாகனத்தில் சாமிகளுமேறிவந்தார்
வந்தவிசித்திரங்கள் மன்னனுடையான்கண்டுவிட்டான்
சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
சிவனுமபத்திபட குறைகளைத்தீர்த்தாரும்
காட்சிகொடுத்துக் கைலாசம்போனாராம்
கீசகண்டன்பெருபெற்ற கேமாகுதிவ்வனந்தான்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வானருச்சுனனும்
புண்ணியவனத்திலே போய்ஸ்தானம்பண்ணிவந்தால்
என்பாவந்தீரவே ஈஸ்வரனார்வரமளிப்பார்
என்றுபொய்கைதனிலே பொட்டெனவேஸ்நானஞ்செய்து
சிவனைநினைத்து திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
அரனைநினைத்து அள்ளியிட்டான்வெண்ணீறு
பஞ்சாட்சரமணிந்து பகவானைப்பூசைசெய்து
அகாரஉகாரமென்ன அடித்தானே ஜெபகண்டிகை
நமசிவாயவென்று ஜெபித்தானே சங்கரனை
சிவாயநமவென்ன உலகஞ்சிவனையென்றும்
அகாரமென்றுசொல்லி அந்தணன்தாண்டினன்
மற்றுமொருவனத்தில் வாராதிருவருமாய்
இந்தவனந்தானுடைய தென்றானே விஜயன்

சபரிருக்கவனங்கடந்து ஊர்க்குருவிவனம்வருதல்.

ஊர்க்குருவிபெற்ற வனமென்றுஉத்தமனும்
வாயில்லைச்சொல்ல மகாபட்சிகள்தான்
ஏக்கவிதனப்பட்டான் கல்லாலைக்கண்டதுகாண்
அந்தஅதிசயத்தை ஆண்டவனேசொல்லுமென்றார்

பிராமணன் அருச்சுனனுக்கு ஊர்க்குருவிவரலாறுகூறுதல்.

அப்போபிராமணனும் அருச்சுனற்குஏதுசொல்வான்
ஊர்க்குருவிப்பட்சிதான் ஆண்டாறுமெண்ணூறுமாக
இந்தவனமதனில் இருந்துவாழும்நாளில்
பிள்ளைகளைபெற்றிருக்கப் பெருத்தவனங்களிலே
போவார்வருவார்குஞ்சைப் போய்பிடித்துக்கொள்வார்கள்
இரைதேடிவருவதற்குள் எடுத்துக்கொண்டுபோவார்கள்
கூண்டினிடமாகக் குருவிவந்துபார்த்தவுடன்
அழுதுபுலம்பியே ஆயாசப்பட்டிருக்கும்

மறுகாலொருதரமும் மைந்தனுண்டாயிருக்கும்
பெண்குருவியானது புருஷனுக்கேது சொல்லும்
என்புருஷா என்கணவா என்வார்த்தைகேளும்
நான்பெற்றபிள்ளையெல்லாம் நமனுக்கிரைகொடுத்தேன்
போவார்வருவாரெந்தன் பிள்ளையைக்கொண்டுபோனார்
இப்போதுபிள்ளைபெற்றால் எவராகிலுமெடுப்பார்
ஆசைகள்தோணுது ஆணழகாயென்னசெய்வேன்
எங்கேநான்பெற்றெடுப்பேன் எனக்கரியச்சொல்லுமென
ஆனால்கேள்பெண்மயிலே ஆணங்கேயொருவார்த்தை
இந்தவனத்திலே இங்கேகுளிகுளிக்கால்
நமக்குஅன்னங்கிடையாது அன்னமேகேளும்
சமுத்திரக்கரையோரம் தாவுண்டுபிள்ளைபெற
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்லும்பெண்குருவி
அலைபெருகிதண்ணீர்வந்து அடித்துக்கொண்டுபோய்விடுமே
இப்போதும்பிள்ளைபெற்று ஏமாந்துபோவேனே
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்லும்ஆண்குருவி
இவ்விடத்திற்பிள்ளைபெற்றால் ஏதுகுற்றம்வந்தாலும்
சமுத்திராசருடன் சண்டைகள்செய்திடுவேன்
யுத்தங்கள்செய்திடுவேன் உன்பிள்ளைவாங்கிடுவேன்
என்று-தலையிலடித்துமே சத்தியங்கள்செய்திடுமாம்
சபதங்கள்பண்ணினதை சமுத்திராசன்கேட்டு
இது-எவ்வளவுளார்க்குருவி என்னுடன்சண்டைபண்ண
சொல்லாதவார்த்தையைச் சொல்லுது சிட்டினங்கள்
ஆண்மையைப்பார்ப்போமென் றவ்வருணன்தானிருந்தான்
அப்போது சிட்டினத்தில் அழகான பெண்குருவி
செத்தையைத்தான்பொருக்கி சிறுவீடுகட்டிடுமாம்
இருமுட்டையிட்டு இருந்து அடைகாக்க
பின்னுமடைகாத்துப் பெற்றதிருகுஞ்சுகளை
கொப்பெனவேதான்பறந்து குழந்தைக்கிரைதேடிடும்
இப்படியாகவே இருக்கின்றவேளையிலே
தாயுந்தகப்பனுந் தானில்லாவேளையிலே
சமுத்திராசனவன் தண்ணீர்பெருகிவந்து
குழந்தையிரண்டையும கொப்பெனவேகொண்டேகி
பாதாளந்தன்னிலே பத்திரம்பண்ணினாராம்
பட்சிசமர்த்துகளைப் பார்ப்போமென்றுதானிருந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் அழகானபெண்குருவி
குழந்தைக்கிரைதேடிக் கொண்டுவந்துபார்க்கையிலே
மக்களைக்காணுமல மருகிப்புலம்புகுது
மார்பிலேயுந்தோளிலேயும் வண்ணமுகத்திலேயும்
அறைந்துபுலம்புகுது ஐயோமகனேயென்று
மக்களைப்பறிகொடுத்து பண்பேயேதேங்குவேனே

மைந்தனைப்பறிகொடுத்து வயிற்றிலறைந்துசொல்லும்
பாவிகெடுத்தாயேந்தன் பாலகனைக்கொல்லவென்று
என்றும்பகையாளனேற்பட்டாயெனக்கு
புதல்வனைப்பறிகொடுத்து புலம்புதுபெண்குருவி
இனியோதெய்வமென்று அலையுதுபெண்குருவி
அக்கரைபற்றி ஆண்குருவிதுசொல்லும்
மனதழியாது மக்களைவாங்கிதாரேன்
சமுத்திராசனுடன் சண்டைபிடிச்செய்து
புதல்வரைவாங்கித்தாரேன் புலம்பாதேபெண்மயிலே
என்றுஎழுந்தது இயலான ஆண்குருவி
மூக்கினாற் சிறகிழுத்து மூனையாலெழுந்தது
எல்லையென்றுநின்று எழுந்துதுகிட்டினதாம்
காக்கைக்குருவி கழுகுபருந்துகளாம்
மாடப்புறவாம் மயிலுங் குயிலினமாம்
காடைக்குருவிகளாம் கவுதாரிபேடைகளும்
அன்னமயில்கோழிகளும் ஆனைமயிலினமும்
கூளக்கருங்குருவி கோட்டானும் ஆந்தைகளும்
ஒக்கவண்டல்லாம் பூவைக்கு ஓடியேவாங்களென்று
சமுத்திராசனுடன் சண்டைபண்ணப்போகவேணும்
என்றுடனேயழைத்தார் ; எல்லோரும்வாங்களென்று
மருந்திபெருகியே வாசகத்தைதானுரைத்து
பூமியைத்தொட்டு உண்மையிதைச்சொல்லி
தெய்வவினதகனுக்கும் சேதிசொல்லிவாருமென
வாயுவேகமாக வருகுதுவாயசந்தான்
ஆகவிரிதுள்ளவர்க்கும் அந்தரமுள்ளவர்க்கும்
செப்பித்திருப்பதியில் திருமாலருகிருக்கும்
ஆயனுடைவாகனம் ஆழ்வாரெழுந்திருந்து
மாயனைத்தெண்டனிட்டு வணங்கியேபேசுதுசொல்லும்
தன்னுடைமரபுக்கும் சமுத்திராசனுக்கும்
யுத்தங்களாகிறதாம் உங்களதுபெருமாளே
என்னைவரவழைத்தார் யானும்போய்ச்சேரவேணும்
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டே சாமிக்குரைத்ததப்போ
குதூகலத்தோடு தொப்பெனவேவிடைகொடுத்தார்
பிரமனுடைவாகனமாம் பேடன்னத்தோரினமும்
மன்மதனுடைவாகனமாம் வர்ணக்கிளியினமும்
சனிபகவானுடைவாகனம் சமர்த்தானவாயசமும்
ஆனவர்தேவாண்டை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
சமுத்திராசனுடன் சண்டைசெய்யப்போறோமென்றார்
அமராருடைக்குமென்று ஆளோலையனுப்பினது
ஆகையாலாண்டவனே அடியேனும்போகவேணும்

எங்களுக்குச்செலவருளும் என்றபணிந்தது
அத்தண்டதேவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்
சமுத்திராசருடன் சண்டைகளெப்படியோ
இப்புதுமைபார்ப்போமென்று இயலானதேவரெல்லாம்
நாமும்வருகிறோம் நடவுங்கள்முன்னேயென்றார்
தெய்வலோகப்பட்சி திரும்புதுபூமியிலே
தனித்தனிபட்சியெல்லாம் சமுத்திரக்கரையோரம்
தன்குலத்துராசருக்குச் சரணமிடும்பட்சியெல்லாம்
அப்போதுசிட்டினந்தான் அனைவருக்குமேதுசொல்லும்
சமுத்திரக்கரையோரம் தாவுதேடிபிள்ளைபெற்றால்
அலைபெருகித்தண்ணீர்வந்து அடித்துக்கொண்டுபோனது
என்னுடையபிள்ளைதனை எடுத்துக்கொண்டுபோனது
ஆகையாலுங்களையும் அவசியங்காணவழைத்தேன்
வருமென்றபோதையிலே வந்தீர்கள்தயவுசெய்து
சமுத்திராசருடன் சண்டைகள்செய்திடுங்கள்
என்னுடையபிள்ளையை எவ்விதமும்வாங்கிடுங்கள்
உகந்துஅனைவோர்க்கும் உபசாரஞ்செய்கையிலே
அத்தண்டபட்சிகட்கும் அதிககோபமுண்டாகி
காக்காயொருவரிசை கழுகுவொருவரிசை
அன்னமொருவரிசை ஆழ்வாரொருவரிசை
பருந்துவொருவரிசை பச்சைக்கிளியொருவரிசை
மயிலுமொருவரிசை வல்லூறொருவரிசை
குயிலுமொருவரிசை குருவியொருவரிசை
காடையொருவரிசை கவுதாரியொருவரிசை
புல்புல்லொருவரிசை புறக்களொருவரிசை
உள்ளானொருவரிசை ஊர்க்குருவியொருவரிசை
நாரையொருவரிசை நாகணவாயொருவரிசை
கொக்குமொருவரிசை கோட்டானொருவரிசை
அந்தச்சமயத்தில் அனேகவிதப்பட்சியெல்லாம்
அந்தப்புறங்களிலே அவ்வகுப்பாய்சேர்ந்திருந்தார்
அப்போதுமூவர்களும் அயிராவதந்தோனும்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்முனிவர்களும்
ஆகாயமார்க்கமதில் அந்தரமாய்நின்றுகொண்டு
பட்சிகள்நின்றிருக்கும் பாவனையைப்பார்த்தார்கள்
எழும்பியேஅந்தரமாய் ஓட்டிப்பறக்கிறது
தானுகவேமறந்து தண்ணீரில்தான்குதித்து
இருபக்கம்றக்கையிலே எடுத்துஜலம்கொண்டுவந்து
பாரெல்லாம்நீர்தளும்ப பறந்துதெளிக்கிறது
ஆரைநாழிக்கொள்ளையிலே அடியோடேவற்றிவிட
சமுத்திரமானதெல்லாம் தண்ணீர்வரண்டுவிட
சமுத்திராசன் சகிக்கமுடியாமல்

தேவர்கள் தலைவனுடன் செப்பமுறையமிட்டான்
அத்தண்டபேரும் அனைவரும்வந்திறங்கி
கிட்டினத்தைத்தானழைத்து செப்புவார்தேவரெல்லாம்
உன்-தயவைவாங்கித்தாரோம் சமுத்திரநீருண்டுபண்ணும்
எப்போதும்போலேநீர் ஏற்படுத்தும்சமுத்திரத்தை
என்றுசொல்லப்பட்சிகள் யெல்லாமொருமித்து
பட்சியருகழைத்து வார்த்தைகளைதுசொல்லும்
சுத்தருக்குச்சொன்னீரானால் கைவேலையுண்டுசெய்வார்
என்றுசொல்லபட்சியினங்க ளெல்லாமொருமித்து
வேலவனார்தன்பாதத்தில் விழுந்துமுறையமிட்டு
ஆண்டவனேயென்சாமி அடியேனால்முடியாது
நீர்பிணைத்தாலிட்சணமே நீரும்பெருகிவிடும்
அடியேனைப்பற்றியே அலைகடலுண்டுபண்ணும்
என்றுபணிந்து இறங்கியேதொழுதுநிற்க
கந்தர்மனமகிழ்ந்து கடுகியேவில்வளைத்து
வில்லெடுத்துநாணைப்பூட்டி வேலெடுத்துமந்திரித்து
அலைகடலின்கரையெல்லாம் அம்பிலொருமுத்தாக
பூமியதிரவே போய்ப்பாயும்வேலிதுதான்
மண்ணினுள்ளநீரையெல்லாம் வழித்தொருமுத்தாக
மூக்கால்தளர்ந்து முனிந்துகடல்பெருக
சந்தோஷப்பட்டானே சமுத்திரராசனவன்
குருவிடம்பிள்ளையை கொண்டுவந்துதந்தாராம்
ஆதியிலிருந்தபடி செய்தாராம்
பூமிபத்தும்கொண்டு தேவர்முனிவரெல்லாம்
தேவர்களைச்சென்றுத் தடையிருப்பீரென்று
சொற்சிதனையுடன்கொடுத்து மகாதேவர்போய்நடந்தார்
வைக்குருவிபேரும்பெற்று ஒன்றுவனமிதுகாண்
என்றதுகேட்டு எழில்விஜயராசாவும்
நற்றுநற்றுக்கேட்டு உள்ளமிகமகிழ்ந்தார்
அந்தச்சமயம் அருச்சுனராசனிடம்
போதன்னடைந்துபெயரைப் பகன்றான்பிராமணனும்
பொய்யாகுமெனமதுசொல்லி போகலுற்றான்போர்விஜயன்

பதினோராவது ஊர்க்குருவிவனம்முற்றிற்று

௧௨-வது, காளபயிரவ வனம்.

பன்னிரண்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோவிலைவைத்தேமாதி கூடதலைமேலேவைத்தார்
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்புறம்போனார்கள்
காளபயிரவ வனத்திலேகாவலர்கள்
அங்கேகுடித்தனமாய் இன்பர்குடியிருந்தார்

காண்டாவனமெரித்த காளையருச்சுனனும்
காளபயிரவ சாதகனகத்தில்வந்தமர்ந்தான்
அங்கேதவமுனிகள் அனேகம்பேரப்பொழுது
சாமியென்றுவந்தோமே தவசுகுலைந்ததையா
சிவனாரென்றுவந்தோங்காண் செய்ததவம்வீணாச்சு
என்றுமனங்கலங்கி எப்போதும்போலிருந்தார்
அந்தரிஷிகளண்டை அருச்சுனன்தவஞ்செய்தான்
அங்கிருக்குமரிஷிகள் அனேகப்பெரியவர்கள்
இத்தனைகாலம்மட்டும் இருந்துதவம்பண்ணுகிறோம்
இருந்துதவம்பண்ணி ஈஸ்பரனும்வந்ததில்லை
ஆதிசிவனாரை ஆண்டவரைக்காணவில்லை
பரமசிவனாரைப் பார்க்கஅரிதாகும்
கைலாசவாசலிலே கடுகதவம்பண்ணினாலே
பரமசிவனாரும் பாக்கியந்தந்திடுவார்
சுகமாகவாழ்ந்திடுவீர் துரிதமாயேகுமென
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இயலானவாள்விஜயன்
எல்லோர்க்குஞ்சரணமிட்டு எழில்விஜயன்போய்நடந்தான்
கடுகிநடந்தானே கைலாசபருவதத்தில்
பொய்கையில்ஸ்நானம்பண்ணி பூசைதவமுடித்து
காளபயிரவனைக் கடிகித்தியானம்பண்ண
எழுபதடிக்கம்பம் எழில்விஜயன்நாட்டினான்
எழுபதடிக்கம்பத்தின்மேலேழுயிளநீரைவைத்தான்
எழுயிளநீரின்மேல் எழுவிளாம்பழத்தைவைத்தான்
எழுவிளாபழத்தின்மேல் எலுமிச்சங்கனியைவைத்தான்
எலுமிச்சங்கனியின்மேல் எழுகொட்டைபாக்குவைத்தான்
எழுகுண்டுமணியின்மேல் எழுகடுகைவைத்தான்
எழுகடுகதன்மேல் எழுசெப்பூசிவைத்தான்
எழுசெப்பூசியின்மேல் எழுசெவ்வலரிவைத்தான்
எழுசெவ்வலரியின்மேல் வழினன்தேர்விஜயன்
ஒருக்காலைத்தானூன்றி ஒருக்கால்முழங்காலில்வைத்தான்
கண்ணிரண்டுமூடியே கர்த்தன்மேல்தியானமானான்
அரகரா அரனேயென்று அடித்தான்செயகண்டிகை
ஓம்நமசிவாயவென்று ஒலித்தானேசெயகண்டிகை
ஒருவன்சிவனேயென்றால் உலகம்சிவனேயென்னும்
அருந்தவசுபண்ணுகிறான் அருச்சுனராசதுரை
அகோரத்தவசுபண்ணான் ஆண்டவனைக்காணவென்று
ஆதிசிவனார்க்கு அருச்சுனன்செய்ததவம்
பொறுத்துமுடியவில்லை போர்விஜயன்செய்ததவம்
ஆதிசிவனார்க்கு அக்கினியாய்வீசுகுது
காலனைக்காலாலுதைத்த கைலாசநாதரவர்
கோபம்பெரிதாகி கொப்பெனவேயெதுசொல்வார்

ஆடாதாதவனை அழையுங்கள்மாயவரை
எமன்பிரமாவை இங்கேயழையுமென்றார்
விண்ணாட்டுக்கேதவனை விரைந்தோடியழையுமென்றார்
விக்கினவிநாயகனை வேலவனையழையுமென்றார்
ஓடியழைத்து ஒருநொடியில்வாருங்களென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அவரவர்கள்பயணமானார்
வைகுந்தம்ஓடிவந்து மாயவரைத்தெண்டனிட்டு
ஆதிசிவன் அழைத்துவரச்சொன்னாரென்றார்
அமராபதியானும் ஆயிரங்கண்ணனுக்கும்
தாமலோகமானும் எமதர்மராசனுக்கும்
பிரமலோகந்தனிற் பிரமதேவனவற்கும்
வசிஷ்டரும்வால்மீகர் மகாதவமுடையவர்க்கும்
அத்தண்டதேவர்முதல் அனைவருக்குஞ்சொல்லினன்
சிவனார்வரவழைத்தார் சீக்கிரம்வாருமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அவரவர்கள்பயணமானார்
வாழ்கருடனேறியங்கு வந்துவிட்டார்மாயவனார்
மத்தகஜமேறியங்கு வந்துவிட்டாரிந்திரனார்
எமன்கடாவிலேறி ஈசரருகில்வந்தான்
அன்னப்பிரமாவும் அன்னத்தின்மீதில்வந்தார்
கானமயில்மேலேறிக் கந்தனும்வந்துவிட்டார்
மூஷிகவாகனத்தில் முன்னோனும்வந்துவிட்டார்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவரும்வந்துவிட்டார்
ஆதிசிவன்பக்கலிலே அனைவரும்வந்துவிட்டார்
வந்துபணிந்தார்கள் மகாதேவன்பக்கலிலே
அத்தியுரித்தவனார் ஆதிசிவனைத்தான்சொல்வார்
மாயன்பெருமானை வார்த்தைதப்பென்றுகேட்டீரோ
ஆரோதெரியாது ஆதிகைலாசம்வந்தான்
எவனோதெரியாது இங்கேதவம்பண்ணுகிறான்
கைலாயங்கன்னியிலேதான் கடிதுவரநியமுண்டோ
வைகுந்தர்க்கு அப்பாலே வானகத்தன்னிலேதான்
ஒருதிதவம்பண்ணுக்கால் கட்டிவாங்கத்தடுவோம்
இந்தத்தவம்புரிய வந்ததேதோசொல்லுமென்றார்
இவன்-ஆரோதெரியாது ஆண்மையால்வந்துவிட்டான்
எவன்-தர்ப்பாட்டிவின சத்தங்கள்போடுகிறான்
ஆரோதெரியாது அறிந்துவந்துசொல்லுமென்றார்
மாயன்பெருமானும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
பாண்டுமகாராசன்பெற்ற பஞ்சவர்களைவருண்டு
குந்திமாதேவிபெற்ற குமாரர்களைவருண்டு
காவலேட்சத்திரம் நயனவிழிப்பார்வையுள்ளோன்
மீசைமுழுக்குமுகன் விழியிற்கருப்பழகன்
தோளிலேதானிருக்கும் தொப்புளில்அமிர்தகலசம்

பல்லில்பரசவிணை பாகத்தில்செந்தாமரை
பஞ்சவரிலிவனொருவன் பார்த்திபனென்றார்காண்
இடதுகால்பொம்மைவிருது வலதுகால்வீரதண்டை
சலவிருதுகுலவிருது சமர்த்துகள்படைத்தவன்காண்
சிவபூசைகுருபூசை சிவன்பாதம்மறவான்காண்
என்னதவம்வேண்டி யிங்குருந்தானென்றறியேன்
என்றதுதான்கேட்டு யேதுசொல்வாரீஸ்வரரும்
தருமர்தம்பியானாலும் சமர்த்துடையோனானாலும்
கைலாயந்தன்னிலே கடிகிவரஞாயமுண்டோ
இவன்-இங்கிதமாயிருந்து எதுதவம்பண்ணினாலும்
வருந்தியிருந்தாலும் வரமருளப்போறேனோ
தவசைக்கெடுத்திடுவேன் தருமர்தம்பி அர்ச்சுனரை
என்றுமகாதேவர் எறிபறந்துகண்சிவந்து
வாயுராசன்தன்னையே வாவென்றழைத்தாராம்
அர்ச்சுனன்செய்யுமந்த அருந்தவசுகம்பமதை
தவசுநிலைகம்பமதை சமுத்திரத்திற்போடுமென்றார்
அரைநாழிக்கொள்ளையிலே அதமாக்கிவாருமென்றார்
என்றதுதான்கேட்டு எழுந்தானேவாயுராசன்
ஆயன்பெருமாளும் அவ்வார்த்தைதானறிந்தார்
கைமோசம்வந்ததென்றே கரியமாலப்போது
அருச்சுனராசனுக்கு அனர்த்தம்வராளாச்சு
காக்கவேணுமென்று கரியமாலோடிவந்தார்
மாயையாய்வந்தாரே வாள்விஜயன்முன்னிலே
காண்டீபா அர்ச்சுனரே கைமோசம்வந்ததடா
ஆதிபரமசிவன் அதிககோபங்கொண்டாரே
வாயுராசன்தன்னையிப்போ அனுப்பினார்மகாதேவர்
தவசுநிலைகம்பமதை சமுத்திரத்திற்போடவாரான்
வாயுராஜனுக்கு வலுவாயிருப்பாயா
என்றதுதானகேட்டு எழில்விஜயனேதுசொல்வான்
உம்மையேநம்பியே உம்பர்புறம்வந்தேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம உருக்குலைந்துபோகாமல்
தோளில்செபமாலை தொண்டழிந்துபோகாதே
பெட்டியில்பூஷணம் பெருமைகுலையாதே
காக்கக்கடனுமக்கு கரியமாலெம்பெருமாள்
அண்ணருந்தம்பியரும் அனுப்பினார்உன்னைநம்பி
ஆரைநம்பியிங்குவந்தேன் ஆதிகயிலாசம்
என்னமாயிருந்தாலும் ஈஸ்வரனொருந்தனுக்கு
வந்தவினைமாற்றி வரமருளச்செய்யுமையா
என்றுவணங்கினான் இயலானவாள்விசையன்

இக்கதைமனங்குளிர்ந்து ஸ்ரீராமரென்னசெய்தார்
தர்மர்தம்பி அருச்சுனன் தன் தவசிலைக்கம்பமிது
வாயுராசன்வந்து வலுமையயசக்கிறதும்
ஆதிசிவன்வந்து அசைக்கிலவித்தாலும்
தேவாதிதேவரொன்றாய்ச் சேர்ந்தசைக்கிறதும்
அர்ச்சுனன் தவசுநிலை அசையாமலிருக்கவென்றார்
மாயனார்வரங்கொடுத்து வந்துவிட்டார்கைலையிலே
ஆருமறியாமல் ஆதிசிவனருகில்வந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் ஆங்காரவாயுராசன்
மண்ணுமின்னுந்தான்திர வாரானேவாயுராசன்
தெற்கேயிருந்து திசைவடக்கேமுகம்நோக்கி
அப்புறத்துக்கிப்புறந்தான் அசையாமல்தானிருக்கும்
மறுகாலொருகாலும் வந்தசைந்தாலும்
சாயாமல்நின்றது தவசுநிலைக்கம்பமிது
தன்னாலேயாகாமல் சங்கரிக்கமுடியாமல்
திரும்பினான்வாயுராசன் சிவனுக்குச்சேதிசொல்ல
அருச்சுனனைப்பார்த்து அதிகப்பிரியமுமாய்
என்னிலும்வல்லபிரான் என்றுமனமகிழ்ந்து
அர்ச்சுனனுடனுக்கு அஸ்திரந்தாரேனென்றார்
வாயுவின் அஸ்திரத்தை வான்விஜயன்தனக்கொடுத்தான்
வாக்கியஞ்சரித்து வான்விஜயனேதுசொல்வான்
எவராலும்பயந்தீர்க்கான் என்தவசைநீமுடிக்க
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வான்வாயுராசன்
ஆதிசிவனழைத்து அனுப்பினார்உன்னிடத்தில்
தவசுநிலைக்கம்பத்தை சமுத்திரத்தில்போடுமென்றார்
ஆகையாலிங்குவந்தேன் அசைத்தேனே கம்பமதை
என்னால்முடியவில்லை இளவிசையா உனைஜெயிக்க
ஆதிசிவன்வந்திடுவார் அதிசயங்காட்டிடுவார்
எனவுரைக்கையிலே இளவிஜயனேதுசொல்வான்
உம்பர்பிரானுக்கு ஒருவர்தனைச்சொல்லுமையா
என்னவென்றுசொன்னது வெளிநில்விசயனர்ச்சுனனும்
இருபவைத்தபாசுபதங் கிரீடிக்குதருமையா
வேண்டும்வரங்கள்தன்னை விமலரேதருமையா
கேட்டவரங்கள் இருபாவைத்தாருமையா
வரங்கள்தந்தாலொழிய பலனைவிட்டுப்போவதில்லை
தவசுநிலைவிட்டு தனஞ்செயனும்போவதில்லை
ஆண்டவனேனுமயாவே அசட்டையாநீயிருந்தால்
மண்டையினப்பொன்று வாமதேவருக்குமையும்
தலையுடைப்பேனென்று சங்கரற்குநேருரையும்
என்றுவிசயனெடுத்துரைத்தனப்போது

வாழ்த்திவிடைபெற்று வருகிறூர்வாயுராசன்
ஆதிசிவனுற்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மான்மழுகரித்தகேவா மலர்ப்பாதம்சரணமையா
அர்ச்சுனன்தவசழிக்க ஆண்டவனேமுடிபரது
உம்பர்பிரானே உம்மாலாகாது
காட்சிதாரிடிலோ காண்டீபத்தாலடிப்பான்
வாங்கொடாவிடிலோ மண்டைப்பிளப்பேனென்றான்
என்றதைக்கேட்டு ஈஸ்வரனார்கோபமானார்
கேட்டீரோமாயவரே செர்வத்துடன்சொன்னது
மண்டையுடைக்கவோ வரம்வாங்கு வல்லவனே
காண்டீபத்தாலடித்து கூலிவரம்வாங்குவேனே
தலையுடைப்பேனென்று தவஞ்செய்தானிப்போதே
மண்டைக்கீழுடைத்து வல்லுபிரைவாங்கிவிடுவேன்
என்றுபரமசிவன் எரிபறந்து கண்சிவந்து
ஆரடாயிடிபகவான் அதிவீரவாய்வாருமென்றான்
ஏழிடியுங்கூடியொரு பேரிடியாயிடித்து
அருச்சுனன்தலையை அறுத்துசுக்கராக்கி
கொன்றுவதையாக்கிக் கொப்பெனவேவாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அங்காரயிடிபகவான்
அஷ்டகிரிபர்வதங்கள் அதிர்ந்துநடுக்கமுற
எழுந்தானிடிபகவான் ஏழுலகந்தானதிர
அந்தசமயத்தில் அரிராமரோடிவந்தார்
அர்ச்சுனைபார்த்திபா ஆதிசிவன்கோபமானார்
இடிபகவான்தனை ஈஸ்வரனாரனுப்பினார்
தலையையுடைக்கவென்று தான்வாருமிடிபகவான்
தப்பித்துக்கொள்ளுமென்று சாமியவர்போய்விட்டார்
அந்தச்சமயத்தில் அங்காரஇடிபகவான்
தெய்வலோகந்தானதிர தேவர்கிடுகிடென்ன
பாதாளஆதிசேஷன் பயந்துகிடுகிடென்ன
கெற்பங்கிடுகிடென்ன கினிகலகாரிக்கொள்ள
அஷ்டகிரிபர்வதங்கள் அதிர்ந்துகிடுகிடென்ன
எட்டுதிசைநடுங்க ஏழுலகந்தத்தளிக்க
ஏழிடியுங்கூடியொரு பேரிடியாயிடித்து
அர்ச்சுனற்குநேராக ஆகாசமீதிருந்து
உறுதியாய்ப்பலங்கூட்டி உச்சிமேலேதானிடித்தான்
வறட்டுயிடிபகவான் என்றன்னோவாள்விசையன்
இடிபகவானைவநுகையில் எழில்விஜயனென்னசெய்தான்
ஒஞ்சரித்துத்தானிருந்து ஒருபக்கம்இடிக்கவே
கண்முழிபிதுங்குது கண்ணீருந்தான்வடிய
இளப்புவியப்புமாயிருக்குதிடிதேவருக்கு
மெச்சினேன்மருமகனே விட்டுவிடுமென்னையென்றார்

எங்களைமின்னொளியை ஈந்திடுவென்தனக்கு
இப்பொழுதுன்தனக்கு இடையான் [illegible] மென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனனேதுசொல்வான்
இனிமேல்கலியுகத்தில் எங்கேயிடித்தாலும்
அருச்சுனனென்றுசொன்னால் அப்பால்நீர்போறீரே
என்பேர்சொன்னால் ஏழூரும்போறீரே
அவனியம்போமென்று வரமப்பவந்திரகாண்
அவரப்பவந்திரகாண் அந்தமொழிதனக்கெல்லை
என்றதும்கேட்டு ஏதுசொல்வாரிடிமகவான்
அக்கினிவருணப்பிருமனிடத்தில்
அங்காரத்துடனேவந்து அப்பட்டோனுக்குகையில்
சக்கிபயனாயென்றுன்னை தப்பவிட்டால் [illegible]
உன்-புண்ணியத்தாலே பிழைத்தானென்றான்
அவ்வார்த்தைதானேகேட்டு அர்ச்சுனனேதுசொல்வான்
அக்கினிவருணற்கு அடிபணிந்தேதுசொல்லும்
ஏதுவருத்தங்கள் எனையிடர்செய்தாலும்
அர்ச்சுனன்வார்த்தைக்கு அழிவுமறுபோதில்லை
எப்பாரமென் [illegible] ஈந்தளிப்பமானாலும்
வரம்வரக்குலல்லால் வாள்விசயனென்றுசொல்லும்
இடிபகவானுக்குரைத்து எழில் [illegible]
அரனைமறவாரும் ஆனபேதேரியானனுமான்
சிவனைமறவாரும் சிவமேலேதியானமானு
அந்தச்சமயத்தில் அக்கினிவருணரிடத்தில்
மந்தாரிடிபகவான் வணங்கிச்சொல்கலித்தான்
ஆண்டவனேறுப்பிய அறியமென்றுசின்னப்பம்
உன்வார்த்தைகேட்டுப்போய் [illegible]
எழிடியுக்கொரு பெரியபட்டமழித்தன்
ஆக்கினிக்கு [illegible] கொண்டான்
சக்கிரபாண அருச்சுனனார் தப்பிவிட்டானென்றுமேலே
எதுக்குச்செய்தாலும் இனித்துகட்டமருச்சுனனும்
வாமனாஸ்திரமெல்லாம் வான்விஜயனருச்சுனனும்
அவனை—இந்நாடநின்றீனக்கு [illegible]
மின்றுப்பிடிகொண்டாயே பிரமன்பாதுக்கு தயா
என்றுசொல்ல இடிபகவான் சனதந்துசப்பார்
அந்தனைக்குட்வல்லவனே ஆனசெல்ல அருச்சுனனே
அதைநாடுக்கொள்ளையில்லை அதனால் [illegible]
அநேகமானசொல்லுகளே ஆண்டவன் [illegible]
சொல்லுங்களேன்கேளு போய் சீக்கிரமாய்விரையுடனே
சரீரமாதியந்தனர்குரு சல்லடைக்கண்ணாக
துளைத்துவிட்டுவாருமென்று சொன்னான்பாசுபாணி
வருகுதுசெல்லுதான் வாள்விசயனைத்தன்னருகே

அந்தச்சமயத்தில் அரிராமரோடிவந்து
அருச்சுனவாள்விசையா அனேகம்போசவருகுதடா
ஆண்டவனகோபமதாய் அனேகஞ்சொல்லனுப்பிவைத்தார்
எச்சரிக்கையாகவே இருக்கணுமருச்சுனனே
என்றதுசொல்லியே எம்பெருமாளேவிவிட்டார்
அந்தச்சமயத்தில் அனேகமனசொல்லுவர
சுரேந்திரன்மைந்தனையுஞ் சூழ்ந்ததுசெல்லுகள்தான்
கண்டானேஅர்ச்சுனனும காண்டவபந்தானவனைசுது
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
அக்கினிஅஸ்திரத்தை அருச்சுனனுமஉச்சரித்து
மார்பிளவாங்கினன் ஏளரவிட்டான் அக்கினியை
அருச்சுனன்தபசுகிலே கம்பத்தருகாக
அக்கினிவருகுது அண்டமுடியாது
செல்லுகளண்டாமல் சொக்கணலாய்ப்பத்துகுது
பார்த்துப்பயந்து பறந்ததுசெல்லுகள்காண
சங்கரன்தன்னருகே சரணமிட்டுரைதுசொல்வோம்
ஐயாவேசஸ்வரரே ஆண்டவரோர்சேனும்
அர்ச்சுனன்தன்னருகே அக்கினிவளருகுது
ஆற்றமுடியாமல் ஐயாவேவந்துவிட்டோம்
ஆதிசிவன்கேட்டு அதிககோபமுண்டாகி
அததனைக்கும்வல்லவனோ அர்ச்சுனராசனுந்தான்
என்றுபரமசிவன் எறிபறந்துகோபமுடன்
வருணபகவானை வாருமென்றுதானழைத்து
யானையுடகால்பெருமை யானைமழைபெய்யுமெனக்
கட்டளையிட்டு கடிகியேபோவென்றார்
ஆதிசிவன்வார்த்தை அவ்வருணன்கவறாமல்
சமுத்திரத்தின்நீரையுண்டு தான்வருதுமேகங்களும்
கார்மேகமேழும் கறுத்தெழும்பியது
ஆனைக்கால்போலவே அவ்வருணன்மழைபொழிய
அந்தச்சமயத்தில் ஆயருப்ஒடிவந்தார்
அர்ச்சுனாவாள்விசையா ஆண்டவனார்கோபமதாய்
வருணபகவானை மழைபொழிய அனுப்பினர்
எச்சரிக்கையாக இருமென்றுதானடந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் ஆங்காரவருணராசன்
மேகமெழும்பி மின்னல்வருகையிலே
கண்டானேவாள்விசயன் கனமோசம்வருகுதென்று
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
சங்கராமாரிபோலே சரமேற்சரம்பொழிந்தான்
அம்பினால்மூடுபந்தல் அர்ச்சுனன்போட்டுவிட்டான்
வானமழைபொழியாமல் வான்சரத்தால்பந்தலிட்டான்
வருணபகவானும வந்துமழைபொழிந்தான்

வெள்ளமாய்த்தான்பெருக வேணமழைபொழிந்தான்
அர்ச்சுனனைவளர்த்தின அக்கினிக்குச்செயமில்லை
வருணபகவானும் மனதுமிக்குளிர்ந்து
சந்தோஷப்பட்டானே தார்விசயனர்ச்சுனன்மேல்
எனினும்வல்லபிரான் என்றுமனமகிழ்ந்து
வருணன்கிருத்த வாள்விசயன்கைகொடுத்தான்
வாங்கியேவாள்விஜயன் வருணனுக்கேதுசொல்வான்
ஆரைப்பகீர்வந்தீர் ஆரதுசெப்புமென்று
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வான்வருணராசன்
பரமசிவனார் அனுப்பினார்வந்தேனென்றான்
எழில்விஜயாவுனைசெயிக்க என்னால்முடியாது
ஈசனார்தன்தமக்கு இவ்வார்த்தைசொல்லப்போறேன்
ஆனால்வருணரேநீர் அரனுக்கெடுத்துரையும்
கோடிசரணமும் கும்பிட்டேனென்றுசொல்லும்
அகச்சாடல்செய்வதேனோ அர்ச்சுனன்மேல்கோபமேனோ
கடிதியேவந்தெனக்கு காட்சிதரச்சொல்லுமையா
போய்வாருமென்று பொட்டெனவேசரணமிட்டான்
வாய்மைவகமாகவே வருணராசன்வந்துவிட்டான்
ஆதிசிவனுக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
அர்ச்சுனனைத்தானேசெயிக்க ஆராலுமுடியாது
உமைபர்பிரானுமே உம்மாலேமுடியாது
அத்தனைக்கும்வல்லபிரானையின்றுவந்தேன்
கோறிசவாக்கனைதீர் கொடுக்கனுமப்புமீஸ்வரரே
என்றதுகேட்டு ஈஸ்வரனார்கோபமானார்
வாள்விசயன்தன்னுடைய மனதுமடக்கழிக்கிறேன்பார்
கழுகுகளுங்கூளிகளும் படைக்கியேயுண்டுபண்ணார்
அருச்சுனன்பாக்கியத்தை அடக்கனும்பண்ணுமென்றார்
கல்விப்பிடுங்கவே கருகியேகொல்லுமென்றார்
இமையோர்பிரானும் இன்னமேதண்டுபண்ணார்
கருவண்டுசெவ்வண்டு கணக்கில்லாதுண்டுபண்ணார்
கொட்டுகின்றகுளவியை கோடியதுண்டுபண்ணார்
இந்திரமகனுடலை துளையாய்த்துளையுமென்றார்
அரைக்கணநாழிகையில் அர்ச்சுனனைக்கொல்லுமென
மகாதேவர்சொல்லருள வருகுதுதேனீகள்தான்
குளவிகளும்கூளிகளும் கூட்டமாய்வருகுதங்கே
கணமோசம்வருகுதென்று கரியமால்தானிருந்து
அர்ச்சுனராசனண்டை அதிரமயோடிவந்தார்
கண்டபா அர்ச்சுனரே கழுகுகள்வருகுதடா
குளவிகளும்கழுகுகளும் கூளிகளும்வண்டுகளும்
அநேகம்வருகுது அங்கத்தினைப்படுத்த
எச்சரிக்கையாகவே இருங்காணுமர்ச்சுனரே

என்றதுகேட்டு இளசேனைதானுரைப்பான்
அடியேனைச்சேர்ந்தோரும் ஐயப்பெருமானே
உன்வலிமையாலே உம்பர்புரம்வந்தேனே
எந்தவிதத்திலேயும் ஈடேற்பாருமையா
வணங்கிச்சரணம்பண்ணும் மாயப்பெருமானே
தானியனாங்கவரும் சந்தோஷப்பட்டாராம்
கழுகுகளுங் கூளிகளும் கவ்விச்சண்டைகொண்டாலும்
அருச்சுனன்தேகத்துக்கு அழிவில்லைசெயிருக்க
என்றுவரமளித்து எம்பெருமான்போய்நடந்தார்
வந்துபிடுங்கிற்று வான்விஜயன்தேகமெல்லாம்
சல்லடைக்கண்போல் சமமாய்த்துளைபடுத்தும்
எப்போதும்போல ஏற்படுத்தாரேயெல்லாம்
கைகள்நகம்பேர்த்து கூர்பல்லுங்கூர்மழுங்கி
மூக்குகள்தானொடிந்து முண்டங்களாய்போகுது
ஆதிசிவனருகில் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
கைகட்டிவாய்புதைத்து கழுகுகள்முறையிடும்
எங்களாலானமட்டும் எழில்விஜயன்தேகமதை
சல்லடைக்கண்களைப்போற் சதையைத்துளைத்திடுவோம்
சதையைத்துளைத்திடுவோம் சதைகளைப்பிடுங்கிடுவோம்
குப்பல்குப்பலாகத்தான் குவித்தபோமாங்கிஷத்தை
குவித்தநாழிகைக்குள் கூடிவிடுதேகமதாம்
துளைத்தநாழிகைக்குள் தோன்றுமுடல்போல்
பின்னுஞ்சதைகவ்விப் பிடுங்கியெரித்திடுவோம்
அருச்சுனன்தேகமதை அழித்தோம் அழியவில்லை
கடித்தபல்லுங்கூர்மழுங்கி கைகள்நகம்போய்த்துதையா
எங்களால்முடியாது இளவிஜயனைச்செயிக்க
ஆராலுமுடியாது அருச்சுனனைச்செயிக்க
கோரினவரத்தைக் கொடுத்துவிடும் ஆண்டவரே
அவ்வார்த்தைகேட்டு ஆதிசிவனேதுசொல்வார்
எத்தனைநாள் தவசிருந்து என்னென்னகேட்டபேறோ
என்றுபரசிவன் இருந்தார்சிம்மாசனத்தில்
கற்பூரமண்டபத்தில் கர்த்தர்கொலுவிருந்தார்
மாயன்பெருமானும் மறுபடியுமோடிவந்தார்
அருச்சுனைபார்த்திபா ஆதிசிவன்மோசஞ்செய்தார்
கற்பூரக்கொடிமுடியில் கர்த்தர்கொலுவிருந்தார்
கற்பூரக்கொடிமுடியைக் கணையாற்றொருத்திவிட்டால்
கலகத்தைச்செய்துவிட்டால் காட்சிகொடுத்திடுவார்
என்றதுசொல்லி எம்பெருமான்போய்நடந்தார்
அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
அக்கினிபாணமதை அருச்சுனனுச்சரித்து

மந்திரத்தை உச்சரித்து மண்டபத்தைக் கொளுத்துமென்று
மார்புரை வாங்கியே தோள்புளகிட்டுவிட்டான
வந்துபாணம் மகாதேவர் மண்டபத்தில்
கற்பூரமண்டபத்தைக் கடுகிகொளுத்திடவே
மண்டபந்தானெரிய மகாதேவர்பார்த்துவிட்டார்
பார்த்தீரோமாமாரே பார்த்திபன் தன்னுடைய
எல்வீட்டைக்கொளுத்திய வேணமாய வாங்கவந்தான்
இப்படிசெய்தவர்களெவர் சரையுங்காணேனே
சதுர்புசமட்டும் சகலம்பண்ணுவா
அருச்சுனன்றன் மைந்து அரியவரந்தருவரில்லை
கற்பூரமண்டபத்தைக் கடுகியமட்டெழுந்து
சாம்பிராணிமண்டபத்தில் சாமிவந்துகொலுவிருந்தார்
சாம்பிராணிமண்டபத்தைத் தணலாய்க்கொளுத்துமென்றார்
சொல்லிடக்கூடாதே சுவாமிபெருமானும்
மறுகாலருச்சுனனும் மகிழ்வாகத் திரும்பி
அக்கினியஸ்திரத்தை அருச்சுனன் தூக்கிவிட்டான்
சாம்பிராணிமண்டபத்தைத் தணலாயுருக்கிடுது
கண்டார்மகாதேவர் அதிசயமேதுசொல்வார்
கண்மயக்கமோ மகாதேவர்களை கண்டுமையன் ஆண்மையகேளா
எல்வீட்டைக்கொளுத்திய வேணமாய வாங்கவந்தான்
இந்த ஆண்மையுள்ளவனை எங்குமே காணறியேன்
வெண்ணீறுமண்டபத்தில் விமலரும்போயிருந்தார்
பரமனைப்பெருமானும் பையப்போய்நின்று
அர்ச்சுனன் பார்த்திபனார் அதிமோசம்வந்ததடா
விபூதிமண்டபத்தில் மேவமரும்வந்திருந்தார்
அப்பெரியமண்டபத்தை அமுக்கிப்போடுமென்றார்
அவ்வார்த்தைசொல்லி அர்த்தமாகிப்போய்நடந்தார்
வில்லினைத்தானெடுத்து விற்கணைத்தொடுத்தான்
வருணபாணம் வாயுதமஸ்திரத்தை
மந்திரமாயமிட்டு மச்சினன் மார்புரை
வந்துவிழுந்து மகேசன் வெண்ணீறுமண்டபத்தில்
வானமழைபோல வந்துபொழிந்திடுதாம்
வெண்ணீறுமண்டபமும் மெத்தக்கரைந்திடவே
கண்டார்மகாதேவர் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
ஆயனபெருமானே அருச்சுனன் ஆண்மைதனை
கண்டீரோமாமாயவரே காண்டீபன் ஆண்மைதனை
எத்தனைமண்டபத்தை இப்படிவாருவேனே
இப்படிப்பட்டவர்க்கு எப்படிவருவேனே
இங்கிருந்தோமானால் இப்படிக்குப்பண்ணுகிறான்
பாதாளமண்டபத்தில் பாய்ந்திடப்போகவென்று
எழுந்தார்மகாதேவர் எல்லோருங்கூடவர

அந்தச்சமயத்தில் அரிராமரோடிவந்து
அருச்சுனபார்த்திபா அதிசமோசம்வந்தது
பாதாளமண்டபத்தில் பரமசிவன்போனார்
போய்விட்டாரானால் பிற்பாடுகாணொணாது
காணக்கிடையாது சர்த்தருடசேர்வை
போகாமலேதடுத்தால் பெருமானைக்கண்டிடலாம்
என்றதுசொல்லி எம்பெருமாள்போய்நடந்தார்
மாயவனார்போனபின்பு வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
காண்டீபன்வில்வளைத்து கணையெடுத்து உச்சரித்தான்
கடிகிமறித்துவிடும் என்றுகணைதொடுத்தான்
வந்துவளைந்தது வாள்விசையன்விட்டபாணம்
மகாதேவர்முன்பாக வளர்ந்ததுஅக்கினிபோல்
முக்கண்ணுடையவரை முன்னேதடுத்ததுகாண்
கண்டார்பரமசிவன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
கண்டீரோதேவர்களே காண்டீபன் ஆண்மைகளை
இப்படிப்பட்டவற்கு எப்படிவரங்கொடுப்பேன்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வார்தேவரெல்லாம்
தருமர்தம்பி அருச்சுனற்கு சமர்த்துகள்மெத்தவுண்டு
இவருடனெதிர்த்தவர்கள் எவரும்பிழைப்பதில்லை
காட்சிதந்தாலல்லாது கனமோசம்வந்துவிடும்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வார்ஈஸ்பரரும்
அருச்சுனன்சமர்த்துகளை ஆண்மைகளைக்காணுகிறேன்
தவசுநிலைக்கம்பமதை தலையோடழிக்கிறேன்
என்றுபரமசிவன் ஏனத்தானழைத்து
எமதர்மராசரேநீர் ஏனம்போல்வடிவெடுத்து
அருச்சுனன்தன்னருகில் அபயமிட்டுஓடுமென்றார்
கடிகியனுப்பினார் கடவுளுமமலனையநீக
எமதர்மராசன் ஏனம்போல்வடிவெடுத்து
பன்றிவடிவெடுத்து பார்த்திபன் அருகில்வந்தான்
அபயம்அபயமென்று அழுதுபுலம்பிவாரான்
அபயமென்றசத்தம் அருச்சுனன்தான்கேட்டு
அபயக்குரல்கேட்டால் ஆதரிக்கவேணுமென்று
அலகம்புஅஸ்திரத்தை அருச்சுனன்விட்டுவிட்டான்
காட்டுப்பன்றிதன்னையுமநீ கம்பத்திலேகட்டுமென்றான்
சந்திராபமிட்டு வாங்கினனருச்சுனனும்
வந்ததுஅஸ்திரந்தான் வளைந்துமேகட்டிது
கம்பத்துடனேதான் கட்டியேபோட்டது
கட்டுண்டான்காலன் காண்டீபன் தன்சரத்தால்
அந்தச்சமயத்தில் ஆதிசிவனெழுந்தார்
மெத்தப்பெரியவராய் வேடவடிவெடுத்தார்
பிரமதேவன்தானும் பெரியதொருவேடனானார்

விக்கினவிநாயகனார் வேடர்வடிவெடுத்தார்
சூரர்குலம்வேரறுத்த சுப்ரமண்யர்வேடனானார்
குமாரபதியாளும் அங்கபிரான்வேடரானார்
அடியனந்தமாயவரும் அங்கேஒருவேடனானார்
அர்ச்சுனனைவெல்லவென்று அனைவரும்வேடனானார்
ஈஸ்வரியுமானமைத்து இப்போசமையமென்றார்
ஈஸ்வரியான்தன்னுடனே எழுபேர்வேடனானார்
வானார்வடிவெடுத்து வாள்விஜயன்தன்னருகே
காற்செருப்புந்தோல்குல்லாவும் கையில்துப்பாக்கிகளும்
மான்வலையுஞ்சில்லாக்கோல் மருந்துகேப்குண்டுகளும்
ரெட்டைகுண்டுதுப்பாக்கி நேரிசமுப்தோளில்வைத்து
சின்னவேடன்பெரியவேடன் சிவனார்கிழவேடனானார்
பொன்னான்நமுக்கடித்து புறப்பட்டார்வேடரெல்லாம்
மற்றுமுள்ளதேவதைகள் வயிரவனார்வடிவெடுத்தார்
கருநாயுஞ்செந்நாயுங் கணக்கில்லாநாய்கள்வர
காட்டைவளைத்தார்கள் கருநாயைச்சுத்திவிட்டார்
அம்புவில்லாயுதமும் ஆண்டவனார்கைபிடித்து
வானார்கள்வேடரெல்லாம் வளைத்துத்துரத்தியல்லோ
அத்தண்டவேடுவரும் அர்ச்சுனனருகில்வந்து
ஆர்காணுஞ்சங்கமரே அறிவைப்படைத்தவரே
புத்திராய்தபசுபண்ணி புத்திமெத்தகற்றவரே
நீரப்படித்தவரே தெளிவாய்ந்தசங்கமரே
ஏழைநன்றாய்வேடுவனுன் எட்டுநாள்காத்திருந்தேன்
காத்திருந்திவ்வேனமதைக் கணையாலேஎய்துவிட்டான்
காயம்பட்டேனம் கடிகியேவந்ததிங்கே
ஏனம்வந்தசாலைபிது இப்போதடிபிடித்து
அடிபிடித்துவந்தோநாம் ஆனதொருசங்கமரே
ஐம்பத்துடனேநீர் கட்டிவைத்தகாரியமேன்
பரியோடிருக்கிறோம் பன்றிதனைவிட்டுவிடும்
பிள்ளையுங்குட்டிகளும் பெரும்பசியாய்புலம்புகிறோம்
கட்டவிழ்த்துவிட்டுவிடும் கடுகப்புசித்திடுவோம்
என்றுசொல்லிக்கொண்டு ஈஸ்வரனார்தான்வரவே
சாண்டியபனருச்சுனனுங் கடுகியேஏதுசொல்வான்
இவத்தியானமாகவே சிலைவிஜயனேதுசொல்வான்

ஆடாவேடுவனே அப்புறத்தேபோய்விடுங்காண்
அபயக்குரல்கேட்டால் ஆதரிப்பேனல்லாமல்
இனிமேல்விடுவேனென்று எண்ணாதேஉன்மனதில்
பன்றியைத்தின்றுவே பசியாறிப்போவாயோ
குழந்தைக்குமுந்தனுக்குங் குலத்தார்க்கும்போதுமோகாண்
தன்னைப்போல்சிவன்களை தான்கொல்லஎண்ணுவாரோ
சிவனுரைநோக்கியே செய்கிறேன் தவசுநிலே
எதிரிட்டிக்கொள்ளாதே இடையுங்கள்வேடுவரே
அரகரா அரனேயென்று அடித்தான்செயகண்டியை
சம்போசிவனேயென்று தொனித்தானேசங்குதனை
ஆதிசிவனும் அர்ச்சுனர்க்குஎதுசொல்வார்
எத்தனைசொன்னாலும் இரங்கிலையோவுன்மனது
தருமம்பிழைத்தாக்கால் சாமிவந்துதுணையாவார்
வயிறுபசிதீர்த்தாக்கால் மகதேவர்துணையாவார்
உன்-தாயார்தகப்பனுக்குந் தமையற்குந்தம்பிமார்க்கும்
ஒருகோடிமோட்சமுண்டு உச்சாகுஞ்செய்யுமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அர்ச்சுனரேதுசொல்வார்
ஒருகாலுரைத்தேனே மறுகாலுரைப்பேனோ
தவசுநிலேயினிலே சத்தங்கள்போடாதே
சந்திரசூரியர்கள் தவசுநிலேதப்பினாலும்
காலம்புரண்டு கலியுகம்வந்தாலும்
நறுக்கிபிழிந்துஎன்னை நரகத்திற்போட்டாலும்
வாயாரச்சொன்னசொல்லு மறந்துவிடப்போறதில்லே
ஆதரிப்பேனல்லாமல் அலேயவிடப்போறதில்லே
மறுவார்த்தைபேசாதே வல்லுயிரைவாங்கிடுவேன்
எதிரேவரவேண்டாம் இடையவில்லும்வேடுவரே
அரகரா அரனேயென்றான் ஆனமேலேதியானமாளுஞ்
அப்போதுபரமசிவன் அர்ச்சுனற்குஎதுசொல்வான்
நான்-ஏழையன்றோசங்கமரே என்னைமிரட்டுகிறாய்
என்னதுரத்திவிட்டேன் பன்றியைத்தின்னவென்றோ
என்னைமிரட்டுகிறாய் இவ்வார்த்தைதானறிவேன்
நான்போவேனென்று எண்ணாதேஉன்மனதில்
ஆறுபேர்வேடுவர்கள் அருங்கிளியாள்வேடுவச்சி
உத்தமரேநீயொருவன் வுகந்துமேகூடியல்லோ
பன்றிதனைச்சுட்டு பங்கிட்டுக்கொள்ளுவோம்வா

பன்றுபோட்டுத்தின்று பசியாறிக்கொள்ளுமென்றார்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வார்சங்கமரும்
ஜாதிக்குத்தக்கபுத்தி தானிருக்கும்வேடருக்கு
என்றுசொல்லவேடரும் ஏதுசொல்வாரப்போது
ஆண்டிப்பயலுக்கு அறிவுகிடையாது
பசிக்குதென்னவேண்டி பன்றிமேலம்புதொட்டேன்
தப்பித்துவோடிவா கம்பமதிற்கட்டவோமோ
கிழுபிராங்கிணாடா கேடுகெட்டஜங்கமனே
என்சமர்த்தும்உன்சமர்த்தும் இப்போதெரியுமடா
சண்டைக்குவாடாநீ சமர்த்துள்ளசங்கமனே
என்றவுடன்கப்பர்விட்டு இறங்கினான்வால்விசையன்
வால்விசையன்தன்முதுகில் மட்சரேகைபார்க்கவென்று
பரமசிவன்வந்து பார்த்தனுடன்சண்டைபண்ணார்
ஆண்டவனென்றறியாமல் அடித்தான்காண்வில்லாலே
பரமருக்கீழ்விழுந்து பார்த்தனையெடுத்துக்கொண்டார்
பார்வதியாள்பார்த்தனை பார்த்தனிடமட்சரேகை
பார்த்தீபனென்று பார்வதியாள்பேர்கொடுத்தாள்
பாசுபதாஸ்திரம் பரமருந்தான்கொடுத்தார்
அநேகவரம்பெற்று அர்ச்சுனனுந்தான்வாரான்
அண்ணனிடம்வந்து ஆசையுடனுரைத்தான்
பன்னிரண்டுவருஷமும் பாரவனந்திரிந்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே ஆரணியம்விட்டுநீங்கள்
அக்கியாதவாசம் அருந்தபசுசொல்லுமென்று
இச்சையுடனுரைத்து எம்பெருமாள்பயணமானார்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போகலுற்றார
துவாரகாபுரிநோக்கி சுவாமியவர்போகலுற்றார்
அப்பால்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்விட்டல்லவோ
பரமருடதன்தயவால் பன்னிரெண்டுவருஷஞ்சென்று
வனவாசமேதிரிந்து வாறார்கள்பஞ்சவர்கள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்விட்டல்லவோ
நாடேவருகிறார் ராமருடன்தயவால்
இந்தக்கதையிலே எழுத்துப்பிழையிருந்தால்
தப்புபிழைதிருத்தி தயவுபண்ணிரட்சிக்கவும்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரூன்றி
பால்போல்குசிக்கப் பாரில்மிகத்தான்வாழி

மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்தான்வாழி
ஓங்கியாள்வேத முனிவர்பலருந்தான்வாழி
வாழிவாழியென்றுசொல்லி வாமனித்தாரிவ்வானோர்.

விருத்தம்.

இப்பெருங்கதைதனை யுரைத்தவர்படித்தோ
ரெழுதினோர் பொருள்விரித்திசைத்தோர்
செப்பெருமன்பாற் கேட்டுளோர்தன்பேர்
செப்பினோர்தீமையிற்றீர்ந்தே
எப்பெருஞ்சிறப்பு மைந்தரும்வாழ்வு
மிசைந்தீர்க் காயுளுமுளராய்
ஒப்பருங்கதியி னிலைபெறவிளங்கி
யும்பரும்புகழ வாழ்குவரே.

பஞ்சபாண்டவர்வனவாசம்.

முற்றிற்று.

